

امیرالمؤمنین صفی

۸۲۹۱۰

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۸۴

کتابخانه
۸۴۱

مجموعه خطی

۱- الدرر الغوال فی الرضا الاطفال

مؤلف: محمد بن ابی نصر

۲- حلا و العیون مؤلف: شکر فیض

۳- رساله لغت فی ترتیب و ترتیب

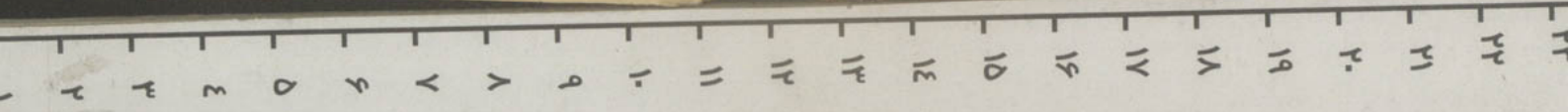
مجموعه خطی کما ظم مصداقی (مجموعه خطی)

۱۸۴۹۱

۲۰۹۴۵۶

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی
۱۸۴۹۱

كتاب التعليل في امر الصالحات

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من خلق الالف من سلاطين عليين ثم جعل لطفه في قرابين
ثم خلق النطفة علقه ثم جعل العلقه مضغ ثم جعل المضغ حطابا ثم
كس العظام لها ثم انشا خلقا ثم تباركت يا حسن الخلق بنافذ خلق الالف
علي اوليست من الانعام وتكبرك على الطغاة بنافذ خلق الالف
فبما تكمن عليهم في قوتهم انفتحت مهنواك على خلقك
القديم وخلق الالف في احسن تعويم الاله الالوت الرب العالمين
ونصلي ونسلم على افضل من ولد محمولا مدونا مقطوع السرة لطفيا
مختونا سينا ومولانا محمد السيد الامين الذي انزلت عليه في كتابك
الذي لم تظفره ريبته اله الذي خلقهم من ضعف ثم جعل من بعد ضعفه
ثم جعل من بعده قوة ضعفا وشيئة دانت احرام الاصحين اللهم ادم

الصلوة

الصلوة عليه وعلى آله وصحبه الذين ارتضوا لسان التوحيد من سائر
التولاني وربا بهم يا امده اله بين الضمير الرافعي والشرحت صدوق
بالايات والذكر المبين وسلم سليمان كثيرا ما خلا غير الالف الذين
ولعل فيقول محررت الطيب العزيم الالف ان راجي غوربه محمد التولي
ابن سليمان لما كان العلم انضمتني واعظم شمس بالليل عيني
كان الوجع على العاقرة التخل بطايقه ليخرج بين الظلمات الى النور
ويخبر بين خلق الضج واحليلك البخور وما هيك فضل قول الالف
قل هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتفكر الالف
الالباب وكان من اهد بعد معرفة ما يجب به الايمان علم الطيب
استناده في هذا الزمان براهم صاحب السعادة الدورية واليقية
المجربوه صاحب العلم العلية السنية والآراء المحمديه اخيرا بلطبع
الكلج محمد على النور علينا ببقاء دولته وصبر الكلب فيه وفي عقبه
وذريته ما عطلت شموس السعادة على شريف سدة وانقرت بهد
السيادة تلوح من كرم غرة آيين فاحسن الفضائل بعد لند راسها
درود رواج العلم والاحسان با بعد ان كان دنر اسمها وكان

اجل اطبا حضرة وفتش عموم حجة ارباب دولته واهل بيته
 وخدام اربكة الترهيز وحصرة مير اللوكوت بيك فالف خدمته
 سعاهة جملة تاليف ووضع فيها كل قول مشهور لطيف لكن لما كان
 البيك المذكور يعلم شفقة سعاده على رعاه وان نجاة تهم من الامراض
 غاية ما يتنبه اليه فخصر جليلا فاقا جملا فيما يصلح لانه يفتق به المقدم
 والتالي وسما كنوز الصحة ولباقت المنحة وعرضه على احبار الكريمة
 وذاته الشفوة الرحيم فوقع من سعاده موضع العبور وبلغ البيك
 المذكور من رضا القصد والمامل لكن لما كانت مخرجه من حمية
 دان ما يولد به من الاطفال لصاب بالمرض فحمية لمره ايداه الهان
 يتجنب مختصرا كبح فربما يصلح للاطفال من العلاج وما يهتد به من السقم
 الذرطفي عليهم وبلغ لكمال شفقة على الصغير والكبير وخر به حمة
 على العنى والعقير فتم لوكوت بيك المذكور من سعاده وجمع من المختصر
 وشيخه بجميع ما يحتاج في مرض الاطفال اليه وسلكه للثب الاحمد والحمد
 او حد الحكيم الاول من عليه بهدسة الطب في فن الامراض المعول
 المذكور على المعية الملبى هو المشافعي اخذنى فترجمين اللقمة الفرية

الفراسايد

الفراسايد الى العربية واجتهد في الوقوع على المعنى فلم يخطئ سهمه
 الرمية فجاها كتابا صغيرا بحجم كبير العلم وسميته الدرر العوال في معالجة الامراض
 الاطفال واله اسئل ان ينفع به الانام ويبلغ بقصد صاحب الاعمال
 انه على كلشي قلدير نعم المولى ونعم النصير قال مولفه
 مقدمته — لما كان ولي النعم موتما بعصلاح الاعيا يا راضيا في لفر
 سرادهم وسلامتهم من الامراض والبلايا وتحقق لذس سعاده ان
 الاطفال في ديار المصربة يمرضون بجملة امراض ويهلك بها اكثرهم
 حينما تشد به الاعراض وذلك من اقوى اسباب عدم كبره
 السواد وخلاف ما هو واقع في غيرا من البلاد نعم وان كان بعض
 الاقليم لا يصاب سن الطفولية لكن عدم عقاد الا تالي في الطب
 الكبر بلية حسية والامهات والمرض لا يراعين نظرا لاطفال لا
 يلتفتن لما ياتين من العلاج وان سالك حال امرئ ايداه الهان جميع
 كتابا مختصرا فيما يحتاج في علاج الاطفال المذكورة فجمت هذا الكتاب بعنا
 لامهمه النا فزه المنصورة ورتبته على ثلثة اقسام — الاول
 في قانون صحة الاطفال اعرض ما ينبغي ان يعرفه ردهم لالامراض

الثقل - والثاني في امراضهم وعلاجها والثالث في تركيب
الأدوية التي يجب استعمالها ولم اضع فيها الا ما اتخذه من الحسن
المؤلفه او ما تحقت نفعها بالتجربة والمعروف وهذا اركان الشرح فيه
واستدبر النفع بما يحتوي عليه - وقد قسم المؤلف هذا الكتاب
الى ثلثة اقسام الاول في قانون الصحة والثاني في الامراض
التي تعترض الأطفال الثالث في الادوية الالانته لذلك

العسير الاول في قانون الصحة وفيه فصلان الفصل الاول

في سن الطول ليم وفيه تسعة مجامع

المبحث الاول في سن الطول ليم الاول

اعلم ان سن الطول ليم الحقيقي من حيث هو يمتد من وقت الولادة الى سبع
سنين وللأطفال في هذه الزمن امراض مخصوصه واعراض خاصه ومنها
حيث ان الطفل حال ولادته يكون رقيقا بجلده ضعيفا لأعضاء فانه يكون
مستعدا للمرض يادني بسبب ومن حيث ان الصغار جدا الى الحد الذي عهدا
بالولادة سواء كانوا ذكورا واناثا على حد سواء في ذلك فهم عرضة
لامراض مماثلة حيث ان ابتليهم وافعالهم مماثلة ولا فرق بينهم الا

في الامراض

في امراض اعضاء الساسر والاختصاص بكل نوع مرض الا بعد البلوغ
واعلم ان سن الطفولة ليس عرضة لكثير من الامراض كسن الكهولة
ومعظم الامراض التي تخص في هذا السن آتت من التقدير او رتبت
والكثر حصولها من زيادتها واصعب الاطوار وشبهها على صحة الطفل
طوال السنين لاسيما في اقلهم صلاحيته يموت من كل عام ثلثه منهم كثر من
في السنين الاول عن في السنة الاخرى من الولادة يموت منهم نحو
الرابع في السنة الثانية من الولادة ايضا في بقية السنين فلا يصلون
الى خمس سنوات الا ولم يبق منهم نحو النصف لكن المرض يموت منهم ولا
الفرق ما بالترك والروم والافوخ والمعاوية والولاد والجيشه والسرور
والدليل على ذلك ان المماليك استولوا على مصر مدة طويلة وقد كانوا
كثيري العدد وما عجزوا الا قليلا وكثير من الأتراك تزوجوا بمصر والبلد
اولاد كثيرة حتى ان منهم من ذرق خمسين ولدا والكثر ولم يبق لهم
الا خمسة او ستة او ما نواكهم ولم يبق منهم احد وقد حسب من بعض
من اولاد القران بالنسبة لمن يموت منهم فكانوا نحو الربع ويغير
ان يعلم ان الأطفال كما انها تمرض سريعاً تسرع سريعاً وان لا يطبوا

دسايه كثيرة لانه شهور من مرض منهم حتى يجرم بموته ثم سقى بوجوه
 الاثنية الرايه ورسن المعالج على الطيب معالج الاطفال لانهم لا يدلون
 الطيب على موضع اللحم ولو يكون وصافان بجانهم لا يستدل منه على عمل
 الداء كما يستدل عليه من غيرهم فيعلم الطيب في معالجاتهم ان يفتيه
 غايه الاثنية ليحقق ان كان الداء في الرساج في الصدر راد في البطن
 ويعسر تناوله لثا دويه لانهم لا يقبلونه لثا وان كانوا كذا لثا
 ان لا يتركوا بغير علاج كما لا ينبغي ان يعصبوا لثا اول الادويه لان ذلك
 يجرهم في ما يشبهه او يكون سببا في حصول الشخج والانهزاج فيفت من
 ذلك ضررا كبيرا فينبغي اذا لم يقبل الطهر الدواء ان يمتحن بالوضعيات
 الظاهره والحجيه لولا اخذ به او يعطى لثا او وضعته ان كان لثا
 قويا كان لثا قديما لينتفع به من جابلين ضعيفي القدره وان كان
 لثا جديدا غير معتد تغير بلين قديم — وادع ان الادويه التي
 تستعمل لامراض الاطفال قليلة بالنسبه لثا تستعمل في امراض الكبار
 سواء كان ذلك السبب كورا والظاهره اعضاء الطهر لكونها لا تحترق
 الادويه القويه كالكلب ركن عظيم ما يعالجون به الحيمه لان رطل

امراضهم

امراضهم يكون في اعضاء البطن حينئذ فمن اللحم ان تفرق الامهات
 والمراضه ذلك وان تترك كثره الارضاح او النغذيه يكملها صلح
 الطفل لانهما عادة حفره ومن يظن ان كثرة الارضاح او النغذيه
 انفع الاثنية للطفل وهو من قديم المطاء
 واعلم انه يندرج في هذا السن مدة الرضاح والقطام والتسنين الاثنية
 والثاني والترجع وغالب هذه المده سبع سنين
المبحث الثاني في الرضا عتما الرضا عتما تقسم
 الى رضا عت طبيعيه ورضا عت صناعيه فالطبيعيه التي تكون من
 لبن حيوان غير آدمي والا لثا حسن من الثايبه قائم تقعا بالاعمال
 شتى وفيها منفعتان منفعة للام ومنفعة الولد فانما منفعة الام
 سلامتها من عوارض الولادة وبها تسلم من حملا امراض وانما منفعة
 الولد فان اللبانه المستر في عرفهم صر بالمسار يكون اول غذاء يرضع
 في جوف الطفره ويولبن مصلي منبه قليلا يؤثر في جودته ثا المستر في
 اطلاق لبطنه فتخرج منه الماده السوداء المسماة في اللغة بالعقي تعرف
 في عرف الديات المصريات بالحققه وهذه الماده تكون وقت الولادة

في علم الامراض الكوراء والادويه التي يرضع بها وجوه الطيبه الكوراء من علم

جانبة سادة لقناة المهضم ثم يكتسب اللبن الاوصاف الحميدة اللازمة
 لوجود غذاء الطفل الكسباته ريجافيه يقوى الطفل ويثوي ويسمى من جملة
 اعراض ولا يوجد الحرق ولا اسحق من الام على ولدا فلما يتشقق عليه
 تنبسه لظفا فته دونهم وتقيه التغيرات الحوية هذه الخواص للتوجه
 في خبرها واذا لم يصلح لبن الام للرضاعة اما لتضعف بنيتها فلا يوجد في
 ثديها ما يكفي الطفل من اللبن مع انه ضعيف محتاج لتغذية داما لكونها
 لثفا دية وليتها حنيفة وان كان كثير يكون قليلا تغذية بسوء تركيبه
 لانه في تلك الحالة اذا رضع منه الصبي الكعبت بنيتة للشهاويه وصارت
 عرضة لأمراض المزاج المذكور كما يشهد في بعض الاطفال والامراض التي
 يكون عرضة لها مرداه التحايز والحكة وتورم الارجح وامراض العظام
 غير ذلك واما لكون الام مصابة بمرض من امراض السهل او غيره فحينئذ
 ارشعته يزداد ضعفها ويصير الرضيع عرضة لاكتساب امراض لثفا به او
 لكونها حملي او يات بها الجفاف في مدة الرضا عدلان هذه الاحوال
 لبنها وتغييره غير صالح للتغذية به بقرينة من صناعات تشتمل او
 مرض عصبي وكونها عرضة لمرض غدة او رقيقه العصب ان الا
 المذكورة

المذكورة تغذية تركيب اللبن فيصير غير صالح بل يضر فان لم يكن مع الام مانع
 من هذه الموانع فالأحسن ان لا يرضع ولدا غير بالاذ لا يتوهم قائلها
 في ذلك احد وحينئذ تكون رضاعتها نافعة لصحتها وصحة ولدا وان
 كان معها مانع مما ذكر او كانت عادتها عدم الارضاع تعوض برضعة
 سلية من الامراض المذكورة حميدة اللبن صغيرة السن لم يكن كما ذرت
 خصا وعشرين سنة قوية البنية بحيث يقرب لبنها من لبن الام في
 الحدوث والجدوة لانه ان كان قد ياكلان كثير التغذية فلا يناسب
 المولود جدا ويتبع ان لا يكون مصابة بمرض جلد كالحكة والحكة
 والقوب كما ينبغي ان لا تكون مصابة بمرض وراثي متفرا كالجذام والبرص
 وداء الفيل والمبارك لاسيما الاخير فانه كثير الحصول في الديات المصرية وان
 لا يكون في ثديها ولا في ثديها ولا في فرجها بل في لاني جميع بدنها فروع
 جميع ما ذكر من الامراض سريع الانتقال الى الطفل بل ربما كان سببا
 لموته وان لم يكن سببا للموت يسير ثمرة طول حياته ونسوة لثفا فان
 لم يكن وجود مرضه بهذه الصفات تستعمل لها الرضا عد الصناعات
 انه يرضع من لبن امي حيوان غير آدمي يقرب لبنها من لبن النفس

وان يكون كلين الام في القدم والوجه وان تكون سليمة بالنسبة
 قلبها اقرب الالبان للبن الفاس وشبهها بلبين انات
 الجدة لانه يوجد من البان بقية سائر الحيوانات فان لم يتيسر لبن جاز
 ارضع الطمن من لبن مخزى او بقية ارضع لکن ينبغي ان يحال في ذلك
 حتى ان الطفل يرضع من الثدي بغيره حتى يردن واسط لان لا تنق
 رضاعة بغير النسب كبقية الرضاعة فان اللبن في تلك الحالة يكون
 حافظا لجميع اوصاف الجيدة بخلاف الكيفيات الاخرى فانها تكون قبيحة
 للهواء فيفسدها بعض خواصه وهي فقد ما لا يكون جيدا لرضاعة غيره
 واسط ومتى ارضع من الثدي جريان غير ارضع في وقتها في
 العلف بان لا تنك سدى ولا يقلل غذائها كما ينبغي ان توضع في
 محل نقي الهواء تجسد اللبن جيداً فلا يودي الرضيع بسوء
 المبحث الثالث في كيفية الرضاعة واصناف اللبن
 اعلم انه لا ينبغي ارضاع المولود الا بعد الولادة بخمس ساعات او ست
 لكن في تلك المدة ينبغي ان يسقى ماء محلا بالسكر او العسل ثم يرضع
 بعد ذلك لكن في الايام الاولى يمكن انتظام ارضاعه ولا تحديداً
 باوقات

باوقات معينة لان الطفل اذ ذاك يرضع في اليوم الواحد مرارا
 كثيرة بل يرضع في الساعة الواحدة مرارا وان كان لا يرضع في كل
 الا قليلا ولا تنظم رضاعه الا بعد ما يبعثه وعود على الارضاع في وقت
 معلومة بان يعطى الثدي في النهار اربع مرات وفي الليل مرتين
 لكن ينبغي ان يكون الارضاع قبل اكل رضعة او بعده بساعات
 فان اللبن في تلك الحالة يكون النفع للطفل ومن حيث ان هذه
 الطريقة المستعملة في الاوربا يحصل منها النجاس العظيمة ذرنا
 منها شفقة على الا ولاد والمرضع تمنعها لضعفها من النك والكثرت
 ارضاع ولد ما كانت جائدة على نفسها وعلى ولدها ومن ارادت من
 تحميمه ما ذكرناه فالعود وطهوها على هذه العادة من الضم ثم تقابل
 بينه وبين مولود آخر ارضعته امه على عادتها القديمة تران ولدها
 قد سلم من حملة امراض لولا المدة المذكورة لا يصيبها واعلم ان الرقة
 التي ترضع ولدها كلما تحرك او يبكي تقر نفسها وولدها كما ذكرنا
 وبيان ذلك ان الطفل يتيم من كثرة الرضاعة وتما لمعدته فلا
 فيه الاضطر فيكثر قتيه وتلس عن ذلك امراض يردية اقبصها القرينة
 باوقات

والقربل اذ بها هلاك غالب الاطفال لولا الاستلاء المذكور لما اصاب
 اللبن ولا اجل جودة اللبن يستغنى للرضعة ان لا ترشح الطفل وقت ادرار
 بل تصبر بعد الاو رارعة فبما انك تصير جبة الغذاء وترى وصول
 الى الشهر الخامس والسادس يستغنى ان يعود على الطعام فيعطى غذاء
 لا سيما ان نقص لبن الام او الرضعة وذلك الغذاء يكون من وقت
 الزبان يعنى الدقيق المذكور في الماء واللبن او يعطى حريرة من لبن
 المعروف بالعيش بان يؤخذ العيش ويعلى في الماء واللبن ثم
 يصفى ويأخذ المصفي ويعقد على النار نيا وبعد برودة يعطى منه
 للطفل فيكون غذاء جيدا سهل الهضم اذ من المعلوم ان معدة الطفل
 اذ ذاك لطيفة رقيقة لا تحمل الا ما كان لطيفا وان لم يكن ذلك يعطى
 حريرة من معول من دقيق السحب بالقيح المذكور لكن شرط ذلك
 ان يكون الغذاء بدل الرضعة فلهذا كان من اعادة على الرضعة
 ولما ست مرات في اليوم متى اطعمت مرتين في النهار لا ترشع الا
 اربع مرات ويغني ان يكون بين مدة الرضعة والاكل كما يكون
 بين الرضعتين فمن لم تراجع هذه القواعد يموت ولدا بامرض مختلفة
 كما هو المأخوذ

كما هو المأخوذ المبحث الرابع في الفطامة

مترحات معدة الطفل تهضم الاطعمة الجامة يستغنى فطمة وذلك
 يكون بعد عشرين سنين واما اللسان فصرح القرآن بفطامة الطفل
 لكن لا ينبغي فطم الطفل فجأة لان الفطامة الفجائية اعنى التي تكون
 من غير استمداد مضرة بالطفل وبمضعفة بل لا ينبغي ان يفظم الا
 الا انه رجا بان تقل مرات الارضاع وكلما نقصت مرة عوضتها
 بقضاء حتى ينقطع الارضاع ولا يتأثر الطفل وكيفية ذلك ان
 او انما تقدر المرصعة ان تنقص مرات الارضاع الستة وتداول
 على ارضاعه اربع مرات في اليوم ثلثة ايام ثم تنقصها مرة وتداول
 على ارضاعه اربع مرات في اليوم ثلثة ايام ايضا ثم تنقصها مرة وهكذا
 حتى لا تبقى الا مرة واحدة فتداول عليها يومين وثلاثة ثم تنقصها
 تقطعها فيف الطفر ويكون قد حلن بالطعام فيرتاح ويؤدم
 فان حصل للطفل في مدة الفطامة افعال البطن يستغنى ان يعطى
 بعض لعق من ماء مسكى روعلى الا انه سهل خفيف يكون غالبا
 لا يخرج ما في جوف الطفر كما يكون كافي لخروج الحلقه ومنه الماء

اعظم مناسبا للاطفال في علاج المغص والاسك

المجست الخامس غسل الاطفال وتطهيرهم

قد اعتقد اديباش الصربان ان غسل الطفل بالماء البارد ^{بصحته} ^{مهم} لا سيما ان كان ابوه قد مرض بالازرق المعروف عندنا بالمبارك ^{يعلم} متى كان ابوه زوالا فيلجسه الا بعد بضعة من ولادته فكل الامم دلدا بغير غسل ولا تطهير حتى تغلوه طبعه من الوسخ ثم سام جلده من افراز العروق وغيره من الازخوة فيعقب عليه الذباب ويؤذي ويتولد فيه القمل وغيره من الهوام وبالرأى والمسام تتحجر الازخوة والعروق يتولد عن انحصارها القروح والجرب والقوب والطفيل وغيره من الامراض الجملد يلهزمه فينته الطفل ضعيفا خفيفا ومن قبح العوايا عنه ان الطفل الارمد لا تغسل عيناه ولا يزال عنها العاصم لا الوسخ فيترك العاصم على بعضه حتى يصير طبقات بعضها رطبه هو الاول وبعضها يابس وهو الثاني فلا يقدر الطفل على تمييز عينيه لانه اذا اراد تمييزها يسوكه العاصم اليابس فتتقرح اجفانه وتزيد رمدته ربما على سبب ذلك فيجب عليهن ترك هذا الاعتقاد والمباداة با

العاميل

بالغسل

بالغسل والتطهير بان تغسل المرأة منقن وجه الطفل ويديه ^{بمياه} وقبله ووبره في اليوم الواحد مرارا بالماء الفاتر ليعتاد على الماء وان تغسل جسمه كغيره كلما مسح بالماء الفاتر اضعف مدة الشتاء وبالماء البارد في الصيف لينظف جلده ويسهل حصول التنقيح الجملد متى يعوق به نه ومدته الاستحمام تكون من عشر دقائق الى ^{١٥} ثم تنشف بدهنه جيدا مع الانبات تام الميج السادس في ذلك الاطفا ^{وتنويهم} اعلم ان الطفل متى دلك جسمه حصلت له راحة عظيمة لان ذلك ينسبه لجسمه ويسهل التنقيح الجملد فيلزم المولود او من وضعته ان تدلك جسمه بيدك بكل يوم مرارا ليرتاح بذلك ومن حيث ان في راحة لا بد ان الكبار وللاطفال اكثر الاستحمام ولوجه يدا ينسجعي الطفل التحليل عليه حتى ينام لكن ينسجعي ان يكون نومه منقطع الاوقات كالاغذية وان يكون بالليل اكثر من النهار بان يلبس عن النوم بالبلاعة وتططف لينام بالليل لان في ذلك راحة للامم ^{الكلية} فلا ينعكس لهنها بطول السهر وذلك يكون بالاعتناء ولان الطفل متى اعتاد على عادية من الصغر اطمعت فيه فلا تتأثره وان

وما عتادته بعض المدن من مخرج الأطفال في المرحلية لئلا
 فوهظوا لأن المرحلية مضمومة بالطفل وبين ذلك أن البرزنية
 كثرة النوم وكثرة تضعف به وتضعف فيكون عضة لأمر من الخ
 كالاستنجات والبرص وغير ذلك ومن كان في شك مما ذكره فيجعل
 نفسه في برصه ويأمر من يهزه ثم ينظر ما يحصل من التعبه فإذا كان
 يحصل له التعبه مع كبرته سواء كان شبا أو كهلا قويا فالطفل
 الضعيف من باب أولى وكذلك المأوى أهل الأروبا ما يعقب المرحلين
 الرضا الطلوع رأس والفرق بين اولاد المصريين واولادهم ظاهر
 البحث السابع في ملابس الأطفال ما عطيتهم غلب
 قد اختلفت العواير في ملابس الأطفال باختلاف الجو والريف
 في مصرين يلبس اولادهم ثيابا ويلبسون من ثياب ولد
 في فترة وتركة وبعادة الثياب الصالحين ومن ثياب من ثياب
 بابر باط طويل من كنفه الى كعبه وذراعه حمدودتان على جانبيه
 القاط وهذه عادة النسب الترك والارواح والمغاربية والشوام
 وبنت العادة يرثون الطفل الملقوف بهما لا يقدر على حركة جرد
 في يده

من جسمه بل يكون كونه مملب ملقات وتلت عنها امراض خفيفة كالمصفا
 الخ والتقيح المعروف بالقرينية وتنبه الجلد والتهابه وبالكيفية
 غير الرضيم وتفتح العين الطفل وتمتكت فضلا في لفته ففرض بعض
 وتحدث عنها قروح الجلد او امراض اخرى واليه عدم كونه تضعف اطراف
 فترق وتختف اذا علمت ذلك فاعلم انه يجب على اصحاب هذه العادة
 تركها لانها مخالفة للطبيعة والتعقل ومن كان في شك من ذلك فلينظر
 بين اولاد اصحاب هذه العادة واولاد غيرهم من الفلاسطين والعرب
 الذين لا يلقون اولادهم اصلا فانه يجد اولادهم اقويا ليس قديما
 ولا اوج ولا مصاب بمرض من امراض اولاد المدن واولاد الأعدى
 وحيدة منسجي ان لا تحط الأطفال بل يلبس ثيابا خفيفة من قطن او
 كتان طري وتلف افا خفيفا بخرقة اخرى لكن ينبغي ان يكون مناسب
 للفصول والاقاليم بان تكون ثقيلة في الشتاء وخفيفة في الصيف و
 في الربيع والخريف وان تعطينهم ما عطيته خفيفة تأجل عدم
 زيادة الحرارة لانه ينشأ عن زيادة ما احتقان الخ والقشجات
 وامراض العينين والاذنين وغير ذلك وينبغي ان يكون قرا

الطفل لطيفاً لينا مركباً من طراحة محمّرة قلنا او كئاناً ورسن من ذلك
 ان يكون محمّرة بقشر الذرة المقطع او قش الزاوا بعش المعتاد وان
 لم يوجد احد من الاولين لاسيما في مسة الصيف لانه لا يسبب
 ويسهل تغذيه عند الاحتياج اليه واقل لطقة من غيره ويجوز الانبا
 لرأس الطفل والاعتناء به خاصة بان يعوده بالغل بالما فانه بعد كل
 قليل من الزمن يتم غير يخف رأسه في الحال بكرة من القماش الناعم
 لانه بذلك لا يتكون عليه قشر ولا وسخ ولا قران ولا حيدان لان الغل ياكل
 من الرس الطفل وذلك في ذلك الاكلان يكون سبباً للقرح
 وخطاً من ان حدوث القرحة في رس الطفل يكون سبباً لحدوث
 حمة ورسن من بله الغل يغلي البقرة ورس او دهن الرس به من
 القوز الحلو او الزهر الطري وتشميطه ببط رقيق الاسنان مع الاحتراز
 الا انه كما يجب تغيير طالبه وخراسه كل اربعة ايام او ثلثتها
 من غايطة لان الاوساخ سريرة العفونة وينتج عنها امراض
 وعنه الغيا عليه يسبغ ان يغسل بالما الفاتر او يدهن به من طرب
المبحث الثامن في الحركات اللائمة للاطفال

ادرج

ادرج الصبي يسبغ ان تشبه لته او وضعته لو خادمه في البيت ليحفظ
 او حوش ان كان دسعا او في لبنان مشى رياضته وينبغي ان
 يذهب به بعد كل قليل الى محل نقى الهواء غير مكثرة بالادوية والحرارة
 الشمس لكن لا ينبغي ان يوقف اذ يشرب قهراً ثم عشرة اشهر لان
 عظامه اذ ذلك لينة رطبة لا تحمل اهل الجسم فان مشى به في ذلك
 قسباً عليه وتزداد حاله لا يمكنه المشي او الوقوف فيها وحده ينبغي
 ان يعود على المشي بالطف واللين والهدوء وقد ذاك ويوضع على سباط او
 نظيف ليحرك الحركات التي تعود به

المبحث التاسع في وصايا تتعلق بالاطفال

اعلم انه يجب ان يوضع حاله في الفراش متعاباً للضوء لان
 ان كان من جهة اخرى اجتمه الطفل في النظر الكلك الجبهة فيسبب
 الحول في الغالب كما يجب ان لا يوضع في عمر الهواء وان يكون المحل
 الحرارة والهواء وان يعود على البول والغايطة في قصرته ونحوها في الوقت
 معلومة بقدر الامكان فتمت فتعود على ذلك سهل عليه وسلم من القدر
 والوسعة لانهما سبب ليعتد بهن الاراس ومن حيث ان
 الطفل

الصغير سريع الغضب كثير الخوف والكثرة دينا ثمره من اذنه صوته يسبحي
 ان يعود على كساره بان يترسب مما يحيا ذبا لته رجح ليكون جهورا لايهاب
 شيئا ولا يملكه في الظلمة طويلا ليعود على الضوء لكن ينسبني بان
 يحذرن الاشياء المظلمة كالنار والحفر والبرق وبعض الحيوانات
 المؤذي ومن حيث انه كاليفعان يقول جميع ما يسمعه ويفعل كما يراه
 ينسبني ان لا يقال ولا يفعل اياه الا ما سمع فيه سلكا لا ينسبني ان
 الاوافق في جميع ما اراده ناسيا ان كان يعرفه ولا يتساقط في ذلك خوفا
 من تغيره فاطره لان الطفل كالشمع الساخن يتوجه الشخص على حسب
 ومن اللازم ان يعود على الامور الجيدة من الصغر ويمتنع من كل قبيح فانه
 اعتاد على حاله عسر زوالها ومن اقر الاشياء الطفرسة رقة
 الوليد به فلا ينهز ان على الاحمال للذمير وتراعيا وعلينا في الصغر عشر
 عند في الكبر بل بما رخص فيه فلا تنزل عند الاموات وبنه الكلي ^{صحيحا}
 موضعا لمرض تصيلة الفصل الثاني في السن الطفولية الثالثة
 قد علم مما سبق ان مده سن الطفولية الثاني اولى السنة الثالثة
 وهو سن الانفاذ ويسمى في مصر سن التبدية ^{بعضون} بذاك تده السن

اللبن

اللبن بالاسنان التي لا تسقط الا في سن الشيخوخة ان سلبت
 الاراض وهو المعروف عند الفقهاء بسن التميز وفيه من السن يسبني
 ان تحت الاطفال على الحركات الجسمية كاللعب والمصارعة وكرب
 الخبز والسباحة وقيد الصبر يسبني ان يعودوا على الاستعمال العقلية
 بان يقولوا القرآن ويقرأوا بالصلوة لقوله صلوا والسلام
 مروا بهم بها سمعوا واهربوا بهم عليها العشر وقوا بينهم في المصاحح
 وان يعلموا شيئا من علم التوحيد والحج والعمرة والنجاة
 وغيره من العلوم الخفية لتتفق اذ انهم ولا حتملا انها يزدادون ^{فيها}
 رغبة لكن يسبني ان يتخلل تعليمهم راحة ورياضة ولعبا يسبني
 يعودوا على نوم سبع ساعات من الليل او ثمانية لان ذلك ضروري
 لصحة ابدانهم وان يعودوا على كل ثلاث مرات في اليوم ولا اكثر من
 وفي كل مرة يكون قليلا وان يعودوا على الادب ومحارم الاطلاق و
 يبعدها عما يثير الشهوات النفسانية والعوائد لا يهتم بمرج
 لها واذوا كسبوا يعسر زوالها الفصل الثالث
 في امراض المولودين الاطفال جديدة اعلم ان امراض الاطفال المولودين

جديا كثيرة اولها الاسيفكسيا قد يعثر الاطفال المولودين جديا
 داء الاسيفكسيا اي الاحتراق وذلك في وقت الولادة لان المولود
 يحنق حال تولده من بطن امه فيصير باهت اللون او فيجب عليه ان يخرج
 واطرافه مسترخية وليس تتميز بفضات قلبه وكله انقباض الجبل المر
 ترخص ذلك لطفن يسبق ان يوضع على جانبه بشرط ان يكون مفتح
 الرئس موجه جهة الهواء بوسط صدره ويقلب قدمه والفتن للمادة التي
 لا تما منع نفوذ الهواء في السالك الهوائية ثم يترك جسمه لاسي الاطراف
 يكيس من صوف ناعم فان لم يتفتح الوساط المذكورة يوضع الابطية في
 النافذة ويدلك جسمه بالزيت والشعاع على اله تأثيرها السكنة
 اعلم ان السكنة تشبه الاحتراق الباق الا انها تتميز عنه باسبابها
 يكون وجه الطفل اسمر خاليا وصدرة متمليا وما وجلده جفنا وشبه
 مترظرت عليه هذه العلامات تسبق قطع السرة وتركها بدون ربط
 به من الخرج بذلك مفتح الرئس ثم تربط ويوضع الطفل في ماء خالص
 ويترك جسمه والضعيف فان لم يكف ذلك يسبق ان يوضع خلف اذنه
 او علقان تأثيرها التشنجات تأثيرها

٢٤

بدا الداء في المهر يعرف بالقرينة وبالقرين وهو مرض كثير الحصول في
 الدنيا المصرية خطر للغاية يموت بكثير من الأولاد والعامه تعتقد انه من
 من الجن وهو خطأ لانهم لا يعتقدون ذلك يتركونه بدون علاج
 لجزهم ان الجن لا يغير رقة الا بالموث مع انه مرض من الاعراض التي تعتبر
 الاطفال والغالب ان مجلسه الخج وخص من ذاته بسبب من الاسباب
 الخفية او بسبب مرض عضوا اخر فيه جاسد الاكثر اكل التواب
 والامعاء وكالا اعتقاد الاستطيل الرئ او وجود مورثه في جده في
 المهر بان او وجود ديدان فيه او من الم التسنين ولا جبر الوفاية من
 الداء الصبح بل من يرثي الطفل سواء كانت امرا او مريضه ان تتبع ما
 ذكرنا في السن الطفولية مما يتعلق بالاطفال من الرصاصة والخطامة
 والنوم والتغذية لان الاحتراس من عدم حصوله كسبب من معالجة بعد
 لكن ترصدت تسبق المباداة بعلاج من ابتداء ظهور الاعراض
 المناسبة لذلك مع الاقبا الكلي لايجاد الاسباب لان العباد بال
 شئ يجب فعله في جميع الامراض فان كانت التشنجات ناشئة عن عدم
 خروج الحلقه من مادة السوداء التي يخرج من الجن بعد ولادته وهو اول

عناط يخرج منه ينسب في الاحتيا وفي آخرها ان مكنت بعد الولادة ثمان
ساعات او عشرة او ذلك يحتمل الطفل حقة صغيرة مكونة من ثمانية
دقائق من العسل النحل ويسقى بماء من صغير من شراب الهند بآبان ثمانية
او قير من الشرب لمدة كور ايضا ف عليها او قير من الماء يسقى الطفل
في مدة اربع ساعات او خمس في هذه الحالة ينسب من الرضاعة
الاربع وعشرين ساعة الاول يسقى فيها ماء معبلا خفيفا وان كان
التشجات ناشئة من وجوه مادة مخاطية في الأنف الفم ينسب
ازالها سريعاً وان كانت من وجوه مادة في المعدة يجتهد في اخراجها بما
ذكرناه وان كان البطن يابس يؤخذ السراويل ان يوضع عليه ليخفف
او ثلاث حلقات او اربع اذا استمر على ذلك مدة ويسعد خروج الدم
بوضع فحة عليه وان كانت التشجات ناشئة عن وجود ويران في
و استدل على ذلك بالتهوع وبقى نكته الفم والكلان الأنف او
الدهود في ما نظير يجتهد في اخراجها يسقيه جرعة طارئة للدهود واعلم ان
زمن التسنين هو زمن حصول الأمراض الخطيرة للكثيره للاطفال وخطرات
التشجات ولا يستعمل من الأمراض المذكورة الا من ولد باسنانها

نادور ومن امته زمن تسنينه الى تسنين او ثلاث من يوم الولادة
وهو نادور ايضا ومن الخطا الذي تفعله بعض النساء ان المرأة تطحن
ولدها حسب ما صلبا لبعضه فثقتا منها ان ذلك يسبب خروج اسنانها
مع انه ليس كذلك لان عضة الطفل في الجسم اليابس يمس اللثة
ويصلبها واليبوسة المذكورة تعين خروج الاسنان وان اللثة
الطفل لذلك لما يحس بمن الاكلان وفي اول حصول التسنين
اللثة وتنقح ويعتبر الطفل عطش شديدا وحرارة في الفم وحمى وقلق
وهزال قديمة التهاب الى جميع اجزاء الفم والمعدة واحيانا الى
قناة عضة التشجات المذكورة حينئذ يجب تحليل غذاء الطفل من
وغيره ويسقى شرابا محلا بشارب الصنع او محلول الصنع المحلا بالسكر والماء
المحلى وتوضع رجلاه في ماء فيه قليل من الجوزل وتوضع خلفه
اربع حلقات او ست — واعلم ان التشجات المذكورة تشاء
داثما عن التهاب المخ وقد تحدث فجأة ولا يعرف لها سبب وتعرف
بتشيج الوجه والاطراف العليا واهترازها ويندرجها في العلبان
وتأتي على نوبات تكون طويلة ومارة قصيرة وتزولت فعلا جوارح

اليدين والجلدين والقدين في الماء الحار النزر قد وضع فيه قليل من
 الخردل وتوضع على الصدر قبل غسله بالماء البارد وحسب الرب يطلى
 جذب الدم من الرأس ليعمل استعمال بعض المسئلة الخفيفة أو
 في دبره فيسبغ طوره بالصابون لأنها تنبذ القنطرة البصيرية تسهل خروج
 المواد الثقيلة فيصير ذلك تعريف في الفم وان لم ينفع هذا الكمية
 الطفل قليلا من شراب الهند بالمركب وشراب زهر الخوخ بشرط ان يكون
 قد وضع في احداهما قنطرة وحمقان من الزبيب المخلو وان يبرج الماء قبل
واجها الاستعمال اعلم انه قد يعثر الاطفال بسعال ذلك
 يكون من الشهر الثالث الى الثامن من الولادة فيخرج فاطم الطفل فيعاقب
 فخره او صغره ويأثم له الكف فيصير ويصيح ويخفي جسمه وربما حصلت له
 التسنجات ومات سريعا وهذا المرض يعالج بالحجيرة القاسية والاسهارة
 المحللة كالماء المصنع المحل بالسكر والحسن المفيدة ووضع القنطرة المصنوعة
 من بز الكتان على البطن وان كان في البطن حرارة والم وكان سندا
 يسبغ في ان توضع له علفات على حسب قوة الطفل فتوضع بعضها على البطن
 وبعضها على المقعدة واحسن ما وقع به الاطفال من هذا الداء **تصل**

قنطرة

دعها

وعالج به بعد وانه الاستحمام بالماء الفاتر ولا جاز ان يعقده الطفل
 يسبغ في ان يوضع كل يوم في الماء الفاتر مدة ساعة ونصف ساعة
 فتق اعاد على ذلك اجتهد والباله امدى **خاصة الحنق**
 اعلم ان الحنق داء يعرض للاطفال الصغار بسبب نزله صدره فيقتل
 ثغلا فاحش ويحدث عند سعال شديدا في حال فيب ويصير لفظ محسوس
 يشبه عسر اللج والصغار اوصاح الديك وهذا اللفظ ناشئ عن صيق حرق
 الهواء بسبب درخشه او تكون عشا كاذب فيها يصعبر وور الهواء
 بسبب تجمد الاضغاث المذكور لكن هذه الحالة لا تستمر طويلا بل يحصل
 فيها فترات مختلفة بعد تكون بعض ساعات وقد تكون بعض ايام وقد
 المرض اقل جدا فان لم يسعف بالوسيط المذكورة مات سريعا و
 ان توضع على جات من الحنق علفات اربع ارجس ديك الرضع حمر
 يصنع الطفر ضعفا والحنق كثره خروج الدم وغير محل عضها
 ملين وتوضع قد ما في ماء حار خردل ويحقن بالماء المعتدل او يبيح قليلا
 من شراب قد وضع فيه قنطرة من الزبيب المخلو فيحدث عنه تعريف في قنطرة
 الرضيم وان تكون في هذه الحالة غفء كاذب يسبغ في ان يسبغ الطفل

قليل من شراب قد ذوبت فيه عشرة قحط من او ثلث عشرة من سحوق
 عرق الذهب قيقيا و به الكس التي يسهل خروجها في المجر من الغشاء
 المذكور و متر احدى الطفل هذه المرض ينبغي ان يكون حبه جيدة ولا يسي
 الا الاثر به الخفيفه والهلهوى سادسها الحماق الصلابة
 اعلم ان هذه الداء كثير الحصول في الاطفال و يتميز عن غيره بسعال سحبي
 ياتي غلظا و غير منقطه و ايضا حبه صغرى مخصوص عند اخذ النفس و ابراس
 عامة ثقيل و علاج كحلج الحماق السابق الا انه يمزج و ادر وضع لصقته
 محذره على الصدر و الهلوى سابعها القلج
 القلج هو مرض طوي يتكون في سقف حلق الطفل و طب نة و كحط
 ببعضها و تصير كغشاء كاذب يثقله التهاب شه في الفم يمنع الطفل
 من الرضا و يبقي حنثا و سقف حلقه فان طال مدة تده يخف
 الطفل و ربما مات سرعيا و حسن علاج به دهن سقف الحنك و اللسان
 بزيت اللوز الحلو مع بزر السفرجل فان لم يميز بذلك يد كرس و سقف
 حلقه يسحق و كرس من ستة اجزاء من الشب المحرق و السكر النبات او
 بما مزوج بقليل من نخل من الماء الكذاب او ماء الحلبه او الورد و قد
 يخرج في

وقد يخرج في ذلك كى الحبيبه المقدمه من الراس تا منها الحماق السفتين
 الحماق السفتين اما ان يكون خلقيا او عارضا و الادل و ادر و ادر
 حاصله لا يجا و زرا و يبقى الفم و الشان اما ان يكون كاملا او غير كاملا
 الحماق كلف في زواله وضع الاصبع و يحس قنوى في العم و بعدد اللثه الى
 الخلف و يبقى الجزء الملتصق و الكا من ينبغي ان تفتح فيه فم صغير و يعمل
 فيها الحنك او الاصبع و تتم العلية كما في الس بقه و بها الطفل و رصاعه
 تمنع من حصول الاتهام تا ياكلن الا حتر زمنه ينبغي ان يوضع في السن
 خرقه مدهونه بمرهم او زبد تمنع حصولها تا يوسعها المتصا اللثه
 ينبغي اللداية بعد ولادة الطفل و قطع سرته و لثته ان تحت في فم
 الطفل لتتحقق مهية اللثه و حاله لان في بعض الايمان قد يكون
 لانه ملتصقا باللثه و ان كان ذلك نادرا و علاجها في هذه
 الحالة يكون بفضد الفم من اللثه بوساطة شققة تيمر ذى زرا
 او بخص رقيق ذى زرا ايضا و يلزم فيه ذلك سرعيا لتسهل الرضا و حط
 الطفل و الا يترك و ينبغي لام الولد او امرضعة ان ترضعها
 بعد كل قليل من الزمن في حده السن لتلا يطمئنا تا يان حصرن ذلك

ترتبه نسبي ان يكون باحد يالحكي عاشها قصرها للسا
اعلم انك ان الطفل ان كان قصيرا لا يمكن من ارضاعه كما ينبغي
ان كان طويلا جدا لا يمكن من حركه ولا من امتصاص الحكه كما ينبغي
الضم ولا يمكن من ذلك جديرا الا اذا كان متوسطا لا يجره كيف يشاء
ولذلك ينبغي ان كان قصيرا ان يصفه قنينة بمقصد كمن لا يحرك
محصل من ذلك ترتبه بسبب قطع او غير التي تحت اللسان ينبغي
باحد يالحكي حادي عشرها الاتهام الاجفان
قد تلتم اجفان الطفل المولود مع بعضها لكن الاتهام ان يكون ناقصا
في جزء منها او يكون كاملا وفي كل منها اما ان يكون اجفان ملتصقين
مع كراه العين ام لا لكن في اغلب الاحوال لا يكون الاتهام الا بشفة
الجزء السفلي فان كان الاتهام غير كما ينبغي ان يصفه بحسن ترويض
ويوزن لعدم عود الاتهام المذكوران بتحقيق الاجفان بالنسبة للسا
ولو كان الاتهام حاصل بين الاجفان وراه العين فانه يصفها
الآن الشفا عسر ثاني عشرها العلمة والفيلين
المسك منها بالشفة الاربعية فما العلمة بفتح العين المهملة وتحويل اللام

فراني

فهي شق الشفة العليا في جميع مسكها واما الفخذ بفتح الفاء وتحويل
اللام اليهم فهي الشق الشفة السفلى ويصعد ذلك على جانبها نحو المتو
وهد الشق اما ان يكون بسيطا اي واحدا غير متعد واد غير بسيط بان
كان في الشفة شقان او اكثر فان كان فيها معاينتين به وذلك الطفل
الطفل علم اخرج وقد تكون العلمة مركبة من جملتها كبروز الاسنان
شق عظم الفك او التصاق الشفة باللثة او غير ذلك والعلمة المذكورة
يكون شفتها مستقيمة والاسباب التي عملت علاج ذلك هو الوقت الذي
يكون الانسجة اكتسبت فيه قوة فتصل بها فراها برزها ونماطه ويجوز ان
اربع الشين او خمس الا اذا كانت العلمة او الفخذ تعيق رضاعة
الطفل فيلزم الباردة لعلمها عقب الولادة في الحال ولاجل عدم
ينبغي ان يبعده ما يكون معظم الشق وان تدر حرافيه ليبرح الشفاها
وان نماطه حياطة لثية طهال
ثالث عشرها الاورام المتحدية رؤس الاورام
المولود في جديدا غالب لطفال المولودين جديدا
يشاء في رؤسها ودم عادية ان يشغل ثمر فرانس غالب حصول

هذه الورم يكون من الضغط بسبب كثرة المقاومة وقت مروره
 الجرح وهذا الورم يكون متكونا من مهصل ودم والنسيج الخليوي
 الذي يكون مغطيا له يكون مرتشحا واكله محتقا بقوت وبالذي
 يكون كان يمتوا بالدم ولون الورم يكون مصغرا وفيه شفوفية
 او زرقا او سودا وذلك على حسب مقدار الدم الموجود في الورم
 فان لم يكن الا في النسيج الخليوي لا يحصل عنه الاعراض صفيحة وقد
 تصعب اعراض ثقله ان كان بين العظم والجلد والعظم فان رشح منه مهصل
 كان سهل الحالجة ويكفي فيه الغسل بالماء والنخل او بالمق او بالاصاب
 او بالنا المحلول فيمطع الطعام ثم توضع عليه رفادة مبلولة بما حيا
 غسل به وان كان الارشاح وما تكفي فيه الوساطة المذكورة الا
 الاقتصار يكون لطيفا فان كان الدم متصبا تحت الجلد ينسحق
 الشق عليه يخرج وبعد خروجه يوضع على محله رفادة مغموسة في سائل
 محلل فان حصل في الورم التهاب ينسحق ان يعالج بما يلزم لكن لا ينسحق
 استعمال المرطبات مدة طويلة بل تبدل سريعيا بالمحلات
 وان كان الالتهاب مجتمعا على سطح المخ وولت الاعراض على

بمنسحق

ينسحق ان شق عليه بمشرط يكون كافيا لشق العظم لانه في تلك
 الحال يكون هشفا فان كان الدم كثيرا يستفخ في الحال وتوضع
 عليه رفادة كاذنا واعرضها الرض
 اعلم ان الرض المذكور لا يكون في الطفل الا عقب الولادة
 الشاقة ويحدث امان عمل الديات او من ضيق الجرح بالنسبة
 الى حجم الطفل وجرحه ومن حيث ان لحم المولود رخو فادنى شئ
 يرضه ويعظم الرض المذكور وينبذ اذا التزمت الداية ادارة
 الطفل في الرحم بالجبث الكبير وغيره ولون الرض يكون احمر
 سواء صحبا نزل او لا وقد يحصل من ذلك التهاب ينهي با
 التحليل او بالتفح او بالفنغونيا واسرع مزيل للجرح للرض
 الغوالات العاقبة او المحملة فان كان عظيم السعة والتهاب
 محله ينسحق ان يعالج بمضادات الالتهاب ليتلطفت احيا
 يلزم له وضع العلق ليجرح ما يقيد من الدم وان تكون عليه حراج
 دموي ينسحق فحده وان حصلت فيه غنغرينا ينسحق ان يعالج
 بمضادات الالتهاب ايضا او بالقواض والمهيدات و

وذلك على حسب كون الغنغرينا ناشئة عن قوة او ضعف
تقليبي قد يوجد على سطح جلد الأطفال طلع عريضة مغايرة للون
الجلد لكن لا حرارت ولا انتفاخ فيها وتسرب الوجعات ومن حيث
انها كما ذكرنا لا تغالج بل تترك نفسها وان كانت لا تنزل الا
ببطء اولاً تنزل صلاحاً حيث لا تفرط الطفل منها

خامس عشرها التزيف السري

هذا التزيف يحصل من رشح الاوعية الرية التي يكون تحت التماما واما
من روايته الربط لانه ان كان حمية الحان حصول التزيف المذكور
نادراً وهذا التزيف قد يستمر مدة ان لم يتبدل ويعالج ولا يصل
توضع على السرة رفادة اجرامه كصخر مثبتة لقطع من شمع
ويربط عليها وتترك كذلك اسبوعاً او اسبوعين حيث ان الا
الاولوية الآتية منها التزيف غائرة لا يمكن ربطها وان كان التزيف
المذكور حاصل من سرة فربط الجبل السري يسفي ان يسه عليه
جمية او يربط ربطاً غير الاول وكما نقتطع المذكور

سادس عشرها التهاب السرة

هذا التهاب

هذا التهاب يحصل بعد الولادة بزمن قليل سواء ربط الجبل السري
او لم يربط ويحصل من طرفة المنصر بالطن التهاب يسقط منه الجبل المذكور
وتكلفت حمة صغيرة تتفتح وتبره بعد طليق الزن وعك كل نحو التهاب
خفيف لا يعالج الا بالظافة واحياناً يتفتح ويسيل منه قرح غير يطول
مدته بل قد يلتئم ثم تنقرح ثانية وترحصل ذلك يسبغ في ان يعالج بعسله
مراراً بخلطتين وبعد زوال التهاب يبدل الخلف اللين بالبنينة
المصل والعطري او توضع عليه رفادة مبلولة بالسائل المذكور لا يبره

سابع عشرها التسميط

هذا الالتهاب يحصل للأطفال المولودين حمياً ان لم ينبت لهم فحصل لهم
الجمية العليا من الادوية والالتهاب والوراكين اجوز ناشئ عن كسب
المواد الثقيلة والبول على هذه الاجزاء والاحمرار المذكور عند اكل
غلاية منسأة الطفل يبره ويكون محل الثنيات حمراً بل ان يكون تنقرحها
وينضج منه بل غزير مبيض غزير كيد الاثمة وهذا مماثل لما يحصل من
كان سميماً فانه يحصل له في محل الثنيات كذلك حيث ان المحل
المذكور لم يكن معرضاً للهواء **العلاج**

بما يحيط التسميط المذكور فتنظيف الطفل وغسل الجمل المسط بمغلي طين
ثم دسجوق جفف كالطين الناعم وغيره عليه تأخرتها الحمر الحلقه
اعلم ان الهواء سريع التأثير في جلد الطفل فهو ترفيقه بحمد ولادته وقد
الداية جامله ففسد وقت الولادة بحرقه خشنة فتنبت عن ذلك احمرار
الجلد كله او جزء منه احمر استمر اذا ضغط عليه بالاصبع يتحول ثم يظهر
ثانيا بعد رفعه ثم يثبت عنه في الجلد فتورده فبقه ثم يرجع الى لونه الاعتيادي
وتتلون الملتحمة بالصفرة ايضا والفرق بينه وبين اليرقان اصفرار
في اليرقان دون هذا وكله فبؤه الداء لا يلزم له علاج مخصوص بل
منه الا انه في بعض الاحيان يضطر لعل الطفل المصاب به بماء
تاسع عشرها المعجب من الرمي توجد على حلقه الرمس
قد يولد الطفل ورسمه مغلي يطبقه غليظ ثم تزدل شيئا فشيئا لكن زدا
يكون بالتقليص لو انها يكون مصفرا ومن العيون الديات تجلثت
ويؤكدون بعدم سبها فلما نفوس انها تلي الرمس من الاجسام التي
تعرض لها وذلك بسبب رقة العجيرة ولين اليافوخ مع ان طفون
خطا بل يبقوا باعترافها تمنع تنقيس جلده الرمس وعدم التنفس

م

ضرر لكن يكفي لانه التهاك الرمس بفرشته ناعمة وان كانت سميكة
كما يحصل في بعض الاحيان ينسقي ثلثتها يد من اللوز ثم حكها بال
وبعد سقوط قشورها يغسل الرمس برفق ثلثا ثم تولد ثانيا
الموفي عشرين نحو حساب الرمس المعروف بالحلقمة
اعلم ان المادة السوداء التي يخرج من الطفل في ايام الولادة ولادته
تسمى لغة بالعقي وفي عرف الديات بالحلقمة وحال لادته الطفل يخرج منه
من هذه المادة لكن الغالب انها يخرج الابع ساعات وعدم خروجها يكون
سببا في ثقبه الماء وحدوث القرحة واحيانا يحدث عن جنبها
تقني ولذلك يلزم الاجتناب في اخراجها من الامعاء فان حصل للورم
بعد ولادته ثقب وقلق وسبات وعدم نوم وتسجات وكان يتم
منقبضا بحيث لا يمكن ادخالها مسورة الحفنة او او خال قطع دواء
واصفر جلده يعيب على الفطن ان سبب ذلك احتباس جزء من المادة
المذكورة لانه قد يتأخر خروجها من المعامدة والغالب انه يكون يكفي
في اخراجها اللبا الذي ذكره اول البن النفا المعروف بالعلاية المساه
لكن ان كان الطفر ضعيف البنية او حصلت رشفة وقت الولادة

ويقتد ولم يخرج بلزم انزاجها ولو بالصناعة قلنا انك تسبق للدانية
 ان تسبق المولود ما عيلا فان لم يخرجها ذلك يسبق شرابا سهلا
 كشراب الهند بالمركب من اوقية من اوقية من ماء السحير
 او من محلول الصغ ويسيقي في كل ربع او نصف ساعة معلقة الى
 شحج فان لم يخرج يسبق ان يحق حقة تليته تصاف عليها معلقة من
 الزيون لوسن شراب زهر الخوخ في سائل مما تقدم ذكره لكن الاضطرار
 لذلك نادرا بل الغالب ان الشراب الهنديا او الماء المغلى كاف في
 انزاجها **الحامدي والعسرين** **حصر البول**

اذا مكثت الطفل مدة ساعات ولم تستعمل ليقين ان الطفل يبول
 محبوسا يستدل على ذلك باعراض اخرها اليه منها ان الطفل يترحم
 ولا يرتاح ومنها ان جدران بطنه تمتد وتولد ويصيح صياحا عاليا
 ويقدر نوم ثم يعثر تشنج ويحورت سرعا اذا لم يسعف بالعلاج
 وليقينة علاجها ان يوضع في حمام فاتر او يوضع على بطنه ضمادات
 فان لم ينفع ذلك تستعمل القنطرة فتمسح ببولها بهما وزالته
 الاعراض فينضم لكن اذا دامت بحر وظهران في الرسل اعراضا

يوضع

يوضع خلف اذنيه على شقان من خلف كل اذن علقمة تنزول
 الاعراض ولأجل عدم عود الداء ما نيا يدق ويوضع في حمام فاتر ^{مليين}

الطفل حم

مرارا عديدة وتوضع على بطنه ضمادات مليئة والهاء في
 الثاني **العسرين الضعيف** كثيرا ما يحصل للمولود عقب
 خروج الحلمة من بطنه ضعف شديد عظيم تقرب جينيا وتبردا طرفو
 تهبب شفاها ويزيل وجهه ويميل في مادة غروية ولا يمكن اخذ الله
 وقد يحصل له اسهال ماديه مخضرة ومن حصل منهم ذلك يحتاج لانقيا
 زايد بان يقطر له اللبن في فيه ويسقى مرقه مخففة وبعض اسرته مرقه
 عطرية واصحها ما قد يخرج دهن السليلة الفقرية وتسم المعده بموضع منبه
 مما هو مذكور في الدستور الا اني فان كان مع الطفل اسهال يسبق
 شرابا سهلا مركبا من نصف اوقية الى اوقية من زهر الخوخ ورومن
 الهنديا في روقية من منقوع ورق النارج ويسقى منه بعد كل
 قليل معلقة **الثالث والعشرون** **لاذوق** وهو علة ^{القول}
 قد يحصل للطفل ارق ويشد معه وهذا ارق في الغالب يكون
 لمرض فتمسح بطنه عن البحث عن السبب بعلاج بما يناسب فان لم

يعرف له سبب فلا يفر الآذ اطالت مدته وحيشته يجتهد في زوالها
المكنايات لكن ينبغي ان يعلم انه لا ينبغي اعطائه شيئا من الا
الاستحضارات الا قيونية لانها تسبب حرقا في الرئس

الرابع والعشرون الاستسقاء الدماغ الخلقى

الاستسقاء الدماغ الضار مادة مصلية في تحريف الجرح وعلامته زيادة
حجم الرئس كان زيادة تدريجية وتبعها الداريز وشقوق جلده الرئس
وهو يكون دائما في الايام الجافية ومن احبب به تكون تداريزه متعظمة
وباوقه منطبق والغالب ان كان مصابا به يموت سرعا او تعجزت

بعد الولادة مدة تختلف في الطول والعصر ولا ينفع فيه العلاج

الخامس والعشرون الاستسقاء الدماغ المزمن

علامته هذه الداء مستعصم من غير منظم ومير للنوم والبطاق الاجفان والسبات
واختلاف في اعضاء الرض واهيانا اسهال في والغاليل من احببت من
الأطفال ان يسقط اذ اشتروا تعير له مية محضرة لا تحب على الطبيب للمارس
فان كان المرض حادا كان سيره غير منظم ومن كان الطفل صغيرا لا يتعلم
تشخيص المرض المذكور لكن اذا تأمل الطبيب الماهر يعرفه بما في الوجوه من الكوارز
والاعوار

من الكوارز والاعوار لثقت لان اعواره يكون غير منظم ويكثر صياحه
وتصير اسنانه وكيس في القرو في الغالب يوجد عنده امساك مستعص
وتحمي وصدايح لا سيما في الجبهة ويعتبر بسبات وتمدد صدقته وتبرقع
وتيقنا ويطلق برضه لبطا واضحا وتعتبر تشجات واعلم ان الاعوار
المذكورة لا توجد كلها وانما فمن احبب بهذا الداء بل قد يطير عليه
منها او اكثر وانما في الأطفال ثقيل واعلم اسبابه السقطات والقفر
على الرئس وكثيرا يحصر عن الجحبة والقفر يزيد وضع السنين الصعب
النفثي وعلما كل ينبغي معالجة بالاستسقاءات المزمنة والسبحن
الاطباء في علاجهم تصد الوريد الودجج والشريان الجحرفان كان الطفل
المريض به صغيرا جدا ينبغي ان يعطيه هذا من مضمعا بان يوضع حلقف
او على جبهته او على صدقته مقدار من العلق وكسحن بعض الاطباء لتربط
الغشا الخشامي واستعمال تصادات الالتهاب بعصم آسحن ووضع
على الرئس لكن ينبغي ان يكون في ثمانته وهي المعروفة بالملولة وكثيرا
على الرئس لئلا يتبلج حمة ويسبغ في مساعدة الواسط المذكورة
بالاستحمام القدر المنقبة وانحام القاهر والجلابسر ووضع المنقطات على

الرس والعنق والمخدرات على الأطراف السفلى وكثيرا ما يستعمل
 ان محبوبا باسك يستعمل احسن يستعمل في ذلك مقدار كاف من
 الزيتين اكلوديليد في الاحسنه الحقن المسبوكة ان كانت قنات
 سليمة اما ان كانت متبرمة بالور الغالب في مثل هذه الحالة ينبغي
 استعمال الزيت المضادة للالتعاب على البطن والاستحمام الملبين
 واذا عثر الطفل المصاب برقي واستمره وظهر انه يصيب سبع ان
 مشروبا غازيا مضادا للقيء مما هو مذكور في الدستور الثاني فان لم
 يتقطع القيء بذالك يضاد على المشروب قطرات من الايتير كرتيل
 من روج الاقويون المسرف الطيبا للودوم وان ظهر ان في المعدة التواء
 يعالج بوضع العنق على قهها خبة الك كحصر القيء في الحال وقد استعمل
 الأطباء استعمال صبغة اليجستال تما ولا من الباطن اودا كما من الظاهر
 وذلك لسهولة الاحتصاص وكذا استعمال بصل العنصل ومن حيث انه
 شوه ان افراز العرق يقطع الافرازات الاخر الباطنة استعمل
 استعمال الحمام البخاري وكيفية ذلك ان يسخن حمام فاخر من الماء ويوضع
 فيه المريض فيه المريض على سريره تكون قدما رقعته ثم يصب في سطل

اوسطلان

اوسطلان من الماء المغلي لأجل زيادة البخار وينبغي ان يغطي المريض وحامه
 بغطاء من صوف يلف على خلق المريض منه ليحتمل البخار ويترك فيه مدة
 عشر دقائق وحال خروجه منه يلقى شرايا يكونا من منقوح زهر البيلسان
 المضاف اليه عليه قليل من الخل لأجل زيادة افراز العرق تخصيصا
السائل العنبري المستساخا المسحوق ليُسول له الرج
 يطبق لفظ الاسمى القاعى على المادة المصلية المجمعة في تجفيف القاع
 السويك والاسمى المذكور على نوعين خلق يحصل قبل الولادة وعامر يحصل
 بعد الولادة بجمدة وعلامة ان يكون حدران السلسة الفقرة بتسليمه لا ضلل
 فيها واما الخلق فيكون فيه الجدران المذكورة منقصة ولذا الكثرة
 المذكور بالسوك المنقصة وعلامة حدوث ادرام عديدة اودرم واحد
 السلسة الفقرة وتجب هذه الاورام يكون غالبيا في القسم الخلفى اذ في
 ديندران يكون في العنق ويختلف حجم الاورام المذكورة فمارة تعظم حتى
 تعير كرايس الطفل ويصير فيها تخرج ظاهر وتارة تكون اصغر من ذلك
 واغراضه قد تكون عامة وقد تكون موضعية وذلك بحسب كبره المصابين
 الفرج وبحسب مقدار السائل الموجود في الورم وبحسب احوال المخرج العنصل و

وقد يكون اطلق المذكور صحواً بفتح و سلاخ الاطراف السفلى ويكون الودم
 المائي المذكور محلاً لالتهاب ما كان بسبب الحسك والسبب في باده حجم
 السائخ الودم المصاب بهذا الودم قد يموت سريعاً وقد يكث سنين
 العالجت معالجة به الداء اما ان تكون واقية او قاطعة فالواقية
 برطوبة الحمل لخطه عن تاثير اجسام البخارية لئلا تترقرق وتضعف واما
 القاطعة التي يبرها فخر ربط الودم ان كان الرضخ يربط منه لكن
 الربط حصل منه فخر في جميع الاحوال السن منه ان ينزل بميزان ربيع لان
 البرز حصل منه نجاح في بعض الاحيان وجماع الفيد اجسام العام المستطيل
 الرضخ والهام البخاري المثلين ووضع بعض العلق على السلسلة العنق ودهن
السابع والعشرون الكامر المعروف بالخشخنة هذا الودم
 نتيج حاصله في الغت القوي وعظم اسبابه بمرودة الرضخ والكامر
 او الاطراف السفلى وتراصيب الطفل الصغير لا يقدر على الصاعه لانه
 متر منقش الشعر يهين ثق في يصير جرحه احمر فبشيء انسه او خياشيمه
 فيترك في الحال لانه يجسر لثمن والكامر خمر فيرغم فيصير لذه الصياحه
 عاليه فيظن من احترازه لاجره لانه ان هناك عابفاً يمينه عن الصاعه
 وان حصل

وان حصل للطفل ودم في القه او في جفنيه السفلى يبق فيه مضمواً
 عيناً حراً وبين طبتين ويكثر عطسه وتقعده شبيه وسيل من خيا
 مادة مخاطية غريزة تكون في اول الامر شفافة ثم تصير خضيه مرصفة و
 تقترية حمر ثم تنقطع المادة المخاطية وتنزل الحمر في هذا الحالة يسبق
 ان يغسل خياشيمه بماء عذب لتزول منها المادة المذكوره السادة لها وفي
 هذه المادة ليدى الطقل بالحلقة وتيقظ خمسة ايام او ستة حتى تنزل
 تلك المادة اكالة ويمكنه الرضاخه وان كانت الخشخنة تخفيفه او طارة
 عن قريب كفي في زوالها التدفئة وان استتت الاعراض يعالج بالادوية
 الملبسة وبالاب زبن القهر المخزول وبالتهابيل البخارية في الحفر الا
 وان كان الطفل حراً يفضه ان امكن قصده والافترسح طفلاً ذنوبه
 وان كان للخشخنة تميل الى الارمان او ازمنت بالفعل تجز الحفر الا
 بالتهابيل العطرية وتوضع قفاً الطفل حراقة او يخلو والهباتي

الثامن والعشرون الفواق

الفواق هو الماروف منه العامة بالزخطة وهو مرض خفيف لا يهتم به
 الطفل الصغير من مرقة رضاعه او مرقة الكله وهو حركات تستنجيه في

الجباب الحارزوني الزه والها عندهم ان يفضل له امر يوتر في
خيلاء تاثيره وقتيا بان يجتهد في جلب حمله او خوفه فان لم يزل بذلك
يسقى معلقة صغيرة من حل مزوج بالما فيز وبالذون الهنقة

الماسع والعشرون القتي

اعلم ان القتي سريع الحصول للأطفال ولا يزل على حاله روية لاسيما ان
الطفل رضيعا لانه يحصل له بالقي راحة بسبب قوت مارا ومن غذائه و
كان تعب المعدة وهو يحس تعب الرضاة او عقب النوم وفي مثل هذه الحالة
يكفي في القطة تقليل مقدار القعدة او الرضاة وقد يكون سببها في
قوات الهضم ناشتا من بعض الجواهر التي من طبيعتها ان تهيج
القناة المذكورة وحينئذ يظفر ان كان في راحة المواد المتقاطبة
او راحة فيم الطفل محرومة ينسب ان يعطى ثمان قحات او عشرين
المعتية الكاستة او يعطى الاوند وان كان الطفل حيا يهني
من الفطير او اللحم اللسمة فانه يكون عرضة للقتي المذكور فينبغي
يسقى منقوع الشاي ويبدل غذائه لبني آخر فان كان سببه زيادة
احساس المعدة ينسب ان يعالج بالادوية المرة ويوضع على قسم

لصفحة

لصفحة ترياقيه وفي بعض التسنين الصعب تحييد اللطفر في غير كون
مقبيا عن تهيج اللثة وتحتي كان كذلك توضع خلف اذنيه علقات
ليزول التوجع المذكور وان كان معاسمال نزول به الكالسيوم وان كان
سببه تهيجا معديا يوضع في آبرن فاته وتوضع المكدرات الملبنة
وبعض العلق على قسم المعدة فقي الغالب يزول القتي بذلك وان كان
سببها ردة عما جلد يوضع في حمام فاتر ويدهك جسمه ويوضع في
الفرش في الحال فان لم ينقطع القتي بذلك توضع على قسم المعدة
منقطة وان كان سبب راحة الفم ينسب ان يعرض الطفل للهواء
النتقي ويشق الحبل والنوش والسائل وان كان سببه تناول
طعام كان في اثناء من نحاس مختبر ينسب ان يسقى اللبن وذلالي
الببيض المحقوق بالما وان كان سببه يوان في الامعاء يعالج بالادوية
الخويرة لها والهالاشاني الموقظ لآتين الفحل والنخافة
قد يحدث للطفل بعد الولادة بمدة نزال نخافة حتى تعجز اهل من
نخافة وسبب ذلك ان الطفل يولد مستغنى النسيج الحنوي فسمه
يكون ظاهريا فقط وحينئذ ينسب ان تعلم الام بذلك لانها

تختفي عنها ولربما تختزن ومع ذلك فالنخاع المذكور لا يخرج من الطفل
 الحادي الثلاثة فون تيبس الشج الحلوى قد يتبدد تيبس
 النسخ الحلوى في الجنين وهو في البطن اتمه وقد يحصل من اول يوم بعد الولادة
 الى اليوم العاشر ويندر ان يحصل بعد الاسابيع الاولين والثلاثين
 الاطفال الضعاف والمولودون قبل تمام الشهر الحامل من علامات عدم
 والقنور وبر الأجزاء المصابة وينتفخ بالاطراف السخنة العظيمة وفي
 الغالب يصيب النخاع واداسا سريريا يحصل القيح في النسخ الحلوى الكائن
 في البطن والصدر لكن يكون بجوارض الاطراف صلبية نيزجها وكثير
 ما يصاب به الحكة الوحشية من الساق حتى يظن انها مغنوسة ولون
 المصاب بالقيح يكون ورديا او احمر او بنفسجيا او سمر اواضا وضغط
 عليه بالاصبع تنزول حمرة ويلقي بخلها مصفيا فان كان سيره حادا ^{كجهد}
 منه برد عام في جميع الجسم سريريا ويضعف النبض ضعفا زائدا كما
 صوت المصاب اذا صاح ويزيد نبضه الاطراف وبرد وترها
 مرتفع وعدم حركتها وهذه التيبس قد يعوى حتى انه يشبه تقلص العضل
 وقت تشبها تشبها قويا ويعسر التنفس ثم يتعذر وينقطع الصياح

تبهت

ويبهت الوجه ويموت الطفل كانه مختنق ويكون ذلك من اليوم
 الاول الى اليوم الثالث من الولادة وقد يمكث ولا يموت الا في اليوم
 العاشر وعلامة التيبس قتيلا القابل للشفا ان يكون سيره ارضه بطيئا
 وصلابة التيبس قليلا وش غدا محال قليلا تسعة وتكون البرودة قليلا
 اليهم ويقوى صياح الطفل ويسهل التنفس يرتفع النبض وتنزول
 بهما ثم الحلة وتنبه فيه الحرارة بالتدريج ويتنهى حيا يقبل من العرق
 وينقص التيبس تدريجا ثم تنزول حواسه لكن هذا سير نادرا

المعالم الحقة يعالج بالاشربة المحلاة والاسهات بالنبات العطرية
 كالريحية وغيرها وذلك لجلد بالصوف وكما ياب ووضع الزيل الشا
 على الاطراف المتيبسة وقد تسهل المخدرات والمنقعات وان كان
 الطفل المصاب ميل الى النوم وطمأن ان رأسه مصاب اليهم يوضع خلف
 اذنيه بعض من العلق متى امكنته الازور او يسبح ان ترشها ^{لضعف}
 جبهة اللبن ويسقى الاشربة الصدرية الشا في الثلاثة الاسباب
 كثيرا ما يحصل للطفل المولود جديا امساك لا سيما بعد الولادة بقليل ^{حصل}
 اطفال من طرفية فان كان بطنه منتفخا ترشها تسبغ ان يعالج في الحال لان

الأنفحة يتسعد ويدهب نجومه ويكرت عنه صداع ومغص وتولمان وعرض
 خروج المواد فلا يخرج إلا بالسهل يدور بها عند النهار في قنات الهضم
العلاج يعالج الطفل المصاب بالأسهال بالصابون أو المطبوخ
 القرا حديسا وكثير حقة مليئة ويسهل خروج المواد لمراوده تدخل في
 الدبر أما من الصابون أو من ربة الورد الهندى فان لم يكف ذلك
 يستعمل الحامض الغائر لا يسهل خروج المواد فان لم يكف يعطى بعض
 من المغنيسيا وسبب حدوث الأسهال المذكور رداءه غذاء المرصعة
 فلذا كثر صيد الطفل يستعملان تغيير غذائها متى سخن لبنها حتى
 لها ان تحفف الغذاء وتشرى من لبن الشعير او من لبن الكتان والتغذاء
الثالث والثلاثون اسهال فالجصول الاسهال للأطفال
 يكون في الشهر الثاني والثالث من الولادة وتمامه يستعملان
 كلما كان صغيرا كان بطنة مملوفا فان كان في الأشهر الأدم يتبرز في النهار
 من اربع مرات الى ست لا يعده اسهالا ويعرف الاسهال بكثرة البراز
 وسيلولة الباردة وذبول الطفل بهما تارة لو تدفان دام به ضعف شديد
 ضعفا كليا والأسهال المرضي في الأطفال يكون ما تدرسه جدا

كالعادة

كالعادة المصلية ولونها يكون اصفر ايقا بخلاف الاسهال الطبيعى
 فان لون مادته يكون اخضر سمر او كالحامض بلين البرزين قلت المادة
 وسبب حدوث اسهال الأطفال رداءة اللبن وحرارة او زيادة قوامه
 او رداءة اطعمه المرصعة ونقل الاسهال يكون بالنسبة للأسباب التي
 حدثت عنها لكن في جميع الاحوال لا يستحب ايقا فدهة واحدة بدون
 احتراس بل يوقف بالتركيح بان يعطى أولا الاسهال المملوطة كحل
 الصنع او ماء الرز الخفيف المحلا بالسكر وتعطى المرصعة منها ايضاً فان
 لم تنفع الوسائط المذكورة بان لم يحدث منها حتى بان حصل منها تنوع
 عطش شديد ودفون حرارة وحفاقة ثم ولم تصاحبها ايضاً وكان ذلك
 ناشئاً عن ارتباك قناة الهضم يستحب ان يسقى ملاعق من شراب
 الذهب المطرش المعروف في الطب بالابيكاكوانا او قنحات من مسحوق
 في ماء محلا بالسكر ويعطى قنحة من الطير الملقى في ثلث اواق من الماء
 يسقانا في كل اربع ساعات معلقة لان يحصل القوي ثم يعطى ستملا
 كشراب الهندى بالركب او شراب زهر الخوخ ولا يعطى شيئا من الزبوت
 وان كان الاسهال ناشئاً عن التسنين يستحب ايقا تارة لان في ايقا

(عق الذهب)

غاية الضر للطفل في بقائه حيا ته وقد يكون ناشئا عن تخرج شهيد
 يخرج منه حدوث التهاب حبيبة تكون المواد التي رجع صلبة يصعب
 عطف شهيد وحرارة في الفم وحمى في اللسان وتوتر في البطن وتقي
 كان كذلك يعالج بالحام الضعيف والحقن والبلع والمكدرات اللينة وفي
 بعض عن على المقعدة او على البطن فان دام الاسهال سبغى العقاقير
 بالحقن البقي الخفيف كالكاوي الهندى يكون من ثلث قحمت الى ربع
 بالحقنات كدرهم او درهين من شراب الخشخاش او ثلث قطرات او
 من اللوزم او بليق الترياق وان كانت المواد مخضرة وعلم ان في قنبا
 الهضم حموضة يسقى المغنيسيا المكسنة مع الاونة وان كان
 ناشئا عن ارتجاع واء جلدي يعالج بالانزوت الفاتر وذلك بحسب
 او وضع المنقطات عليه ومن حيث ان الاطفال اذا ضعفوا
 يتأثرون من البرد والوقيلكون الاسهال الطارى عليهم ناشئا عن
 احتيا من العرق ولذا كنى سبغى الاجتهاد في توتهم مريعا بان يوضع
 في فراشه ويخرج اليه اولى الشور وتوضع على قدميه مبلولة
 مملوءة ماء حارا ويغير ارا حتى يحصل العرق استرجح الطفل وزال

الاسهال

الاسهال وان كان ناشئا عن الفعالي نفسا كما يكون او الغيرة

او غير ذلك يعالج بابعاد سببه فيزول بزوال السبب اليه المعاني

الرابع والثلاثون سقوط المستقيم

هذه المرض كثير المحصول في الاطفال والظاهر انه ينشأ من استرخاء

المستقيم واحتقان فيزول بخرج من الدم ويكون في الظاهر ورما

امر مستقيا خشنا رطبا مومنا ويختلف مجرى سببه استرخاء الغشا الباطني

المستقيم او الاسهال الذي يكون في زمن التسنين او حصول اللد

او وجهه الديان في الماء والاسماك الذي ينشأ عنه رجس وقت التبرز

او وجود حصاة في المثانة فان كان السقوط جديا والورم الناشئ

عنه صغيرا يقطع على ما قطعته بعد تبرز الطفل وان اذمن وكبر حجمه

وبقي خارجا مسددة طويلة حبيبة يبرزه بالثأثيرات الحار حبيبة ويخرج

حرة معتمة وتسيل منه مادة مدممة او مصلية او صديديه وهذه الداء

قد يصح بالتهايب شهيد او احتقان في الورم او حدوث غمغمة فيه

فان كان حادنا عن قرب يسهل رجوعه كما ذكرنا وجوان يوضع الطفل

مستلقيا على ظهره ويثني فخديه وركبتيه على الكفص ويكون صدره مرتفعا

ثم يضغط على الورم من أسفل إلى أعلى بالاصبع السبابة ملفوفة في خرقة
مدونة بترتيب او ماسيط ويصعبه به الى علاه داخل المستقيم
وان تغرد وتولد بهذه الكيفية يضغط عليه باليد الاخرى ضغطا خفيفا
وان ملك الورم خارجا مدة طويلة وكان باب يتالم من مسه الطفل او
ملتبسا ولا يمكن ضغطه ينبغي وان يلبف بالانقباض بالعضل ويا
المليئة او بالحمام الجليز الرب ووضع العلق عليه وبعدا اذا حال يوضع
الدير سداة من قطنك مخوص في بنيد عطرى او في محلول قاي بعض
وقوضع عليها رفادة وتضغط الرفادة برباط مناسب ولا اجل عدم
هذه العارض يقوى المريض بالاستحسانات الحديدية والكيتا وتقوى
الاجزاء المصابة بالحمام البارد الا اذا كان موضع فان استعمل الدواء على
ما ذكره ينبغي ان يدخل في الدير خرقة او يغط بلوح من عاج مشقوب منها
الوسط ويثبت بشرطه في حزام الطفل وقد استحسن في بعض الاحيان
قطع جزء من الفس المذكور كمن يخشى في ذلك من حصول نزيف غريز
فيستحب في الانتساب الزائد ولوكون هذه العمليه خطره اجرا بحمل من
ورم منها ان يقطع بعض ثنيات من تكاميش الدير فيصيق ويمنع

انزل

نزول السقيم ومن اراد بيان كيفية العمليه فليد بكتب الجراحة

الحامس والثلاثون العلق الاقربى

اعلم ان الأطفال موصون للفتق الاوربي وهو ان تنزلق الأمعاء
من الفتحة الاوربية التي ترمزها الى الخصية وقد يسقط المعاني ليس
الخصية وهذا الفتق يسمى خليا وقد يمتصق الخصية بالامعاء وقد
يكون متجاها الى علاه وانما ينجح بعصم تحفقه واحيانا يبقى المعاني
وسط الفتحة والثراب او ينزل الى اقل وقد يكون الفتق المذكور
مصحوبا باوردة اى بعيلة ماثية وفي الاناث الصغارة قد يوجد فتق
خلفي في احد الشفرين العظيمن فان كان مصحوبا بالتهاب يعالج
بما يناسبه كالحمام والحمية المناسبة والعلق بالبارد والبره المعاني

السادس والثلاثون العلق السرى

هذا النوع كثير الحصول في الأطفال وقد يكون خليا فينزلق المعاني
من الفتحة التي يخرج منها الاوعية وتنزخ بينها ويصير الجزء الاضفل
من الجبل السرير سفحي الشكل وقد يحصل الفتق المذكور بعد الولادة
بزمن قليل كما في البنات لأن الفتحة السرية لم تنزل عنها لها فتحة

المعاني فيها اوان الالفهم الذي يصيرها لا يكون كالاعتقاد او غير ذلك فليس
 وقت ربط الجبل السرى لئلا يكون ان يتحقق من قاعدته فان وجد فيه عدم
 يتسبب ان يدخل في البطن ثم يربط الجبل قريباً منه ليرتبط ليس الصق
 فان وجد الفتق بعد الولادة يتسبب ان يخرج الطفل كخزامه يخرج على
 السرة ويكون قد وضع عليها كرة من نسله او فادة تمنع خروج
 من البطن فيتم ربط بكلاً ما تعان يحصل الشفاء ان شاء الله تعالى
 الساجع والتلاقي للطح الحامض في الجلد وتعالجها بال
 قد يولد الطفل على جلده لونهما غير اللون الجلد وجهه اللطخ قد يربها
 بعض العوام لا سيما الذيات الى السرة بمعنى ان يحاطل شربها شيئاً
 من الموكولات ولم يتيسر لها ووضعت يدها على جبينها وجبت
 ذلك فيولد الطفل في مثل الحال المذكورة لونهما يشبه لونها لون ما
 اتمه وقد غلط من نسب اللطخ لذلك التحقيق ان سببها جهول ما
 في الحقيقة او رام ذكره حاصله من تمدد دوالي السبكة الوعائية
 للجد واحياناً تعطل نصف الوجه وقد تكون قاصرة على جزء منه ولو انها
 يكون احمر وتفسحها او مسمر او ابيض مصفر وتختلف سمعتها ومع
 قد تكون

قد تكون مت ويره وقد تكون فيها تحببات وتي الغالب لوجه فيها شعر
 خشن مختلف العلط وقد ترهب منها ما هو على الاطراف ومنه اللطخ اذا
 تركت وتقسبها على حالتها الاصلية مدة وقد يحصل فيها تقدم لكن متى
 فيها الزيادة يتسبب كسطها في الحال بشرط ما عثر في عدم البقاى منها
 وفي اغلب الاحوال قد يلقى في ازالتها الضغط لكن شرط ذلك ان تكون
 الاغصان التي فيها اللطخ قابلة للضغط

التاعن والتلون الداء الكاوضي وما يتولد منه

اعلم ان الداء الافرنجي يربح التقدم في الاطفال المولودين حديثاً وتظهر
 اعراضه عليهم في جملة اجزاء من البدن وقيل انه يتبعها لأغشية المخاطية
 الظاهرة كالعينين والآنف والفم والفرج ويندر ان تشاهد فيه اورام
 عضلية او خبيرات التباية فان كان حادثاً بعد الولادة نشأ عنه بعد
 ايام او اربعة رمد شديد وتظهر في العم او في الحفر الأنفية قد يزداد الم
 عدوى من مرضته فان كانت عدوى منها فالذي يات بها انه تحدث في الفم
 قد يزداد الم الداء به تكثر فان عم البدن تشاهد فيه جملة تقع حرارته
 حماتها بحمارة الا فرنجية واحياناً تحدث في بعد ربيع اعراض اخرى

ويكون عيناه وفروا وعضاه تناسله اكثر اصابته مما عداها فان كان ورتبه
من امه تطهر في وجهه من وقت الولادة آثار تدل على وجود الداء المذكور
منها ان يتعفن وجهه فغضوا كغضون وجوه العبيد ^{صوت} ومنها ضعف
اذا صاح ^{المناسته} ومنها ان تعسر قيته فان كان رمده خفيفا يربو بالمعالجه
له بخلاف ما اذا كان ثقيلا فان الغالب ان يربو لها من غلبه الغريزه او من دواها
ومن علامات الداء المذكور الرمد الصديري بخلاف الرمد الخفيف فلا يكون
علامة الكبد فان الصاحبه الرمد الصديري زكاهم كان اقوى لانه عليه
ومنها ان الفم والشفتين واللثة واللسان تكون غالبا مجلسا القروح و
قروح اللثة والشفتين عميقة وسخنة ولو بها يكون باهتا وحواسها تكون
صلبة والقروح التي تتولد في الجدين من سقم الحنك قد تشبه قروح القلاع
لان قروح القلاع تسبق مجي تكون لها مده محدوده وتكون مبيضة في
جميع عمقها وقروح الاخرى تكون صغيرة ثم تتسع مرورا وتغير ^{البيضاء} وسخنة
ويسيل منها صدي يميل لونه الى السواد ويقطى جلده غالبا بقصور متغير
وقروح حمراء واورام مختلفة الحجم قد تكون مرملة وقد تكون غير مرملة وتكون
تكون اكثر تقرطحا وقل احمرارا من ثورا مجدرى وقد تكون متدهية كالثور

الور

اجرب وتقا قبح الاخرى تشبه نفاطات الحواقره وتكون الكفتان و
والايتان والاطراف مصابة بها وعادة هذه الجيوب ان تكون تقرطه
على سطح الجلد ولو بها وسخ نحاسي وسعتها تختلف وهذه اعظم علامه
على وجود الداء المذكور ومجلس القروح المذكوره في الغالب يكون تحت
الابطال والاربية والصفين والكعبين والعقب وعضة التماسل
وغالب ظهور الحمره في الوجه والسررة والعانة والعطن كما ان غالب
الاورام المتقيحه تكون في الظهر والعطن والايتين والكفتين وان كان
تختلف في الحجم ويظهر في المقعد وعضة التماسل وتولدات فطرية كادس
الكثرت او كعرف الديك وهذه العلامات تدل على ان الذكر كالا اني لكن
الا اني تكون عرضة لسيلان السائل الأبيض من القبيل بخلاف قناه حوي
البول في الذكر فانها تم تشابهها به قطا والغالب ان الطفل الرضيع ^{المر}
يصاب بهذه الداء متى عولت امه ورمثته وهرت سيرا او الصغار
ان يرضع ببلع لكن مع ذلك ينبغي ان تستعمل العلاجات الموضعية
بجوار السليمانى او يهين بمرهم زبيجى وفي بعض الاحوال يلزم علاج ^{الظفر}
نفسه فان ما يرضع من اللبن لا يكفي غالبا في علاج الداء المذكور

وحسب ما يوجب به هذا الداء وحصله الشفا السليمانى المذكور فيكون للطفل
 منه جزء من ٤٠ جزءاً من قحمة بشرط ان يعطى مثل ذلك لرضعته
 فان خص الطفل دون من ترصعه ينبغي ان يسعمل له جزء ٢٠
 من قحمة ان كان عمره سنة اشهر ويادوم على ذلك حتى يصل الى ثلاث
 سنين ثم يزداد المقدار ربع الاضعف ثم قحمة ثم الاضعف لدرس
 ثم الاثنان فان كان عمره ثلاث سنين فالما سدين يعطى من قحمة
 قحمة ثلاث اشهر او سدس وان كان عمره خمس سنين فالمناسب ان
 يعطى من قحمة الى سبع قحمة وان كان الداء قد يابست ان
 يساعداً باستحضارات اليبقية وبالمرقات ويقي العليلين
 او قندلا ثلاث اواق من شراب العنبه وذلك بحبسه فان
 كانت الام هي المرضع ينبغي ان تدوم المعالجة مدة ست اسابيع
 بخلاف ما اذا كانت المرضع غير امه فانه ينبغي ان تدوم ثلاثة

اشهر او اربعة لاسيما ان كان المرض زمناً
التاسع والثلاثون التسنين المعروفة اللعنة بالاعتقاد
 التسنين هو بروز الأسنان من اسنحتها الى الخارج وهو تسنين

اول

اول وثاني فالاول هو التسنين اللبنى والثاني هو التسنين
 التسمى بسن التميز وهذه الاول يختلف بحسب وقته ومدته او حسب
 طلوع انواع الأسنان وفي الغالب يكون من الشهر السادس او
 السابع بعد الولادة وقد يبتدئ في الشهر العاشر او الحادي عشر
 وقد التاخير يحصل في الأطفال الاقويكالضعاف

وقد شوهر خروج الأسنان في الشهر الثالث او الرابع واكثر من يحصل
 لذلك من كان مصاباً بداء الخنزير - واعلم ان الاسنان
 السريعة الخرج تكون سريعة السقوط ومن الداء العجيب انه شوهر من
 ولد باسنة واول ما يخرج من اسنانه القواطع الوسطى التي تكون
 في الفك السفلي لكن قد يخرج وحدها حتى تستكمل ثم يخرج التي في الفك
 العلوي واحياناً يخرج بعضها ثم بعد ذلك باسبوعين او ثلاثة
 يخرج القواطع العليا ثم يخرج ما بقى من الأسنان الجانبية السفلى ثم
 المطالب لها من الجبهة العليا وقد يحصل التسنين في زمنين متميزين
 الاول للقواطع والثاني للجانبية والاضراس والعادة ان يكون
 بينهما زمن طويل - وفي الشهر الخامس تطلع الأنياب واولها

انبات الفك السفلي واهيا تظهر الاضراس الصغار قبل الانبات قبل
 ان خروج الانبات يجب لطفل لا يتما من خروجها اكثر من غيرها واهيا
 تسمى اسنان اللبن واهيا السنين في حد ذاته ليس صفا وانما
 في الامراض بالعرض فيمنها وكثير من الاطفال يسن ولا يبرز ولا يبرهن
 ومنهم من يتعب لعا عظما لما يحصل لمن الالام فيعبر بحيفا ويتاخر
 اذ في شي وادامرض الطفل في زمن السنين كان مرضه خطرا بسبب كثرة
 احساسه فان احسب بالجدوى في ذلك الوقت هلك وفي تلك المدة ينبغي
 ان لا يطلع له الا اذا كان الجدي مستويا استيلاء وباتيا مهلكا ومن
 ان الالام هو العرض الرئيس الذي يصح السنين يلغى ان لا يعطى الطفل في
 تلك الحالة شيئا يمسسه لان لا يقدر على ضغط الاصبع فضلا عن غيره وتقسيم
 اعراضه الى بوجعية وسببية تكون على حسب استعداد الاعضاء وفي مدة
 يسيل من الطفل احاب غير وقرم لثمة وتجو وتالم ويحصل فيها الكان شمة
 وتحتس العدو لاسيما هذه الثلثة وتحدث في الفم حرارة شديدة
 تحدث فيه بؤر كثيرة فيسبب في بؤره بلبن المراضع الحية وقد يحصل فيه
 عصبية شديدة وفي تلك المدة يعبر نفس الطفل ويحصل له سعال جاف
 بنسبه

فالرضع يرضع في الفم وفي الأجزاء الى ورة
 والسبب في ذلك

ينسبه المراضع الى الركام الشديد واذا امتد الالتهاب الى الرية كان
 ضرورا فان لم يكن يوضع على الصدر بعض هلكات وقد تعذر به كحي و
 لكن لا تملك كحي الا اياها فلا يلبث في ثباتي على نوب غير منتظرة وقد يحصل في
 اطرافه احتزاز ويعتريه ضعف فيفق السنين فان زرقق الاضراس
 في انشاء خروج الاسنان كانت هي السبب في العوارض الخطيرة واما
 الثاني فيحصل عقب سقوط اسنان اللبن وتفجيره عرض غير خطرة كسبلان
 القعاب والرمه وبعض سهال خفيف وحالته الاعراض التي تصيب
 تكون على حسب الاعراض التي في البنية لكن مع الاحتراس الزائد

الموتى الكبار بعين هوام الراس

قد يعتري رؤس الاطفال قمل كثير ولوع النطافة ولا يعبر سبب الكفران
 القمل في رؤس طفل ينفح حبه ويضعف ويصفر وجهه ثم يتقرح راسه
 بالآخاف ومن نرس القمل لكن ينسب عن ان لا يتلبس قروحه بقرح القراع
 لأن القراع لراثة خاصة به وانفع شي لذلك النطافة والغولات اللينة
 وقص الشعر فان لم ينفع ذلك يهين الأس برهم ينقي لكن الاحوال التي
 يتقرح فيها الراس لا يتحقق هذه ينسب ان لا يسيل فيها الا و بان

المذكورة من المعلوم ان ارتجاع القروح المتسبب عن القمل فجاءه ينشأ

عنه رمد شديد وصداع واحيانا القوابلخ

الحادي والاربعون في علاج القروح

قد يحصل لبعض الأطفال المولودين بعد اربع ايام في الأذنين تسليما
مادة صديديه كثيرة وتسمى صلت لا يسبغون تقطع فجأة لأنه ينشأ
عن ذلك مرض خطرة وقد تستمر مدة ويكون عرض المرض حر فان حصل
ذلك يسبغون ان تغسل ذمارة بالكل يوم بالماء الفاتر ويغسل بالخل و
توضع على القروح التي تكون خلف الأذنين وترتسلي مدهونة بزبد
وقد تحصل لبعض الأطفال مرض آخر كالآفة واحقان القرد وغير ذلك
وفي مثل هذه الحالة يسبغون ان توضع على ذراع الطفل منقطة او على
فان التعت القروح وتزلت له اسفل العنق توضع عليها كمادات تكون
قد عمت في حين قد غليت فيه رؤس الخناص وتوضع خلف اذنيه منقطة
فان كانت طليعه القروح قوية يعطى او يترمساده لذلك
رضيعا وعلاجه شفاؤه الثنائي والاربعون في علاج القروح
هذا المرض كثير يحصل للأطفال وكما كان الطفل صغيرا كان أقوى خطرا

وداؤه اما خلق او عصى فالاول يكون مسببا عن واء خلق في

او يكون مكتسبا من ميثمة الحنجر والعصى يكون مسببا من ارتجاع داء

جلدي ومن شدة الحنجر الأذنه فاحية او من وجود ديدان في اللعاق في برن

التسكين وقد يكون سببا لفعالا نفسانيا يندى بالافرح والخوف

الشديد واكثر لأن كلاً منها نشأ عند نوب مرض الاسيان كان الطفل

كثير الاحساس علاماته عدم ثبات نظر الطفل وتكرره وحزنه وان كان ر

تحصل منه حر كات عامه ويكون رضاعه منقطة وقد يحصل الصرع فجاءه

بدون سبب معروف فير الطفل مغشيا عليه يحصل له تشنج عام ويهبت

وجبه وتخرج من فمه رغو ايضا واحيانا تكون حمرة بسبب نجس الطهاس من

دم خرد وسر الفم ويحصل له ريف الأسنان وتقلب رأسه الخلف

وينفخ عنقه ويغير لونه شحوبا ويصغر نمبه ويصغر غير منتظم ويحصل

في الطارة انقباض وانبساط باح في جميع الجهات واذا افانق لا

يترك شيئا ما حصل له الا انه يبقى حرنيا متألما وكما كانت نوب الصرع

العارضي منه بدة ومقاديره كان رة خطرا المعالجته

يسبغون او لا ان يبحث عن السبب ويبعد وفي الصرع الخلقن يعطى

منفتح حينئذ البر المعروف عند الأطباء بالوالريانا وتفتح ورق النارج
والكينيا والملك القاقور والحلتيت وزهر الخارصين لكن كل ما ذكره كخصية منه
نجاح ظاهره عدمه السبايا بحرقه او حرق القفا او الراس او الاجزاء
المجاورة له وان تبيين ان الماء ناشئ عن زيادة الدم كجهد لانه
العصه اذ ذاك انفع ما عالج به وقد يكون في الاطفال المولودين حديثا
عن اجتناب الحماة او وجب اجسام غريبة في المستقيم وفي المعدة فان
كان ناشئا عن وجود ديان يلزم استعمال الادوية الطاردة للدود
وان حصل عن ابتداء داء جلدي حاد فالغالب عدم ضرره بخلاف اذا
ظهر في آخره فانه يكون خطرا كالذي يحصل عند التسنين السابق والاقرب
من انفس الطفل المصاب مما يشبهه طليارة كمالا يسبغ في نسيق تروبا
روحيا لانه يخشى من كل منها حدوث قرح او عكاس ينشأ عنه ضعف
عظمي يكون سببا للوثة وان كان مسببا عن ارتجاع دماء جلتى سبي
ان يبلغ بواسطة المنفطحات وذلك الجسم
الثالث والاربعون الجذامى
اعلم ان الجذامى مرض مروق عند جميع الناس وقد يستولى

بها

وباشا وفي هذه الحالة كثيرا ما يعقبه الطاعون ويظهر في مصره فصل الشتاء
في كل سنة ويحصل منه ضرر كاطاعون بل اكثر لانه يقبل اغلب الاطفال وي
انه يظهر في سن الطفولة واحيانا بعده بل قد يظهر في سن الكهولة او الشيخو
ومن الناس من لا يجد رابعا وان كان نادرا وهو بين زرعين حميد وغير حميد
فالحميد يظهر متفرقا لكن عند حدة تحس من حمارة حتى والم في القسم السرا
اي قسم المعدة واحيانا توجع واحيانا تسخت ودمه وليس الا زرد او
بيج الصوت وبعد ظهور الاعراض المذكورة بيومين يظهر في اليوم الثالث او
الرابع ويكون حبوبا صغيرة حمراء قليلة الارتفاع او لا ثم تزيده تريا وتكون
عن اجنبها فيظهر اولها في الوجه حول الانف والشم ثم في الصدر ثم في اطراف
حتى يتم الجسم كله وفي اليوم الرابع والخامس من ظهورها يتغير قشرها ثم تصفر
وتخفض وسطها وفي اليوم الحادي عشر تصل اليها زيادة وتفتح وتمزق
وتجف وتختص ورم الوجه والاحفان وكذا بقية الاعراض
واما غير الحميد فيظهر متراكما وتكون اعراضه كاعراض سابقه الا انها اشد و
يزرع فيها الوباء والضعف العام وظهور حبوبه يكون اسرع وتغارب
من بعضها حتى تجتمع وتصلح واحدة وثرية الطفل المصاب حميد تكون

٤٩
 تأمل وبتا فترقيق وجفان و سقوط قشوره ولا يحصل ذلك الا في الخس والعرين
 او الكرم و بين هذين النوعين انواع كثيرة منها ما هو كثير الخطر ومنها ما هو
 قليله و ذلك بحسب قربها من النوع الاول والثاني واعلم ان الغالب على من
 يمرض بالنوع الاول عنى الجدرى الحميد السلامة حتى تموت به الا و احد من نحو
 العشرة بخلاف النوع الثاني فالغالب على من يمرض به العطب فلا ينجم منه الا
 من ثلاثة ويكون مشوها الوجه او اعمى او عمودا و مشكك الاطراف او غير ذلك
 المعالجة اما علاج الجدرى الحميد فسهل لانه لا يمرض الا بالحمية وان
 كان المصاب به ضعيفا يمنع عن البعث ويستعمل الاشرية الملية لكن لا
 الا بعد زوال الاعراض او نقصها تقصا و رتعا وان وجهه في قسم المعده
 المعده الم يسبغى ان توضع عليه علفات و يوضع على محلها لينة بلتية
 وان كان معسر في الا زوداد توضع العلفات على العنق اسفل الل
 وفي مدة هذا الداء يوضع الطفل على حمام معتدل الحرارة واما المعالجة
 النوع الثاني فهي كالاول الا انها اقوى منها بحيث يكون صد العلق الكرو
 يكثر وضعها على حسب قوة المريض و رسة الاعراض ومن حيث ان
 اعراضه ما يحصل منه المنع يسبق ان يكون وضع العلق خلف الاذنين
 و يلبس

وينتبه للشيخ غايه الانتباه ومن حيث ان هذه الوباء لا تنفع في بعض
 الاحيان ويستعمل الداء معها اخذ في الزيادة اجتهده بعض الاطباء في طرد
 بها سيلطف الالم وتقل خطره ففعل تجارب عديدة وحسنا في الشور في
 ظهورها بجر الجدرى في هاتهما متى كويت و قفت زيادة الداء و زال النسوة
 الذي هو كثير الحصول فيه فاذا اجمعت هذه الكيفية يخف اللم و نه الداء بكونه
 ان لا يعرف الا ان في بلاد اوروبا بعد كان كثير بها و ذلك بوسط بلطيق
 المادة البقرية كما سنده بعد و انما ههنا كالتعا ههنا بقية الاعراض الكلية
 الحادة لكن منه يظن لها الانتباه الزائدة لان ثبوتها في سبب التعرض للبرد
 او زيادة القداء تحدث هذه اعراض خطيرة كمن الخ و الحلق و الصد و البطن
 و ينتج من ذلك التسخخ للبروف عند العامة بالقرنية و الاستسقاء فلا يصل
 الوقوع في شئ من ذلك يسبق ابقاء الناقه في حملة مدة شهر او شهرين
 ولا يمرض لثة الهواء ولا يعطى الاطعمة حضية كالشورية التي لا يسم
 ولا يبرج عادية في الماكل و المشر لانه رحيما
الرابع والاربعون الحياق العرو و الجدرى الحماد
الجدرى الطيار و الجدرى كاذب

اعلم ان هذه المرض من انواع الجدي العيني حتى انه يلقب بر في بعض
 لكن قد يعرف بادني تاؤل و اعظم تميز لانه لا يعدي بالملاسة ولا بالاصح
 وان اعراضه اخف من اعراض الجدي الحقيقي وان كانت متشابهة لان
 كيشوره الالة لا تميز شئلا منها تجف وترقط في اليوم السادس والسابع
 بعد اسر الحام ومعالجة هي حمية المصاب بالآما واعطائه سراً با محلاً وحفظه
 من تغيرات الجوالبرد وغيره بالملف في منزلة مدة ايام البيح
الخاصة بالاعوجاج الصناديق وتلقب بالدابة
 اعلم ان هذه المادة مأخوذة من بنور بطر في صروح البقر على جوانب حلقها
 تشبه بنور الجدي الحقيقي وقد ظهرت في بلاد الانكليز في سنة واول القرن
 الثالث عشر من الهجرة بسبب التلصيق منها ان بعض الاطباء هربن علاج
 البقر المصابة بالبنور المذكورة لم يعسا بها بالجدي الطبيعي وان ظهر في
 اصابعهم منها ثلاث او اربع صفات وقاية لهم فالتهم اليه البعض
 المذكور ان يرب في الكف في الايام لطفاً منه سبحانه وتم بعبادة نجدة
 مراراً حتى تحقق ما علة وعرف لانه واقى من الجدي الحقيقي فانتشر التلصيق
 بذلك في الارباب وفرح به الناس وحمدوا الهدى على ما راولاهم من

نقود

من نعم حيث اوجد لهم ما يقيم وبقى اولادهم وعيالهم من انقطع
 الامراض وانقلها واكثر باضرا واخطا ومن ذلك الوقت
 ضعف امر الجدي الحقيقي في الارباب حتى انه الآن لا يعاد يمرض
 بعدما كانت تموت بالوقت من الاطفال والعيال فكثر بذلك عددهم
 والتفت كما رتبهم وكثرت اربابهم واسبابهم ولما تحقق هذا امر
 لدى صاحب السعادة اصب عمارة او طاعة لما جعل عليه من الشفة
 وامر ان يلحق من هذه المادة بجميع الالاد كما طر منهم والبالد
 وحرص الاطباء على ذلك والدار منها كقبض بعض الرعايا
 ذلك سراً وامتثل احضرتهم جهرا علنا منه ان هذا مخالف لامر الله
 الكريم وما دوى انه رحمة من العزيز الرحيم وهو من الالادوية التي من
 اليه بها على عباده ومن حيث ان الشرح الشريف لا ينبغي خوفاً
 الالادوية فلما منع من ان يكون هذا من ذلك القبيل اذ قد ش
 نقده الخاص والعام وتحقق لدى جميع الانام مع ان هذه الما
 كبقية الالادوية المستخدة من الحيوانات والنبات والمعادن
 فلما منع من استعمالها لاجل منع هذا الداء الكثير الخطر

ومن العجائب التلقح وتتم نفعه وظهرت ترى بعض الناس لا يحفل به
 ولا يقول بطير وبرك اولاده بلا تلقح حتى يظهر عليهم الجدي الصحيح
 الهربوت الاولاد وكفى بذلك حروقة للآباء وسفوح على ولات
 الامور غارة الانبياء وان يعاقبون لم يتقبل الامر بالتلقح عقاباً
 ولا كما يريد احد ولا يراد ان البثور التي تظهر من هذا التلقح تصاب
 حتى خفيته حميدة العاقبة وتبين ظهرت منه بثرة واحدة تلتقي في الرقبة
 لكن جرت العادة ان يلقح في كل ذراع ثلاث بثرات او اربع
 وانما سببه ففي الثلاثة ايام الاول لا يظهر في محل التلقح شيء الا
 ان حماتها يجري في آخر اليوم الثالث وفي ابتداء اليوم الرابع تظهر بثور
 صغيرة حمراء وهذه البثور تعظم وتكفي في اليوم الخامس والسادس مادة
 مصلية شفافة ثم تتخضض من وسطها ويحيط بها دائرة حمراء وفي
 اليوم السابع والثامن تصل الى نهاية زيارتها ثم تتعمر مادتها قليلا
 ومن اليوم التاسع الى الثاني عشر تجف والاربع عشر يتم انجفاف
 وتسقط قشورها من اليوم الرابع عشر الى العشرين وتبقى بعد انما
 لا تزول واذا لم يتقن التلقح حميدة لا يكون سببه كما ذكر كما اذا
 افترقا

اذا اخذت المادة قبل وان اخذها او بعده بكثير اذ بدت في الاواني
 التي كانت محتوية فيها اذ ان الملقح لم يكن فيه استعداد لقبوله
 ففي جميع هذه الاحوال لا تظهر البثور وان ظهرت تكون رديئة
 التكوين وتبقى كانت كذلك يسبب عادية التلقح ثانيا او ثلثا
 واكثر من ذلك ان تم الامر وتثبت من التلقح بثور تقرب من البثور
 المعتادة لكن لا تكون منفرطة ولا منخفضة الوسطا ويسرع سيرها من
 المعتاد ونهاها المسمى بالجدي البقرى الكاذب وبثوره تجف من
 اليوم السادس الى الثامن وتسقط بسبعة ولا يبقى بعدها اثر
 واعلم ان التلقح يحسن في كل سن من اطوار الحياة فينبغي ان يلقح
 لكل من لم يجرد الجدي الطبيعي ولولا وشيخ فيلقح للطفل من
 اول الشهر السادس بعد الولادة بقليل ان كان الجدي مستويا
 استئثلا وبانيا وان كان شابا او كهلا او شيخا يلقح له في وقت
 تكاثره ولا يحدث من التلقح مرض للطفل الملقح له ولو كان المتأخوذ
 منه مصابا بمرض من الامراض المعدية كما يجرب وغيره وان كان
 البعوض ذلك اوله وسلم ويستنبى ان لا تؤخذ المادة الا من

من طفل قوي سليم البنية واخفا من نطن ان ظهور الجدي ضروري
 للبنية وانها تخلص مما فيها من الاخطا وان من اصببت وبرمنة
 جيدة الصحة لان المث هه خلافة بل الذي عرف ان من لفتح لروا طمينة
 لم يجر صفة حيا ته فانها يكونان في صحة اعظم من كان اصببت اذ لا يقل
 من اناس من التوية الذي يت عن الداء المذكور وكما يصح في جميع
 اطوار الحياة يصح في جميع فصل السنة لكن الاولي ان لا يكون في سنة
 لان الاطفال تتغير وتسلم في مهاد من اقره اعضاءهم ولو لم يحصل عن الاثر
 خفيفة واما لصفة التلقيح واحساء المادة وحفظها فقد ذكرنا في جزء الجراحة
 من كتبنا كنوز الصحة فانظر اجهتك كثير من الأطباء من يتطبع من قال انه
 لا بد من اعادة التلقيح ولو صح وذلك لزيادة التاكيد واعادة تكون
 بعد السنة الرابعة والخامسة من التلقيح الاول وهذه الاعادة لا ضرر فيها
 لانه لا تخرج عنها الا عوارض خفيفة وبعد ظهور الجدي البقري كان الناس
 يلجئون لادولاهم من مادة جدري طليعي اذ اراه وسليما وذلك لسبب
 روايته وما يحصل منه من التوية وكان ذلك لسبب في مصر بالسحابة وفي
 تونس بالشرء وكانت عمليته تصنع كعملية التلقيح لكنها رقت لانها لا تحصل
 عنها

منها من العوارض والوجود ما هو حسن منها وتلقيح مادة الجدي البقري

الشاموك والاربعون للحصبة

الحصبة مرض غالب من ايتا به الاطفال ويكون خطرا فيهم اقل منه في
 لكن انما وانا في الغالب حميد وقد تصابها امراض تعقيد فتكون قاتلة
 وهذه تسمى الحصبة الكهنية ثم ان الحصبة من حيث هي لابة وان تسبق
 بجي مدة ثلاثة ايام اذ اربعة ويحصل للمصاب زكام ورمه وتدمع
 وعيناه ويطيب حلقه ويعتبر به صلح ويجرب انه وقد تشبه به الا عرض المذكور
 حتى يحصل لسبات وهذه ايام تشنجات وفي اليوم الثالث والاربع
 يظهر على الجلد بقع حمراء تشبه قرص الراعيث تصاحبها ارتفاعات قليلة
 لانه ركب بالظفر وتذكر باللسن تظهر اذ لا في الوجه ثم في العنق ثم في الصدر
 ثم في الاطراف ثم في جميع اجزاء البدن وهذه الطفحات تكون اظلمة مرة
 ثم تجتمع حتى تصير لظن تتخلف في السعة منفصلة عن بعضها بمجال سميعة من
 الجلد ومدتها تكون في الغالب اثني عشر يوما والكر لاصفة عشر ثم
 يتقشر الجلد وتحت منه قشور كالانفالة الرقيقة وقد تملك زيادة
 عن ذلك وبعد زوالها يستمر السعال وكثرة الصوت والرمدة

ومن حيث انها مرض خفيف فمما يجتنبها تكون ضعيفة العين وهي الحمية -
 المناسبة والاشربة المعتدلة الفاترة كغلي بزر الكتان وضع التمر وحل الصن
 المحلا كل منها بالعسل الابيض ويسمي مع ذلك الاقرا والمكث في مكان
 معتدل الحرارة والعتوه لان كثرة العتوه تنزيه الرمد ويسمي في الاستمر
 على هذه الحاله حتى يخف الجيوب مع حصول الجفاف ينز او مقدار الغذاء بال
 واحيانا قد تقينب الحمية وقد وثقت عن ذلك عوارض خطرة وتحصل في ذلك
 يسبق ان يستمر المرض في ما فتر او حلام بها يرفان لم تظهر الحمية في ذلك
 المريض حية تامة ويوضع له من العلق على الرء حال الجسم اما ويكون في
 على شدة الاغراض وقوة المريض ومن حيث ان الحمية من الامراض المعتد
 ولا يوجد ما يقع منها كما وجد ما بقي من الحمية في ابناء الاطفال التي لم يصب
 بها عن محل من سببها **السابع ولا يعول القرقر**
 القرقرية نوع من الحمية واعراضها الاكوار مثلها ونحوها في امور منها ان
 النطق التي تظهر فيها تكون اعرض وتخلط ببعضها فلا يبق في اكله ساقه
 سليمة معها ولو بها يكون احمر صاعا وتظهر بالتحشير وتكون ثورا عريضة
 كما الصفائح واللب تكون احمر قزيا ومدتها ومما يجتنبها كما الحمية
 النسي

الثامن ولا يعول الرمد

به الداء كثر ما يعترى الاطفال المولودين جديا ويكون شديا حتى
 يسيل صديا كثيرا من العينين ويتر باراد الصديدي للاطفال قد يعثر
 بعد الولادة بايام الى سنة فاكثر ويكون ناشئا عن الداء الا فرنج الذي
 يكون اصاب الام وقد يكون سببه البروجال ولادته او من الوسخ
 او ثوب لبن المرصعة او رداءه غذائها فلهذا كثر الفقرة معرضين له
 اكثر من الاغنيا واعراضه احمرار العين وسيلان مادة مصليته تشبه
 مهل اللبن مفرقا ثم تسيل برضا الصديدي وتلتصق بحفوتها على بعضها
 احيانا واحيانا تنقلب وقد لا يقيم الا التهاب على الاصقان بل يحميه الى
 ويفيد تركيبتها ويكون سببا للعي واذا اشتدت الاعراض مدنت عنها
 الحمر وعدم الرضم وغير ذلك **المعالج**
 متى حصل المتخار الرمد المذكور تبسني المبادرة بعلاجه ليقتضيه والمعالج
 اللابقع به الحمية ووضع علقه او اكثر على الاصقان او شربة اخرى
 من محل يقرب من العينين او يسحقها خفيفا كقوة من زليل كحل او
 قليل من دهن الخوخ المزوج بشارب الهندباء والماء العسل ويكره غسل

العينيان بالما البارود او الفاتر ويوضع فيها القطور اخفيف القصر او الكبريت
 وحسنه القطور للركب من ما الورود واليوتيا والشب سدان كان
 القرنية لين او قدح او ثقب يستعمل محلول كجوز الحنظل انا واحدة او حضا فاليوم
 قليل من خلاصة اللغاح او من مرهم فيه الخلاصة المذكورة ولا يشبه في
 من لفظ جرحه من لان الاسم لا عمل عليه بل المار على الفعل كمن جرحه الاسم
 وفعل قبحه وكم من روي الاسم فحله جرحا وهذا من هذا القبيل فان كان
 قبح الاسم فهو جرح الفعل لا تركه انا فحدث عنه نتائج حميدة لا توجد في غيره
 واما من تركه لسواده وجرحه كسب فيه فمفوض وان كان المراد
 خفيفا يعالج بالثب والتوتيا والسكر النبات لان هذه الثلاثة تدخل
 معظم الاكحال الموجودة في هذه البلاد وهناك جوارا مرضى خاصة بهمة البلاد
 كالششم والعزوة استعملت لا بعد سحقها جيدا والافنكون كغزوة
 فزيرة الرمد بول ان تحضه التاسع والاربعون الحول
 الحول حاله بها يختلف اجزاء العين فيكون محور النظر غير منظم وينت عن
 الاطفال في النظر اعيا وادوية ومن حصول شخب في احد العينين والابل
 دقاية الطفل سلامة منه قبل حده ينبغي ان يوضع وهو صغير انما الضوء

او الحول

او الحول ما تعبه تلميذه والغالب في الحول ان يكون احد العينين اضعف
 من الاخرى كما ان الغالب ان تكون اليسرى فان كان الحول خفيفا كما
 النظر كحلاق اذا كان شد يافا فيختف الا انما لان الطفل حينئذ
 يوجه العين القوية النظر لاجهته التي المنظر فتسببها الاخرى بالضرورة
 ولا جاز في الك اذا حصل تسبغ ان يكتبه في احداث التعادل بين العينين
 بان تعود العين الضعيفة على النظر وان يعالج الصغرة على العين القوية
 حتى ان الضعيفة تقوى وتعالها ولاجل تقويتها الضعيفة حتى ان
 بعد كل قليل يجوز مقورا او يعطى فيها قطور مقوية العين وقد يعالج به الدواء بمثل اسمها
 منها ان يجعل على العينين عيينان من الزجاج عظيمان ليس فيها شقوق
 الا في جزء من سطحها ومنها وضع قشر جوز المشقوب الموسط عليها بها
 اذا لم يكن الحول ناشئا عن مرض في الخبز لكان ناشئا عن مرض في
 علاج له البيرة والبراهما دى
 الموه الحسيز ثبات النظر على كل الاجمان
 ثبات هذه الحالة في الاطفال اذا مرض الطفل الصغرة شد يا والاجمان
 تميز الكثرة وقد يولد الطفل تقوية النظر وكل ما ينبغي ان لا يمرض الطفل

للقوة الشهية وان يعوق بالتدريج على نظر الاشياء المفردة لاسيما وقت
استيقاظه من النوم الحادى في الحسنى النكتة القرينية
هذه النكتة هي السمات بالبياض وبالغشاوة وبالقطعة وهي كثة بيضاء
تسبب الصدق تكون في القرنية والغالب ان شفاها ما تغدو لها نهائى
عن العظام القرنية القما كما لا الذي يحصل عقب الجروح او الحروق ومن
ان العظام الجروح المذكورة ازال كذا هذا ولذلك تسبق ان لا يعذب المريض
بالفروع العلاج لا تفرق بل انما يحدث عنه التهاب في العين الاخرى
ان كانت سيرة الشاق والحسنى ليد العظام

هذا الداء يعرف عند العامة بالاعوجاج وغلبا بتهانه في العظم حسنة
اسمه او ثمانية ويسمى لثلاث سنين وقد يظهر في زمن التسعين
او في وقت البلوغ والرتا يعاب بالعظام الطويلة لكن قبل ظهوره
حجم الراس والبطن ويخف الجسم وتقدر نسبة الرض المصاب بغير
وتحترق وجهه عضون وتفايش كما التي تحصل في وجوه العما ترويق
جلده وتبر وجهه وتخشف وتصير قد مدبته ومع ذلك كحسنى لم
يسمى عنه الا انه قد يموت بغير بطيئة وهذا الداء قد يكون وحده وقد يكون

مصحوبا

مصحوبا بمرض آخر فان كان وحده كان قاصرا على العظام الطويلة او على
العظام السلسلة العقرية او عظم العظام كلها والغالب ان يصحب التهاب
شعبى او معدى او رئوى مزمن ليسبق بالأمم مدارية لا عظمية وقد يكثر
عقب الامراض الجلدية كالجذام كالجذام في الحسنة والغالب ان يظهر عقب
ادواء الخنزير او الداء الاخرى والامراض الجلدية المزمنة وسببها
غير واضح وقد يحدث في المستعد بدون سبب لكن يكون عقب مرض
مزمن او عاذا في مدة التسنين وقد يفت من السكتى في الأماكن الرطبة

المختلطة المعالجة اذا لم يصحب بمرض عاذا وزمن يزدل
من نفسه متى تقوت البنية واخذ الطفل في النمو لانه اذا ك تعدل
عظامه سريريا وكما حسنت صحته كان ذوال اسرع فان كان مصحوبا بمرض
مزمن او عاذا ينسب ان يعالج المرض الموجود منهما ليبرج الداء الى الحالة البسيطة
فان كان ممرض من الامراض النوعية ينسب ان يعاوم باناسه وان
كان مصحوبا بداء عاذا يبرى ينسب ان يعالج بالمهيات والمقويات بالم
ينسب من ذلك ما يح كعقب الالتهابات الباطنة متى كانت الاغصا
سليمة يعالج بالادوية المرة لاسيما الجنبيا بالكثيرا ويعالج من الظاهر

يكتف

بالاستحمامات العطرة والكثرة وبالركب اليابس التند وان يسكن بالطفل
 في الرقب ويكثر الكلب في الشمس وينتبه لتعظيم رأسه ولا يعطى بالكرة
 ولا لبنا ولا غذاء من الأغذية الرقيقة وان كان رضيعا يعطى بما هو أقوى
 من اللبن كالبيض ورقية القمح وان كان الطفل متعبا ما يفيد بالأغذية
 المقوية الكريمة الحامضة والصلوق ويسقى الأغذية المقوية متى كان
 الداء اخذ في التقدم لا يحل الطفل على المشي لان ثقل الجسم يزيدها
 ويستيقظ ان يكون نومها الفرح مشربا بنبات عطرية او من ورق الرخس
 ومتى وقف الاوجاع من الزيادة وتصلبت العظام حتى صارت تحمل ثقل
 الجسم ثم اطفئ المشي لان يرتعد العظام مرطبا وانه كالأشياء البعيدة
 عن السبب المحرك او التمدد والهدوء في

الثالث الحسوس الحبيبية ويسمى بالضعف

هذه الحمى تنشأ غالبا من التسنين المؤلم او من العوارض التي تحصل للطفل
 مدة التسنين ولو كان الطفل قويا وقد كملت عقب الجري او الحمية او
 القرمزية او داء النخاع زيراد داء السدف فاذا اريد علاج طفل مصاب
 المذكور يسقى الامراق والأشنة ومخاط الكفتا او شرابها والاروند ونبذة
 الجملينا

الجملينا فان كانت الحمى صعبة باورام صلبة ايضا فاما ذكرنا من الأدوية
 السخينة العسقية فان كانت الحمى ناشئة عن مرض آخر يعالج ذلك المرض
 فنزول الحمى زال سببها والهدوء في

الرابع والحسوس السبات

قد يولد على الأطفال وان كانوا قويا بالنسبة اسماك متعص كون سبات
 حدوث السبات من اصابتهم بذلك كثيرا فورا ولا ثم تضعف كركبة
 او تقعد زسا وهذه الحالة ولو انها غير مفرقة في الطاهر يسقى الاضياء
 زوالها لانها تنشأ من اسباب فيصير وجه الطفل احمر فحميا وينفخ ويغير
 تنفخه حتى ينفخ عينا فلهذا الكيلهم معالجة الاسماك المذكورة لوقا يبرمج في
 مدة التسنين يسقى ستر اطلاق العطن وان اعتر له اسماك يسقى به
 شراب الهند با او شراب زهر الخوخ فان اشتدت الاعراض المحيية يوشح
 خلف اذنيه علقمان ويطبخه منقعتان ان احتيج لذلك

الخامس والحسوس البولي في الفرس

هذه الداء يسبب سلس البول الليلي بوجود عده الاطباء من الامراض الضعيفة
 وسم بالاسم المذكور انه لا يصح الا بالليل وسيدان البول بغير النفا

وهي في سن الطفولة كثيرة الأحاسيس وحيث فيجود البول فيها تنقبض
 تطرد ما فيها من البول وهذا لما ينزل من قهقهة التسنين الثاني ولا
 يعالج إلا بالاستحمام البارد وتبويل الطفل مرارا بالليل وعدم إعطائه غذاء
 ما بين يومين من الشرب عند النوم وإن كان ضعيفا يعطى الأذوية المرة
 وادوية الجرب والغبية الصوفية واعلم أن من يبولى في الفراش ثلاثة
 أيام ثم تقبل النوم في حميمية لكن الأكلام قد تم شهدهم بالخوف فاما
 تقبل النوم فلهذا يتم الاستيقاظ ولا يحس بوجوه البول في الثانية
 لا يستيقظ فوجوهه وإنما كثر الأكلام فانه يرى في منامه انه يبولى في حمية
 او كتيبة لا يشعر ان في الفراش الا بعد فراغه من ذلك واما شهده
 الخوف وان حس بجرح البول فانه يغيب عليه الخوف فلا يقوم وربما يلقط
 احد من اهله وكان ذلك لانه مستغرق في النوم فلا يحس به ويتألم
 اكله فيبول في الفراش قهرا عنه فان استمر هذا في الطفل حتى يبلغ ولم
 يزل عنه ينبغي ان يعطى كل ليلة مقدار من خلاصة الكلبيا مزجها برب
 قهقهة من سموم الذرايح وهناك من الأطفال من يكون ضعيف عنق
 المشاة بحيث لا يمكن العنق المذكور يمنع البول من الخروج وخطبتي الثانية
 ومن كان

ومن كان كل يكون ضعيف الشهية باهت اللون غائر العينين
 فاولها تخفيف الجسم وعلاجه يكون باستعمال الراوند وجميع الوسايط
 التي تعين اخضا الهضم ولا يترك ان ينام على فراشه ليلا فان كان
 الداء المذكور ناشئا عن زيادة الأحاسيس يعالج بالمطهات كالآثار
 المحللة والفروية والاسهال بالغاثة والاشتمام المعادن عن
 الاستحمام باليد ليرض له الداء فينبغي ترك العادة المذكورة
 لانها من اقمع العوائد وكسحتها ويعطى الادوية المقوية والهاتفي

السادس والخمسون السعال

اعلم ان سعال الأطفال ليس مرضا في حد ذاته بل به علامة على حدوث
 مرض ذاتي او عارض في اعضاء التنفس ومعالجة معالجة المرض الذر
 نش عنه وحسن ما يلج به القى لانه ليس بهرولة العنق لانه
 يعوق مقام الاستقرار الدموي فيعطل الطفل حينئذ مقدار من
 الطرطير المتقي او من عرق الذهب او من القرقر المحقق واذا اراد
 اعطاه شهية من المسهلات فاحسنها الراوند والزبيب مخلوطة
 لكن قبل اعطائه واحدا مما ذكر ينبغي ان يتحقق سلامة اعضاء

الوقم واللعاني السابغ والخمسون النزلة الربوية
 اخلي حذوت هذا الداء في الاطفال في زمن التسنين وحينئذ
 يكون خطر السبب اجتماعه منين في طفل فيسبغ ان يبقية له من
 الاثر بان يعالج حال عونه او يجره نحو الالاستواء الصدرى وقد
 يستوى الداء المذكور استيلاءً وباتياً فيلتبس بالحقاق الصدرى
 والربو الحاد والسعال التنجى لان احراضها متقاربة وهذا الداء
 يتميز عن السعال الكلبى بكونه دائماً يكون مصحوباً بالتهاب شعبي او
 ربوى واليه قد يصيب السعال التنجى في مجلاد في النزلة الربوية
 البسيط فيتميز عن الحقاق بسيرة وكيفية الصوت - واعلم
 ان لهذا الداء ثلاث درجات الا لا يوجد فيها نعت لكن يوجب
 فيها من مصنفات يخرج مع نوب السعال تكون متعقة غالباً
 ويسبق لبقوة روزكام وكثرة الم في الظهر والصدر والساق وفي
 هذه الحالة لا يمكن الطفل الاقصاص عن حاله فيسكو الم الحياشيم
 والجره الخلفية من الفم والم الجبهة وينتج عنه فقد الذوق والشه
 والشبه ويصعب ذلك عطاس وسيلان مادة مخاطية رقيقة

الربو

حريته تهيج الأنف والشفة العليا ويظف الفم القامى ثم يته
 الألتهاب الى اسفل حتى يصيب فت الخنجره والقصبه ويصعب ذلك
 تعب وعسر في التنفس حتى انه يصير كالشخير ويخرج الصوت فانه
 تكون في القنات الهوائية غث كما ذب كان الطفل عرضة للا
 وحينه يمس تعب في الاطراف وتقره تشبهه وسعال كثيرة
 وصياح حال مستمر وصلح وكثرة وجهه وتوقه وجناه وكثرة
 وتقره حتى تكون خفيفة بالنهار وترتبه بالليل
 وفي الدرجة الثانية يته الغت ويصير سهل واخر لكن يكون
 لا توام له فان لم يحصل فيها نعت كان ذلك وليلا في حالة
 حادة او حاله تشبهية في القنات الهوائية حتى كان الطفل يعيل
 الشدى سريعاً ويتركه كذا لك ول ذلك على حاله رونية في القنات
 الهوائية - وفي الدرجة الثالثة تنفصل الاعراض ويخرج الصفا
 ويسهل خروجها حتى به تدقية الجله وحفظه من الرطوبة
 واذا احتنع العرق وتبهت الشعب ينسبغ ان يعطى العليل
 الاسبرية المعروفة وفي اول الداء يعطى الادوية الصدية

كاللغوق ومسحوق اللوز واستنشاق بخار الماء ويكمن الصدح
 بالاستحمام القوي الحار ولا يقصد الطفل فصداعا أما نادرا وما
 جرب ونجح وضع العلق على احد جانبي الصدح وترزالت اعراض
 يعطى الاسبرين المنبهة قليلا لتفوق الزوق او مقوم النعناع
 وان كانت اطراف الطفل مرتحة يسقى السكينجيين العنصبي
 وشراب عرق الذهب فيرتاح به الك و ان توهب به ميل للاختناق
 يوضع على صدره حراقة فانها تسلك الصدر وتذهب بالاختناق
 وكذا الحمام الياسمين وعشاء الطرطير المعق ورسطة عظيمة
 وان ازمن الداء يعالج بالمصرفات والمعويات اما وحدها او
 مخلوطة بلبن وسبغى الأحمرا رطبة العليل من البرود والطوبة
 وان تحقق ان حجب الألتها به الوافف الحاطي السبغى يعطى
 الاستحضارات الأفيونية و احسن ما علاج يريح هلام الجوز
 لازلا ندى وان ازمن الداء حبه السقي العليل ماء محلا خصوصا
 قليلا والهم المعافى الثامن والخمسون السعال التنسجي
 قد يطلق به الاسم على مرض يعبر الأطفال مصحوبا بالتهاب
 رئوي

شعبي وسعال قوي وبقية غالبا بنزلة تنمونه وحينئذ يترس السعال
 يجر وجهه وترفع عيناه ويعرضه لكن لا تصحبه حمى وهذه اول درجاته
 وتستمر ثمانية ايام فاكثر لا تحته عشر وفي هذه المدة يزيده السبغى
 السعال تنسجيا ويقوى ويسرح مما كان حتى يخلص الرئتين من المادة
 التي فيها وتخلص المعدة من الأخذية التي للوجود فيها ثم يشفى
 ويرتاح الطفل مدة ايام وخروج المواد الحاطية المذكورة لا يكون الا
 نوب كثيرة من السعال وتلك النوب تكون غير متقطعة فان كان يحبس الطفل
 حال رجوع النوبة بالبلان في حلقه فيسبك ما يقرب من قطنة منه انه يخلصه من
 السعال ويرفع عنه ويندر ان يتغير ذلك لانه قد توهبها انه بعد زوال
 النوبة يلعب كعادته ويكون شهية كما دتها انصم ولو كانت النوبة تنعثر
 بالقي وهذه الداء قد يلبس الحنقا في الفم في كمن يميزه به ابعلم لهم
 احسن الطفل في مدة القترات بشي لانه في الحنقا يكون دائما
 حتى انه صوته يصير كصوت الديك المعالج
 معالجه هذه الداء تكون على ثلاثة ادوار ففي الدر الأول حيث ان السعال
 لا يشأ عند التبرج شعبي خفيف يسبغى ان يسخن الفراس يسقى

المرضى مغليا معرقا خفيفا يسهل افراز العرق كمنقوع زهر الخبيزة
وما نالده ومن حيث انه يوجد في الدورات الثاني سعال تشنجي يسبغ
ان يدرك قسمه بجرهم الطويل المتيقن وان يسقى شراب عرق الذهب
وهو الجربس الاطبا باعطاء قح من خلاصة اللقاح صبا دوما وداوم
ذلك وكان من العليل ثلاث سنين حتى بلغ ستا وخرج معوفان
كان ستة سنين يعطى نصف قح وان كان اصغر من ذلك يعطى
قح وكما نصت الاعراض يسبغ نصف مقدار الدواء وقد استحسن
بعض الاطبا عطا لعروق مضاف عليه مقدار من الايون والكافور
خشى من التهاب الشعب والرتبة فالانسب ان يعطى الاثرية الصدرية وان
كان الطفل ضعيفا يسبغ ان يسقى منقوع الورد او منقوع القضاة
كان ذميا وكان خويا وكان جلده حارا ووجهه حمرا يسبغ ان يعطى
ضعف خفيفا او يوضع لعقان خلف اذنيه وان كان موحسا في التنفس
وخشى جليدين احتقان الرية توضع على صدره لوزا حذيفة مكرورة
واستحسن بعضهم استعمال مضاد التشنج والمخويات كالمسك
الهد والمكثبات سواء كانت وحدها او مخلوطة بالحق فوران وصل الدواء
الى الدرجة

الى الدرجة الثالثة وقد يخرج فيه استعمال الزعفران يستعمل
قد يخرج من خلاصة العنبر مزوجة بهلام الحزاز الا زلاندني ان كان
عمر الطفل المعصاب سنة ومن الجربس تسكين السعال العارض في
الداء ضعفا وقية من شراب زرد خشخاش المعروف بابي النوم
وان خرج بمقدار من الخلل كان النفع والكيفية انفع الاثنية اذ من الجرب
ان كثر كانت التغذية زائدة كانت نوب السعال قوسى ولذا الك بلزم
ان لا يعطى الطفل المعصاب بهذا الدواء الا اللين وان عطي شيئا من
لا يعطى الا النسخ لاسيما ان خشى جليدين امارة الرية

التاسع والخمسون القهاب الرية

هذا المرض كثيرا ما يعثرى الاطفال وقد يحدث مع الحصبة في ان واحد
متى اجتماعي طفل بعينه شفا وثما بالغالبا علم من يمرض بها الرمالك
اغلب سببه البرد والحرق وبعد الشئ العنيف والاعمال الشاقة والعنينا
وارتداد الاعراض الظاهرة في جماعة وينتبه اليه بشعريرة وحسرتي
التعفن فيصير تنقرف سرعيا غير كامل يعتبر به الم الصدر والسعال و
الجلد واحمرار الوجه واستلاء الغضب وصير ذرته صلبا قويا تتم

ويحل نظامه ويكون سعال جافا وقد يكون مصحرا بنفث نرجس معدوم
 العلاج اذ يطالع بالبحر الغصن العام ولو كان المصناب طيفا صغيرا
 ثم يوضع على صدره بعض الخلق ان زعم له الامر بهذه الوساطة كما في
 ايقافه فان دامت الحمى استعمل على تغير الاخش البطنية ينبغي
 استعمال الحام العام واطا متفوح زهر البفسج او الخبيزة والقعوق
 والجلاب الصدرين لكن ينبغي التحرز من اضافة الاقيون عليه لان
 الاقيون واستحضارته مضر بالاطفال وهذا الدواء قد يكون مضر
 باعراض صفراوية وفي مثل هذه الحال يعطى قويا او سهلا خفيفا لكن ينبغي
 ان يده بالفضة العام وما دام المرض في دور الحرارة لا تستعمل المنقعات
 الا نادرا لا سيما في الاحوال التي يحصل فيها الغيباب يصل في تجويف الصدر

الموتى السنتين الذخيرة

الزنا يصاب بهذه الرقن الاطفال المويون او المويون اللثفا ويط
 ولا سيما كثيرة لكن لانها الا الذخيرة التي تصيب الجبهة الخلفية من
 او التي تصيب البلعوم فتقول الاكل منها يكون مجلسها الغشا الخيطي الجبهة
 الخلفية من الغم وتقف كالحك دعائم اللهاة والورثتين واعظم اعراضها

ع

عمر الازداد وختم الصوت ووالا ثم بين الكثرة لا تغيبه وامر
 العصاب وجفافه وورمه ولعانه وغلظ العاصم حتى انها تصل الى
 اللسان فينتفا من ذلك كثر يلعب الريق بدون ارادة وحينئذ
 عنه توجع واحيانا سعال ثم يسيل من فمه لعاب كثيرة وقد يعبر عن النفس
 من الانف فيصير في مضيقها ما دام ناعما وذلك يكون سببا ليجفاف
 من الا فرار ويعبر خروج ان كان مستيقظا لكن مدة هذا الدواء
 غالباً وحيدة تقصر اعراضه بالذخيرة بعد ما كانت تزيد بالليل والتدريج
 والغالب انه ينتهي بالتجليل وقد يتكون منه فرجات في بعض اجزاء
 قد تفتح من نفسها وقد لا تفتح الا بالمبضع وقد يكون مبره بطبقتا
 فيكون عمر الا زورا وخفيفا ويكون الالم والجفاف من جهة الخلفية
 الحلق - واما الثانية وهي الذخيرة البلعومية فانها تسعل الجبهة العليا
 من البلعوم والجزء الاسفل منه فان كانت في الجزء الاعلى يعتبرها
 المريض الم وكيف حلقه ويعبر بلغم الريق حار شديدا وتغير صوت
 ويعبر يسعالا وتختلف مدته فقد يزداد في ايام قلائد قد يستمر مدة
 اسبوع وقد يترن وينتهي غالبا بالتجليل او بالانتعال وان

وان كانت في البرية الأسفل عية تنفسه ويؤلمه بلع رقيقه ويحسن بالألم
 في بكرة العليا المقدم من العنق لكن في هذه الحالة لا يتغير صوتة واذا
 بحث في الجهة الخلفية من العنق لا يوجد فيها تغير أصلا وهذا الذي يختلف
 فيها ما يكون بسيطا ومنها ما يكون مركبا وهذا ليس يجب كونها وحدنا
 او مصحوبة بمرض آخر ومنها ما هو مرضي في كصته او في الأخرى او في داء
 الفاضل وغير ذلك **المعالجات**

معالجاته الداء تكون باعدادها التي تزيد في تقدمه وينبغي ان يكون
 المريض رقيقا لأجل عدم اتجاه الداء اليه فان كان حقيقا يكفي فيه الأبرياء
 القوي المتبهر والأشربة المليئة الحماة الشيرة ونحوه من البندنج او الخبيزة
 او كحظ حلا من غيرها بالعسل او السكر او شراب غروي ومضى كما ينبغي
 ان يعطى كل منها فتر او باردا على حسب قابلية المريض لذلك ان كان
 الداء مقبلا ينبغي ان يوضع العلق على زاوية العنق او على العنق او على
 الخنجره وتعمل البرصيات المليئة على عنقه ويحبى بحمته النامة فان
 لم يفي ذلك تقدم الداء فيخرج عنقه وتوضع الخردل على قدميه ويحبى
 حقا مسهلا ولا ينبغي اعطاء المسهلات والفرارغ اذا كان الداء

شعلا

شعلا للجهة الخلفية من العنق وينبغي ان يكون غذاء المريض خفيفا
 كاللبن والامراق والهلالم والشار المشوية وان تزود الداء على المريض
 مرارا يعالج بالفصد والمسيلات في ابداه وتوضع على ذراعيه منقطة
 مستدامة فان كانت الذكبة مصحوبة بالم في المغا صبر سبعين وضع
 المنقطات على العنق من الامام وعلى القفا فحصل الشفا باذن الله

الحادي السنون الديك المعوي

الديان المعوية اربعة انواع الأول الديان الطويله ويسمى بالعامية
 الشبايين والثاني الديان الصغيرة وتسمى بالدود والثالث فمات
 الزمس الثلاثة والرابعة الدودة الوحيدة المعروفة بدودة القرمق قائما
 الأول فهو دود مستدير مستدق الطرفين في رأس كل دود من ثلاث
 حبات وغلظها كغلظ قلم الكتبة وقطرها كذلك وقد يكون طولها نحو
 ومجسها المعاديق وفي بعض الأحيان يصعد بعضها الى المعدة ويخرج
 من الفم او الأنف - والثاني دود صغير فهو دود صغير الحجم رقيق
 مستدير مستدق الطرفين طول الواحد منه خمس خطوط او ستة
 ومجسها عادة المستقيم ويشع عند الكان غير محتمل وقد يخرج كل دودة

واما في وقت حجب حنظل حنظل كهيئة كثة واما الثالث وهو ذوات
 الثلثة فهو اقل سيرة ككثرة ما يوجد ولا يكون الا في الامور
 واما الرابع وهو الودعة الوحيدة فمردودة فمطلوبه على هيئة سلسلة كثر
 من جملد قطع تصير من جملد الراس فيكون فيها الطرف المستدق وتعرض
 من جهة الزنب وراسها يكون مستديرا وقيده مرارة وارباع مصاصا
 وفير من الحالبين سام بين العقد وهذه العود اصعب نوع الديان
 واكثر من اصابة بها الكول الاطفال بخلاف النوعين المتوسطين فانك
 من اصابة بها الاطفال - ويوجد نوع آخر يعرف بالديان الكولية
 ولا تعرض لمرارة لا يوجد الا في الاجزاء المتغيرة من البدن والعلامه
 وجود الديان في الطفل التبرع والتجدي تسيلان اللعاب كمن ينقطع
 وحيشة لا ينضم مايا كمن الطعام كما وترد يكون لسائر اطراف
 الحواقي والقاهرة وتقع شبه او تتر به ويعتبر عطش شه يدوم
 وكيس يتخسف لظنه وانقراض ويعتبر زهر الكان شه في مقعد
 ويصير لوله رايقا ويندر ان يكون نمتا وقد يعبر باسمه كسهال مادته
 سائلة وينشأ عن وجود الديان تحققان القلب فوب يصح

او تنفخات او يتنور او فواق فان صرح الطفل كاعظم اسبابه وجود
 الديان المذكورة وقد يحصل لتنج من وجوده بحيث يكون باهت
 ليس لعينه ليعان كالمعتاد ويغيب في النوم وتكون عيناه مقنونه
 نصف الفتح وحدثا هما متدويتين وتعطى بالحن الفقه بلقشر
 تراب سجا في لكن العادة ان تكون عيناه مقنونه صتا واما وحول كل
 منها دائرة مستمرة ويعرف وود القرح بالحن ونحو في الامسا ونحو ولولا
 كثير الاكل وتخطا شهية وتلبس عن وجود الديان في اصنافه اربعة ارباع
المعالجة احسن ما علمت به الديان المذكورة الادوية القوية و
 المسهلة لانها من التسهل لاجل قد خفا ومن المسهلة زيت الخروع من اوجته
 الى اوقيتين والنجوة الهندية والشج الخراساني من عشرة قحرات النصف
 درهم وفي بلاد الانكليز يستعملون في مما لجتها اربع قحرات اجناس من
 مسحوق القصدية ويكررون ذلك مرارا فيحصل الشفاء واعلم ان الادوية
 الطاردة للودوك كبرية الطم فلا يتناولها الطفل الا بعسرته يد فاذا استحسن
 منها ما كان مشروبا على غيره سهولتها ولان احسن الطفل المعصاة
 ينسب عن ان تخطا الادوية الطاردة للودوك بمشادات التشنج ولذا الك

يستعمل الحنيت والكافور وزهر التوت وحشيشة الهر فاذا عطفه النفع
 وحق خربت الديان يستعمل قححات من الالوة او محوقة في مقدار من التوت
 وانا دودة القز فيلزم لافراجها من الالوهات الشديدة فيعطى من
 مسحوق الرضخ من درهم الثلثة وامن ما حولت به البريقينما للصبية
 فيعطى العليل منها مقدار اناسا ويطاود في مسلك ليلته فحزب من
 ثم بعد ايام يسقى او قهوة نصفان من زيت الورد الملو ثم يعطى في صبح ليلته
 مسحوقا من ثمن بنوع عشرة قححات من ريب الالوة ثلاث قححات من مسحوق
 جدور الانجلكا وسبع قححات من بزرا العاقل - وقد استعمل بعض الاطباء
 في علاج هذه الدودة وريمان الاية كبريتيك من رصا بمطبخ الرضخ المذكور
 ثم بعد ذلك حقن المرلين حنفة كبريتيك من المطبخ المذكور المزوج بالانجلكا
 برب حنين من تلك الحنفة اعطى روتين من دهن الخوخ مزوجتين
 باوقية من شراب زهر الخوخ واذ ذلك ثلاثة ايام متواليه وبعضهم يطبخ
 بمقدار مسهل من الالوين الملو ثم يلمس بالمرهم الزبقوي ويضمع بالمرهم
 بهن الخوخ بان يعطى العليل منه قدر حنقتين مرارا في اليوم يحصل
 الشفا واهل الهند يعالجون هذه الدودة بمغص قشر جذور شجر الامان

الحضراء

الحضراء فيعانون نصف رطل من الصنوبر المذكورة في ستة اطلال من المساء
 الى ان يزول النصف ثم يصفون ما بقي من الالوة المذكورة ويسقونه للعليل
 منه النصف العظيم وهو المستعمل الآن عندهم في معالجة الدودة المذكورة
 جميع الاحوال قد ينجح استعمال الماء والاسيا الجليدي والهل المعاني

الثاني الستون سنو الرضخ

هذا الدواء كثير الحصول للاطفال وسبب كثر الكلام من الاشتراك الحاصل
 بين المعدة والمخ ليعود الرضخ ثمة ما شئ من المعدة وفي الكول يكون ناشئا
 من حصول تغير في الاشئ عشرين روف المعان ويندر ان يسبب الاطفال التباها
 في قفاة الرضخ - وهي حصى حواء الرضخ لطفن لسبب في العليلان يفتية
 لحالة الخج ويحمي من التاكل ليعتد شرابا ضعيفا كالتفوح ضعيف من الشاي او
 قليل من ماء الزهر في حلا باسك وان كان محويا باصقان في ارس يستعمل
 الابزق القدي الخوا في موضع لبعض علق على الدر الكحل فان كانت الاعراض
 قوية يحسن حنفة مسهولة والهل المعاني

الثالث والستون الالتهاب المعدى

هذا الالتهاب يعيثر الاطفال اذا بلغوا خمس سنين او سنا وبنشاء

عنه الم في قسم المعدة وتظهر على الجلد حرارة ويرتفع النبض ويصفر
 يجرس نه وكيل للجفاف وقد يحد من منقطع العالجتها
 اذا كان الداء في ابتداءه يسبق العليل من الشعور دوماً الخس ويوضع
 على قسم المعدة ليخفف من حدة الألم وان كان الألم شديداً يوضع
 عليه بعض من العلق فان لم ينفع ذلك يوضع عليه منقطة ويسبق شراباً
 مؤثراً لانه مضاد للتشنج وفيه البراءة

الرابع والمتون والآلام البيضاء

يطلق لفظ الآلام البيضاء على ما يصيب المفاصل من الآلام
 لا يقرن له كبد وهذا الورم يظهر في المفاصل المتحركة لكنها تخلف في
 الأصابة راحتي ان بعضها يكون الرأصاة من بعض أسبابه
 وعظماً داء الخنازير ومن أسبابه الارتاح بالجلد الحاد ويبدء
 بالتم في نقطة من مفصل او فيه كلة وتارة تكون الآلام خفيفة وتارة شديدة
 حتى انه يمنع الحركة ثم يظهر الورم ويكون رخوا وقد يكون صلباً وذلك
 بحسب كوز في الأجزاء او الرخوة او الصلبة كما العظام وحسبته لا يمكن
 العليل من العضو التام والابطال وانه اعراض تزداد سرعاً اذا

مصحوباً

نزل

ترك الداء بدون علاج ولا يمكن المريض التزمك عضوه في راحة
 وقد يشهد حرار المفصل المريض حيل خرجات تحت وتقص من ذاتها
 او بالسناعة ثم تظهر امراض عديدة تنزل على عموم الداء فيبط المرض
 وينحصر من كلة التبع وشدة الألم وتقد شبيهة وتغير حاله منبهة
 يعتر به سعال تزداد مخافة كل يوم ويتغير لونه ويعتريه عرق وسهال
 فزيران ثم يموت

المعالجات

هذا الداء يعالج بمعالجات عامة لأصلاح ما فيه من البنية فيعطى مضافاً
 داء الخنازير ومضادات داء الخفر والاختلاف معالجته باختلاف
 اسبابه وانما تختلف بحسب كوزها او فرسها قديماً او جديداً وعلى
 كل فرس معالجته بحسب التامة والعصه العام او الموصفي وذلك على
 حسب قوة المريض وبنيته والاستحمام بالأدوية المحذرة والمليئة
 استعمالاً عاماً وموصفاً ووضع النخج واستخدام التبايل على الأجزاء
 المرغوبة فان زالت امراض التهاب واستمر الداء يعالج بالوضعيات
 المقوية والكليبا الصوف العجراً بما أدى او بالكهربان والكالبا
 واستخدام المروحات النوشا دورية والزيتية والدهن بقرهم

ووضع لصقته فيجو والاسحات القلوية والمكبرية والحرارية
 الطيارة وهذه الحرارة توضع على سعة المفصل المصاب فان لم
 يبرأ يط المذكورة ينبغي ان يقطع الطرف الذي فيه المفصل
 المصاب وهذا القطع هو الذي يسمى في لغة الطب بالبركن لا يستعمل
 البتر المذكور الا مع سلامة الاعضاء الباطنة متى كان مصابا بها
 او سئل لا يقطع واليه الثاني المخاض ويستون داء المخاض
 هذا الداء يعرف في مصر بالخرزيرة وبالعمفة والتر من اصاب به
 الذين مزاجهم لينفاذي اي نحو الطفل المصاب به يكون غليظة
 السفين لاسية العيا وجلده يكون ابيض شامها ارمورا
 ان لم يكن من اولاد السودان او اجنبية ومفاصله تكون غليظة
 ان لم يكن من السودان ايضا فان كان منهم كانت رقيقة ويكون
 قوة العقلية زائدة وهذا الداء يتنوع بحسب تنوع الاجزاء التي تصيبها
 يصيب العنق والذراع التي تحت الجلد او التي في البطن او العظام
 فان كان في العنق التي تحت الجلد كان احتمقا ثم يزداد تدريجا
 حتى يغير كالعنق ثم يعطى بالتمديد فيصير حتى يصير قدرا بحوزة و
 يكون

ويكون كل عقدة منفصلة عما قبلها وما بعدها او يجمع العقد حتى يكون
 منها درهم كبير الحجم ويكثر وجوده في الاطراف وفي ثنية الورك وهذه العقد
 سيريا بطون وقد يكثر عدده على حالة واحدة ومتى رادت كما ذكرنا في
 لو انها او يكون بنفسية وعيشة اذا امت بنا المصاب يتغير القوي
 ثم تنفتح ويكون القوي الخارج منها رقيقا مسهل اللون رخيفا لا ابيض
 ولا تخنيا كالقوي الا لتهاب وتكون من فخا تها قروح مختلفة في السعة
 تملت مدة اشهر بل سنين ولا تلتئم وفي الغالب يكون منها ورم ثان
 ينفتح بقرب الاول ويصير حولا واحدا وحشية يكون لالتهام القروح
 عمرا واذا التقت يكون من التهامها رقيقا يترق با في سبب غلب
 حصوله للاطفال في آخر التسعين الاول وفي ابتداء التسعين الثاني
 المسمى بالتبدل فان لم يصيب به من آخر الا انها تها في الغالب حميدا
 وذلك في السن البلوغ وان كان في عذو البطن يكون البطن سلبا
 اذ حسه انسان يحس تحت يده باورام مختلفة ناسئة من حمقان
 العذو والمسا رقيقة و الطفل المصاب بهذا النوع يخف وترق اطرافه
 وفي الغالب تعتبر جبر الذي كما ان الغالب على من اصاب به العطب

وان كان في العظام قوتا تلتزم وتعلم وتصير فيها عقد والطفل
 به عظيم زاسد وتعقدت فاصلا وتلين عظامه فيده وتغشى وتعود
 ظهره من عدة أماكن ويعلو قصده ويرزقه ويصير في ذلك اعتقاد العذ
 الاطية والوركية وغيرهما وهذا الماء يغيب ويقوى في الحال الرطبة
 المنخفضة او الكثرة البرك لذلك يكون وجوده في الدنيا المصيرية لكثرة ما
 فيها من البرك والثرثن يساب به اولاً ومن يسكن الى رات الضيقة في
 الرطبة المنخفضة كحارة اليهود ومن عظم اسباب رواته ابن الموضحة
 والافذية روية

المعالجة

اول ما يعالج به هذا الداء البدين اسبابه فعلى من حبيب له طفل كانت
 سكنه في حارة روية ان ينقل به الحارة واسعه تتحرك الرياح عمن
 يتجدد فيها الهواء وانما اوزنه بيلك مشايخ مجرا ويزعظم الجريان لانا
 سكان تلك الأماكن لا يوجد فيهم هذا الداء لانا درا ونسبتي ن يور
 الطفل بالحركة والياضمة والاستحمام وان يعطى الاغذية واعلم ان
 المنبهات لها تضعف المراج اللثافي وتقوى المراج العصبية
 فيؤثر الطفل بالقلب والفظ والجري وبركوب الخيال والخيال الفارجة و

المعدة

بالعوم

وبالعوم في البر والشمس في الشمس المعتدل الحرارة وان تحمرت سلسله
 ظهره يوم باليوم مستلقيا ولا يعطى من الاغذية الا اللحم الخمر او السنو
 ويسقى الماء الحديدي غير الذي غسقت فيه مراراً مسامير الحديد الخمر في
 النار حتى احمرت ويعطى الادوية المرة القوية ويذكر حبه كل ذلك الكفايا
 ويامر بلبس الصوف مباشرة للبدن ليدوم تنبهاً ويجلد ويسلم من تانر
 البرد والطوبة وما جرب لفعده في ذلك الحيات الباردة لا سيما
 البحرية فانها مقوية وينبغي حال ظهور الأورام المذكورة ان
 بالفصد الموضع المتكرر بان يوضع على الورم علققان او ثلاث او اكثر
 الخمس في كل اسبوع مرة فمضى فعلى ذلك كان ذلك خيراً لزوال
 الأورام لا سيما ان كانت مؤلمة فان لم تكن مؤلمة وازمنت فانها
 تتحلل من وضع العلق وحيشة فالأحسن ان يعالج بالوضعيات
 المنبهة لتفتيح بريا وتمتصع الوضعيات المذكورة هل صفة الفضا
 والروض النوث دوى او المزمع اليهودي وادارحت عنها قروح
 يرضع عليها المرمم البسيط او الموثون ان كانت مؤلمة وقد يعطى
 لتبنيه القروح المذكورة بكي سطحها بالبخار الجهمي كيا خفيفاً فان عجز

العليل شي من السد يسبق ان يعطى الحلمات من الباطن ويحمر
عن الماكل حمية لطيفة ويوضع على البطن ومقعدة تعلق وتم العالجه
كما ذكرنا الا ان كثرة الأكل لاتن سببها وان حدث عن الأورام
المذكورة لين العظام تكون المتأخره المذكورة في فصل لين العظام
ويجته في رد العظام وصلها بالاربطه المناسبه لذلك اله الشافي

السناسق السقويه اليرقان

هذه الداء قد يصيب الأطفال المولودين جدياً أما حال الولادة او بعداً ^{بفضل}
فبعضه الطفل مصفر اللون وذلك الأصفر يكون ناشئاً في الغالب من
تبيخ الكبد او قناه الأهرتم ففقر المتغير منها مادة صفراء التي
من العنق وشمسها الأوعيه تستنز في الجسم كله واعظم اسبابه

وعلى كل فهو مرض قليل الخطر المعالجته

بما يلجسعى العليل ما معسلاً وقليل من شراب زهر الخوخ وكثير ما يبرء
به ون علاج ان يقل الغذاء واله الشافي

الجزء الثالث في الكلام على الكلاب وبقه

(في الحيات) (صفحة حمام طهرى)

لاخر

يؤخذ من الأودية المرعيه والذوق والنفع ط

وحصا البان والمرودوش ٢

ومن الما مقدار كاف وبعين من علم والاستحمام باذكرنا في

جميع الاعمال التي يترجم فيها تبديلا بجلد

صفحة حمام ملين

يؤخذ من الأنواع اللينه التي هو اوراق ط

الخبيزه واوراق الخضر حبه الزجاج ٢

ومن بزر الكفان نصف ط

وتغسل كلها زمن طويلا في مقدار كاف من الماء وتليتها يد لها

الماء الذي غليت في الردة دهن الحمام ينفع في علاج الآلهيات الحاد

والأمراض التنجيه تلبس

النباتات المستعمله اوراقها في هذا الحمام يسمى المليه فافهم ذلك

صفحة حمام محلل

يؤخذ من اوراق المرعيه قبضه ١

ومن كبريات البوناس اوقية ١

ومن طح الطعام
 ومن القلي الصناعي
 وتعلي كلهما معا في ثلثي عشرة رطل من الماء مدة اربع ساعات ونصف
 والعضو المصاب بالنهاب من ايدى علبين ذالك الماء يلقح
 بجره قدر غشت في الماء المذكور فيحصل الشفا ان شاء الله تعالى
 تلبس المرمية نبات عطري من الفصيله الشعوية وكبريات
 البوتاس هو المعروف بكبد الكبريت وهو جوهرا اذا بلان الماء فاصحت
 رائحة كريهة والمخلع معروف والقلي الصناعي وهو تحت كربونات الصود
 ويستحضر بتكليس ١٨٥ اجزاء من النطرون و ١٨٠ اجزاء من
 الطباشير و ٥٠ اجزاء من تراب الفحم
 صنعت حمام كبريتي
 يؤخذ من كبريات البوتاس اوقية ٢
 ومن الماء القراح رطل ١٠٠
 تلبس انما كان مقدار كربونات البوتاس قليلا بالنسبة لما يوضع
 في الحمام المعتاد لطاقة جلبه الطفل ومتر على الحمام المذكور ذكر للاحمام
 بانه

بما عشرين اوقية عشرة مرة كان كافيا في الغالب في إزالة الجرب طيب
 الثاني - صنعت عمل بلسم يدلف به لوز والاشرف الاطفا
 يؤخذ من النوشادر ثلث درهم
 ومن العرق الكوفر - ومن الماء الحمدي من كل اوقية ٢
 ومن الحمض الكرويديك درهم ١
 ويجوز كما تقتضيه الصناعة ديهن به الشف - تلبس
 النوشادر وهو طبع النوشادر واما العرق الكوفر فيستحضر بتدوين
 اوقية من الكافور في رطلين من العرق واما الماء الحمدي فيستحضر باخذ
 اربعة اجزاء من طرطرات البوتاس النتراتي معادل الفسيف وجزء من برودة
 الحميد واما حمض الكلورايد ريك فهو المودف بروج للبح
 صنعت اقساما سهلا
 يؤخذ من السكر المسحوق اوقية ٤
 ومن الجلب المسحوق درهم ٥
 ومن الدقيق نصف اوقية
 ومن صفار البيض عدد ٢

ويصنع من ذلك ثم عشرة بقساطه كل واحدة منها تحتوي على ثلث
درهم من الجلبا يعطى منها للطفل الذي عمره ست سنين فأكثر في عشرة
واحدة في الصباح فان كان اسف من ذلك يعطى نصف واحدة
تقليبه لا يخفى ان السكر المتخذ من صبر القصب جلبا فهو حار وجاف
الجلبا والديق يكون من وقت الفجر

صفحة بقساطه طارد للبلغم

يؤخذ من السكر المسحوق مقدار مناسب
ومن الديق نصف رطل
ومن الشج الخراساني اوقية ٢
ومن زيت الليون نقطة ١٥

ويصنع من ذلك ٢٢ بقساطه تحتوي كل واحدة على ثلث قمارينا
الشج ويعطى منها للعليل واحدة في الصباح وواحدة في المساء
تقليبه الشج الخراساني هو المعروف بالخراسانية الهندية والمستعمل
هو الحبيب والخلاب والاطراف واما زيت الليون فهو المستخرج من
قشر الليون

صفحة مشروب مضاد للتهيج

بؤن:

يؤخذ من الشعير المقشر اوقية ٢
ويغلى على ملحة اطلال من الماء لان ينقع ويضاف عليه اوقية من
النخل ويعطى منه العليل فنجال في كل ساعة وهدا الدواء يستعمل في الاطفال
تقليبه الشعير المقشر هو الذي يزرع في قسره واما شراب النخل فهو
من جزء من النخل وجزء من السكر صفحة مشروب صدري

يؤخذ من الازهار الصدرية

درهم ٢
ومن الماء المنقى رطل ٢

وتنقع الازهار في الماء المذكور مدة ربع ساعة ثم تصفى الماء ويحلى
بشراب الصند اعطى او البضج تقليبه
الازهار الصدرية هي زهر الخنيزرة وزهر الخطر وزهر البضج وزهر البايوج

الرومي صفحة ملوح نافع لأمراض الجلبا

يؤخذ من الكبريت المسعد قحمة ١٠
ومن الزبيق المحلو دخلاصة الشاهترج من كل قحمة ٢
ومن شراب الجلبانا مقدار كاف

ويصنع منها بلوم واحد يتناول في الصباح نافع لزال الجرب والقوب

٧ لزال م

ويستعمل في الكبد طويلاً تلبسي

الكبريت المسعود وزهر الكبريت المغول يراراً بالماحق زالح فيمن
الاشياء المنبهة واما الزبيق المحلوق ليس من اول كورور الزبيق
وخلصه الش هرج ماخوذة من عصارة النبات السمي بالش هرج

العصارة وتوضع على حمام ماري حتى تصير خلاصة

صفحة بلع طالح للبدن

يؤخذ من الزبيق المحلوق ٢ قحمة

ومن الشج الموراس في ١ قحمة

ومن العاقور ٢ قحمة

وتخلط بعضها وتستعمل مرة واحدة وتكرجب الاحتياج اعرف علم

الداء موجودا صفحة ليحتم مسكنة

(يؤخذ دقيق بزر الكتان) (ومن دقيق الشعير) من كل رطل

ومن المغناخدر مقدار كاف

ومن اللودنم من نصف درهم للدرهم

وهذه الليفة مسكنة ملينة نافعة في زوال الالتهاب المصحوب بالحمية

تلبسي

تلبسي النبات المخرقة هي ورق البنج وعنب الثعلب و

القونينوم والقحاح وروس الخشخاش الذي هو ابو القونم وكل

عشرين نقط من اللودنم تكون مقام قحمة من الاقيون ومنها

الدواء من اعظم المسكنات استعمل لا ويدخل في تركيبها وقتنا

من الاقيون الحام واوقية من الزعفران ودرهم من كل من

الفرقة والقفل ورطل من بنية مالقا قنطع الادوية المذكورة

في مدة خمسة عشر يوماً في درجة حرارة مناسبة ثم يصيق بالضغط

صفحة ليحتم ملينة

ويرشح يؤخذ من كل دقيق بزر الكتان ومغجدو الحظ كنية كافية و

منها ليحتم وتوضع على الالتهاب تلبسي

لاجل ان تكون الليفة اكثر تلبسي اضافة عليها معلقة او معلقتان

من زيت اوزبه صفحة ليحتم نافعة لزوال القرح

المعروفة بداء السعفة

يؤخذ من ورق الخبيزة اوقية ٤

ومن مسروق ورق السيلوان اوقية ١

ومن الزباد الطري اوقية ٢

وكيفية العمل ان تغلى الخبيرة في اللبن وفي آخر الغلي يضاف عليها مسحوق السيلان ثم يقطع على حرقا وتستعمل

صفتهم مرقون

يؤخذ من المرهم البسيط

اوقية ٢

ومن الاثيون

قحة ٢

ومن صفار البيض

عدو ١

وكيفية العمل ان ينجح الاثيون بصفار البيض ويخلط مع المرهم يستعمل في في القروح المولدة

صفتهم مرقون

علاج ٤

من المرهم البسيط

اوقية ١٤

ومن زهر الكبريت

اوقية ١

ويذكر به القوب وامراض الجلد

تقنين

المرهم البسيط مركب من جزين من الشمع الصلب المعروف بالاسكندراني

ومن اربعة اجزاء من زيت الزيتون صفتهم مرقون

اوقية ١

يؤخذ من الزعفران

درهم ١

دمنقار

ومن صفير اللتان

اوقية ٤

ومن اللودغم

درهم ١

وكيفية العمل ان يصفى الزعفران في ماء بزر اللتان وهو جار ويترك حتى تجف ثم يجمع ساعة ثم يصفى ويضاف عليه اللودغم ويستعمل حتى يلبس

مصعرا بالمشيد

صفتهم مرقون

يؤخذ منقوع زهر البليمان

رطل ١

ومن كبريتات النحاس

ثلاث دراهم

وهذا القطور يستعمل كثيرا في علاج ادم الحمازيري لاسيما المصفوب بالدار

صد يدي وكبريتات النحاس هو المعروف في مصر بروج التوتيا

صفتهم مرقون

ويؤخذ من جذور الخيطي

درهم ١

ومن الماء القرح

رطل ١

وبعد استحضاره كما يقفده الصناعة يستعمل في علاج التهاب

الحاد الذي يكون في المنتحة

صفتهم مرقون

يؤخذ من منقوع زهر البليمان

رطل ١

ومن خللات الرصاص درهم ١

وبعد استحضاره بحبب الصناعات يستعمل في ابتداء الرمد الحاد

غيره

يؤخذ من كبريتات النوب درهم ٥

ومن الماء المقطر للسان وكل اوقية ٢

غيره

تؤخذ خللات النحاس قمح ٨

ومن اللودغم درهم ٢

ومن ماء الورد اوقية ٨

طبنيه

خللات النحاس الجوزار وهو جوهر كبريت من اخل في صد النحاس المعروف

في علم الكيمياء بالاكسيد - وبعد طوله كما يقتضيه الصناعات يستعمل في

علاج الرمد المزمن ويوضع منه في العينين كل يوم مرتين او ثلاثا

صفت برود وهو المعروف بالكل

(تؤخذ زهر الفانسين) (سكرينات) (زيت حلوانكليز)

(من كل جزء)

وبعد

وبعد تجهيزه بحبب الصناعات يفتح في العين بوسط قصبه ريش وينقى

للرمد ان لا يغل عينه ولا يمسحها بعد الفتح سريعا بل بعد مدة يحصل

الشفاء المذكور واليه الثاني غيره

تؤخذ سكرينات

توتيا

من كل جزء

ازونات البوتاس

وبعد تجهيزه كما يقتضيه الصناعات يستعمل في علاج البياض الجديد

الذي يكون مغشيا على العين صفت معل الكاوي

يؤخذ من الكاوي درهم ٢

ومن الماء القراح رطل ٢

وكيفية العمل ان يغل الكاوي في الماءة ربع ساعة ثم يخلط باقتين

من السكر الابيض ويستعمل في علاج الاسهال المستعصي الذي لم يصحبه

التهاب صفت معل للبول

(تؤخذ من الكتان) (جدور بقدره) (من كل اوقية)

صفت الزجاج

نصف اوقية

ماء قراح اربعة ارطال

وكيفية العمل ان تغلي اجزاء المذكورة في الماء الى ان يذهب نصفه ثم يصفى ما بقي منه وقد يضاف عليه درهم من طح البارد ويحصل التسفع ان شئت به ثم صفحة مغل على مسكن

يؤخذ من اوراق عنب الذيب اوقية ٢

ومن زبد سالي النوم ٣

ومن الماء المعتاد رطل ٢

ويجوز كما تقتضيه الصناعة ويعمل منه كمادات وضمادات للتكسين الاصفر مغل السعير

يؤخذ من السعير اوقية ١

ومن عرق السوس درهم ١

ومن الماء القراح رطل ٢

وكيفية العمل ان يصفى السعير في المائدة خمس دقائق ثم يصفى عرق السوس ثم المعلق مطلقا قليلا نافع في بعض الالتهابات صفحة مغل الرزم

يؤخذ

يؤخذ من الرزم نصف اوقية

ومن الماء رطل ٣

وكيفية العمل ان يغلي الرزم في الماء بعد حيدرا وزوال ما فيه من الملح والاجسام الغريبة الى ان يذهب ثلث الماء ثم يضاف عليه اوقيتان من شراب السفرجل لاجل زيادة فعله

في مستحلب اللوز

يؤخذ اللوز المقشور نصف درهم

ومن الماء رطل ١

ومن سكر السكر اوقية ١

ويجوز تجزئه كما تقتضيه الصناعة ليعمل به صفحة مغل نافع في

انواع الالتهابات كلها صفحة مغل قراح التمر الهندي

يؤخذ من التمر الهندي اوقية ١ او اوقية ٢

ومن الماء القراح رطل ٢

ويصفى التمر الهندي في المائدة عشرين دقيقة في الماء غير مغل صفحة مغل

بدون سكر صفحة جلاب مسكن

يؤخذ من الماء المقطر للفص
 ومن تراب يابس في النوم
 ومن ماء زهر البرقعان
 ويستعمل في المساعدين (وثلاث
 عيدا)

يؤخذ من اللوغم
 ومن التراب للبيط
 ومن الماء القراح

صفحة مرفوعة نافع في معالجة حرق الناس
 (من زيت الزيتون) (ومن ماء الجبير) اجزاء متساوية
 ويخلطان ويستعمل مخلوطهما لكن ينبغي ان تترج الجاجرة عند الاستعمال

صفحة مرفوعة ملو في
 يؤخذ من زيت الزيتون
 ومن الكافور

صفحة مرفوعة صابون كبريتي
 يؤخذ

يؤخذ من كبدة الكبريت
 ومن الصابون الابيض
 ومن زيت الزيتون اوزيت ابى النعم وغيرهما ان لم يوجد
 ومن ماء الزعفران

وكيفية العمل ان تدوب كبدة الكبريت في قدر نلثها من الماء ثم
 يذوب الصابون في حمام مائية ويضاف عليه الزيت شيئا
 فشيئا مع اداثة تحريكه ثم يصب عليه ما بقى من الجواهر ويحرك حتى
 الاثر يبرح التام ودهن المرفوع يستعمل في معالجة الكوب بل في جميع الامراض

الجلدية
 صفحة لعوق آلا نيسون

يؤخذ من الأنيون
 ومن السكر
 ومن الماء

ويعمل كما تقتضيه الصناعة ويستعمل وهو نافع للأطفال الذين في
 بطونهم رياح كثيرة
 صفحة لعوق ابيض بسيط
 (يؤخذ سكر ابيض) (زيت لوز حلو جديد) من كل نصف اوقية

اوقية ٢

ط ٢

٢

درهم ٢

١٢

اوقية ٢

اوقية ١

١

نصف درهم

درهم ٢

اوقية ٣

١٤

درهم ٧

صنع الكبر السحوق
 لوز حلو مقشور
 لوز مر
 ماء زهر
 ماء قريح
 وكبر كما تفضيه الصناعة ثم يستعمل وهو نافع في الامراض الصدرية
 وان اضيف اليراقوق وقيش شرب راوس الخشخاش المعروف بابي النوم
 كان سكتا عجوة
 يؤخذ شرب بسيط (زيت لوز حلو) (ماء قريح) من كل اوقية ٢
 ويجوز تجزئة كما تفضيه الصناعة يستعمل صفة غسل صابوني
 يؤخذ من الصابون
 اوقية ٢
 ومن البنية
 رطل ٢
 وكبر كما تفضيه الصناعة ثم يستعمل في علاج الكبر بل في جميع
 الامراض الجلدية صفة غسل مزيل للقيح
 يؤخذ من الشب
 اوقية ٨

في اللثة

دين الماء
 وينوب الشب في الماء وتغسل به الأجزاء المصابة بالقيح
 طريقين في علاج القرح المعروف بالصفحة
 اولها يجب فعله في زوال هذه الالتهاب عن الشرايين والاحتيا في سقوط القشرة
 بواسطة اللبخ اللينة ثم يستعمل الغولات الكبريتية وهو ان يؤخذ
 من كبد الكبريت
 درهم ٢
 ومن الصابون الابيض
 درهم ٣٠
 ومن ماء البحر
 اوقية ٥
 ومن روح البنية
 درهم ١
 فان لم يزل يذالك يستعمل غسل آخر وهو ان يؤخذ
 من الصابون الابيض
 درهم ٢
 ومن الكبريت المسحق
 درهم ٢
 ومن الشمع
 اوقية ١
 وهما ثمة آ
 او يؤخذ من المركب الذهبي
 اوقية ٢

تجربة
يكنه م

ومن الشب الكلس اوقية ١٣
 ومن اريبون الكلو اوقية ١٣
 ومن الرنثينا نصف رطل
 ومن الشحم رطل ٢
دخلا كلهما - وهذا غرض ٢
 او يؤخذ من بودور الكبريت من ثلث درهم لاصف درهم ومن الشحم اوقية
 (وهذا غرض ٣) تلبسه
 يستعمل من احد هذه الدرهم في كل مرة درهم
صفة معجون نافع في زوال السعال الحنا
 يؤخذ من شراب النخل اوقية ٢
 ومن شراب البانوم اوقية ١
 ومن مسحوق الحليب درهم ٢
 ومن اللبن درهم ٢
 ويجوز انما تصنع الصاعه وسيعمل تلبسه
 السحابه ودرجات تحتوي على مقدار عظيم من النشاء واما سكر
 اللبن

اللبن فهو سكر تحصل من تصفية معص اللبن المرشاش الحخير وهو يكون
 على هيئة بلورات عظيمة الحجم صفة مرهم من بل الحرب
 من الكبريت المعصود اوقية ١٣
 ومن كلود الجير اوقية ٢
 ومن الشحم اوقية ٢
 وتخلط كما تصفيا الصاعه ثم يدلك به الجلد مدة اشهر عشرين او عشرين
 في كل يوم مرة اثنتين صفة مرهم من بل القراع والقوب
 يؤخذ من نيلج فرن الجيز اوقية ٢
 ومن زلال البيض عدد ٢
 ويحقق النيلج في زلال حتى يصير الجرح مرها تلبسه
 النيلج هو المعروف بالمصر بالرباب
صفة دواء من بل القراع
 يؤخذ من ماء الجير اوقية ٧
 ومن كبريت بود الصودا الجديده اوقية ٣
 ومن الصابون الطبي درهم ونصف

دمن روح العرقى درهمان

ثم تخلط جيدا او الصفي مخلوطها ويعمل من رجا حاد
تلييه كبريت الصودا والنطرون النقي

صفة دواء طارد لدود القرع

يؤخذ من قور جدور القان اوقية

ومن الما القراع رطل ٢

وكيفية العمل ان ينقع القشور في الما اربعة عشر يوما ثم يطبخ
الما غليا لطيفا على نار ليئة الى ان يبقى منه الا نصف ثم يسقا المريض
في ظرف النهار في مقدار كبير لا دوية بالنسبة الى السن
اذا فرض ان دواء يعطى منه الكحل درهمان يكون للطفل الذي يكون سنة

سنة الشهر نصف شمش درهم

والذي تسعة اشهر نصف سدس درهم

وعند سنة اربعة عشر شهرا شمس درهم

والذي سنة ست اشهر سدس درهم

والذي سنة ثلث سنين ونصف ربيع درهم

والذي

والذي اربع سنين كات

والذي ستة سنين ثلث درهم

والذي تسعة سنين نصف درهم

والذي اربع عشرة سنة ثلثا درهم

وتقس على ذلك والبالغا في الاربعين والاعبوسواه وهذا

اخر ما جمع اليك المذكور من الدرر الغوالي المتولف

بسم معالجته الاطفال الذي امر به بجمعه من خطته

عنانية القادر العلي فديا المعظم الحاج محمد علي

ادام الله دولته والتهمة وصنعنا ببقاء صحيا

بسيدنا محمد عليه

وكان الفريخ من حرمه وهو علي بن ابي طالب

العلير السمي بعبد الكريم الجبوشي في الحرساني في

الاشهر من شهر الحاشية من السنة الثامنة من

التاسعة من المائة الثالثة من الالف الاول

اللهم جعل عاقبتنا مومنين طيبين ايمانهم والسر

١٢٩٤
٢٢٢
٢

زنگ

قزوق صند منو چکلی اسید سلا سسلک نیم ماگ کم لودام هر روز ۱۰۰ گرم (سوادف)
 کلاب ۱۵ گرم مخلوط با نان اوزر سه دفعه تریاق نماید اگر اسهال را بیاورد
 ۴ تا ۵ گرم گوشت کبوتر به مخلوط نماید که کتیر (صفا قزوق صند) ۱۰۰ گرم
 لودام هر روز ۱۰۰ گرم آب فقط ۱۰۰ گرم بوقاق قزوق ۲۰۰ گرم ستر ۱۰۰ گرم روز
 سه دفعه آب فزول زده و هر مرتبه که وضعه آب نگاه دارد از او اندک فور
 استعمال شود و بموضع عیان هم هم که خوردن بالند قزوق صند روزی یک
 سکر سبک بود و ساقه ساقه اسطوخودوس که کویز و عسکری که کویز
 اسقطره ۲۰ گرم مخلوط بر تریاق زده روز سه دفعه در چهار بول متغیر این روز
 و الفیاق و قزوق صند روزی یک عصا نارایا تا ۱۰۰ گرم بوقاق قزوق ۲۰۰ گرم
 اسقطره ۲۰۰ گرم مخلوط ساخته روز سه باره تریاق نماید قزوق صند
 چوبه زرد و ۱۰۰ گرم زنجبیل ۱۰۰ گرم کلاب ۱۰۰ گرم مخلوط
 در روز چهار بول تریاق روز سه دفعه تریاق نماید سه دفعه صند
 (معجون صند و قزوق صند) یک کباب هر روز سه گرم قطران تریاق ۳۰ گرم
 ستر مظهر بقدر کافی حقوق تریاق زده روز سه قالی جارح هر روز
 قزوق صند سوزن ۱۰۰ گرم اسقطره کباب ۱۰۰ گرم عصا نارایا تا ۱۰۰ گرم
 هر روز در روز تریاق روز سه باره روز سه سیاق و صند (عاشق ابا)
 علاج سیاق اول زخم را با اسید فلیک طبع داغ کرده بعد
 با صبر را در مخلوط اسید فلیک (۱) در ۱۸۰ آب تر نموده هر روز
 آنرا بنشیند و نیز از او صبر کربت ذیل را بخورد اسید فلیک
 کباب پوست کتیر ۱۰۰ گرم و کزنده زرد قزوق ۱۰۰ گرم هر روز
 قالی قزوق نیز با چهار صند سیاق سده صند سیاق (سیاق قزوق)
 (معجون صند و سسلک) بر مود و کباب سیاق ۲۰ تا ۳۰ گرم

(سقاوت جلد) ترک دوست و خوش صحبتان لعاب پدید آید صوابه
 بادام شری ۱۰ گرم اسید استر ۱۰ گرم کلسترین ۱۰ گرم مخلوط کرده و سقاوت
 پدید آید و صفیاتی ایضا در کتب سقاوت کلسترین و کلسترین
 موم سفید ۱۰ گرم اسانس بادام تلخ ۱۰ گرم روغن زیتون ۱۰ گرم کلسترین
 سقاوت پستان کلسترین مازون جرم باز و ۱۰ گرم کلسترین فاضل
 هر کرده پس از آن فرودن طغی مورالوده بر رخ کرده برود سقاوت
 سینه بالینه مانع ضد سقاوت سستان روغن کادو ۱۰ گرم کلسترین فاضل
 کلسترین عرق مخلوط کرده و عرق سقاوت بالینه روغن اهد و اسون دار
 است ۱۸ گرم روغن بادام شری ۱۲ گرم عصا بادام اسون ۱۰ گرم
 عصا بادام اسون را در آب ابله صغیر در روغن بادام فاضل نموده
 خوب بکاف و چند این علاج جهت ترک سقاوت بسیار مفید است (سقاوت صغیر)
 (سقاوت صغیر) موم سفید سقاوت صغیر ۱۰ گرم کلسترین فاضل
 مخلوط شده و در سقاوت صغیر ایضا در کتب سقاوت (سقاوت صغیر)
 عصا بادام ۱۰ گرم به ۱۰ گرم مخلوط نموده و بعد از آن در آب ابله صغیر
 صغیر و در سقاوت صغیر (سقاوت صغیر) مخلوط صغیر هر روز
 است ۱۰ گرم هر کرده و عرق سقاوت صغیر ۱۰ گرم و عرق سقاوت صغیر
 (سقاوت صغیر) سقاوت صغیر ۱۰ گرم کلسترین فاضل
 عصا بادام ۱۰ گرم و عرق سقاوت صغیر ۱۰ گرم کلسترین فاضل
 لانی بران ۱۰ گرم صغیر چهار روز قبل از خوردن صغیر از این صغیر
 هر دانه صغیر هر روز صغیر (سقاوت صغیر) شربت ضد صغیر تعقیب به ۱۰ قطره
 اب تعقیب ۱۰ گرم است ۱۰ گرم شربت ضد صغیر ۱۰ گرم شربت صغیر
 هر روز در سقاوت صغیر ۱۰ گرم شربت ضد صغیر ۱۰ گرم شربت صغیر
 هر کرده با طغیر ۱۰ گرم شربت ضد صغیر ۱۰ گرم شربت صغیر ۱۰ گرم
 ۱۰ تا ۱۰

سقاوت دار
 سقاوت صغیر
 حوصه
 صغیر
 صغیر

۱۰ تا ۲۰ مصلحت بند ریج به مینه ضربه صغیر (طلایه محله)
 لکه شدت و اما نبات ۱۰ گرم سرکه مقطر ۱۰ گرم الکافور ۱۰ گرم
 است ۱۰ قطره و سقاوت را در این مخلوط صغیر مده صغیر
 ضربه و صغیر و خون مرده صغیر از نه صغیر النفس سیکا و بلاد
 عصا بادام اسون ۱۰ گرم سرکه مقطر ۱۰ گرم عصا بادام اسون را
 در آب ابله صغیر و بعد از آن بلاد را در این صغیر مده بعد از آن
 صغیر کرده و سقاوت صغیر در صغیر النفس صغیر و سقاوت
 صغیر و در سقاوت صغیر است سقاوت صغیر النفس
 است ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم
 اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم
 وقت آمدن خون صغیر را از زیر قریه و از نه و بخار آن را
 صغیر عصا بادام صغیر ۱۰ گرم صغیر صغیر ۱۰ گرم صغیر
 در این صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 هر صغیر از غده آنورد طاسی صغیر صغیر صغیر صغیر
 او کلنی ۱۰ گرم صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 اسون ۱۰ قطره مخلوط کرده با صغیر در آن صغیر
 به سقاوت صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 بلان ۱۰ گرم اسون ۱۰ گرم صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 صغیر و صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 تلوار که در کتب صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 از این صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 از طغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 اسام مقویات از صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر

سقاوت دار
 سقاوت صغیر
 حوصه
 صغیر
 صغیر

حلاء العیون

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله
اجمعین اما بعد چون عالیجا حکیم یولاک تسوی که معلوم
نخستین طبیب در صوره مبارکه دار العیون بوده و علم طبابت
در هر فن که از جرحت تمام در ایران منتشر گردانیده علاوه بر کتاب
چون خود در علم و عمل که کمال آنرا از سایر مفسرین تصنیف خود در علم طبابت
و معالجه جرح و علاج و دیگر که هر وقت آید و آنچه بود و معالجات کلیه طبیب را
بشکرا و ان توفیق ما و شفاها بیان کرده ایند این جا که در بار فیض
کثیر مودت دستور اعظم قدرت قدر قدرت حکمت نعمت کند
شکر است سیدان شکر است ملک طینت قضا و ان قیام با ساطع الله
شکر است جمیع جرح و زور و طالعین له الفداء السلطان ابن سلطان

۲ در آن رساله

این

ابن السلطان ناصر الدین شافقا چار خدایه ملکه و آید الهیه حکیم
شیرین علی بر خود لازم داشت که رساله در علم کلی از قرمز معالجات
مخبره طبیب که از عمر بی بی نیاز بود مرتب نماید تا آن که در آن خود و سایر
متعلمین لایقه که بعد از رحلت مقرب الخاقان حکیم یولاک بولان
خود دست در معالجات کلیه طبیب ندانسته منتفع و بهره مند
گردند و مستر گردید بجلایه العیون و الهیه الموفقی و مستند رساله رحمت
جمله اول در بیان امراض آلات و نسیج حافظه عین جمله حرم
در بیان امراض متعلقه جمله تباهی در بیان امراض از جرح عین
اما جمله آخر منقح است بر هر جزء جز نکات در بیان امراض آلات
و نسیج عین جزء دوم در بیان امراض آلات و نسیج عین و آنچه
مابین معده و صفه او اما جزء اول که در بیان امراض آلات و نسیج
خارج عین است منقح مشفق بدست و نه فقره
فقره اول در وریم سه طبعش - به باید دانست که در دم جفتین
مختلف است از صفت مبتلا شکران جمیع نسیج یا بعضی از او
بودم برین نسیج که اگر در دم جمیع جفت را بدون تغییر از جرح مبتلا شد

x

این قسم درم را بوردیم تا در بعضی موم نمائید لا چون سطح خارج حفرین
 بر تنها برست بلا درم که در مری را بچو حفرین نام گذارند و چون مخصوصی
 حفرین اگر کسی در مری را بچو حفرین نام گذارند و چون مخصوصی
 در هر گاه درم در غده حفرین بود بوردیم موم کرد و چون درم
 در موضع صغیر از حفرین حادث شود اطباء او را شیخ خوانند -
 اما در موم ساد لا عام حفرین در این حالت اما سبب با حفره
 و تمدد و حرارت مری و جوشیده به لنگه رخا حفرین است او نیز
 بتدریج یا برست در حفرین برایت کند و فیض یا طبیب است
 در حفرین نماید و در غده و نیز شونت حادث شود و حرکت مقله بدو
 احساس در جوشید می ممکن نباشد و در بعضی از دست خائف شود
 حدوث عطش که در عطش و جوشید به تر کشنده سبب کجج مری
 نماید و اکثر اوقات هم حار و در مری هم جوشیدست و حرمت و آماس
 زیاد تر کشنده نماید بقوه یا بجهت نونه و صلاحیت او قلیه است
 و جوشید مری در خارج به پدید آمده ضربان در مری محسوس گردد
 و در این حالت ترشح دم که ابتدا معدوم گشته بعد مجددا
 حاصل شود

حاصل شود با احساس نقل و برودت در مقله و بتدریج حفرین
 مبدل بصفت و آماس این گشته از مری را بچو حفرین نام
 و چون از رابت به اعمال لایقه نمایند درم به تکلیف رفته نقصان در عمل
 طبیب حفرین حادث نکند در مری حاصل خواهد شد و چون معالجه در
 ابتدا مفید نیفتاد و در مری عام ظاهر شد احتمال حصول مری در سلطان
 خواهد بود چون سلطان حاصل کرد به خوف کلی برایت این سلطان
 است بسبب ترشح عین بقصد سبب انقباض مری را خشک خواهد شد که
 حالت او از شکل اول شناخته شود و در هر صورت بعد از بروز سلطان
 اقله عین حرکت مری یا حفرین منقلب بجانب خارج در باقرایام عمر خواهد
 ماند و در صورتیکه مری طبیب حادث گردید به دن حدوث نوا حفر
 امید کلا است که بزرگند که صورت حرکت حفرین علت دیگر باقی نماند
 لا چون ریزه ز حالت طبیب خارج شده اکالیست بهم رسد احتمال
 کلا بران دست که حفرین در مری باشد و موم ستر از رور حفرین سبب
 نماید یا اینکه بسبب فاسد شدن نسج داخلی یا خارجی حفرین مادم
 البخر منقلب به اضر یا خارج بماند و نیز موه که از شدت مری در م

ساریت بر تینه نموده بر آمد که شست یا غیر شست و نیز از قرار شست
 و سیم در نیم باقی مانده تا حالت در فقه مضموع بوده باشد استعمال
 مبروات از خارج از جمله وضع فرق مبله با بار و خود یا مخلوط
 معیند تو اهر بود ولی چون حر عام عارض کرد باید رفتار خود
 قرار حدت مرض و مزاج علیه و رجوع نموده بمعالجه و در هر دو حالت
 تغذیه در حالت صحیح باشد سهولت تویه معینه خواهد بود چون
 طبیب قطع بهم رسد که عیناً این عمل بدین ریم ممکن نخواهد
 بود او در همه مبر حصول نام استعمال نمایند چون اضمه ملینه و
 طلا مطبوخ بزرنج و کنگر و تخم ببطوخ و عطران و بعد از آنکه
 در حاصل کرد به خصوص در جفن اعلا که بدون ضرر همیشه جفن
 منقب خواهد شد و در صورتیکه مرض با بر شو به یکی از مابین یا
 اضربا یا کمال در را از قرار رفتار ایلیف عضله مدور
 منقب رود و چون قنبر از طلاقت طبیب لغاصیر در جفن عارض
 گردیده باشد عمل ترفیح جراح عاذق تا از خارج جوارحه
 خروج ریم حاصل کند یا در آن تفریح موصوفه را کش ده
 سازد

سازد اما چون سرطان موصوفه بود لیس غذا مرقوم و ریح الهضم
 داد و تیه تویه محرکه از قبیل کبر ترکی و شراب عتیق و مطبوخ پوست
 کند مینا به و از خارج طلا و مسینه یا به بطبوخ پوست و دخت مازو
 و یا پوست کند کند صفت طلا بگیرند پوست کند کند عمده متعال
 نوبت در خالص نیز متعال این هر جزء را در صده متعال است جرت
 تا نصف شصت نماید و مصفر را مخلوط نمایند بدو متعال
 عرق کافور جدا در صفت عرق کافور بگیرند کافور جدا در یک جزء
 عرق کافور جدا در صفت جدا در صده جزء آنها را در مدت جمالی هر روز
 در جمد بارو کند از دره و بعضی اوقات بنه زده و از قیف کاغذ
 صاف نمایند و مصفر را در طرف زجاج از آنرا مخلوط بر آید
 فخره دیم در صفت جفین
 در این مرض هر جفن مبتلا میگردد با آنکه سیر جمد و در برقی
 اصفر مایه کچره که اکثر اوقات نیز فتمت از صورت و جمد را فرو
 کرد و با این علامات مخصوصه جمره از فتنه را نکشت معدوم
 دانند که آنک آنک اطراف جفن لیت بهم رسد و این

(عرق کافور)

داین برین وقت دجمع و عدم فرمان و قلت حرارت است ولی ترشح
و بلغم غشاء مخاطی بسیار اند این اغلب چندان مراد در بدن است
مگر آنکه معالجه غیر لاین نمایند در این صورت بعضی بابت مسئله توان
بنا نم آید این علامات مذکوره علامات درجه اولند لاجون
همه داناس ازون تر و حرارت در جمع غائی نوبه آید اما درجه دوم
خواهر نمود با ترشح رطوبت غلیظ که بواسطه ما نیز بر آنست که دیده
مبدل شود و غلبه سبب حرارت این مرض غلبت است و تعرف هر
دک در بدن ز نور و امثال است و تقدمة المعونه اکثر اوقات
بجید است و در اشخاص قوی المزاج اغلب درم بدون انتقال بود
چون به تخمیر رود لاجون به درجه دوم رسیده مرض استعدا تمام بود
ذکر است خاصه چون مرض ضعیف البنیه باشد در صورتیکه
مرض چشمها بسیار بابت بر او بی اثر است استقامت حضرت
عادت کرد لاجون مرض بتجدد و رهم ده جفتین باشد و در
بسیجی حادست نکرد بلکه بالعکس زیرا در چهار متعدده در خارج
پلک چشم عمور نموده تقرحات نموده حاضر کرده که بصعب است

علاج

علاج مریز بود در وقتیکه جمیع غشایه از لزوج زبور که
نیست را در موضع لزوج باقی مانده باشد تشنه که بزهر اوقات مرده
غافرا یا کرد علاج در درجه اول با چهار گرم و نیم
یا کم و سکن تر که با کبریا بود و او ششم شهر ازی از هر یک یک
جزء دقیق با قهوه جزء یا کم دراز کا فور مسحوق مفید بود دراز کا
استمال انیمون متر بمقدار و انیمون مرق که بجزه زیاد تر تعریق
نیکو است - اما انیمون مرق - صغره تصدولان بکیرند
انیمون ملاز غاص مسحوق یک جزء طریح جزء و آب عطر
یا آب باران بقدر کفایت تا اجزاء غیر نوبه و این غیر را در جبار
معتدل گذارده بخشد تا خشکی در او بگذرد تا کوفته بابت عطر یا آب
باران جباره جیرس از نه و بخشد تا نوده نوبت این عمل را مکرر
نمایند بالاخره مابقر را به درازه جزء آب عطر در ظرف زجاج
بکوشند و جوش نیده صاف نمایند و مصرف را مدها باشد
علامت بخش تا نوده خشکی در او بسیار نرزم گویند و بدقت مخلوط
لا انیمون مرق - بکیرند انیمون چهار جزء و استخوان (انیمون مرق)

که سفید و نهند سه جزه و شوره قطره جزه هر یک علی حده نرم سینه سفید
از آن بدقت بیکدیگر مخلوط است و در وقت زکری که سینه سفید
و بعدت در ساعت در آن کشیده بیکبارند تا اجزاء در جوف بویند
برف سفید که نه انکافوتی را با مصلح کرده تا بر شو بلی از سینه
اجزاء را نرم بسانند و با آب باران یا آب قطره بوشیند تا در جوف
خارج در آن آب ظاهر شود و انکافوتی در جوف معتدل در میان
جولای کاغذ بچکانند و بجهت حصول عرق یا بهمه از دم کندم هر چه
ساعت از این مضمون خشکیه بر مرض نوبتند

فصل در شرح غلج جصفین

بدانکه این مرض با سینه مستعدده موموم کرده و مملای از این که غده اولی
حدوث این مرض در پیره زمان بود جصفین سپهر زمان موموم نموده
و بعد از اظفار زجهه این که ستم را طوبت نامر خاصی از جصفین
مترشح می شود و در آن زمان غلج جصفین عین خوانند و چون شدت
در دم مانع از نظر ترشح و موموم کرده او را رمعیال کشفه اند و
بر بعضی از اطبیب مشتهر کرده است این مرض بود که سبب او

افعی

بر تفسیر غلج جصفین چون در خا زیر عین ولی در این مقام در دم
حالتی غده را جیان منانیم و در دم غلج جصفین را در دفعه ششم ذکر
نمودیم که در خون جگر از اوقات در دم غده جصفین منوط است بحالت
مخارج خاص تر کسب او در جمله سیم این رساله مذکور خواهد بود
در فهار و در دم غده جصفین یا جصفین از این قرار است که همراه حکم
نشده بدور باق یا در تارک یا با جصفین آمانس یا بگریخت یا ضلای
و در جمیع و نوزش ظاهر می شود و با آنکه ترشح دم و حرکیف کرد و
حرافیت او بطریق یاسه که کنا جصفین را مانده الکالات فاسد
سازد و چون در دم بسیار شد بد کرد سرایت لطیفه ملحقه معله
نموده و ترشح دم با لوس قطره کرده که چشم بیست بهتر ساند
در مرض چنان کن نماید که ریکه چشم او رفته بواسطه شدت
خوف از وجع مایه یا لقق جصفین نباشد اگر زقار در درج اول
ببین طریق است و در پوز ز اوقات بواسطه سرعت رفتار مرض
طلب در درج اول بود نرسد بلکه چون رجوع شود بدو مرض در دم
جویم رسید باشد که کم کم حکم و شونت و نوزش معدوم شوند

جرب ج

و حد و شرح نماید بر شرح رطوبت بلغم غلیظ که در کله و حنجره و
 ملصق نماید و ملحقه آن است تا مضموده و کما را در حنجره را بواسطه الکالیته
 رطوبت فارس خسته مرض یا شیب زرد کوب عین یا غیر ترشح منقلب کنار
 حنجره مذکور در فقره نهم و علامت مخصوص را این مرض شدت توفان
 علت است بفاصله دم الی هم است بعد از اکل غذا شروع نماید
 بکلیه و سس شدن و در صورتیکه این علت مزمنیت بهم رسد اطباء
 قدیم او را بقهر چشم مملوک نموده اند س این مرض مدها است در
 اشخاصیکه در احوالیه رذیه عده توقع نمایند بخصوص در م
 دل و در جمیع ارسان و اصناف مریضند برود گند لاد و انات پیش
 از رجالت تعلمت المعرفه این علت را در وقت
 نباشد مگر آنیکه بواسطه معالجه نالایق تقاضی رویه حادث شوند
 از آنجمله در صورتیکه سیلان بلغم بر کله عارض گردد در مریض از
 مریضان بواسطه استرسه حنجره منقطع باشد شوند و صورت م
 کردند یا آنکه بسبب الکالیته رطوبت بلغم در کله حنجره متاکثر شده
 التیام غیر بلغم حنجره بهم پدید آید و چون بواسطه الکالیته

الایون

رطوبت مذکوره التصاق حنجره حاصل گردد و بدین نحو که بعضی از
 اوقات مایه کبر بواسطه همان رطوبت الکاله از میمت بلغم خارج
 گردد و حنجره بواسطه تعرق خود بکشته صورت بدینکه چشم م
 در صورتیکه سیلان بلغم شده یا بتجدید یا عانت او در م
 سه نماید و اگر اوقات در باقی عمر موه ابعاد مریماند
 در صورتیکه مریض در درجه اول بطلب رجوع نماید وضع رفاده
 معلول با آب سرد مانده که مریض بر موضع غلیظ در تحلیل منظر اگر کفایت
 نماید و چون ترشح رطوبت بلغمیه قرار گرفت بهترین معالجه این است
 که روزی چهار مرتبه چشم را بدین مرکب ترکیب تغذیه کنند
 و بعد از تغذیه خشک نمایند صفتی مرکب بگیرند و در آن کنند
 یک یک یک گندم و نیم کلاب برینش متعادل کلاب هدانه همچه م
 و تعفین ایون در او زده نحوه و یا روز سه الی چهار دفعه چند
 قطره از این دوا در چشم قطره کنند بگیرند تا خشک نکند و در
 اشکند در قطره تعفین ایون و سه متعادل کلاب صفتی
 تعفین ایون بگیرند نصف جزه ایون و ده جزه زعفران و (تعفین ایون)

و عمده جزه در چمن و چهار جزه بنگ و پانصد جزه شراب سفید عقیق
 آنها را در مدت پانزده روز در محبت نگاه داشته که بجز
 بعد بشارت و نوشته را از کاغذ صاف نماند و در صفر بیست
 و پنج جزه عرق بر آتش مخلوط خسته تعیین مذکور در دستها
 کوچک نگاه دارد چون اطراف چشم بواسطه الکلیت خاسته
 کرده و صبح شده بهر معروف بدین ژانده بنام طلب کرد و استخراج
 نموده و سه اواز این ژانده است بکیرنه سه مثال مرهم ساده و یک
 مثال نیم پخته و در یک مثال نیم کله در هر دو هجده نخه زینت
 ابیض و در اطفال اجزاء قافله این نسخ را کمتر در مرهم ساده را
 بیشتر نمایند تا مرهم ساده بکیرنه سه جزه روغن بادام شیرین
 یا روغن کنجد و یک جزه موم سفید آنها را با آتش ملایم مخلوط سازند
 و در بلاد گرم و در هوا گرم مقدار دهن بادام یا کنجد را کمتر
 یا مقدار موم قدر زیادتر کنند و در امراض چشم مرطاب است
 که دهن بادام یا دهن کنجد تازه باشد در مرهم ساده در دستها
 پیش از سه ماه و در تابستان پیش از پانزده تا نده

(دین ژانده)

(مرهم ساده)

۲ اوزم

۱۲۱

در مصلح حصول بین ابیض — بکیرنه دارا سنگه
 و نوشت و در از هر یک یک جزه آنها را در دو اوزه جزه آب مقطر
 با عانت چوبش سر کرده در آن محلول قطور کنند محلول را از
 چوبه از چوب قلیا خالص اندر یکدیگر روک بعد بناید در آب
 باب مقطر بویند و در میان چو لا کاغذ و سایر نجنگانند —
 چون بعضی از اشخاص بواسطه استداد مخصوص بگرد و صفت از
 خارج در آنها مضر اتفاق افتد عوض مرهم مذکور فوق رجوع
 بدین نسخه بکیرنه نوره قلم و در نگاه و زاج سفید از هر یک شانزده
 جزه و این را در بوبه ذوب نمایند و در صین ذوب بکیرنه
 کاغذ را سبب فاسد کنند و اجزاء را با مینر زجاج هم زنند
 و در صین ذوب بر دستک مرمر ریزند تا منفعت گردد و
 از این منفعت که اطباء فرنگ ادرا حجاز ارض بفرسنگ خدا نامه
 ده الی پانزده کنند در سرشش یا پنجاه مثال آب محلول نموده
 یک مثال عرق کاغذ بر او اضافه کنند و اطراف خارج
 حوضین را روز سه الی عم دفعه بد و تغسیل کنند و هر وقت

مرض او به بهبودی نرسد تا بعد از یک الی ۲ دفعه کافی است
 چون مرض زیادتر شود و در با عدم مکه مفید است مطبوخ مشک
 پرت و دمنه سید و یک مثقال بویونده چنانکه آنها را در بستر و پنج
 مثقال آب ریخته بپزاید بپوشند که تا یک سیر باقی بماند پس
 آن مطبوخ را صاف نموده در آن مسفریح کتان که نه را خیسند
 هر صبح و شب بر موضع موقوف بحدت ربع صفت نگاه بدارند
 دل بسیار است که هیچ یک از این نسخ مذکوره مائیت را نباید
 در حالت برودت استعمال نمود و بجز کرم کردن آنها لازم است
 که ظرف او را در میان کاس آب گرم بگذرانند تا برودت در او
 بریزند و وقت شد که با وجود این ته میرات لایقه علاج بهتر
 نشد و تقریر کنان چنین عارض گردیده و در این صورت
 لازم است که طبیب احتیاط کاغذ یا بجزیه آینه استعمال بر آن است
 که علت منوط باشد بر دانت زنج و در این زمان علاج بویونده
 بر رفع الخالت فاضله و چون علت موضع فقط باشد و در بعضی
 اوقات نا امیدر مضاف کلیه حاصل شود از هر طرف به
 ۱۲۱

۲ بروی عم

۳۲

بهم لیمون که درین نوع ترکیب شود بکیرنه زینق خالص یک مثقال
 و عرق نوره خالص مثقال این هر جزء را در حمام گرم مخلوط نموده آن
 مخلوط را گرم در ظرف زجاجی یا در زده مثقال که سده مخلوط نموده
 تا گرم گردد و در این هر هر سه در وقت خوابیدن بقدر کف
 بزرگان تدبیر نمایند اما صفت عرق نوره خالص بکیرنه هر سه
 به بخار و پنج جزء نوره قشنگ مسخوق ۱۲ جزء من که سینه آن
 او را سانسک سیاه نمند و صندل را در آن مخلوط در باط که برش در سحر
 دار الحلاوه طبرانی مریش ۱۶۲ جزء عرق کوه کوه نوره عرق
 کوه من را مخلوط بهم نموده در قرح زجاجی که عرق کوه را با آنها
 برسانند با عانت تغییر که لوله او طویل باشد بمنظور اینکه کوه
 قرح زرع عرق کوه آلوده نموده نشود و شرط دیگر در سیکور است
 که اجزاء پیش از هر مثل قرح را مخلوط کنند و بعد از عاقبت کردن آنها
 در مقصد کردن قرحا بقابله دست و صندل در زجاجی نیمه آرد بزرگ
 در زیر قرح آتش کشند ابتداء قلیه و صندل را جالوراز یا زینا نمایند
 و در این قسم همه ۱۳ جزء عرق نوره خالص حاصل کردید

(صندل نوره)

و ادق ماده را با ما چنانکه در اکثر ادرام چشم منته اول است در
این جا بسیار مفید باشد بدین نوع که در از جرم مویه تک فرنگی
اصد و در از جرم غیر مویه کلمه استعمال نمایند بلکه حالت
در معده و امعاء وجهی ندرشته باشد

فصل چهارم در صلاطین اطفال جملة اطفال
چون این مطلب بقتضی در فصل چهارم از باب پنجم امراض صبیانه
بیان نمودیم در این جا تکرار لازم نیست

فصل پنجم در صغیر
این علمت نیست مگر در صغیر از جنس بدین نوع که ابتدا با کله
دست است و در یکی از گوشه های جنین موضع قلب از او مبتلا بهتر
صغیر گردد و چنانچه از نظر چهارم بیست است و این در هر طرف
از حرکت جنین کشیده بشود و احمر و براق شود با بودن و
وجه و بعد از آن حمزه و قنوه و آنرا سوراخ میگویند که در او
احمر مایل به سفید و صلابت است و همان توکله و منقرضه
ایم را بیکه نفع یا بقه ریج خارج سازد و آنرا سوراخ میگویند

و اع

جمع الیوم یا به با بقا انتر جز از او به جهت تخمیر این قسم
در دم در ابتدا که حصول نمیشد دست اغلب وضع فرقه مبلوله
با آب سیخ یا آب تخمین سرد کافی اند اما چون ریم در او ظاهر شود
باید با نغز که بوی مطهره طبعه مانند مغز نان و شیر و غیره
بزر و در سفیره را منقرض نماید و بعد از آن نغز را صمد را مکرر کشند تا
صلابت موضعی با تمام معدوم گردد و زیر آنکه اگر جز صلابت به
باقی ماند تخمیر غیره منسب گردد که بیان او در فقره پنجم خواهد بود

فصل ششم در صلابت و ملتحمه که بعضی سلاق
این مرض عبارت است از در غش مخاط که محاط است جنین را
و اگر چه اغلب اوقات این در دم مری است با در غش مخاط
بواسطه ارتباطش با سیکه یک و دو مادر این مقام در دم ملتحمه
جنین را مفرد بیان می نمایند و تبریف در دم ملتحمه در فقره
اول از جزء اول از جمله جرمی است که در حوصه است
در دم ملتحمه جنین به آنکه از نغز دست تا نغز هموار بارد و در
در مزاج ملغز و از تاثیر این نوع اسباب مبعث است که در دم ملتحمه

انوار هم بر داشت

جفن عموم مرض نترست بدلیل اینکه از این قبیل اسباب مستعد
 میباید شخص با ما مرض از جفن نیز که طولی و دوام نماز یاد
 و چون این مرض مفروض بود مطلقه مقلوب کتب نباشد ابتداء
 سطح الف جفن مخصوص جفن است و حرمت عارض شود و عرضی شود
 که در حال طبع غیر نمایان اند بطور تقاطع ظاهر کردند و چون جفن
 بواسطه زیادتر اجتناع دم برآمده باشد مرض احساس حله و وجود یک
 در چشم نماید و ترشح ممتد بیشتر کرد و بزرگتر انداز طوبت قیصر و پس
 از آن رطوبت بلغم ترشح و بندر بچ بیشتر گشته در مایه اگر جمع
 و چون دم بندت زیاده باشد ملتجی جفن تمدد و غلظت بهم رساند
 و از حد خود تجاوز نموده بجانب خارج منقلب کرد چنانکه از سطح
 بیخ معلوم میگردد و چون بیشتر تاثیر نماید بر غده بلغم جفن بزرگتر
 چون مورد نظر نمایند ملتجی جفن مانند سرفه زده شود این نوع
 از دردم بسیار مسهل العلاج مراد و چون علاج ناپذیر است
 جفن را ضایع نماید بزرگتر احساس و صلابت در آن در دو باقی ماند
 و منبسط گشته جفن بجانب خارج منقلب ماند که تقصیر این حالت

رادرقمه

رادرقمه نوزدهم از این جزء اول بیان خواهیم نمود
 اما علاج ملتجی جفن در صورتیکه وجع و درسه یا پاره رجموع شود
 بوضع علق در خلف اذن و در صورتیکه علامت غلظت دم از پیش
 معلوم گردد فصد یا سفید خواهد بود همراه وضع یا در آب گرم دستمال
 مسدود برقی هر روز یک نوبت و قطره مطبوخ ملین از جمله عاب بنده
 و خطر و هم اینکه با صفت وجع و دم نیز تحقیق یا به اعابیات را
 موقوف بداند و بگویند آنها رجوع کنند به محلول یک گندم که بریت
 ایجات رود در ده شعال آب یا محلول یک گندم نوره ایجات
 در سه مقال آب مقطر یا نقره یا کلاب یا محلول یک گندم زجاج
 سفید که در سه مقال آب مقطر یا کلاب و روز هر دو چند
 قطره یکی از آنها را در میان جفین قطره نمایند و یا آنکه عم گندم
 زجاج سفید را با یک عدد سفیده تخم مرغ در ظرف معین با غایت
 چند جوب جاروب بهم زنند تا اجزاء کف نمایند و دستمال را
 بدین ترکیب میاض البیض کرده با ختمه وضع نمایند و هر
 که نزد یک بخشش است آن دستمال امجد و با زجاج سفید

دکتر الکات روح

نجم مرغ آلوده سازند اما کبریت ایگات مرغی حاصل مییغ
 از آنجیکه بکیرنه در صورتیکه با چهار بار بریزه دور را با آتش
 در ظرف زجا بر در عرق کوزه مخلوط بشن و زن نموده آب متداول نمائند
 و محلول را صاف نموده در ظرف چینی یا زجاجی بریزند و بپوشند تا سوز
 مانت پورده بسته نگاه آتش را موقوف داشته طرف را بگذاشت
 خود بکند از نه تا اجزاء مجید کرده نگاه نمیرا بر و در ظرف کاغذی جمع
 نموده در آنجا بگذارند چون عرق کوزه دست نیاید میتوان تیر بجهت
 حصول کبریت ایگات در هر جوی که ایگات کبود کرد و در آب سرد کرده
 در آن محلول را بر روز نمید یک هفته نگاه دارند تا لون سبزی بیاید
 محلول را لوله فانی کرده و نگاه محلول صاف نموده صغیر را با آتش
 ملایم در ظرف چینی یا زجاجی بپوشند و با قرائت کند روز و در یک حال
 جهت عین کبریت ایگات روز عرق کوزه در روز کوزه در
 اما مشهوره ایگات نقره بصره را به صورتیکه نقره خالصی قال
 کرده یا پخته نقره شسته را در عرق کوزه خالص که طرز حصول در نقره
 سیم از این جزء اول قبل از این محکم بیان شده است در
 اطراف

(مورد نگاه صفر)

در او طایفه که روشتر آفتاب به و نرسد و یا در وقت شب در ظرف
 زجا بر صند زنده بقسمیکه در از نقره غیر محلول مانده و نگاه محلول را
 مصغیر را با عینا ط در ظرف زجا بر درین بستر کرده اند ان محلول را
 با آتش ملایم بپوشانند و خشکی او عبارت از نقره ایگات نقره
 منجید خواهد بود و چون خواهند این نقره ایگات نقره منجید را بسنگ
 یا نقره ایگات نقره قمری نمایند باید نقره ایگات نقره منجید را با آتش
 ملایم در ظرف چینی یا زجاجی در آب نموده و مذاب را در قالب چینی که
 سمت داخل او را به این بادام شیرین الوده خنده باشند بریزند
 و پس از سرد شدن قلم را از قالب در آورند و بجهت محافظت از
 تاثیر بر سایر اطراف او را با موم یا لاک ذوب کرده آلوده سازند
 و هر وقت خواهند این نقره ایگات نقره قمری را بکار برند برتر
 از موم یا لاک اطراف او را بپوشانند لا زجاج صغیر کلکس
 عبارت است از زجاج صغیر نیم کوبیده که او را بهر صغیر آه منجید
 کرده بریزند و بکالت نموده بکند از نه تا تمام زجاج مانده کف صابون
 بالا آید نگاه اجزاء سرد شده را نرم بیند و بجهت استعمال

(ایچ صغیر کلکس)

در ظرف زجاج محوطه از اوزانها بهر آنکه در صورتیکه سمت داخل
 جنس بشود به پوست سارنج و انداخته و بر آنکه باشد اود میگویند
 فوق حاصله که اینجستید و باید در آن اوقات جنس را بر آنند و
 سطح او توره ایست نقره قلی یا پارچه زنگاری یا پارچه کات که در روز
 یکساله خود خفته باشد و پس از آنکه این یکی از اودی هر دو سه قطره روغن
 بادام شیرین داخله و در ظرفین نماید و فوراً از خارج دستمال خیسید و در
 پنج وضع کنند تا مدتیکه احساس کادش باقی باشد و اگر جنس باقی
 اوقات با وقت دستمال عوض کرده هر دو اود را مجدداً با سیخ
 و صورتیکه همان این علامت مستلماً بزجاج زیر روغن دستمال
 اودی که منعیه با نقره کافه بر علاج کوا به بود و یا به رجوع شود بجلاج
 داخله قناریر فوق هفتصد درم ماق البرکله بعلمی درم
 چون بسیار از اوقات مشتبه میشود بوز کیمه و محکم که تصدیق در طلب
 پنجم از نقره اول از جرحه هم از جمله اول من بعد خواهد آمد لهذا تشخیص
 عرب را مفصلاً در اینجا مفصلاً بیان می نمانیم لا علامات درج
 اول بسیار شبیه اند علامات جرحه موسوم جنس یعنی جرحه ماق البرکله
 علامت

علامت آناس جوار و معده نشود شخ خردج و معده کارد
 و نامدیکه درم کیمه و معده سرایت کرده باشد اما مشق البرکله
 چندان صلابت ندارد و چون درم کیمه با درم ماق البرکله کیمه
 از لیس کن درم شترک کیمه صلب و در تحت مشه میگرد و چون
 جوار و معده از شدت سرایت درم مدود کرد و نیز از طرف معلول
 یابس کرد و بالذات در حسن لقب میکا اسباب جز ترسافت عطیه
 کرد لا علامات درج جرم ترسفت علامات در صحنای جرحه
 جنس اند چنانچه در نقره هم از جرحه اول از جمله اول بیان کردید
 یعنی بعضی ترسخت و معده ترسخت بلغم زجاجی ظهور نماید و چون در این حالت
 فزایست مضر ماق البرکله دریم فوراً این بلغم زیر شکر معده از نقره
 خارج کرد در صورتیکه درم ماق البرکله باشد بوز کیمه
 یا بوز جوار و خروج محول زنگاری را برضی در درجه هم موقوف
 نمیکرد و بالعکس هم مدوم بلغم زجاجی در صحنای جنس ماق البرکله
 بدلیل آنکه جوار و معده نیز مدود مانده و معده نقره اند از جوار طبع جمع
 عبور نماید و از راجح و مدود هم در ماق البرکله خواهد کیمه و معده است

برو چشم قرار دهند و در صورت نبودن برک بیخ و برک شوکان
 انچه از برک سینک میزتاب فقط و یا از شش جزء بیخ جوهر نرگ کینه
 یک جزء کافور را سب آب نیم گرم بقدر کفایت تا صلابت مریض
 منحل بوزن حاد کرده و پس با آن رجوع کنه بمهر مرکب از یک جزء
 مرهم زینق زباد سرد و آن جزء کافور را سب ده جزء مرهم ساده که
 صبح و شب این مرهم را در کفایت مریض کنند و چون این مرهم
 کافی بر علاج نباشد بالاخر رجوع کنه بمهر لامرهم زباد سرد کرد
 فوق بکیر نه زینق و مرهم ساده با مس و در آنها را در ناسه و صلابت
 کنند تا ذرات زینق با ملو فانی نماند

(مرهم رمدی)

فصل در شیخه خرمه صلبه

این مرض نیک است شیخه مذکوره در فتره نیم از زمین جزء اول که در تشکیل
 نه در برسد باشد و بر این جهت غلیظ و مریض شده در کفایت بصورت
 جسم صلب و سرد یا نورشگر و متحرک و بدون وجع و کوبه است
 اگر چه ذات این مرض خطرناک نیست بخصوص در صورتیکه شیخه مذکور
 باشد باز بر سر از اوقات علت روایت بهر ساند در وقت که

چند عدد

چند عدد شیخه در یک جفن موجود باشد بجهت اینکه علاج کالیات
 بمشغول بر طرف کردن آنها یا راز اوقات باعث سرطان
 شده است اما علاج در صورتیکه شیخه مریض و صلب قلید
 المهر در وقت جلد ممکن باشد امید است بر تشکیل مریض او و در این
 محل مالدن شیخه را در میان هر انگشت و الوده ساختن او را یا
 جوهر نرگ در بعد پوشیدن او را با شمع شوکان بعضی راز اوقات
 کافی بوده است و هم چنین مریض اوقات دیگر فایده کاندید شده
 از استعمال موم مریض هر که در یک جزء به در برید و در آن جزء مرهم
 یا از مریض از اجزای دیگر در این زینق زباد سرد و صلابت کافور را سب و آن
 تخم صابون شوکان در این صورت از سه حالت خارج نیست
 یا صلابت تشکیل رود یا شیخه مریض صلب است با بوزن حاد که در تشکیل
 زینق فانی کنه یا اینکه بهین طور که هست باقی ماند و در این
 صورت اخیر علاج منوط است به مریض مریض که جلد او در شیخه
 را شکافته جسم صلب را با بالتر یا حلقه بدست آورده او را با
 بشرط یا قیچر بر نرند و رجوع را با عانت مریض و یا علیون یا شمع

(عومر بن شیبان)

یا شمع نسبی العیام دهند اما جوهر نوبت در مذکور فوق
 بعد آید در وقتیکه یک جره نوبت در نوبت کوفته را با یک جره
 مکمل تلخه شکفته مخلوط شده در قهر کنند و آن قهر را مستقیم
 بچند قابله هر یک ۳ دنان داشته باشد و ربع هر قابله مخلوط
 از آب سطر و لوله را نواد در زرق برود به مان اول قابله اول
 و تبه آبی که در لوت برسد تا بخار عادت از قهر در آن آب واحد
 شود و در دنان و طرآن قابله لوله را مستقیم قابله سلا متر قرار
 دهند بجهت آنکه اگر نوبت در عهله زیاد در قابله شود از آن
 لوله سلا متر بتواند خارج شود و مانع شود از نوبت که اسباب قهر از
 هم به باشند و از سمت فوقانی دنان سیم آن قابله اول لوله کبر
 هر زانو تر قرار گیرد که زانو کوه او در دنان سیم قابله اول در آن
 بلند او در میان آب قابله هم قرار گیرد که زانو کوه او در دنان
 سیم قابله اول زانو بلند او در میان آب قابله هم قرار گیرد و در
 دنان و طر قابله هم با لوله سلا متر میگذارد و با قهر از قهر
 کنند زانو که جهت قابله اول بیان شده و انکاشه و وصل
 بچونوا

مضبوط نموده در زیر قهر آنکسند تا بخار نوبت در صعود نمود
 داخل آب قابله اول شود و او را سیر کنند و چون آب قابله اول
 دیگر پس از این جذب نماید بخار نوبت در اول لوله زانو که
 در میان قابله اول نالی است بقابله هم میرسد و آب او را نیز
 سیر کرده بقابله سیم رود و چون در ضمن عمل بنشیند که آب
 لوله با سلا متر معصوم نماید و لیس بر این است که مقدر بخار جوهر
 نوبت در که خارج میگرد زانو است و بجهت کم کردن او را آتش را
 ملایم تر نمایند و چون قهر یا غلیظان در قابله ناموقوف گردد
 یا بجهت این است که آتش کافی نیست یا دلیر است بر این که عمر
 با تمام رسیده و چون با وجود شدت آتش بخار نوبت در دیگر
 متصاعد نشود بزودتر قرار از قابله جدا نمایند بجهت آنکه در وقت
 سرد شدن قهر نایت موجوده در قابله با بزودتر قهر جمع
 منایه و جوهر نوبت در حاضر شده را در طرف راسته پاس
 بلور جمع نمایند اما شمع نوکان حاضر شود (در منبع نوکان)
 حاضر شود در صورتیکه جوهر موم زرد و یک جره را تیاج

دیکه جزه در خون زیت را با شش ملائم ذوب کند در مناب نیم بود
 شده هر چه بزرگ توکان خشک نرم گویمید داخل کنند و اجزا
 را بپزند تا بکجا سر شوند و چون حصول این شمع بکوتاه عدم وجه
 بزرگ توکان غیر ممکن باشد بدل آن شمع توکان شمع بزرگ است
 زمین خواهد شد بدین نوع که عوض بزرگ توکان بد بزرگ سیم
 زمین رجوع شود و با بنار قمار کنند از فرار یکم جهت شمع توکان این
 حال بیان کردیم (اما در بر بند کور فوق) - حاصل
 در وقتیکه در محلول بود بر بطاسیم که حال از او کسند عطاران
 ایران یافت می شود محلول از شکر سبزه که در این بعد داخل کنند
 که صورت رو بزرگ و موقوف شود انگاه را سب با بر در قیف کاغذ
 رنگینه با آب مقطر او را تغیر نمایند تا آب شکر عطر طعم ظاهر نداشته
 باشد در الوقت زردی در میان چند لایه کاغذ جزارین شاف
 بچسبند - لا شکر سبزه کور فوق - بعد از آن در وقتیکه
 مردار سنگ ملائی نرم سائیده را در جوهر که خالص بر اعانت
 جوش در ظرف زجاج حرکت کنند و محلول را در مین جوش از قیف
 کاغذ

(صورت سبزه)

(شکر سبزه)

کاغذ صاف نمایند و متصف در محراب یاد که از آن تا آنجا پذیرد و
 سخن را در میان چند لایه کاغذ در هوا معتدل بچسبند -
 اما جوهر که خالص که لازم است جهت حصول شکر سبزه -
 طرز اخذ او این است که بلیز نه زنگار بقدر منظور او را در
 کوبیده غبار او را بر در صحن آهنگ که زیر او آتش داشته باشد
 بچسبند تا سفید شود و خشکی را در وقت نموده و انبساط بر او
 دست کنند و در حمام یک تعظیم نموده تا ما و امیکه دیگر چیزی تعظیم
 نشود و باید در همین وقت عطر قابله پیچ یا برف احاطه شده
 باشد و چون حاصل اول سبز رنگ است بواسطه جز زنگار که همراه
 جوهر در وقت اول تعظیم میسوزد پس مقطر اول در حمام ماریه مجددا
 بر تنها تعظیم کنند تا جوهر زلال و بلون آب مقطر احد شود -
 اما عصاره توکان صفت حصول او - بلیز بزرگ توکان تا
 و بر در وقت اول آب بر باشند و در ناون سنگی بر کهار کوده
 با آب بلویند تا خمیر شوند بقیه رقیق رطوبت بزرگ جمع نمایند و
 بر در ظرف باقی مانده جوهر را قدر آب ریزند و خمیر شانی را بقیه

(عصاره کلاه)

نیست که بگویند در باره آب او را خند نمایند و مائیت اوله
 و هر چه را هم مخلوط است در هر گرم بار دیگر دارند تا زیاد در
 او نشیند آنجا بدون فن از دست مال صاف کرده صغیرا
 بغلط تکریر می باشد با جعفر بن کسنه و در هر معتدل که کرده
 بخشاکه تا بغلط تکریر بسیار غلیظ برسد و او را در ظرف کوچک
 از تاثیر هوا محفوظ بدارند اما کافور را سبب - یعنی پیروز
 وقتیکه کافور متداول در عرق شراب چهار آتش حرکه محلول
 صاف نمایند پس آن در صغیر متداول از آب داده بر بزنند تا
 تا کافور مانند برف جدا شود او را با عانت قیف کافور از آب جدا
 کرده در میان قیف و در او آتش روشن کنند نمایند -

(کافور است)

معتدل م

(شمع در محلول)

اما شمع در باغیون - بعد از آن در هر گرم یک گرم مراد است که
 نرم سائید را در پاتیر صغیر مخلوط بدو با نرود جزء آب شسته تک
 جزء روغن زیت بر آن اجزاء اضافه نمایند بعد جمع را در آتش
 ملایم مدت چهارالی پنج ساعت بجوشانند و بدقت با تخمه چوب
 پنبه بهم زنده تا مراد است که در ته پاتیر نشیند و چون آب

دری

در صیف جوشیدن کم کرد بگویند و علی الدوام آب جوش تکریر زنده
 و چون بالاخره در میان آب جسم صابون رنگش بعد از آن
 آب جوش بیرون آورده او را در آب سرد بدست بمالند و در
 آب لوله کنند چون جهت استعمال فروخته قدر از آن لوله بپزید
 و گرم کرده بهم کش گرم بود با جعفر بن کسنه -
 اما شمع بر شیمی - صغیر حصول دیگرند بر ششم ماه جزء
 اب ۱۲۵ و عرق متداول ۲۵ جزء بر ششم را بقیج خور کرده
 در آب بجوشانند تا بعد از امکان از بر ششم حرکه در پس از آن
 در آن محلول ۵ جزء قنده سفید حرکه مقدار مذکور عرق را در
 آن محلول اضافه کنند بعد آتش ملایم بجوشانند تا شعله
 و نصف باقی مانده را صاف کنند و صغیر را بر در با جعفر
 که بود اهل بیج بود چهار جزء صاف کشیده با شسته پنبه کنند و
 چهار چوب را در هر گرم یا دم افتاب که از درده خشک کنند
 پس از خشکیدن یک لار دیگر بر در او پنبه کنند و این عمل
 بیخ آتش دفعه مکرر نمایند تا قوه حسنه که شمع که مذکور

(شع بر شیمی)

اما هر سه ده چون مذکور است در وقت سیم از جزه اول و هر سه تا در
 در وقت نهم از جزه اول بیجا بیاید و در وقت ^{دوازدهم} بعضی از اطباء جهت
 زوال شیعه در زمانه صلح رجوع می نمایند با کالیات و با اغلب خبر این
 قسم او پیش از نفاذ آنها است و در وقت تخلیه نرفت
 آنها با عانت او دیده مذکور فوق عمدتاً از استعمال کالیات است
 و در هر صورت باید از استعمال کالیات در ضمن اجتناب
 و در آنجا نیکو به سلامت یا عین رحم مبتلا باشند هر گاه که
 طلب کمال حاذق در این قسم شش میجو و در حد و تصرف
 شیعه صلح می نمایند آن نخواهند کرد

فصل یازدهم در تهبج سرطان و سرطان او
 تهبج سرطانی جنس عبارت است از آنما که جگر و دوسبب
 غیر حرکت که بعضی از اوقات خون او بلون طلب جگر است و جز از
 اوقات شبیه با اولی زلال تا روانت بهم نرسد هیچ وضع
 از وجود نیست تهبج سرطانی جنس بتجربه ضربه وارده
 جفن است و از ستم خوردن در هر دو است تا از تهبج صلب
 نمازگار

کنار جفن یا از شیعه کفص صلب و هر سه بعضی از اطباء در
 حالت تحولات و اطلاع آلتیونی و در بعضی دیگر با کفار استن و بی نیت
 از آنها منافع دیده شده و کمالی هم در وقت نهم است نزد این
مرض را تا مدتیکه وضع نباشد از سایر اوقات رفقا رفیق تر میدانند
 در صورتیکه اسباب خارج علامات و در هر دو این تهبج پدیدار
 کرده یاد را تا خاص ضعیف النفس بدون اسباب عینیه و جمع ستم
 ناسخ در این تهبج ظاهر شود و اما س عظیم شود خون جمله خاک کز
 در عین حیرت تر شده چون آید فهو کفص با هم را هر چه با بدن او کشی
 نیست که این حالت بزود تبدیل سلطان حقیق خواهد شد اگر چه
 اغلب اوقات سرطان حقیق بعضی طعمه تهبج سرطانی اوست
 بر جز از اوقات مرتب که سرطان جفن بدون تهبج سرطانی مقدم
 از بیارفتار در علاج و در مساده عارض میگرد

و واضح است که هم تقدیر الموقر و هم علاج صعبند و با اعتقاد
 از اطباء علاج موطن است بقطع کفر تحمل سرطانی و فی الحقیقه
 بدینگونه است و آن نزار است در هر صورتیکه موضع علیه صغیر

اما چون سلطان بطور عظیم بود که در حین عهد پشترین جنین
 خواهرش اجتناب از برین از جمله واجبات رست بجز آنکه بعد از
 عهد به مقلد تا پوشیده از جنین ماند بجز همین پوشیده بودن بزودتر
 نیز سلطان مبتلا خواهرش بکراش که کمال با جراح جفن مصنوعی
 از جمله عمر ترسب چهارم آورد و این کار کار هر جراح نیست -
 بجز از اطباء دیگر که اعتقاد با اثر عمر به ندارند فقط از علاج او به
 در نتیجه و عجز یافته امید دارند مثلاً عمل و این نام که از جمله معروف ترین
 کارها نامش بوده در مدت پنجاه روز علاج سلطان جعفر را بعد آورد
 در آن هنگام که علاوه بر سلطان جفن اسفل عظیم صورت او نیز مبتلا
 بدین عله بود بدین نوع که از در اندر عارضه بسیار جزیره از بر کلبیات
 سم القار میداد و از خارج چند روز یکدفعه قلع سرطانی را بر پوست
 بجز از آب و گردش بود بسفوف کمال کم که هر کس از ۳۰۰ نخه جرف
 و ۲۰ نخه زنج قوخته و ۳۰ نخه دم الاغین و ده نخه سم القار سفید
 که این اجزاء را بسیار نرم سینه و مخلوط هم سخته باب جعفر میگویند
 و در فاسله با این استعمال این سفوف مذکوره تقریر فراده

(سفوف کمال)

نحوه

میشود بمراسم شده و دو لارا روی نام که کمال معروف فن در بار
 بوده و کتابی بسیار نافع در علم و عمل کمال تصنیف نمود اعتقاد کمال
 با اثر خاص که او در مصدع مغزول را این مرض است و کیفیت که در حینه
 فقر علاج کمال از این دو حاصل گردیده بدین نوع که به ۳ نخه از
 او ابتدا کرده بتدریج مقدار او را به ۶۰ نخه در سینه روز
 مر رسند و بجز جهت هولت استعمال که او در مذکور را بقصد مخلوط کرده
 در میان فغانی از مطبوع جنطیانا و یا مطبوع استین میداد
 اما که در مصدع مغزول - به هر آید در وقتیکه گو گویند (که او در مصدع مغزول)
 مندا اول را در دینز نکشند و بر در این دینز دینزی که بر او است بسیار علاج
 شد و صد تا نیند به دستمال چپند لای آلوده باب بر کرده بود که
 دینز فوقانی بن کتشد و در تحت دینز صمد که بر بیت آنست
 بدست چند ساعت او را در حرارت جهش و دینز فوقانی ناچند
 امکان در حالت بود دست نگاه به او ندید آتش را بر قوف
 در سینه روز دیگر اسباب از هم جدا نمایند و گو در مصدع مغزول
 فوقانی در آورده او را بمقدار لای از آب زلال تخمید نمایند

تا طعم آب بر تغییر نیاید و بالاخره گوگرد منقول را بخشد
 فصوله و این در کفلی که جعفر که در کفلی است
 این مرض عبارت است از قرقره و هر جلدی که در آن کماش کیف
 در جبین و اغلب اوقات در جبین علیا ظهور نماید و بواسطه
 عدم توجه صورت غایتها با هم میسند بدین نوع که آناس سرخ
 تیره با وضع شدید عارض گشته طاول مادی لون در او ظهور
 گشته که بتدریج در جها متعده ترکیب و در راسه می نماید به
 بقیه مکرر از ریز غیر خلص سلیمه و الا انکه بدون ترکیب خلص
 خود در باقیه غایتها است ترشح ریز بسیار متعفن غیر سلیم جانی
 علاج این علت هم از داخل از خارج است و از داخل
 کوه باشد به از مطبوخ پوست گند که ضم بمقادیر خفیه از عوضا
 معدنیه مخصوص شوره خالص از خارج موضع عید را شرط کنند به فاد
 مبلون به مطبوخ پوست گند که همراه عقیق هر که در عرق کافور بر پوست
 اما عقیق هر که به همراه لاریک جزء هر که محتوی در هر جزء
 آجر کوبیده و هشت جزء عرق چهار آگشته که آنها را بمدت

(تعمیری است)

روز در

روز در جاعت معتدل گذارده بعد بشف روز دستمال صاف کنند
 و شسته و جود از رو شیف کاغذ با ز صاف تر نمایند و اگر
 کوبیده در آنجا استعمال است جهت مانع شدن از طلوع شدن
 فخره سینه در هر من استقواء کما جبین
 این مرض طبع کما آناس رطوبتی جبین که مخصوص عارض
 بعد از حره جبین مذکور در فقره همیم از این جزء اول یا بعد از
 رعد که بتدریج حیات جلد پیدا شده باشد یا بعد از استعمال
 مویق با استعمال طولانی اخمه ملینه بود چشم خاصه در وقت که
 در جبین استعمال آنها ضرر از تاثیر فوراً متاثر میگردند و جگر
 مبتلاست از جبین اعلا بصورت آناس این بدون وضع و
 لون و غیره شکر بنوع عمیکه از ف را گشت اندر او چند ثانیه در جبین
 باقی مانده و در صورتیکه سبب این مرض از جمله اسباب مذکور
 فوق باشد علاج از مویق است با استعمال کما داتی از نباتات
 مسطره مثل بلونه یا فنجان یا رویشم شیراز و امثال آن همراه
 کافور یا بدون رو بدک ملایم بپارچ ما هموزن که بخورد کند یا

مصطکی یا حسن لبه بدور سنده باشند اما در صورتیکه استنفا
لحم جفین عارض شود در حین یک از امراض عاده بعد از این نوع علاج
مضر نیکردد و بالعکس باید رجوع نموده ببلای صمد سر به لبه از یک رخ
سبب باعث رخ نتایج ظاهر بود

فقره چهاردهم در استرخاء جفین

بدانکه این مرض جنبه نوع است - نوح اول آنکه جلد ظاهر جفین
زیاد بود بقصه یک عضون غیر طلبه حادث گشته قوه انقباضیه
عضله رفقه جفین مانع حرکت شود امراض نتواند جفین اعلا را که
پرده مقابل قریبیه حلق است مرتفع سازد با وجود اینکه سبب
مرض در بلند کردن از حرکت عضله مذکوره واضح است
سبب این مرض اغلب جراحت سطح جبهه است که بواسطه طول
کشیدن التیام او جلد جفین بدو عادت شده باشد و در جگر
از رو قات هم نتیجه اسهال طولانی عمده ملیتیه است بخصوص
در اشخاص ضعیف البسیه در صاحبان خفا زیر دندرت
نیز شود که استرخاء جفین اعلا مولود باشد علاج

علاج این حالت بدو نوع است یا با دویه یا بعبریه اما علاج
با دویه بطور آید از استعمال اکالیات چون حرق نوره خالص یا
کوکرد مقدار کم که باکی از آنها را بروی جفین بکار برده و آنچه متاخر
بشده او فانی شده و دفع شود و از تکرار عمر بلاخره کوتاه کرد -
علاج بعبریه بدین نوع است که جلد اضافه را جمع کرده زیادتی را
بشرط یا قیچی بر بریده و لبها را صحت را با عانت بخیر و خشک و یا صلیب
متصلب زند - نوح دوم استرخاء جفین حاصله شده از استرخاء
عضله رفقه بدون علل و جلد ظاهر و در صورتیکه این حالت در
هر دو جفین واقع شود اغلب بکستر خاضعه مودره نیز مگر کسبت یا حسن
نخه در حس بر دت در جفین و اتساع صدقه و کوه البصار و جگر از رو
مرض سرایت کند بموضع دیگر از صورت و چون بجز مرض زیاد شده
کردد شفا هم جمیع فضلات چشم متزخ شده خروج چشم از محل
مقدار ظهور نماید سبب این قسم استرخاء مختلف است چون جگر
از رو قات حاصل میگردد از استعمال طولانی انجمه ملیتیه یا از زیاده
فشرودن چشم را در سایر امراض را سبب یا نتیجه مکتوب بود

یا ظهور کند در مبتلایان بر کان الالبیض در اشخاص ضعیف
 و بندرت دیده شده که استرنا جنین بطور نوبه عارض میگردد
 علاج این نوع استرنا مختلف است از در گذشت و نصف
 در صورتیکه استرنا غیر از اعضا کلیه است که استرنا تو تک کند
 اموریه یا در اوید که متوجه بقدر استرنا هم از سر می کند چون عرق
 شراب عرق داچینز و همدو اشغال آنها و چند روز بر در جنین مسترخی
 باهوت کم و گنگ نمایند و در صورت شدت مرض الوده
 جنین را بتعقیق در اویج یا کچوروش در دو با بوق صغیر جایز است
 و همچنین تدهین شقیقه و صیبه را بدین سبب بیدار در حال آن
 صبا لغا و یک حال در نیمه آن بسیار است و نسبت کجی و غیره
 هر حال صغیر است صغیر و یا بر تریب ز عرق را زیاده و هر روز
 با مساوی - اما کمال عروق انگلیس است نسبت نام جهت تحریک
 یک قسم علاج عارضه نوره از این قرار که محبت با تین زانده
 حله در زانده فله که صغیر با عانت قلیا اکل حیر و هر صغیر و چون
 زانده است در روز عارضه در زانده قلیا کمال قطعه میشود حیر و هر صغیر را

باعانت

باعانت هر روز زینین تا هر دو یا هر از در اویج در حال ترقه نگاه
 میداشت و چون بسیاری از اوقات علاج تمام از این زمانها حاضر
 شدی نیست که این منافع منوط بوده به یک شغیر صغیر استرنا
 از عصب جراح که از انگلیس عبور نموده در جنین نفوذ کرده
 در صورتیکه استرنا جنین بتجیر منصف عام بدن باشد محکوم
 که از زانده منصف عمر استرنا جنین نیز بتدریج کجی و غیره بدون
 علاج خاص نشا خواهد یافت (اما تعقیق در اویج) است (تعمیر در اویج)
 صغیر او بگرداند در اویج یک جره و عرق شراب متداول است نزد
 اینها را بندت دور در صغیر زانده بگذارد در اویج نیز نشانی
 مایه زلال او را ستاده با حقیقا طبر کف و کنگار که در او برود
 در اویج جره دیگر عرق مذکور نهند و پسین دور دیگر مایه را
 بخت را حد نموده و مخلوط مایه اول کرده هر روز را نگاهند
 صاف نمایند (اما عرق صغیر) حاضر میگرداند از نظیر یک
 جره علف تازه صغیر با کلاو یا هر جره آب متداول بدین نوع
 که نبات کلاو را در عرق و ابلیق کرده در آب بر هر روز

(عرق صغیر)

اسباب تقطیر باشد در صورت غایت و بعد از ۲۴ ساعت بنا بر تقطیر

بگذاردند و نصف استعمل شده را اخذ نمایند -

(درین صفت)

اما درین صفت الفار - بعد میباید در وقت که صفت الفار را گرم

در بادنا گرم کوبیده او را در صفت الفار بر خاکستر گرم کوبی در بند

و این بوداده را در دیگ گلی که در صحن جوش باشد بمدت ۴

ساعت بجوشانند بعد بگذاردند اجزای سرد و لغز و بالاخره درین

روز آبیستاده با صفت جمع کنند (اما درین بسیار است)

(درین صفت)

تقطیر یک جزه بسا و دو آگست بدین نوع که مفادیر مذکوره را

در قرح و انقی کرده یا آتش لایم تقطیر کنند تا نصف نماند

در قابله عاید شود الفاه انا نماند را کالت خود گذارده درین

از آب میماند و درین صفت را با عانت جزه علقه اخذ کنند

(جزه صفت)

اما جزه صفت ۲ بگذاردند جزه صفت و عیت جزه آری

یک جزه نمک طعام و اینها را بمدت ۴ ساعت در قرح جوشانند

و بنیق و قابله را بدان قرح شده و صدمه تقطیر کنند

و پس از تقطیر اجزای معطره بمدت پانزده روز بجالت صحت

بگذاردند

بگذاردند تا جرم میخک تمام در آب تقطیر جمع کرد و او را از آن

(عرق لزیانند)

آب تقطیر با عانت جزه علقه جنانانند (اما حق را زیانند) -

نسخه او بگذاردند تا نیم کوب جزه آب شستن آنها را در روز پنجشنبه

توجه رکاب

بعد تقطیر کنند تا نصف نماند عاید کرد - اما علقه اگال صفت

میخک در وقت که جزه جرم قلیا قر را با یک جزه آب یک مگس و ده جزه

آب یک شانه در جوشانند با عانت جزه علقه صفت نماند و صفت را در

با سیرا نیز متدرج جوشانند تا غلظت بهم رسد و قطره در آب بر

جسم شفاف صاف و سرد و یک نیمه شمشک الفاه کبر نماند را بر صفت

مصر نهاده بگذاردند سرد و میخک در جسم صلب با صفت از این صفت را در

زجاجه جوشانند تا از او الفاه جدا شود چون خواهند بود اسط این قلیا

اگال را بر عمل آورند تا بیادول در پارچه آلوده بگردانند یا حلین کوانخ

کو کچک نموده که پیش از نصف جرم داغ نماند و این شمع کوانخ

کرده در صفت کوباید داغ بعد چسباند و بعد در آن کوانخ با پارچه

صغیر از قلیا اگال قرار داده و او را در آنجا با عانت و ستمال

صندلی کرده و فاده حکم صفت و تا مدت نیمه ای یک ساعت

برین حالت نگاهداشت بدمش و یا غلبون زهر دارند و مختلط
 شده را با بس در بوشند و احتیاطا مخرج کنند و بر قلع که از
 قلیا حاصل شده پارچه الوده بر هم شده بگذارند و هر روز عوض نمایند
 تا غلبه و رزقیا اکلان قطعه و تقریبا شش بلع استماع
 بماند و نگاه از دراز ان تقریبا یا بوسله هم شده بالقیام
 رسیده یا با عانت هم زینین امر یا هم در این معقرت مذکور
 میشود و حالت دیگر نگاه بدارند (اما زینین امر) بعد از
 دفع کردن بقی را در عنق نوره خاصه تمامه شسته بخورد و در وقت
 کردن طویله کنند و هر وقت که شش لایم بخشگانه و شکم را در
 همان قرح بود خاکستر گرم یا آتش بسیار تریت چند روز نگاه
 بدارند تا بخار بویج و جود دیگر از آن قرح متصاعد نشود و در وقت
 در جوف قرح نگاه نموده باشد و نگاه قرح را بسبب از سرد شدن
 بشکند و زینین امر را جمع نموده در نادن زجاج یا هم در جیفه
 بدست صلا نماید و بجز حدوت هم زینین امر مذکور فوق
 یک جزه از این زینین امر را مخلوط به ۲۳ جزه هم شده
 مذکور

مذکور قبلا نمایند (اما هم در این) بسبب که در جزه تعیین (هم در این)
 در این یک جزه کافور را با دست جزه و این میانها را در عنق
 زینین بقدر کفایت تا هم کرده
تقریبا یا در اختلاج جفین
 هر چند این علت تعریف مخصوص چندانی ندارد بجز این که اکثر
 علل است یا تیره عرض کبر و در این با تقصیر جوفی مخصوص
 ذکر نماید تا شسته با شسته جفین نشو پس با آنکه شش جفین
 عبادت است از حرکات غیر ارادی و فور جفین که اگر بدون
 وجع میباشند و همراه غصون غیر طبیعیه در جفین است و بعضی از
 اوقات این علت بدون مقدمات است و هرگز اوقات
 دیگر مقدمات چون از جمله صداع و غلبه سینه
 سبب این مرض اکثر در امراض دیگر است بقصد این سلامت مخصوص
 موجود است در بالینولیا و در احتماق رحم و در قطره در درون
 معده و مویه و در امراض خنازیر به بناطلهها علاج زینین
 قرار سبب است و چون سبب به نیک معین نباشد علاج نمودن

عمل با این زانده حله درادیه تکلیف بخند از زوار سبب و تقصیر مذکور
 در فتره قبیر غیر از اوقات بسیار مفید کرده اند در صورتیکه
 اختلاج جنین مولود رسیده و یا نیمه سقوط فرکان علاج ندارد -
فتره ششزدهم در عین حمل کوشی
 این تقریبات است از حالت مخصوص جنین بدین نوع که هر
 یابکی از آنها در خصوص جنین نکو تا در وقت بقیه مقله نماند
 بالتمام در جنین پوشیده شود - سبب این مقله اکثرش عدا
 عضله رفقه عرض است و در بعضی از اوقات سبب تنم ایستام
 غیر طبعی جرح حادث یا تقوی جنین است و بسیار بندرت این
 علت نیز مولود را می کشد علاج منوط است با سبب
 یعنی در وقت که عین حمل کوشش از تنج حاصل شده باشد با علاج
 نمودن سبب آن محذرات منوط دانند در عین امر از داخل رحم
 و ذوات اما چون سبب امر عیب جز است باشد از جرح یا از
 تقوی باید عمرت از سمت داخل جنین نمود از قراریکه در قوا عدا
 مذکور است و در صورتی که باید بدقت تلفت در این
 در صورتی که

در صورتیکه ف و مزاج هر چه باشد با عانت او دیده و اختلیه
 مناسبه در رفع انجالت خاصه بر داشت
فتره هفدهم در اطفال جنین
 این علت نیست مگر گشتن جنین از جای که در رحم با او نشسته
 لقب سبب که ریا را خارجی جنین که بقا عده طبعی باید هر روز مقله
 بمقله متصدانند و او ایستاده بر عصب که ترکان عا الدوام میماند
 در سطح قریه چشم بعد آوردند و سیلان دموعه عارض میگردند
 چون علاج پیدا نشد این حالت بسبب ولت باعث امراض
 چشم و کدرت سبب قریه کرد -
 اسباب متداوله هر یک از اقسام استبرقا جنین است است
 در فتره چهاردهم از این جزء اول و یا اولی در مقله جنین که اکثر
 جنین نموده این عروق نامرئی میمانند که حالت پیچیده که باقی نمیکند
 و با تقوی ملتجی جنین که سبب گشتن از او و انقلاب او بدست
 پیشینه در صورتیکه سبب این ملتجی حله ظاهر و یا گوناگون
 جفته بود اطباء اکثر راجع می نمایند بعد از ممتد اول در اکثر

غالب گشته باشد فتره نوزدهم در اتصال جفت بخار
 بدانکه این علت که تصویر در درخت بیگانه شده مخصوص درخت
 اسفند خاص می شود علاوه بر این که باعث به هیولائی صورت
 اکثر هم هست سیلان ستم و صورت بجز آنکه خونی که در صلب
 میانه مقلد و جفت اسفند و صورت موقوف می شود و در مقلد
 که با تمام ارز در جفت اسفند میگذرد - سبب این در این
 جلد خارج جفت است و در این صورت میتوانه همراه نوعین حرکت
 مذکور در فتره شانزدهم قهر از این و یا حاضر شود این علت
 غلیظ شدن ملتحمه جفت بود اسفند ساده یا مزاج خراب از شخص
 یا سبب او است و فاقه جفت اسفند است چنانچه در شیخ
 اتفاق گرفته - در سیم اول پیش گوئی روی و اثر
 اوقات علاج یا پزیر است اما در رسم هم امید بر حال است
 بود که بر درشت غلظت جفت خواهد بود و خواه با و در کمال
 مخصوص سنگ جوهرش طبع که مرض خراب و جدید باشد اما چون
 ملتحمه یا صلب بود که در مقلد در مقلد باشد استعمال

ادویه

ادویه الکا که حاضر نخواهد داشت و باید رجوع کرد به پزیر -
 در صورتیکه سبب مرض استخوان من غرض مدور است ولی مخصوص
 زیرا که من بنام الوده کردن جفت را بگویم و یا تعیین در این
 یا استعمال در ادویه متعویه چون گفته که جنطیانا در علاج
 مفید خواهد بود فتره بیستم در اتصال جفت یکدیگر
 بدانکه کجا لها تعادت که کرده اند میان اتصال جفت یکدیگر
 و اتصال باقی آنها و همین اتصال مقلد را تمام یا ناقص میداند
 و باید بدقت تشخیص داد این که اتصال جفت یکدیگر یا مقلد
 بدون در مقلد یا با مقلد عارض مخصوص باشد بدینکه این که بدون
 یا نبودن این عارض مخصوص باعث اختلاف کلا و در اوقات یا غیر
 اوقات مرض خواهد شد - اسباب این مرض مخصوص حالت
 حاده چون روغنی از باد است یا در خواب مکلست یا جوف معده
 در مابین جفتین و امراض مزمنه جفتین شدت هر چه صلابت آنها
 مر باشد ولی بندرت این علت هم مولود دیده شده -
 تقدیر المعوق این مرض مختلف است چنانچه قهر با حساس و ستر

و با اتصال ناقص با اتصال اول وسط غشی می خورد پس این علاج دارد
 انقباض می کند در او هیچ چیز حس نشود نیز می شود و اتصال تام بدون واسطه
 مخصوص است که این قسم با انعکس بسیار ندره قایل علاج خواهد بود
علاج این مرض در هر صورت منوط است به دور انجام دادن
 نذر و دلایل با یک گفت که پس از عمر به هر یک لازم است تا مجدداً
 حاصل شود و بدین جهت مدت مهم است نگذارند که شخص
 بیشتر نوزاد کند و بیشتر در این ضمن مجاز است شرب با کلاب
 میان بعضی تصور کنند و از خارج هرگز زنده نمی آید و محمول
 شده است اما گنند در فوایدنا جنین را هرگز نمی زند
 تا جگر دکان را منقطع و اتصال بهم رسانند
فقره بلیت و حکم در سلسله جنین
 در ابتدا امر یعنی احساس حرمتی در بین با قیصر و بطو بدون هیچ
 احساس نمی نماید و چون این احساس بلون طبعی حمله تفاوت
 و مضر است که بیشتر در جنین اعلا و کمتر در جنین اسفله مریض نماید
 و در صورتیکه ماده روحی دوام باشد بعضی زلزله قاتل است
 بعداً

بقدر کم که تیر می رسد با احساس مچ در جوف و در وقت عمر به
 جسم سفید سپید به پرتا نه خارج می شود ولی در صورتیکه ماده
سلسله در نیت باشد احساس مچ در جوف سلسله است
 تقدیر الی القدر این مرض وی نیت بدلیل استیکه در صورت
 تکثیر نطفی سلسله جز از زود باقی نمی ماند و چون عمر به لازم
 شد و اثر بسیار جز از زود در جلد خواهد ماند و در صورتیکه از
 ابتدا بطلب رجوع شود تکثیر نطفی بدون سلسله اغلب ممکن
 چنانچه دیر نام که از موقوف ترین جراحان دکمالان فرانس
 بوده است اصرار داشت بر این که بزود رجوع شود یعنی در هر
 صورت ابتدا گنند با استعمال او و بهر فایده میلول مجلول
 نوش در جنین روز بوضع شش و یا جلیون یا شش صابون
 در شب تا بدین نوع عملیات و قات سلسله بدون عمر به
 تکثیر رود (اما شش صابونی) صفت او دیگر در سفید آب
 شش در پنج مکده ۱۲ جزء روغن زیت ح ۳۰ جزء صابون
 منداول ۸ جزء آب پانزده جزء اول صابون ترا سبزه

(شش صابون)

در آب جوش حرکت کنند بعد باقی اجزاء را داخل کرده جمیع را با شکر
 طایم کوشند و در الاصل هم زنده تا غلظت شمع رسد
 در صورتیکه صلوه عظیم و مخصوص سخت شده باشد علاج بیست
 مکره میبود در این اوقات جراح کاملاً لازم است بجهت اینکه در صورتیکه
 غشای کاذب سلولها تمام یا همواره اجزاء مجاوره زایل گردانند
 اکثر نتایج رویه چون انقلاب جفن به اجزاء یا بجای جفن و عین غشای
 و همچنین عین کف جفن و غیره جفن باقی نماند
فصل در بیان طاول و فک جفن
 در صورتیکه قسمت غشای جفن بدون وضع برآمده باشد و
 در عمل از طولت زلال گردد کمال این علت را طاول جفن گویند
 و این طاول اغلب بقدری است و نمیتواند چند سال دوام یابد
 بدون تغییر حالت و با بر جرز اوقات هم بعد از زرع است
 بخودی خود تکثیر می شود و این علت مخصوص بافت میوه در آن
 بود در سن یاس چون معالجه با ید رجوع نمیدهد بهترین رفتار
 این است که طاول یا نفاط را بطور سطحی شستنی نگاهند و
 براند.

برآمده را بقیه بریزند و محرم جرج را تغذیه کنند محلول
 سرب ضم بچند قطره از تعفین افیون تا در مدت ۲۴ ساعه
 این علت جزئیتر با مله معدوم گردد زکیر یا نیک که مخصوص در سینه
 و در زانها پس از سن یاس و مادرا در اطفال دیده میشوند
 یا بواسطه پایید یا بدون پایید در جبهه جفن منکوبند و باید انقباض
 که پایید دارد از زنج یا مشروط بر ید و هم هم سقم چند روز مدوات
 نموده اما جهت انقباض از زکیر که بدون پایید در جبهه منکوبند از
 طبیب بعضی احتیاطها لازم است که در آنست که گاهی مزوف در زخم
 خنای زکیر و در طایفه بهیچ وجه به بریدن زکیر یا استعمال گاه
 برانها رضایستند بجهت اینکه در انقباض ششها سهولت
 عمل کلیه از این عمر به بسیار جزئی حاصل کردید اما در صورتیکه
 زکیر موضعی باشد بدون تصرف علاج در او استعمال خارج عرق
 نوره خالص یا سنگ بنیم علیه ندرود در وضع مرض را خواهد بود
 (اما هم سقم) حاصل شود و ذکر که بنیاه مقال سقم و بنیاه
 منقل روغن ریت ده ۲۴ مقال موم سفید را با شکر طایم

(محمد سقم)

دوب گشته بعد از آن از روی آتش برداشته بهم زنند
فقره بیست و نهم در برآمدگی عظمی محل مقلد
 هر چه اطباء بسیار از روایات ملتفت این مریض نیستند یا اگر
 که بهیچ وجه با در الوقوع نیست تشخیص او بهر حال بهر وجه در دست کسی که
 عظم در کنار خارج مقلد ظاهر کند اما با شایسته این که اطباء بعضی روایات
 تشخیص نموده اند از این بوده که در روایات عظم بر در کرده بود در این
 تشخیص داده می شود تا کسی که از ضربت برآمدگی مقلد عظمی مقلد است
 خارج نشود مقلد و ضربت بهر الوقوع در این مقلد نیز به داده از تجربه و
 تقریباً هر چند در تمام زخمها می تواند نمودار به دل در این صورت
 علامات آنطور ظاهر می گردند و عظم در کنار خارج مقلد نه در سمت در بیضا
 روست - معلوم است که پس از تشخیص علاج این مریض شود
 برنج سبیل و در صحن آن سکه معالج برنج مریض صبر با عانت او در محسوس
 شد خناری یا صند دانه از تجربه یا صند تقریباً میسر و از مضمون خواهد بود
 که در ضمن علاج داختر نیز از خارج علاج وضع نماید با عانت هر چه در طبق
 رمادی و از صند بر کلیم سوئران یا شمع سوئران اما در صند سبیل

این مقلد

این مقلد عارض کرده بعد از منقطع و ضربت داده بر کنار مقلد
 وضع زانو در فاده مقلد تا بچ و استعمال صند و مریض عمومی بکار برند
 و در این حالت نوسیدین مسهلات ملخیه هر چه ال ۳ رود یکده قدمه
 بر تخفیف دادن ورم خواهد بود - جمعده میزین
بسیار از امراض اذنی شش و مقلد و صفره او متمیز
 فقره اولی در امراض اذنی و مقلد و شش است مریض مقلد -
مقلد اذنی در ورم عده و مقلد هر چند اطباء این مریض را با مرم
 عده و مقلد و مرم نموده اند ولی فی الحقیقه ورم مرم مقلد عده نیست بلکه
 ورم شش زنبوری مجاور است و معلوم است که بواسطه اتصال
 شش نیز به عظام مقلد و شش عصبانیه مختلف مجاورت مقلد لطیفه
در کجا تا این ورم را از جمله قویک ترین امراض عین میسر
 اما علامات در صحن این که چشم بسیار متبلا شود بخوبت برده
 مریض ناگهان احساس کند و صند شده یا مقلد در صند مقلد که شش
 شده مقلد مقلد مقلد و مقلد مقلد و مقلد مقلد زود مقلد
 مقلد در مقلد مقلد مقلد مقلد مقلد مقلد مقلد مقلد مقلد مقلد

وتیره با نمد و براق کرده با وجع شده به مقله نیز ضلک نشسته از آثار
 برتر برادرها مسجوع شده به ظهور نماید و خنده و غم عظیم گشته
 مقله را بست تا اگر بیغیر شود هر مقله از محل خود جدا و در نمای
 عن با صره نیز نقصان می یابد و حدت تعیین شود و هر که مقله بالا خرد بنگهد
 موقوف کرده و از ترایه تصدیق هر رابط یا مقله ظهور کنند با نمد
 قدیر یا کثیر و چون در دم به بین نوع عکالده و ام تراید نموده اگر در دست
 سه الی روز با همراه خوف و ترسند به حس نفس و برودت در چشم
 قشره و نقطه صفر لونی با حرکت بر مقله ظاهر شود که دلیر است بر مقله
 بیم در مقله یا در مقله حفری تقلید الملعون در چشم
 و در وقتیکه تخفیف علاج بقاعده بوند پیش کو در دم مقله نیست
 اما در صورت پیش از خروج مقله از حفره ضعیف میاید به تخفیف و فتن
 مرض دیگر باقی نیست و در هر چه بیم پیش کو بی حید است و در صورتیکه
 مقله حسیاس بیم را بنزد و در مقله زنده و بیم خارج کرد و چون بیم
 از خروج بیم مقله بقا طبعی و حمت تر نماید به هر چند مدت قبل یا کثیر مقله
 بایلی نسبت تعیین میزند و بدین جهت او هر جزئی باقی میزند اما در وقت که در دم

کل م

غده

غده و مقله مقله برایت نماید تقدیمه المعرفه بسیار در دست
 معلوم است که علاج با بر در در صا اول خنده و مر از بیم ترسم باشد چون
 فصد و وضع خلق و استقبال رفا ده مبدول است بیخ همراه استعمال
 مسلمات ملحق و اس کلایم در خنده و چون نیا حصول بیم کردید امید
 گنسته براد و بواسطه وضع اضده حاره از کلایم با بونه و برک توکلان
 یا برک سبب ریزش یا همراه بلعات و هم این که محدود مقله مقله در
 قدر را نشه گمان که نند را آلوده به تعیین زعفران کرده در تجمیع
 قرار دهند تا بتدریج ظهور نماید مقله مقله مقله جمع التیام یا با اکثر
 اوقات علاج با این است غایت در بیم ترسم است اما اگر
 در حق مرمانند و مقله عظیم و مقله مقله مقله مقله مقله در این
 حالت مقله نازک فرو برند و مقله مقله مقله مقله مقله مقله مقله
 میفد و چون بدین مقام روبرو رسید با به مقله مقله مقله مقله مقله
 با عانت مرهم سقر یا مرهم از نیک بره مرکه در هر چه مرهم ساده و
 اشالی آنها اولا بعلاج تفریح عظمی بر داشت تا التیام مقله مقله مقله
 بر هر از اوقات تعیین این مرض نوا میرسد بدون تفریح عظمی

و در این صورت از جوار غریب طبع بریم غیر مسلم با هم بریم و میباید که نوزاد
 خارج شود و علاج مختصر است باینکه میرزا زنگ دماغ کرده را در جوار نوزاد
 زودتر به جوار غریب طبع را با طرف او داغ نمایند تا التیام عمل شود
 (اما تعقیب و عقربان) بکیزند یک جزه زعفران ریز کرده چهار جزه حرق
 شراب مندا و له و این را مخلوطا بهم ساخته اجزاء را مدت ده روز
 جاز مستدل احوال بخوارند بعد مائیت روز کافه صاف نمایند

(مغز عقربان)

مطلب دیگر در مسلمان و معد

در قدیم هر نوع غیر طبع صراط و معد بمقدار پیش از اندازه طبع مسلمان
 و معد کفایت آنها با یه تفاوت گذشت در باین آنها از قرار سبب
 و اما امری که نفع را به ترشح میگرداند ظاهر است از به نوع ملاحظه
 من تمام نوع اول مسلمان و معد از او در ترشح نوع دوم مسلمان
 و معد از امراض لا تسبب که با یه آنها را دفع نماید
 در باره نوع اول غیر مسلمان و معد از او در ترشح با نفع است
 و علاج او مختلف اول آنکه همراه است هر قدر از او در ترشح
 در وقت موقوف شدن آن در مسلمان و معد نیز موقوف

میگردد

میگردد پس بر این عرض است نه مرض و علاج او متوسط بر مع سبب
 و نیم آنکه مسلمان و معد نتیجه باشد امراض دیگر نیم را خاصه در
 اشخاص ضعیف التیام اللغیه و مر تواند در الضرورت ترش کردن
 و این قسم از مسلمان و معد در هوای لطیفی و سردتر و در
 هوای خشک و گرم تر نفع و علاج این قسم متوسط است ب حفظ
 چشم چون پوست نیدن او را به با هر چه گرم و چون زکات
 حس و صبر یا عومر موجود باشد ابد الکنه با استعمال دانه

بزرالبع و بعد بمقویات رجوع کنند و از خارج جدا باین چون
 در اینج و خوشش و قطور محلول صدیک کندم دارد که با تعقیب
 انیون یا محلول حجر العنق با شکر رب و تعقیب انیون معد
 شد و مقدار آنها با یه موافق حالت حس چشم باشد باینکه
 صورت همچنان کرده (اما حصاره بزرالبع) حاصل نفع در و صدیک
 نبات تازه بزرالبع را با کرب در ناون سستیا غیر صخره نبات
 خیز را برف و قور افند نمایند پس از آن مائیت را با حقیق در
 ملایم بقوام آورند و در حین این عمر بدقت مائیت را با خوب

(حصار بزرالبع)

بهم زنده تا مانت جلفت آید انفا اور از آتش بر داشته
تا بالتمام بر گردد سیم مزاجه سیلان و مویز خرم باشد در
مخلک در حجره و آبله در این حالت نیز همراه قمار کباب موقوف
نشد و اگر هم با وجوه علاج آن امراض سیلان دم باقی مانده معالج
اواز فرار تفصیل در قسم سوم باشد و بهر از اوقات نیز سیلان
دم عارض نشود در مبتلایین براء از بختیه یا جرب یا خازیر یا
یاف و در وقت دم در این صور علاوه علامات موضعی دیگر
علامات عمومی نیز در بدن موجود اند بویکی که تشخیص سبب صعب تر
نخواهد داشت - در مبتلایین براء از بختیه و جرب علاوه بر
علاج خاص مرض گرفت و علاج منوع جرب بطور محلول صدیک
دارد شکسته در یک مثقال آب معطر یا نه همین بکره لیموئی درمان
اگر لازم در درازن تر قناریز به باید علاج را بقاعده علاج نموده در
صورتی که زکات حس منوع موجود باشد از خارج بخار است
النفاس کند و چون بالعکس با حس یا قلت حس منوع قرار داشته
باشد او را برفصده در هم زینت احمر سفید خواهد بود -

در سیلان

در سیلان و مویز خرمی چون به ندرت طلب می تواند مزاج را
بکجا تغییر دهد علاج منوع منوط است باینکه لوکط مشخ ذرا بیج
ماده را باید موضع بعید رسد (الما مشخ ذرا بیج) بکینه نه هر چه
تصفین ذرا بیج و یک جره کافور راسب و ۸ جره روغن زیتون
در چهار جره موم زرد و چهار یا شش جره سقر تلخ یا شش سیار
طایم این اجزاء را ذوب مخلوط نمایند - در سیلان
دم در اشخاص مبتلا بفساد در وقت دم که دم خرم خرم تر خواهد بود
و سهدار است بعضی از اوقات مخلوط دم خالص در آنها موصوف است
علاج منوط است به تغییر مکان و منزل و زینت در خواب
و نوشیدن حموضات بنایه و امثال آنها و علاج منوع
با عانت او در مقویه عصفه از جمله مطبوخ پوست درخت مازو
و ضم نواج سفید است - اما در باره نوح هم می از سیلان
دم که منوط است با مرض الا نیکه باید دم را دفع نمایند در
چهار طلب آئینه که گفتگو خواهیم کرد -

(منوع ذرا بیج)

ه طلعت سیم در مجاری غده دم این علت اغلب است

احتراق مجاری غده موم با بروت یا دودید کلال است و تشخیص
 داده شود از زردی که بعضی اجناس خوشتر نماید با عدم حرکت چشم
 در آن سبب جگر یک یا خاک چون جگر مجاری غده موم را بدقت
 ملاحظه نمایند اکثر اجزای در آن مکان موجود است -
 نقد ملاحظه شود این علت روزیست بدلیل این که اغلب اوقات
 باز یک لاله جگر از جگر موم رسد و در وقت خواب و آنها بتدریج کش
 شده قائم مقام عمده باقی بجا می رسد و در وقت بیداری
 موم با تمام رسد و در وقت علاج ندارد مگر علاج سکن بدین که
 چشم را بلعجات عادی کنند و روز چند دفعه قطور از لعاب
 بدهند تا در میان جبین نمایند
 مطلب چهارم در آن اوقات موم در این علت
 ترشح موم حالت غده رو بقاعده است و چون نقاط موم
 رطوبت و باغ ترشح را نتوانند قبول نمایند پس میان مجاری
 روزی صورت جود نمایند این مرض اکثر بتدریج صدک جبین
 مذکور در فقره نهم از جز اول از جمله اول و یا بتدریج غریب است
 مذکور در فقره

مذکور در فقره نهم از جز اول به بندرت موم مولودی بوده و
 هر صورت مولودی بودن یا در وقتی که تغییر آن را در جگر عظمی
 این مرض علاج ندارد اما در وقتیکه بتدریج صدک را در جبین و یا غریب
 باید علاج این امراض مقدم بر دانست از زردی که در جگر مذکور
 کردید در وقتیکه نقاط موم منقب باشند باید موم را با نافع
 بقاعده که در کتاب جراحی موم کور است مطلب پنجم
 در آن موم در موم که موم در نوزاد می رسد چون این مرض بعضی
 اوقات مشتبه است به است غریب مذکور در فقره نهم از جز اول
 از جمله اول از آنست که مفصلا بتعریف علامات این علت به بر داریم
 تاریخ اشتباه نشود پس با آنکه اما کسی که موم کوریم هر تدریج قلید
 یک موم نوزاد می رسد موم نامیم اما کسی که در باقیق بناء غده آن است
 یک موم و نوزاد می رسد اما یک مرض اند اما مختلف است هر چند در آن
 نوزاد می رسد موم نیز عارض می شود از نوزاد و منقب از عمر به بودن آن است
 مقدم کسی که موم اما علامات در وقت موم موم کور است
 از زردی اطالی در این علت چهار درجه قرار داده اند در هر اول

کشته منفر کرده و در غلظت بدمه بفر خارج کرد و در مان دست بر نواز
 اوقات التیام را به اول تا آخر صلابت مانده باشد مجده اولیای
 کند که منتظر بریم خواهر شده و کسب نموده تواند بدین نوع چینه دفعه منفر
 شود و چینه دفعه التیام باید با بالآخره مجده را منفر گشته مدت مدید
 التیام مر یا به این تصور در موزن نوازند صاحب یک و مان باشد یا مان
 باز معتدده در روز و وجه باشد که یک دیگر ربط دادند و خروج موم
 روز مان نقر در مان اگر چشم بر یک علامت بر وجه نوازند
 در وجه چندان چون در جسم است بعلاوه تفرغ غلظت موم در بعضی اوقات
 غلظت مصفاست - اسباب این علت مختلف اند از قرار علاج برین
 در زرار حالت خوف نیز چنین وضعه و تعلد و در هر صورت بدو
 با مهندته یا محصله - از جمله اسباب مهندته طفولیت و جوانی و مزاج
 بفر و مخازیر اند - و از جمله اسباب محصله نیز درم مزاج چنین
 و جمیع امراض عین را که مر تواند مجازت بدان موم نماید و بواسطه
 انف نیز مانع کرد و مجبور موم را از بلیز را باعث شود بر آن کس موم
 اما نقتار و تعلد موم العرقه به آنکه آس کس موم را
 نمیتوان

نمیتوان مرضی شتر چون نوزاد موم حقیقه نیست حالت غیر طبیعی
 و به ایوانی نه هلاک است نوزاد موم با موم با فاسد موم نماید
 چه ندر تا عظم صدر مستلزم تفرغ غلظت شده است و در موم است
 بچون چینه و با طراف لینه مجازده از مومده و در این صورت
 سبب شدت اصحاب مرض برداشت مزاج بوده است و در موم
 موم نوزاد شده اما علاج هم حفظ صحت و هم در دست
 بچینه علاج حفظ صحت بر کمال است که از ابتداء اسباب موم
 در موم موم اسباب بعینه و نوزاد موم را به نیکی بشناسد و در هر
 علت موم که با منوط باشد بر حالت مزاج خاصه اولیای علاج امکان
 خاص به بردارند و چون سبب موم غلظت در خوف بلیز باشد
 وضع او را نمایند و چون در موم در این زمین وجود داشته
 باشد علاج او بکوشند و در زمین آنکه بدین قسم تدبیر است
 لایق دفع سبب کردید بعلاج موم موم کس موم موم کند با عا
 علاج موم در موم موم بدین نوع که هر ۳ الی ۵ الی ۸ روز ۳
 الی ۴ موم موم موم بدو اسباب وضع نمایند و در روز موم

ما بین رجوع کنند با ضربه ملینه بر جهت و بجوارت ملینه از
 راه بنیز همراه با تویهای محو رشب و سهلات برقی هر چه دور
 کیده وضع را دعوات در آن موضع بعیده و چون مدت در آن ضعیف
 یافت بندهین دین زلیق را دی یادین به دروز بطاس میگویند
 از یک جره به دروش تریزه جرم هم سوده و یادین به دروز
 بنا که ارد در چند این قسم علاج اغلب کافی نیست و در هر صورت
 ضرر نخواهد نمود و مگر از آمدن قوه طلسم بولاج الین علاج تمام نیز
 حاصل کردید اما علاجی که چون برین نوع رفتار علاج تمام
 حاصل نمیشود بر کمال تعلیف نیست الا اینکه رجوع کنند بعرض
 از قرار یک در کتب جراحیه مذکور است

مطلب ششم در سرطان جدول و دمه

این علت فخر را در ابتدا ظاهر میسازد در ماق اکبر با ناس
 صلب یا هموار بدون وجع دل همراه سیلان متصدد و معوجون
 این آس صلب تجلیزد و دوازده نوع خارج فیت نوع اول
 آنکه بر جاصدش جدول دمه بالموتورایر میگرد یا نوا صیر بهم

فیه

نوع دوم یک طم زانده نو کرده قمر از جراحات سرطانیه در ماق اکبر
 میگرد و اکالیته ریم او بزودی زاویه تخانی جنین انحراف حاصل
 جنین انحراف بر کوهی منقلب بجای خود معلوم است لعمده العرفه
 این علت در هر صورت ردی است اما علاجی در ابتدا در
 چون به تنها شربلابت توجه و حالت تقر حاصل شده باشد
 آس را روزی چند دفعه بمحلول یک گندم از سنجکات بطاس
 در پنجاه مقال آب تغذیه نمایند و ریشها رگتان الوده بدین
 محلول را بروی آس صلب قرار دهند و چون آس صلب منفرودید
 ستر القه و را در آب تعفین ایون تغذیه کنند و از دانه صبر
 بنوشند از نیم گندم از سنجکات بطاس و یک مقال عصاره
 ایون خشک و لعاب کثیرا بقدر کفایت تا صمد صبر کرده که در نفس
 از آنها را در صبح و یکدیگر در شب بنوشند و تقویت مزاج نمایند
 با عانت آفتدیه معویه مناسبه و چون بعد از سه روز
 از این تدبیر فائده حاصل نگردد رجوع نموده به نام لمر از دارنه
 و صمد به را تغذیه کرده بتعفین ایون بنوشند

(در سفایق)

انار سفیقات لطاس - طرز حصول او بکیر نیج جزء سم الفار
 معقید و در جزء نیم نوره قلا این مارا به قست سائید و بهم دیگر
 مخلوط شده در قرح شسته کنند و قرح را در بخار یا احتیاطا
 بروی آتش غلا بگذارند تا مدت قرح بخار از قرح موقوف گردد
 و انقار قرح را گذارده سرد شود اجزاء موقوف را در چهار مقام بر وزن
 خود آب جوش سرد کنند و محلول را از کاغذ صاف کنند و مصفر را در
 آتش ملایم بقولم آورند تا سنجیده شود و باید در عین جوش احتیاطا
 نمود که بخار متصاعد از قرح را سرگشتناک نکند چون بسیار مضر بلکه
 کشنده است و درین جهت قرح را در میان بخار گذارند تا بخار
 مملک از بخار خارج شده از دست بگیرند -

(عصاره چون)

اناعصاره ایون - صفت او بکیر نزدیک انار بکیر جزء و آب
 سرد هم جزو آنها را بحدت هر روز در جمل کمر گذارده گاه گاه آنرا را
 بهم مخلوط نمایند بعد مایه او را سیاده را صاف کنند و مصفر را با
 با آتش جزئیتر بنصف برسانند پس از آن این نصفه باقی مانده را
 مجددا بحدت هر روز در جمل کمر گذارند بعد با صاف کنند
 و مصلح را

و مصفر با عانت آتش قیر بقوام شیره غلیظ برسانند و این
 شیر غلیظ را بهر شتاب این صفت غلط کمر این کرده در جمل کمر
 یا در انقار بخت کنند تا قابله کمر بیدن گردد -

نوع دوم در سلعه جفرا مقلد

این علت نیست مگر سلعه شیخ زنبوری محیط مقلد که چون واقع شد
 اگر در جانب امضه صفوه قرار بگیرد و در این صورت قرح بر محیط
 آورده او را بقدام مر آورد و با سیلان دموع متصدد و خوف از
 دوج می شود به مقلد و صدمه و این علت علاج ندارد مگر از عقم
 بدین نوع که جفن اسفل را بست ایضا راست کشید میسر است
 جلد و مصلح مدور را از قرار رفتار الیاف عضلانی خوب نگاهند
 بعد بوزن حلقه مخصوص سلعه اقدام کشند تا بسبب ولت او را
 از بافته زنبور محیط به وجه کنند و محکم اسکار با نام که چند
 دفعه این عمل را نموده پس از عقم به پار چهار دستمال متعدد را
 یک از دیگر جزئی تر از کمر بطور جزو مقلد بر مقلد عمد به شدت مقلد
 تا بوزن طفت را ملایم چشم بتدریج بقرارداد سلعه جفرا مقلد بر آورد

جمله دیرین بیان امراض عقلیه

جزه اول در بیان امراض نسوج عقلیه که حاجبها در آن خفیه میسند
 دوازده نفره نفره اول در مردم ملتحمه عقلیه
 در این مرض اکثر عروق ملتحمه بسبب عظیم مزاج و تیره نمودن بصر که تفتیش
 عروق ملتحمه از عروق قرینه که در تحت او هستند هم میگردد و عروق
 عظیم شده موافق حرکت جنس متحرک عکس نکند در مردم قرینه عروق ملتحمه
 از حرکت خود عکس متحرک میباشند چون در مردم ملتحمه طولی باشد
 ملتحمه در مردم ملتحمه میسند چنانکه در جمیع اغلب قیور است - سبب
 علت نیست مگر در او از صغیره خارج و در چشم و علاج از قرینه است
 که من بعد در تعریف مردم ملتحمه در نفره اول از جزه سیم از این جمله بیان
 خواهد شد نفره دوم در سبب
 این مرض نیست مگر از یاد نور عروق و کوبیده ملتحمه قرینه که در باطن فضا
 ماده که رسیده مایه بقرینه کوبیده پدید میآید چنانکه از نفره ششم
 هویداست و چون این اجتماع عروق و کوبیده غلظت بهم رسیده عینیه
 و حدت غیر عین میگردند - اغلب اوقات سبب این مرض ترکان

یا انقلاب

یا انقلاب عین است بدانکه بر چند جزه از اوقات هم تیره میسند
 مختار بر مردم ملتحمه را با مردم شده عین باشد و اقامت المور و در
 نیست در وقت که علت تازه و علاج بقاعده باشد و سبب
 ترکان زاننده و انقلاب عین باشد اکثر اوقات خود خوب پس
 از نوع سبب تحلیل برود اما پس از منیت زیاد اغلب اوقات
 که در وقت قرینه در مایه عین مانده - اما علاج مختلف است
 مثلا در صورتیکه علت حاد باشد فی الحقیقه در نقطه باشد و وضع
 علق در فاعده معلول بملقبات کاف خواهد بود اما همین از سبب
 مرض جزه منیت پذیرفت بعلاج زاجر بر دانه و در این مرض
 روزی یک بار و دفعه قطره نماید از این نسوج بکیرنه جزه تعقیب
 افیون و نیز جزه لفظ سیم و بدقت آنها را مخلوط نموده قطره
 کنند یا کجا بعد آورند از نش جزه قدری و یک جزه زجاج
 سفید و نیز زجاج کنند بکلیات محتاطه مستعد در که در وقت
 و کلهای قرینه مذکور در نفره آتیه - اما در صورتیکه از
 هیچ کجا از آنها علاج حاصل نشود کجا لها و اغلب بر جمع میسند

بمدی و عروق زانده را بقلب سپس کشند و در آوردند و بی شرط
 کلاست که فوراً پس از مدتی اودیه فالصه در میان جفین دایر
 نماید تا مانع گردند عود جود عروق کاذبه و خوردن کس مرض اناجیر
 از کجا بهار و یک اعتناء برین قسم عمل نمایند و روح بر نایبند بوضع
 را دعوات در وجه بعد و کجی خاص که برین نوع عمل نمایند که جنبه
 تخم مرغ تازه و باقیه شده را در میان کاسه چینی مخلوط کرده که قویترند
 و مدت یک شبانه روز بحالت خفیه بگذرانند بعد که را صاف نموده
 مصرف را در بقایب چیز حرارت آفتاب یا در حمام ماری بپوشانند
 و خشکیه را نرم نمایند و روزی یکبار یا هر روز یکبار قویترند
 از زرد را بر سر سینه باشند قهرا سیم در ناخنک که ضمه کوشید
 این مرض عبارت است از چین مثلثی که بدون حدود
 وجه ظهور نماید و در آن مثلث اغلب در ماق البر و کولک در
 وسط قرینه است هر چند بندرت هم دیده شده که در او در قوی
 مقله ابتدا نموده است و چون زرد را با این مناسب گیرند بسبب
 زرد قرینه طبعه کرده مریضه و از قرینه طاعت یا لطافت نسج
 کمال با

کمال ضمه را بضمه غلیظ یا رقیق منقسم نموده اند دعوات
 این مرض بسبب است از ملاحظه مضر مهمم در ششم ششمه میف
 که تصویر مهمم عبارت از ضمه رقیق تصویر ششم عبارت از ضمه
 غلیظ است - اسباب این مرض اغلب مخفیست هر چند بعضی
 از اوقات ضمه عارض گردیده از داخل اجزاء خارجه در میان جفین
 مثلثی که در او همگامشالها و حدود این مرض در شیخ
 بلش از اطفال است و تقدمه العرفه او اغلب جبهه
 اما علاج بر جز از اوقات که ضمه صعبه التمی بوده و هر
 کجی از زایج سفید کافی بوده است و چون منظور باشد که اثر این
 کل بر ضمه قویتر باشد پس تدریجاً زرد را و ضمه را با این
 که قهرا اقدام آورده باشد تدریجاً چند نظر در جرم او بعد آوردند
 اما در وقت که ضمه بمدت مدید مریضه بوده و غلظت هم
 باشد علاج منوط است بعمریه از قرینه که در کتب جراحیه مذکور است
 قهرا چهارم در فرجه قویند
 در او بدین مرض قرینه خبر گذارسته شغاف او تلبیر

و بتدریج کمتر در او ظاهر شد این صحت بزود در کل قریبه را مبتلا
 مسدود با وجع و خوف اکثر حس و قدر و چنانچه درم آید
 و ما عیب بر اثر زو قات باعث اجتماع رطوبت و بطون او
 استقامت و ما غیر منقوش همین هم درم قریبه ندر تا باعث ترشح
 مایه کثیر شده و تجرد و استقامت مقلد علی کج
 این مرض موافق علاج درم خا بر مقلد است از قرار یکین بعد از
 اول از جزه سیر از این جمله مذکور خواهد شد

فقره پنجم در کدورت و لکهای قریبه
 این و حالت قریبه اختلاف با هم دارند که در شدت کم در بلاد
 آنها بر کمال قابلیت نام دارد و جهت این که بر نوع بوده باشد
 کم تر یا زیاده تر باغ علی با هم اند جهت توضیح طلب این مرض را
 بر پنج نوع منقسم نمایند نوع اول است که درت سطح قریبه که
 ملامت حاصله شود از سبب در صورتیکه پس از تجدید رفق عروق
 بافته لطیفه که مابین العروق متمسک بوجه مبدل میگردد ببقاقت
 لیف و بسط قریبه ملصق میماند بقدر که شگافت نقره خاص

طبعی

درود

در رور قریبه هوید است قسم دیگر از کدورت سطح غلیظ تر است
 که در رور قریبه عارض شود از منصرف شدن ترخان زانند سطح
 ظاهر او را همین طور که بشود واضح دست از منصرف کار کردن در
 بعضی از صنایع غلیظ گردد سطح خا بر قریبه نیز بعد از درم سطح
 او و یا در درم سطح غلیظ گردد و صورتیکه رطوبت که حاصل از درم
 بوده است جذب نمیکند و یا اینکه سطح خا بر قریبه در بعضی جاها و
 در یک موضع گسسته شود و در تغییر و بطن با ریم جمع گسسته کدورت
 حاصله شود نوع دوم کدورت جرم قریبه بود اسط قرار گرفتن
 ترشح درم و ایجاد آن ترشح پس از درم و این نوع درم مختلف
 الیچ و غلظت و ترتیب است و حاصله شود از ترشش ترشح
 درم و مابین الیاف سله قریبه قریبه که یا میچکند و در مابین
 اینها همین حالت ایجاد و توقف می نماید یا مبدل الیاف گسسته
 در مابین الیاف ضایع شده قرار میگیرد و از جمله آن
 انباشت درم شده قریبه و ترشح او و در باره نکند که در
 سطح قریبه عمر را نمایند بدانکه آنها نتیجه ترشش اجزاء

مترشح هستند پس در دم غلبه است نوح سیم آنکه بعد از زوال بعضی
 از ایالی قزیه جسم مترشح در عین دم را سبب نمیکرد و باقی
 ایالی سلب بقا عمدتاً غیر طبعی با هم تعاطع کرده اند هر چه در قزیه
 باقی ماند چنانچه بعد از آنکه غلط نمیکردند - نوح چهارم آنکه پس
 حصول دم در تفرقات قزیه را با تمامه جذب نفع یا بکلی خارج
 نمیکرد و قدر را از او همین حالت ریز در میان طبقات قزیه
 ممکن میبود - نوح پنجم که در وقت قزیه است بجز نقصان تنبیه
 شد که در وقت قزیه مولود در او را بدین جهت منوط بنقصان تنبیه
 میدانیم چون اکثر اوقات این قسم بخورد منصفه معدوم میبود
 وقتیکه طفل پس از تولد با عانت وقت پرستار قوت گرفته بحال
 طبعی برسد و قسم دیگر از این که در وقت مرصص مخصوص شود است
 که در میان کالیها فرنگ بکمان پیران مشهور و عبارت است از
 لکهاست که کالی منصفه در اطراف قزیه شایع در هر چند این کمان
 پیران ندرتا در اشخاص جهش دیده شده است و علاوه
 بر آن خاص نمیکرد تا سن شصت که مقتضای از رگوب قطرات دانسیه

۱۱۱

در مابین ایالی قزیه در این صورت حالت طبعی از عوارض
 مثل سفید شدن مومند که در وقت قزیه زجاجیه - حال چو
 کتبه است وقت م لکها قزیه را بر همه احوال محسوس است که تر از آنها شتر
 کمتر خواهد بود از در حجم با عظمت یا قلت در وقت آنها در ذراتیکه که
 یا که در وقت در مرکز قزیه یا اطراف او باشد و چون که در وقت مولود
 و یا در اول عمر ظهور کرده باشد اغلب باعث بوجرت کتبه است که
 مقله فطریه طالب از سر است و عضلات چشم قوت نه از نه که مانع از
 حرکت مقله را در چنین وجوه که در وقت قزیه در او مانع باعث کرده
 که صاحبان این صفت در عین مقله را علاقه اتصال میگویند
 تعلل مقله المعرفه است که در وقت قزیه مختلف است از قزیه کمان و
 مدت دوام و غیره معلوم است که چون به تنها تر تخلیه برود مانده
 خارج بر وجه لازم باشد پیش کوئی جنبه خواهد بود و بالعکس در وقت
 در صورتیکه که در وقت قزیه تر نفع باشد یا حاصل کرده از تنبیه مانده
 مترشح با ایالی و لکها سطحی آن تر از لکها ریز میرد و با لکها تر
 معدوم میگردند و علاج که در وقت جدید الحصول سهد تر خواهد بود از

در علاج که درت نزن و عموما نوان گفت که در علاج هر قدر از کدورت
 قریب تر از وسن بسبب و خیرانه اما علیحده بدانکه اودیه مستعمل
 علاج که درت قریب به دو قسمه قسم اول اودیه می باشد که کدورت را
 نرم و لین تر نماید و مذهب جدا می باشد برین نوع که حالت قوی
 چیز صاف را در چشم بطور آرد نه تا غیر شرح جدا به تر اید نموده
 تخمیر رود قسم دوم اودیه که بواسطه اشتیاق خاص دریا بجزیره قوه قوی
 خاصه مذهب جدا کدورت شوند اما اگر کمالها معروفه اودیه مستعمل
 در این که درت قریب را بجزیره قوه منقسم نمایند - نوع اول
 و هینیت مانند دهن آرد و دهن بادام دهن کبک و دهن
 و دهن تازه عظام حیوانات و دهن زرد سیم و دهن کبک
 که در لکهار عاده در این جزیره مخصوص است و دهن هر چه -
 نوع هر چه - محلول عصاره است چون عصاره نواران و عصاره
 برک آرد و صبر زرد و عصاره جنطیانا و غیره که از هر الا با ترده
 کندم یکبار از آنها در هر مقال آب محلول سازند - نوع سیم
 اودیه هر که قوه جدا به از جمله تقویت اینون محلول دارا شده
 و محلول

د محلول سنگ چشم و محلول نوشت در محلول بوده زرد که در محلول
 اکال محلول جوهر قلیا خالص یه و بیدار و بطلیموم و مرهم دهن
 و مرهم دهن نوع چهارم - اودیه که ماده غیر بطلیموم را بجزیره
 مستعمله سفید که بیده و کف دریا و کف سینه و بلور کوبیده
 و طریقه و غیره - اما چون مقدار کمی که در میان ف صمیم
 لهذا اولاً چند نسخ معتبره را ذکر نماید تا بعد بستره اصرار عام در
 باره استعمال آنها پردازیم - اول بلیه نه که گندم جوهر
 خالص و اودیه و پنج مقال آب قطره صاف در روز پنج الی شش
 دفعه چند قطره داخل حوضین نمایند - و دوم بلیه نه که بلیه نه
 جوهر کینه کند اودیه و مقال آب متداول صاف در روز محلول اودیه
 تخم زهره کافور شک و در هر قطره عصاره نواران اضافه کنند و
 استعمال این ترکیب متداول استعمال ترکیب سابق است -
 سیم بلیه نه ملک طعام پر شده کرده و صدف مکس بالی و
 این تا سیم و نرم سینه و پنجه روز یک دفعه بطور کمر استعمال
 دارند چهارم بلیه نه اودیه که در سه مقال و جوهر نوشت در

قطره اینها را بهم مخلوط نموده تا جبر صافونی شکر عادت شود روزی
یک قطره قلیه زر زرد را با عانت قلم موم بر روی که در دست قرار دهنده
چشم بگیرند بوره زرگری و قدردی مکنند و صبر زرد و عصاره
ملک کبک و نم و اینها را در مشال کلاب صابن مملول با در
جصفین قطره نایبند - ششم بگیرند مملول مکنند در
کندم عصاره از فینون و درده مشال کلاب جهت قطره بود در دست
هفتم بگیرند با نرد کندم زینبلی و او را نرم سینه پخته با
مشال که بر کلب موم زنده بود بقدر ماس در ماق کبر عین در دست
نایبند - هشتم بگیرند یک کندم قلیه انال و او را در پنج مشال
اب مظهر مملوده میان جصفین قطره کنند - نهم بگیرند دو
روغن چرب و قدح مسحق با لب و در جهت الکحال بجا برند -
دهم بگیرند یه در تانی زینبلی که کندم و روغن بادام شیرین ده
و هر هفت ده بجهت جگر هم نموده با عانت قلم موم بر روی که در دست
برستند - یازدهم مملول یک کندم یه در جهت جگر است
در نیمه ۳۰ ریح مشال اب مظهر جهت قطره - دوازدهم بگیرند

بگیرند

بجهت قحطی در منزل و صبر زرد و کلب هر یک که کندم در که بر روغن
و مشال اینها را با بقت بسیار نامم کرد - سیزدهم بگیرند
کبریت الکات روی دکات کبک و قدح مکنند شکر کندم و اب مظهر
۸۰ مشال و عین اینون بلیت قطره - چهاردهم مملول کلاب
برشته کرده آنجه آب مظهر یک مشال صابن زنده و این جهت
تعیین اینون بفرایند و این ترکیب با عانت قلم موم بر روی
قرار دهند - اما دستور العوام در باره استعمال اینها -
اول جهت القدر در ترکیبات ملائمه و بمقادیر جزئی ابتدا شده میاوا
بجایان شده بظهور آوردند و بعد در جاب ترکیبات قوی تر روغن
هم همین جهت مملو کردند که البته البته مملولات بعد بجز
با آغزه بسخوف - سیم باید و جوجه صغیر جمیع ادویه را بقت
کو بیه و نرم ساخت تا بسببوت حدیاد و در نهایت کردند
و چون منظر بختی مرهبات باشد بهترین نوع عمل این
که ابتدا اجزاء هم در هم را بچند قطره و همین بادام شیرین الوه
ساخته بعد موم ده یا که بر نیک از اضافات صابن کنند

مملول هم

تا چون اغلب مریضات بعد از مدت طولانی در چشم سینه
 لهذا در اوقاتیکه لازم باشد هر یک از آنها را بمقدار عقیدت
 تا بزود زود در وقت ~~چهارم~~ بهترین موقع استعمال ادویه
 که در وقت شب است قبل از خوابیدن و چون استعمال مکرر دارد
 لازم باشد پس بایدهاست که فوراً بعد از بیدار شدن و پس
 غذا خوردن و بعد از حرکات شده بجهت دخول ادویه در چشم
 وقت بدلیت مگر آنکه چشم بسیار حساس یا بجان شده بد لازم
 بجهت بهترین استعمال محمولات این است که هرگز بر پشت خوابیده
 یک قطره از آن محمولات را در مایه الکلی قطره کنند یا با عانت
 قدم هرگز بر روی آن نینهند و چون مریضات بجهت خروج هرگز
 آنها بعد از ماساژ با عصبانیت حالت قلم بر تحت جفین قرار دهد
 یا با مایه الکلی که در مایه الکلی پس از آن با عانت
 دگر مایه بر جفین اخضر مایه را بر روی کل قرصه بین کنند و بجهت
 استعمال مفرق قلم مویز را بقدر آرد لوده مخته جز در مضمون
 بدو لوده کنند قلم را بر دورت بکشند و یا اینکه بکوبند

طرز ۲

پارچه

پارچه کاغذ قاشق مانند محووف را بر ورقه پیاستند چون است
 انگشتها بلا واسطه در مایه الکلی از جند بابت اصحیط دارد و پس از آنکه
 اقسام ادویه را برین نوع بر آید رسیده چشم را چند دقیقه
 محفوظ از روشن شدن و باد شده بدیدت نیم ساعت پس از دخول
 دو چشم را با آب ملایم تمیز کنند و با احتیاط بخشاکتند
 چشم از علامات میگردد و عین استعمال آنهاست سیلان و تمیز
 با حرمت جز سطح داخل جفین و ملحقه و خوف روشن شدن است
 از قرار شدت و ضعف این علامات باید ترکیبات مذکوره را با
 ترکیبات دیگر را تغییر داد ~~مهم~~ چون اغلب اوقات چشم
 پس از استعمال طولانی یکی از ترکیبات مذکوره بدان ترکیب عاقل
 میگرد و اثر از او دیگر نخواهد شد بنا به طایفه از جمله لازمت
 که گاه که چند روز استعمال آنها را موقوف سازند و یا دوا در
 مدت اول تغییر دهند ~~مهم~~ در عین علاج که در وقت قرصه
 اکثر اوقات مفید گردد و عروق و قرصه ظاهر قرصه را نینهند که
 شرط نمایند بقرصه که قطره و نیم آنها خارج کرد ~~مهم~~

۵

کلی در علاج که درت قرینه صبر طلبید در این است اما او در میز کوره
 فون - اول همین کینه قرآل لا عاصد میخند از این کینه با اینها
 جدا و تقصیر کرده در ظرف سربسته در هوا معتدل گذارند تا بیدار
 فاسد شده تبدیل شود بهین - دریم حصاره برک کرد و بعد از
 در قرینه مقدار کل از برک تازه کرد در دادن مسکنی با کرب آب غیر
 آن خمیر را در پنجاه مقابله و وزن آب یک مدت حوس است بگو
 شانه بعد صاف کنند و مصفر را با تش ملائم بقوام آورند و شیر
 قوام آورده را در پنجاه بار چینه کرده در حرارت آفتاب بچکانند
 تا قایل گردیدند - سیم حصاره جنطیا تا بگیرند هیچ جنطیا
 نیم کوب کرده بجزه آب ستاول پنجاه جزه آنها در صبر سه حقه در
 پاستیز یک مدت در سبب چوست شده و پس از سرد شدن صاف
 و مصفر را با احتیاط که نوزد در آتش ملائم لعلطف حصاره حلیطه
 برسانند - چهارم جوهر قلیا خالص - بجزه حصاره حلیطه
 این که جوهر قلیا شیشه آن را گرفته در آب جوش مخلول ساخته
 آن مخلول را با عانت سفید تخم بقا عده قن در یک و بعد صاف

دستگاه

(جوهر قلیا خالص)

دفعه را

و مصفر را بچوستند تا ضم آب او فرار کند انگاه مجددا در او در حین
 جوش صاف کرده و مصفر در ظرف زجاج یا چینی کرده در محراب
 بگذارند تا جوهر پس از ۴۴ تا ۵۰ ساعت بکشد بجزه انگاه
 مجددا جمع کرده او را در صبر با وجود محافظ از آفتاب در دستمال
 آویزان کرده بگذارند تا یک خاک شود - پنجم کله کله رنگ
 جزه زلیبق و سه جزه عرق نوره خاص و آنها در قیج کجلی کنند تا بقیق
 حتر المقتدر و محلول انگاه محلول مصفر گرفته او را در ظرف زجاج
 چینی خشک نمایند و خشکی را در آب محلول سازند در این محلول
 محلول یک طعام قطره کنند تا در کوب را سبب شود پس از این
 حاصد کرد انگاه ان را سبب با یک قطره تقصیر نمایند تا آن آ
 دیگر هیچ تقصیر نماند شده باشد و محلول در میان و لا کافدر
 جار تا رنگ بختگانه - ششم در نانی زلیبق بگیرند در آتش
 استخوان کندم بدور و بطاسیم صد کندم آنها را در دادن زجاج
 یا چینی مخلوط بهم کرده بجزه متعلق عرق شراب چهار آت در دستمال
 نمایند تا جمیع ان بلون ابر براق گردد و انگاه اجزاء او در صبر

(صنعه کله)

(دسته و رنگه زلیبق)

کاغذ برنجته آنها را با آب محظور نشینانید تا مدتیکه آن آب بکمر
 تغیر ظم نگند فقره ششم در برآمدگی مثلث قوشین
 اگر چه این علت در ابتدا نظر بسیار شده بود بر وجهی در میان
 کمان را بر اینانی ولی به وقت چون ملاحظه کنیم معلوم میگرد که هر چه بر وجهی
 عینیه و الفصا غیر طبعی بود بر است که در برآمدگی مثلث قوشین
 وجود دارد پس تا در این جا این مرض از جنس مورخ محظور میگرد
 اگر این مرض از جمله صدها دره بر است و ما اثر در راه بر اصابه ظاهر شده
 بجز آنست که قوشین بر یک بر آمده صورت مخفی در صدمه میاید با قاعده
 بدون قاعده که در دور وسط قوشین کوبیت چنانچه از شرح معلوم
 و اغلب در این علت غلطی نیک پس از غلط قاعده بجهت است
 چون از کمان را در اول نظر نمایم چندان حاجت در بر نیست اما چون
 رو بر وجهی ملاحظه کنیم این بر آمدگی مثلث قوشین مانع است
 تشخیص عینیه و صدق و چون در این حالت شعبه و ششانی بخلاف
 قاعده مگر میثونه لاهار و به وجهی ممکن نیست - این علت در
 جوان عام تر است تا در شیوخ و بر اثر زو قات دیده شده است
 که قوشین

که قوشین چند سال فقط بر آمده بوده بدون که در وقت نوبت بر آمدگی
 اما علاج - بعضی از کمانی تکلیف نموده اند که با حالت حدیث
 مایه موجوده بر آمدگی را خارج سازند و الا اثر مفید این قوشین
 تا کمال دیده نشده است و چنانچه معلوم کردید که بهترین منافع صحر
 میثونه از مطبوع یک مثال برک توتون در سه سیر آن تا نیم سیر
 بماند و این نیم سیر را صاف کرده روزی چند دفعه چشم را بدین مطبوع
 تقسیم نمایند و شب و روز وقت خوابیدن یک الی ۲ قطره در او در چشم
 قطره کنند فقره هفتم در سرفه قوشین
 این علت بدون نوع خاص میگرد - نوع اول آنکه مانند بعضی بوسه
 در قهار را علاج قوشین ضایع شده و در قهار ضعیف و کوشده میگرد
 نوع دیگر آنکه در قهار ضعیف گشته و در قهار داخله یافت میگرد
 و از میان در قهار ضعیف بردن مرآتند و معلوم است که سبب این
 علت فقره قوشین است تقدیر مکرر المعتمد او نوط است باقی
 از آنچه در قسم اول از فتق مذکور علاج نیست بجز آنست که در سرفه
 با سبب اسطخاریم و هر دو اسکی از خارج استعمال نموده میثونه

در همین ضمن هم باعث توراج کشن در قفسه خار به کرد در صورتیکه
 این قسم قفسه هم بسته غلیظت و قات نیز غلیظت در جوف او ممکن است
 و در این حالت عدوه تغییر مکان نماید و صفت میگردد صفت یکد انصار
 صعب یا باله غیر ممکن خواهد بود - در قسم ثانی تقدیمه المعوقه بدین
 شدت در دست هر چند در صورت اثر تقریر باقی خواهد ماند و باید
 احتیاطا کما نموده از استعمال ادویه کاله و مناسب ترن قسم علاج
 این قرار است که روز یک دفعه قطره از محلول یک گندم کبریت
 ایگات رور در پنج مثقال لعاب به دانه در میان تصفین قطره کنند
 و صفت خار جوفن اطراف چند روز یک دفعه قطره با سنگ آهک کشند
 تا راجه کرده حالات در خارج عین رانما احتیاطا کاله در دسته باشند و
 بجهت بستن جهتم قطره محلول در جوف متمایز مبادا اتفاقا قطره را
 به اندر رسیده اثر کاله شده بر اثر تصفین نماید -

۲ جهتم قلع

نقره هشتم در درم جلیتین و لیسله و
 این مرض اکثر همراهم کند در سیر نوع عین را در قفسه از رو بسیار
 و بسته امینا به با اینکه مضر از زیادت که میگردند از سوه انصار

یا صناع

با صد لغت قید میکنم مخصوص در جبهه و در حق مقلد چون من طول
 انجامه و صحت پیش از سیر علامات ترایه نماید و چون در این
 مابین مطبوع بیخ یا بزرگ با دادانه یا مطبوع نفاخ یا مطبوع بزرگ
 تو تون را در چشم نظور نماید همچنان دم در مدقه ظاهر شود در
 و قمر که با دزه بین نشن مرتبه مبلد را ملاحظه کنیم عروق کثیر در سطح
 هوید اند و سهد است که در جبهه جلیده به با وجوه این که در حالت
 طبع عروق و مویر در او ظاهر شوند در وقت درم جلیده به یا کیه
 آورده و ستر این واضح ظهور نمایند و هم چنانکه در درم قرنیه در
 مابین او را و ماده منجمه قرمز میگردند که من بعد باعث کله و که در
 قرنیه میوه هم چنین در مابین آورده و ستر این غیر طبع جلیده
 منجمه بهر میاید که سبب مقدم است در او خواهد بود - رفتار
 این درم مانند رفتار سیر را در چشم است یا تجلیه رود و یا اثر
 بریم میگردد یا اینکه ماده منجمه ظاهر مابقی مرمانه علاج
 این علت منوط باقی هم صحت مذکور است و چو تفاوت با در چشم
 ندارد مذاکره معالج را و در قفسه اول در جبهه از این جمله هم در جوف

فقره نهم در آب سرد و سردی

بدانکه آب سرد را بنامند که در وقت جلیدیه یا که در وقت کی جلیدیه
فردا یا بالاتر است که مانع گردد یا بعد و هم سردا بصبارا در چون در
او در مرضی که که در وقت بزرگ باشد ممکن است که آب سرد را در وقت
نایبند و در آب سرد که مرض خاص صمد با هم است پس علامات تشخیص

در آب سرد و سردی

اولی مرضی که در وقت جلیدیه مانده و در وقت جلیدیه صمد با هم
ابصار موافق که در وقت معینه است و این که در وقت در او ایکنش که
از رو قات در وسط و ندرتا در اطراف بنا میگرد - سیم چون
مرض قدر طول کشید در اطراف اسرعه قه صمد سیاه رنگی است

میگرد که نیت کرب یعنی در اطراف تارنده جلیدیه
چهارم در صورتیکه آب سرد را در وقت جلیدیه یا که
مقابل چشم جلیدیه بچرخد و به نیت و اما چون علیر از طرف
کند تشخیص سیاه سرد است و چون در چشمی تاریکی است و لایق
میگرد چشم بهتر تشخیص هم در او تا آنکه در جابرقاب روتا

در وقت

و چون آب سرد را به با تمام نمود رسید توه با صره در وقت
خواهد بود تا در تاریکی و دلیر این واضح است چشم تا به نیت
جلیدیه یا بالاتر بچرخد مانده باشد جلیدیه حاضر که خواهد داشت از
استقال چنانکه در چشم منضم است شعله جراح چنان بظراف
که هر غیره اطراف او را حاطه کرده باشد و چون آب سرد را در وقت
کرد جلیدیه جراح تشخیص به و فقط در وقت جلیدیه اطراف در امر بنید
چون اشخاص مبتلا با آب سرد را در چشم را به بنید و بعضی را بیک
هر آنکه بنید و لکن نایبند اسرعه در وقت جلیدیه حادین
توه از بابت حرکت شدن شعب لطیفه با صره که در حالت صحت تا هم

در ترو لایب سیاه

اول - مرضی در جلیدیه و در وقت جلیدیه در وقت جلیدیه
چشم به و یا سدر خمار که در آفتاب هوید است - سیم -
که در وقت معینه نیت که دلیر باشد بر نقصان ابصار

سیم - این علامت هر که از مجموع نیت چهارم - در آب ۲ بعرض علامت سیم آب در آب ۲
سیاه تفاوت ابصار و خط به هم تاریکی و در وقت جلیدیه

مناط است با سبب مرض مثلا شفا که در زمین استلاء معده البصار
 باله فانی شفا پس از رخ استلاء بحالتی نزدیک بحال طبعی و صحت فانی
 یا اینکه از شرب شراب البصار زیاد شود و در اثر کسب نزول در
 در نزول آب سینه استرغافه با صبر باشد پس اثر حرکت شراب در
 قوه با مریه میگذرد - سیم هرگز از استمال عینک تعاقبت
 در البصار نیست ششم - اطراف چراغ بطرف صاحبان نزول
 آب سینه ششبه بوس قرخ اند مهمم - در نزول آب سینه
 از دلگ چمن هیچ احساس و شتر در چشم عادت نمیکرد و این علامت
 کلامیکه اینک بر هر از اوقات میند که در یک چشم آب سرد
 در آب سینه موجود است و آب سرد را به مانع از تشخیص آب سینه
 نواهد بود و در این صورت عدم احساس و شتر از دلگ تشخیص مریه
 علت بالاشترک مریه میباشد - چنانچه از قرص آب
 سرد در دروازه این فقره معلوم کردید این مرض بسیار مستقیم
 نوع اول آب سرد را در دلگ در وقت کسب تشخیص جلیده به نوع سیم
 آب سرد را در دلگ در وقت تشخیص جلیده به نوع سیم آب سرد را در

که در وقت

از که در وقت تشخیص جلیده مریه بالاشترک - اما نوع اول اکثر مبتدیان
 مریه از اطراف نزول بطور مطلق یا خطی یا چکه چنانچه از شکر
 در مریه معلوم است و این قسم آب سرد را به اطمینان در تشخیص جلیده به اطمینان
 مگر در جوانی در پسران هیچ وجه دیده نشده است - اما نوع دوم
 که تصور بر او در شکر یا در مریه کشیده شده است اکثر ائمه مریه به طبع
 مگر مایه برادر در وسط جلیده به مریه در باطراف مریه است میکند
 اما نوع سیم او - علم تر از هر نوع سابق و از شکر و از در مریه
 معلوم است و در این قسم لونه که در وقت سفید مانده طبعی و
 ششبه مریه در است و به هر از اوقات قسمت تقاضای او طولانی
 و قسمت فوقانی او در مریه لونه است بزجر که چنان مریه را به که
 که در وقت جلیده از پا چهار روی هم گذارده بعد از سه مریه -
 و باید دانست که هر یک از این سه نوع را به اوقات است چنانچه نوع
 اول آب سینه قسم تقسیم نموده اند از قرص آب که در وقت در قدیم یا در
 یا در مریه کسب جلیده به باشد و نوع دوم و سیم را باقی است
 تقسیم کرده اند از قرص غلظت و در وقت که در وقت رنگ و ترکیب

در تقصیر آنها چون باعث تطویر است در این جا ذکر ندارد بلکه
 بعضی تقصیرات لازم را جهت تشخیص علاج می بعد هر یک را در همین
 مختصر بیان خواهیم کرد از این جمله علاوه بر تفاوت حد که در دست
 که در دست مختلف است از قرار یک یا صلب یا لاین یا رقیب باشد و
 چون رقیب است حلقه بسیار نیک طرف مدته موجود است و نسبت
 اعلا جلیبه را اغلب در سن تر از سمت اسفل است و بالعبارت
 از بالا چندان عیب ندارد و در وقت که کمتر در دن حرکت آرام
 باشد اما هر یک را سن تر شوک کرده دیده البصار مجددا طرف
 نشو — تشخیص آب سرد را باید نیز رسیدگی او را ملاحظه
 نمود و گمانها او را رسیده گویند در وقت که نمود با تمام رسید
 باشد یعنی شکر و غلیظ و صلب تر از این است که استخوانها رسیده
 و این قسم تشخیص عمر بسیار معتبر است چنانکه که در دست نماند
 مومعنه باشد یعنی فقط قشر از جلیبه را را ابتدا سرد و نماند
 این رسیده بود یعنی تا چند سال که هیچ شکر کم کرد و بنا بر
 بهترین تشخیص رسیده که آب سرد را به حاضر رسیده از قشر و در وقت

از آن

از قشر هر یک که حالت که در دست نماند مدتی مدیدی پیش
 از این که رسیده است نگردیده — ملاحظه الصالات آب
 سرد را در نیز جهت تشخیص و تقدیمه للمفرق قابلیت که دارد از این
 میتوان جلیبه از مخرج طبع خود در ظرف صاف سرد تر یا کاف خارج و شوک
 کرد و بقیه که بندرت دیده شده است که جلیبه که در دست در دست
 مقدم چشم گرفته است و بالعکس هم نماند که جلیبه به اتصال غیر
 طبع یعنی به هم میرساند خواه با تمامه خواه جزئی و تشخیص این حالت
 غیر طبعی بسیار خواهد بود با عانت ظهور دم کرده بلا دانه در میان
 چون اثر بلا دانه بعد قرائن است که در او در حالت طبعی چشم از دم
 اطراف کش ده مینماید اما چون جلیبه به بعضی اتصال غیر طبعی یافته
 باشد حد قشر ده شده از مینات مدور صوفی بقیقند
 علاوه بر این باید ملاحظه نمود ترکیبات آب سرد را به با مرض دیگر
 بخصوص تر و اولی بسیار چنانکه قبلا از این تفاوتات تشخیصیه
 آب سرد را به ترسیده شکر نزل بسیار را بیان نمودیم لازم است
 که حال تقصیر بیان کنیم از تفاوت آب سرد را به تمام رسیده

باس بر کوروات عین که میخوانند به دست نه میخوانند
 پس این که بعضی از اوقات حد قسود میکند و بواسطه ترشح
 رقیق در عین قدم عاد عینیه چنانچه در قه اول از جرم هم بلندین
 مذکور خواهد شد و این مرض که در وقت صفا نامند و از آب و
 حقیق تشخیص داده میشود باینکه در کورت حد قسود میگردند
 خود حد قسود و خلف اوست و عینیه از ترکیب یافته صفت
 و غیره در میگردد و علاوه بر این که از میان مقدمات و تعریف
 بعضی قدیم بود در عینیه معلوم خواهد شد
 برتر از اوقات دیگر آب سرد در پیشگاه است بزوال آب سرد
 که مرض خاص طوبت زجاجیه است در قه آتیه میان او خواهد بود
 و با تروال بسبب همراه دارد و جرم را که در آب سرد بر عینیه میوه
 داکتر همراه انوج ملین نیز تولید نمیشد است اما اسباب
 اول منقطع و در بر و اجزاء جرم که در چشم فرود افتد باشد چون خار
 در جرم امثال آنها نیز تشخیص حاصل صورت در عین طوبت است
 بر هر از اوقات باعث آب سرد در آید شده است بجهت آنکه حرکت
 نشود

در عینیه

تشخیص حاصلات صورت برایت بعضی است چشم نموده باشد
 پاره شدن کیمه عینیه لطیف کردند - دویم در عینیه
 چنانچه در قه سابق بیان نمودیم - سیمین شیخوخت است
 چون در این سن عروق عینیه خداه کافی دیگر بکلیه بر عینیه
 چهارم بعضی از حالات مزاجیه غیر طبعیه مانند خازیر و داء انجیر
 پنجم آنرا روشنی است چون موقوف است که آب سرد در ایام تر است
 در وقت آن که عینیه آفتاب شده اند و آنکه آن که نیز در شب از آب سرد
 اصناف از شعله قوت میگردند - ششم آنرا جرمه ها غیر عینیه
 که با فراط و در در سها طبعیه فرنگستان منته اول است که جهت
 توضیح عمر میل زدن آب سرد در ایام حیوانات بدن طور
 بعد میاوند که چند روزی در پاره عرق نخورد یا جرمه های مخلوط
 بدنه مقابله وزن خصوصا آب در چشم از حیوانات قنور نماید آن
 حیوانات باقی مختلفه باب سرد در ایام مبتلا گشته اسباب
 کمال بجهت متعین باشند اما نقل مده المعرفه
 به آنکه علاج آب سرد در ایام با عانت او و به داخله و خارجیه قریب

۲ شده

بجالت و اگر هم بدست با عانت علاج طب آید در او به شفا یافته
 در او این مرض بوده و بطور عموم میتوان گفت که علاج آب سرد
 منوط است به مرتبه و ملی همان عمر به در هر اوقات علاج است بسیار
 که اگر جمید یا در اوقات مختلفه تغییر خواهد یافت و از جمله
 احتمال تمام باثر جمید است در وقتیکه آب سرد وارد با مرض مزاجیه
 مرکب بجهت بعضی علت موصوفه خاص باشد و در بعضی شخص با مزاج آرام
 و صبور به وقت پس از چندین روز که شسته را صانع نماید نیز نیکو
 شخص عارضه صواب البصارتی عیب دوست بر عرشه و قلب آرام
 اسباب جمید به اعطای باشد و در بعضی میتوان از این عمر به در جمیع سینه
 فروریه خود بدون کسر زینت نماید اما امید بر اثر ضربه که خود
 در هر اوقاتیکه آب سرد را بر من موصوفه با فتراده غیث و در ضمن
 او امراض دیگر در این نوع عین امراض مزاجیه موصوفه باشند
 و صاحب علت شخصی بی حوصله و غیر آرام و تغییر تقسیم کرده است
 فروریه او تصور باقی است و در هر اوقاتیکه در او آب سرد وارد
 صاحب این علت نیز مبتلا بوده بعد از شفا به خواه این صلاح

کوفه

موقوف شده باشد خواه لآن باقی باشد و در وقتیکه مرض مستعد
 بر نزله در باح طیار یا با مبارک باشد و در اشخاصیکه کمتر
 از عمر خود مبتلا بشخ یا صبح و خازیر و دواء او نخر بودند و در
 صورتیکه چشم مبتلا با آب سرد وارد در قدیم مکرر بود مبتلا
 و یا در او آب سرد وارد بدون گذر وقت چندانی در بعضی بطن
 او عمل کرده است امید است جمید بسیار جز نشود هر وقت که در بعضی صاحب
 مزاج کج خلق و با اختناق رحم یا بالینوی است و در صورتیکه در
 حین عمر به در بعضی بتواند کار را تشخیص دهد است به مطلق است
 او قاتیکه سبب آب سرد وارد ضرب و ضعیف بوده باشد بجهت آنیکه
 تمامت مدینه بعد از ورود و ضرب حالت در مینویاند باقی باشد و
 بسیار از اوقات شده که بسبب اسهال تمام علامات و در
 این قسم آب سرد وارد بر متد رجا و نخود خود خلیه در فترت است یا خود
 بجهت تغییر مکان کرده است و در وقتیکه ضرب و ضعیف بطور شدید
 بود که انتقال طبع جمید به بر طوبت رجا جمید را در اول ورود
 ضرب بعد و ساقه غلبه بر مجموع است و در سن تکلیف و در وقتیکه

بواسباب

یک چشم از کثرت قوه نامیه بالمره ضایع و یاد را در او میرید و حاصلش
 کمال حاذق و دیگر عمر بر شده باشد - امید آنکه جدید هیچ باقی نماند
 در وقت که در این عین تقاضای او عرض میگرداند و یا جلیده که در
 اتصال غیر طبیعی منوج دیگر هم رسد نه یاد چشم ثانی در هم مجموع بود
 در این صورت اخیر باید ممکن حکما اول درم را از او بکشند تا ممکن است
 که بدون اثر در در چشم مبتلا با آب مروارید عمر پیشتر اثر عمل
 حکما بجا در در چشم بود و در آب مروارید و مملو در در صورتیکه
 آب مروارید مرکب است بزوال آب سیاه یا استسقای غفله یا کما
 از اقسام او را در او - اکثر اطباء عمر غفله در آب مروارید رسیده
 که فقط قسم از غفله را مبتلا چشم بجهت آنکه این قسم آب
 مروارید مانع تمام از عید البصارت و خاطر جمع حاصل ندارد که اگر
 عمر به تفاوت ظاهر خواهد شد یا نه هم چنین اطباء و کمالین حاذقین
 اصحیا طم غایبه از عمر بود و در قسمیکه یک چشم حالت صحت کلید
 و چشم دیگر مبتلا با آب مروارید باشد بجهت آنکه اگر چه عمل
 باعث رجعت البصارت در چشم عمل شود میتوان لوج این کثرت چشم
 عمل کرد

۱۲ مرواریدیم

۱۳ غایبیم

عمر بر شده نزدیک بین میماند و چشم سالم نسبت به چشم دیگر
 دو بین خواهد بود و در هر حال از این حقیقت بدتر از این نیست
 در صورتیکه هر چشم با آب مروارید تمام رسیده باشد مبتلانا
 عمر به هر دو چشم یکدفعه مناسبت بجهت آنکه اثر عمر به یک چشم
 با اثر عمر به هر دو چشم بر سر برین تفاوت ندارد و در حقار این
 در وقت بعد از عمر به همانست خواهد بود یک چشم خواهد بود هر دو چشم
 بلا اشترک عمر بر شده باشد - بهترین نوع جمع در آب مروارید
 بهر اول تا بستن بجهت آنکه در آن قصد تغییر هوا کمتر از دیگر
 فصل است اما علاج چنانچه قبل از این :-
 بیان نمودیم علاج خاص آب مروارید منوط بجمع است و چون
 بهر روز از وقت صبحه اطباء با زقاند یا مکان علاج ادویه اندک بوسی
 در او ادویه مروارید از بجا علاج را منقسم نمایند علاج مطرد علاج
 جرم و تقصیر عمل به جراح را بیان خواهیم نمود بجهت آنکه این
 مطلب تمام در کتاب کمال کلید پولاک معلوم است در مدینه
 و از الفنون مذکور گردیده و فقط در این کتاب این فقره بر

در باره رقتا بطریق بعد از عمر بی بیان خواهم نمود -
 اما علاج سبب بود که چون رقتا رو نوبت مراد بود که کثرت یافت
 و عموم ترین سبب حالت تورم است لهذا اطباء میگویند که هر گاه سبب باغات
 ادویه داخله و خارجیه علاج آب مراد بود را با انجام برسانند اغلب
 ارجح نمودند با دویر عذاب و رادعه از خارج و ادویه خنده و رادعه
 و از آن جمله طبیب بولفس نام که همفاد الی استوار است بر این
 شرت نام در طب انگلیس داشت ترفیض نماید که در آن شکر که بدست
 یک سال بعدت با برادریدار رسیده مبتلا بود و علاج نام حاصل شد
 از استعمال موم سرستمر تمام کرد که آن بر در چشم نوشتند آنرا
 الی هفت یک قطره مقدار شش گندم کلمه و شعله آن بیاید که در
 صبح آینه دور این سخن بدست طویل در آن در آن در آن در آن
 مراضی در حالت ترشح بر لب و در شوا آن نام که طبیب معروف فرانسوی
 بوده است ترفیض نماید از علاج آب مراد بود رسیده باغات
 استعمال آنرا علت گندم برگ بیخ در ادویه و تدبیر زیاد نمودن
 مقدار او را تا مدتی که استعمال و باعث خنثی شدن حلقوم

جود

دجوف بلینر سکنیت و در همین این حال آب مراد بود که اولاً سفید
 بوده مده را که بود بلاخره با نماند موقوف کردید و بر بعضی از معالجات
 تدبیر دارالفتون مخفی نمانده است علاج نام آب مراد بود رسیده
 سر یا زان فرج قزوین که بدست ۳ ما از شدت آن که در دست یک
 چشم او با نماند که بود بوده است و پس از آنکه شفای یافت از
 بست پروتینی هر روز از او ز یک قطره در میان جفتین آن استوار
 آن آب بر آن م علاج طرز معالجه کنیم گنده نام است بدین نوع
 یک جزء مرهم ساده با یک جزء مرهم نوب در درجات آب غلیظ
 مخلوط شده تا هم صابون شکر حاصل شود انکان مرهم صابون شکر
 در حجم صغیر صعبه یا در زائده حله تدبیر کنند تا بشه فانی
 حله صغیر تا کله حله حرم حاصل را بر هم رسیده رفاده کنند تا
 بشه جدید نمکند بعد همین نوع در کله موصوع اولی این مرهم استعمال
 الحال با مستعد بیارند و بدست موالی ماهه بدین قسم مداومت
 نماید مخترع این علاج گوید که اغلب تا مدت یک ماه تحقیق معتبر
 در حالت آب مراد بود واضح میگردد و در ضمن این قسم علاج

۲ ذوالحرم

بهد که چون همچنان دم بر اس بر وجود باشد و خلط غلیظ تمامت کنند
 همراه با کوش بخت بست و قیحه که نسیب است در پشت قناریه
 و قطن در رخمه و چون بیوست علاج مویجه بود و چون شوق مملکت
 از خیمه شربت و طوطی مثال نه تا اقطار و ریکه فواظلاق کاکام
 اما علاج جراحی - به جای که قبلا از این مذکور بودیم به جراحی
 نیز بر او ازیم و فقط جز قضیه در باره رفتار از زخم و بعد از جراحی
 بیان فرماییم - اما مقدمات عمده - علاوه بر دل ملد کردن بر
 جمیع اطفال تا آنکه که قیحه بر این دو الی روز سه روز پیش
 رخ املاعه صده و غذا متداول بر این را قیحه نماید و در صورتیکه
 صاحب ببرداریه و کورالاج باشد انحصار هیچ کنند و رونق نیاید
 نام که از جمله معروف ترین کمال آثار الطالی بوده احوال شش میزدن بر این
 داشت که چند روز قبلا از عمر به هر یک جزء شماره بلا دانه ۲۳
 جزء هر هم ساده در اطراف جضین نه بین کنند با عقا و اینکه
 این قسم هر هم ساده در صورت و مانع از دردم است و خواهد بود
 و در صورتیکه بر این مبتلا بر یاج طیار یا زعفران باشد اولی علاج
 این است

این امر این با عانت معالجه لایق و اضلی بر او از مذکور تا بعد از جراحی
 علمه چرخ با آنها مرکب شود و در آن شخص مبتلا بر او هم استعمال
 آب طبع خاص مثل آب لبوان در نزدیکی بر تر بخت چند روز
 یا استعمال آب صغیر او که عبارت از دو درج است مفید
 کرد از قراد بختیات اخیره بسیار ممدت حصول خیمه عمر است
 که چند روز قبلا از عمر به خوش در خلف کردن کنند یا در
 ذرا بخ قراد دهند و او را با عانت هر هم زمین احوال و یا هر هم
 در حالت زیر نگاه دارند - اما عصاره بلا دانه خوش
 بکیر نه نبات تازه بلا دانه در وقت کلی کردن در درادان
 سنگ بکوبند و شیر او را از پارچه صاف کرده در دو پاره زین
 بچهره که بخواهد در هر حرارت بخشد کنند و چون نبات بلا دانه
 یافت نشد بهترین بدل آن عصاره بیرون صغیر است و یا عصاره
 توئون مر باشد - اما هر هم ابر - بکیر نه یک جزء
 بر یک بهر هم سایش و بجز جزء هر هم ساده و آنها را با عانت
 آتش ملایم بخت ۲ الی ۳ ساعت در حال وقت نگاه دارند

(عصاره بلا دانه)

(۴۴)

دلایل سرد شدن از آتش بهر تند ما سرد شو و اگر مخلوط باشد
 اما نه بمرات از نه بعد از عمری - باید فوراً پس از عمری
 مریض را مانع شد از نگاه کردن بدین جهت چشم را با تیز نموده
 بدین نوع که صغیر را بعد در حالت خوابیدن بر در می گذارند و
 با چاهای کم عرض از شمع سریش در همان حالت خوابیدن نگاه میدارند
 و بعد مقله را با برش گشتان کهنه بپوشانند تا جذب مویز شود و بر روی
 ریش ابریشم سیارنگ قرار دهند و هر روز سه بار فاده از روغن صلف
 ز سر به چینه و بعد مریض در کسند به نشاند و با فوراً در حالت
 بجا بمانند اما بطوریکه سر او زیاده بمانند باشد و در اول وقت که
 پروما سیرا و غیره باشند و مانع شوند از حرکات و تغییر وضع مریض
 دراز کشیدن جو بوق و غلیان و از جویدن غذا بپوشید بهترین
 خوراک مریض تا چند روز را بگوشت ساده خواهد بود و بعد از چهار
 روز که مریض به بحالت مانده چشم را ملاحظه نمایند و کمال احتیاط
 و علامت با چهار شمع را بردارند و روز سه دفعه صغیر را تغذیه کنند
 با آنکه هر چه متعلق و یک گندم شکر آب است با چهار کوزه

الذبحی

آلوده بدین آب بر و صغیر وضع نمایند و در روز دوم الی دوازدهم
 این کار موقوف است به پاره سبز یا سیاه مقابله چشم قرار دهند
 و بعد از یک ماه از چهار روز عینک جعفر سبز که اطراف او را با پارچه
 پوشانده باشند مستقر بدارند و داغ ذرا بچ و گوش را در صلف
 علق موقوف نه انداخته تا هر طمات در یک موقوف نشاند باشند
 و بدین نوع رقیق شده تا دم در پر از مریض بدین ظهور علامات شود
 حاصل شود بنوعیکه قرینه بیچ که در قرینه نرسد و مویز از او که
 که بجهت عمری بریده شده بدون حصول ایم و بدون برآمدن کمان
 التیام می یابد و هر عقب صدقه تا شفاف و سیاه و البصر مراعق
 قاعده رست و اگر بعضی از اوقات همینات و یا ترکیب صدقه قدر
 خارج از قاعده باشد این علامت حالت صغیر ندارد و مریض توان طلبت
 کمال خاطر صغیر از او نیست صدقه نیز بعد از چند روز از همه بچه بود
 خواهد شد شب بیکه علامات در همه بچه و اعصاب و کس نماید اما در هر
 از مریض در یک از بابت بروز بعضی علامات تقدیم المعرفه بعد از عمر
 رو میگرداند از آنکه بعضی از اوقات در روز چهارم غش تا ذبح صغیر

القیام قنیه قنیه را حلاص میخاید در این صورت امکان غذا
 دست راست بر صد و پنجاه زمین ماز لازم شود با استعمال
 مهم این مریض هر روز در این صنف خلق اگر موجود باشد و یا قرص
 واقع در این صنف جدید در وقت عدم او تا با عانت اینها غایت کاذب
 کشته قنیه جود روشن کرد - در بعضی از اوقات استماع
 بعد از عمر باقی میماند و این اتفاق در روز استعمال مقصود میماند
 بعدت چند روز دست راست مدهوم شو - اما چون در روز چهارم در
 باز کردن رفاده ریشگان آلوده بریم چنانچه رخ و برآمده باشد
 نقل صفت للعرض بسیار در وقت آینه چشم بسیار میخورد
 در هر چند بعد از هر قسم عمر به این علامات دید بر این صفت در این
 دل علامات در مدید وقت غایب شدن جلیدیه و در پنهان شدن
 او مختلف اند چون در قسم اول مخصوص قنیه مستلزم بود و اینها
 در همه علاج ترست از در میسکه در سمت حد قنیه در دم در حلق
 چشم تواند حادث شود و در وقت پنهان ساختن جلیدیه به کشته
 در دم داخل بصورت مرآت تمام نوبت عین کرده تیره و غور عین خواهد

افراد

بفرز اوقات هم در روز اول مجموع بعد از عمر به وضع در حلق وضع
 و بعد از هر میسکه در مخصوص صورت که مدت عمر به طولانی بوده و لی حیرت
 این علامت بسیار در نظر آید باز چندان فحوق نیست بجهت آنکه در هر وقت
 از استعمال افشا و خا بر صفا بلا دانه که قنیه را زاین در عین فقره نظر
 حصول و مدک نوشته است مدهوم میگرد - در هر روز در مرض مخصوص
 پس از انقطاع جلیدیه قی عصبانی هاضم میگرد که رنج او بزود تمام است
 تا فرزند چشم جلیدیه حادث نگردد پس رجوع شود بجهت از دم کرده کلی
 با بونه و استعمال افشا و در چشم و نوشیدن چند قطره از رطوبت

فقره دوم در نزول آب چشم

همانچه از در کم جسم جلیدیه که در وقت قنیه جلیدیه یا غرض دارد
 نسبت به این صفت هم در چشم باعث تغییر خصوص در رطوبت زجاجیه
 میشود که نزول آب سبز و هم باب سبز مذکور است و کما اهل کوه سبز
 چشم مستلا کردید باب سبز در وقت که در عین نقله لون سبز در یاس
 و لون سبزه زرد مایه سبز ظاهر میشود - علامات این مرض در
 او آب سبز قدیم را در کراخیکه فرستد آنکه از هر دو در قنیه چشم

که جز از رذقات بالمره بمدت چند ماه موقوف می شود و در مجرای کله که
 دو آن رسیده اوصاف ضعیف می شود و در این حالت در حق مقله بنظر ظاهر
 نیست مگر حالت غیر شفاف با قلت قوه محرکه مقله طواری نیست که اصدار
 بالتمام ممدوم شده حدت کشیده می شود و خواه بطور ممدوم خواه بطور غیر
 ممدوم و یا از ادویه و از حرکات غیر طبیعی مله بازممانند درین مرض بین
 رسیده در خلف حدت که درت بنز مایل برود در بانی شکل معوقه است
 و عصبیه نیز تغییر لون یا بدین نوع که در چشمها که عصبیه خاکستر لون
 در چشمها با سیاه قهوه عصبیه زرد و تیره می شود و در این بین وجع طواری
 در چشم در مقله هر گاه در این روز غایب یا تیره در شب در این
 رطوبت بارده و در چشمها در روزها سردتر می شود و چون عصبیه قسم
 مدکو تغییر یافته باشد اوردن سطح داخله عصبیه نیز غلیظ شود و حرکات
 مقله هم تغییر یافته با مله فانی می شود و شفافیت طواری نیز زایل شود بالافزود
 ضعف اولیه نیز از رطوبت زجاجیه بقدم می آید و سبب رسیده
 که درت رطوبت زجاجیه که در او ایدر معوقه بوده رست و حال ممدوم
 می شود و اگرچه تغییر این حالت در او ایدر در مقله است صعوبت

طبیعی

درت

داشته باشد ولی بن بعد بجهت تغییر خصوص لون و چون در مقله و تغییر
 خاص مقله است تغییر ممکن است این مرض در شب و در زمان پیش
 از رجوع اشخاص که درین حالت مبتلا باشند اکثر در ایدر ترغیب می کنند
 بوده اند که حال طاهر موقوف شده باشد بنوعیکه بسیار از اطباء این
 مرض را از انتقال غیر نالت اصدار میدانند و چون بزود علاج مقله
 یا همان حالت که نسبت در تمام باقی است و یا مستر شفاف و رطوبت
 زجاجیه ممدوم در دفعه آتیه و یا با مستقامت مقله که تیره ایدر دفعه آتیه

دوازدهمین بعد بیان خواهم نمود

اما علاج در صورتیکه آب سبز با تمام نور رسیده باشد جمیع اطباء
 قائل بر این اند که علاج ما تیره رست سبب که بعضی از اطباء در این صورت
 هر قسم علاج را منع می نمایند بجهت اینکه تیره رست ضد رطوبت یا مضعف
 اغلب باعث ف در رطوبت زجاجیه اند و بالعکس نتیجه تیره رست تیره
 و چون اکثر دستقامت مقله خواهد شد و بدیهه لانی این هر دو حالت پیش از
 هر دو لانی آب سبز رست اما چون در او ایدر حالت معوقه که درت طرز
 ممدوم بودن و جمع بود مقله و از تغییر لون عصبیه تغییر خاص حدت

تخصیص مرض شده امید بر ممالی باقی است برین معرکه با عانت علاج
 لایق جلدی مرض گرفته شود شلایع همچنان دم بر باخ و قهقهه را تا نیمه
 باز و در خوش در خلف ضیق و نوبت ندن مسهل غلیظ از چهار الی پنج
 نعل زنگی صبر را هر الی ۱۲ روز یکده همراه استعمال کهن بطور متعین هر روز
 سه شب و در صامیان بوسیله وضع علی در مقعده و در وقت پیش
 در خدین عید خواب بود اما احتیاط کلی شود روز دخول دوی و وضع در صبح
 چشم چون اغلب اوقات اینها مخرند و چون بواسطه این قسم رخا از
 دم بر مس قهقهه و جگر آورده شود و قهقهه کم کرده اما در صبح نوبت کفرتی
 بنا نه در صبح کفرتی کفرتی که از داده کندم او را با نوره الی بیت
 تعقیب این من نموده بعد از تقسیم در شب نه از آن نوبت شده و یا نوبت
 آنها از سینه کات بر با کس نه بعد از پنج نعل که هم کل در یک چهار یک
 تبریز آب باران یا آب قطره صورتیکه صبر از بر در آب سبز زمین
 بوجه نقره مستلا بوده باشد تخفیف کلا در مرض اصرار نخواهد شد هر
 وقت که جگر و اعلا مات تقریر اطراف به یاد کند و بظهور آید
 نقره در جگر توقف قهیم جگر و ظهور تا شیبه بوجه کفرتی وضع نمود

در فقر

در مضمون و جبهه فقر بر با موضع مقدار کلی از علی در آنها و با استعمال
 دو در جوش شیرین یک مثقال در شب نه روز و باید این قسم صبر بکوشی
 خود را صبح اند از آن تر تغییر قوی هو او احتیاط کند نه از نشستن
 صورت را با آب سرد و بمدت مدیده و باغ نموده و یا و باغ در این را او را در
 در حالت بیک نگاه به دارند

فقر یا زردی در فساد رطوبت تجام

بدانکه رطوبت زجاجیه که در حالت صحت غلظت او شسته غلظت
 سفید نقره است در این مرض شسته میشود با آب ده و غوا نه از بنوری
 کفرتی او با لهر را بر میکرد و غلظت شسته سه رطوبت با نوره و این
 علت سه نوع است اول ظهور مرغان به نوح اول اینکه نقره آب سبز زمین
 در فقره قهقهه بیان نمودیم در این صورت علاج ندارد و رطوبت
 زجاجیه از نقصان تمیده بتدریج فانی گشته و بیامت مقل نیز را میوه
 نوح هم آنکه تمیجه باشد در ممشاید تمام مقل و کلی از آلات او را استعمال
 در ممشاید از دواء نقره تمیجه نوح سیم این که تمیجه باشد استعمال علاج
 کجا فرما و چون در این نوح اعراضات شسته بهم اند لهذا غلات

بروز را در یک مقام و اختلاف علاج آنها را علیحدت ذکر می نمایم
 پس این نیک در این نوع رطوبت زجاجیه یعنی سبز رنگ که آب سبز است
 قرمز قهوه می شود و جمیع مقله که در غده غلظت این نوع بعضی است که در حال طبیعت
 بوده است و نیز از حرکت که بعضی مقله که در حالت طبیعت غیر حرکت
 بقدم مختلف حرکت نمایند و در جلیبه به نقاط که در کسره مو یا می شود
 رطوبت زجاجیه مقدار زیاد یافته فانی گردد و بعضی از جسم صلب و سفت
 و غیره این همه آینه در صورتی که این علت نتیجه دردم شد به تمام مقله
 یا درم یکی از آلات او مندر در غنسیه از دواء از تخم کبک باشد علاج
 برنج امراض مذکوره اما چون نتیجه باشد استعمال اطلاع از بقیه مقله
 افراط یا بد رجوع نشود چنانچه در کفیه در جهت تعدیه همراه
 استعمال اعلی به در در بطاسوم بمقدار نیم کنگنه در روز تا اول
 و بتدریج زیاده و تخفیف تا مقدار شش گندم در سه روز بر سر شرط
 کما در این قسم از علاج است که بهیچ وجه از الوجوه با دوی بر صغیره در
 چشم رجوع نشود فقره دوازدهم در مصلحت استقامت مقله
 این علت سه نوع می باشد نوع اول از زیاد رطوبت بیضیه نوع دوم

از از زردی

از از زیاد رطوبت زجاجیه نوع سوم از از زیاد رطوبت بیضیه
 زجاجیه بالاشترک است اما نوع اول - در این حالت
 حجم قرمزیه ۳ الی ۴ مقله بر مقله خنجر از شکل سبز و هم معلوم است و اغلب
 در او این شفافیت او تغییر نمائند و اگر هم بعد که درت در او ظاهر شود
 احتمال کمیت که این که درت حاصله کمتر باشد از تغییر جسمانی رطوبت
 بیضیه که در حلقه قرمزیه قرار دارد و با همین مقدم مقله بتدریج حجم
 غنسیه تیره لون شود و در حدده عا الدوام در حال تسامع است و در این
 احسان رخ نماید با وضع و تقویت مقله و در او بدی مرض اغلب حالت
 دور برین موجود است اما در او خرقه اصبه تغییر کرد با قله حرکت مقله
 و صلیب در جهت اتصال تقریبی که بود لونی شود مقدار سبک در اطفال
 الولاده مشهوره می شود - اما اسباب این علة را اطباء اکثر فرجه
 داده بر مقله دانسته هر چند نه تا استسقای مقله پس از علاج
 کمالا و امراض علییه دیگر برود زخموده است
 قصل هفتم العرقه در روست بود بر این سبک بعد از زوال البصار
 بیست و چشم نیز اغلب اوقات را می بیند و اما در صورت سبک

نوع اول به از سبب کثرت خروج و سبب است مخصوص چون استغنا مقلد
 نتیجه امراض جلدیه به یون حمته خواهر باشد چون در صورت مزاج بودن استغنا
 مقلد اغلب بزودی مبداء است چون سبب که آنها را در موها تقرایا و در صورت
 اما علاج در صورتیکه استغنا مقلد یکی از علامات استغنا بر
 مواضع بدن باشد علاج هرگز بلااستیذان لازم است تا رفع کلی گردد
 ولی در صورتیکه علت موضع نقطه و نتیجه درم است باید رفع مابقه
 تورم برداشت باغات واضح در اینج در ضلع عمق و در با زفاکر
 استعمال دانه و ابطال و اثر بر از طریق و چون استغنا مقلد نتیجه
 فاضل جلدیت باید هر موقع در اجابت دادن المنوع با در صورت مزاج
 جلدی مصنوعی و از داخل کرد مصلحت قبول بر این نوشتند - اوام
 علاج موضعین هفت مختلف است از در این که چون در او را با در
 در صورت اول یا چشم پوشند که کمالات از جنات مطهره کم
 مشرب با یون یا پودنه یا تعاضح یا باد کجوبیه جویقی را تدقیق نموده
 زینقی را در وقت سیر کردن آنها را بمجلیول از عرق چهار آسته و جوهر
 بالمساور - و در صورت دوم که چشم مقلد ز بار اول و اول دراد
 انجمنه

در او وجهی نبود علاج نوط است بعد به بدن نوع که بواسطه مشربا نوبه
 در تروک حمل اتصال بعضی سبب جز ترشش نمایند تا رطوبت مقلد
 نشود و بعد چشم را بر فاده بر چینه مانند این که بعد از عمر به آب در
 مته اولست و پس از عمر به اغلب دقات او دید در حلیه و خازیه
 که قدر از عمل به بر حاصر بجهتند حال منافع کما یخشد - اما در صورتیکه
 و والی موجهی باشد یا مفضی سبب تلابوه برادست مزاج غلبه از عمل
 درم بر نظر مینمایند یکسبب خطرناکست بجهت اینکه اگر اوقات مستقر
 بقا تقرایا و در کم میوه - اما نوع دوم در این نوع اغلب ضعیف
 مزاج مقلد چشم میگرد و در نیمه بطور مکتب جز بر میاید اما بدن که در دست
 و غلبه بر لون بهم تیرساند و با سبب قدام شده میوه چون کما
 مینمایند که غلبه بر سبب است تقریبه چون بواسطه رطوبت زجاجیه
 جلیه به سبب قدام از امیکله و حد و اکثرش ده نشود و صلبیه که بود هر گاه
 کرده و در او چشم تروکیک بین و با نزد البصار قنیه و بالافز
 یکجا فانی میگرد و هر چه صعوبت حرکت مقلد و جمع شده به و صجاج مقلد
 و سبب هر دو عدم استند و چون علاج نشود قریب نمک و رطوبت

نوع دوم

چشم خارج شده خوبین ظهور نماید و صورتیکه روایت نریز مگر
 که کمزاری و سرطانی شکل در حقیقت قله نمونموده باعث وجع بیناییست
 اسباب این علت اکثر حضرت است اما چون استقامت مقلد عموما یافت
 میشود در آن زمان نیز برود و راه از تجربه و نظر سیریه احتمال کلی است که باعث
 این علت روایت نریز باشد تقلید المرقوم
 روایت بدلیل اینست که در صورت انحصار و بینات مقلد را این
 علاج منوط است باینکه کل مانع شود بر دز سرطانی را چنین
 در صورتیکه همچنان دم در زرس و در مقلد موجود اند وجع شکم
 همراه قفین انیون بمقدار منقسم و در خارج تدبیر کنند هم از
 عجز هر هم زیق و مادر و یک جزه انیون خشک نرم ساینده و
 روز چند دفعه لغایبات یا حمل انیون در آب در چشم ظهور کنند
 و شمع ذرا بچ در خلف گوش و اضمه فرودید در خلف عین و در باز
 وضع نمایند - اما در صورتیکه همچنان دم در زرس و در مقلد موجود
 علاج ۲ - بنابر شمولیت بعلاج حالت مزاج و در این صورت علاوه بر آنچه
 مضموم است در اطفال سده آن بعد از قیود و تدبیر نریز نیکار کرد
 تا عودت

تا عودت بعضی قیود و در آن وجع متصرف عارض شود و پس از عودت
 علامات مقلد در اطفال اکثر نمایند و بحدت طولانی شمع ذرا بچ را
 در خلف گوش نکند و مگر کما بهارند و چون این قسم دستور الممد
 منافی نه بخشد و وجه مقلد و وجع شالده و ام تر اید بنمایند علاج منوط است
 بر عودت برین نوع که در نیمه را شمشق نموده چنانچه در عمر بد که برادریست
 برقرار است جلیدیر را هم از رطوبت زجاجیه خارج سازند و بخاطر
 مایهت جود جمع نشود و نیمه را قدر شست و منقوش سازند و بقاعده عودت
 آب سرد از چشم را فاده نمایند - اما نوع سیم که عارض
 میکند در ذرات رطوبت زجاجیه بلا شستراک - در این حالت
 علامات در سبابه که بکشد از علامات در سبابه نوع اول تا ثانی
 علاوه بر اینست که اکثر اوقات حجم مقلد بسیار عظیم میشود بحدی که نصفه چشم
 از حفره شمع خارج میگردد تقلید المرقوم
 این نوع سیم بدون عودت بدلیل اینست که هر چه که اطفال از چشم
 نموده میفانده بوده است تا بالاخر بعضی از کمال انجیل اتفاق افتاد که
 بلکه عمر بد در راه ایتر تا قدر که مزاج عین شده باشد مفید است اما از
 رطوبت بعضی سیم

مورد که در این حالت علاج مستحق را خارج ساخته
 نیز پنج صدهم این قسم فقا با نبات رسیده و دیده مذکور با
 این ریح کردن بصر در راه باز بیدار ریح صلیقه مبدل کرد
 بر سلطان و این ریح بیدار بکثیر مبدل کرد
 جز در صحت از جمله در و میر در راه اصل سنج
 که صاحب باره خود ندو او شده است بر جهت فقره

فقره اول در درم حاد علیته بناکه این علت
 از در ترین علت چشم است بدلیل اینکه در زود نیافتن علاج باعث
 تغییر کلی در مقله میگردد که علاج فاق و دیگر مذکور است مدد که مانع
 میشود و حصول غیر طبیعی که مانع از حرکت طبیعی شده باعث میگردد
 که مدد نیز از بهیشت مدوره خود خارج شود و اتصال تمام با ناقص
 بطرف مقدم علیته و یا بطرف مؤخر تیره و فتنه عقبیه غیر با این
 بر طبق در ملاحظه این علت در شرط واجب است **اول نظر**
 او باید بود و چون تشخیص هر چه از او در ملاحظه بود و از آن
 تا وقت دامید علاج بکند از در نظر قسم گمان بقصید تمام

استقامت

توجهی

تشخیص علاج در غم شدید در انجام بر داریم **اما تشخیص**
 معروف ترین کالها در این علت دو در صحت او داده اند (در جدول)
 است اینها بدو چیز است زنده و در حق مقله و ضیق حدی بدون
 زاده و وقت تشخیص شش مجاوره همراه خوف از کسر و حلقه و غیر غم
 در اول و حلقه همراه او بعد از تغییر لون مسریه تیره کی کوه منیا به دور
 کوه غم سینه بزرگ در چشمهای بسیار بزرگ شده علامه بزرگ غم
 تو هم هر چه زنده مایه اقدام کرد و از زور که درم است نریخ غم نماید
 بعد علی که در دو جمع شدت و است بدماغ کند با غم غم و با
 شدت انعامات همه در مقدم چشم فید است فقط صلیقه است
 است سلامت و برقی طبیعت زنده مدد و طالت متداول این در
 از کسر چهارم در وضع است **در هر چه** تشخیص داده شود از
 این که در جمع غیر مستقر میگردد با افسوس شش نامه چنانچه در جرات
 و حمت بلیغ است نمایند و مدد تا جلال مدور بوده زاده بر هم رسد
 چون چشم غیر با عانت ذره بین ملاحظه نماید حلقه رطوبت غم
 در حلقه غم غم غم غم این رطوبت بزودی باعث است غم غم

وسط مقدم جمیده خواهد شد - چون بزود با عانت علاج الاق
 مانع از ترشح رطوبت در مرکز دستگی نیست که علاوه بر اتصال غیر طبیعی
 نامرصد از این رطوبت سرد و نماهاست و که در مدت صدمه بعد از
 آمدن گشته بنحو سابقه در این چنانچه در فتره هم از جزه اول از جمله هم
 نمودیم و در این بین عصب منقبض میماند که نزدیک تر نمی میرد و
 خود قریب لکه ها که ظهور نمایند و چون از میان قسمت قریب که رسیده
 را ملاطفت کنیم در غیر منقبض میماند و در او بود که در اینها ترسیده و خارج
 شده و انحراف رطوبت بر عصب می شود و این حالت را که در فتره می بینیم
 انقباض می نامند و این حالت تخمیر داد و منقبض داد و چون لکه ها را
 از ماده سفید زرد رنگ بیت مقدم چنانچه در سطح با تر دم کشیده
 و این لکه ها از نمایان شدن و از نشستن تغییر مکان نمایند و در مرکز از
 پس از علاج تمام در عصب منقبض میماند و چون در وقت ما چون این
 نوع انقباض می در بیت مقدم نیز از درم قریب می تواند بطور بزرگی
 که این نوع حرکت از فرق اختلاف سبب تغییر است و در انقباض اول
 گویند در فتره نیز در عصب منقبض است و انقباض اول نیز در دم

قرینه است

قرینه است و مشخصه که انقباض میسر تکمیل تر از قرینه را منقبض زد
 و باعث درم قریب گردد - اما در هر تانی در عصب منقبض میماند
 مقله مختلف است از قرینه که برایت درم منقبض میماند و یا منقبض میماند
 در صورت اول نیز در هر رطوبت زجاجیه درشتی را در اجنبی با صبر
 مبت لایسازد و لا بد باعث زوال بر ما بقدر خواهد شد -
 اما در صورت دوم عصب منقبض میماند با بقدر منتهی اتصال غیر طبیعی از
 قرینه و یا بقدر زود حاصل میگرد - اما اسباب - یا منقبض
 یا منقبض اسباب منقبضه او ضرب منقبضه در عین عمر میماند و در
 یا در حال جزاء خاجیه در چشم و سرایت در منقبض دیگر و اثر سفید
 بر فک ملت طوفانی و امثال آنها اند اما اسباب منقبضه و تقریر
 در علاج طیار در داد و فرجیه می باشد اما انقباض در درجه اول بعد از آن
 روانه ندارد نسبت به یک مرض نیز در تشخیص داده شد علاج او
 موافق حالت در رسیده اما در صورتیکه در عصب منقبض منقبض
 سرایت نموده باشد بر طبیب است که در حکم آن از انقباض به نامر نماید
 باید است که هر چه درم درجه اول قبل باشد از سرایت و سبب

مکن کرد که مقلد در مدت قلیل با تمامه مبتلا در زایر و خاصه نما
 گشت اما آنکه از درجه بر چون با عانت زره بین مقلد طریقت
 سفید در آن دوره چندی هستی ظاهر گردد و فقط آنگاه از تعبیر لول
 یافته باشد و در سایر رتبه در بر عمیق معین نیستند امید که بر
 تمام است اگر تا چند وقت حرکات طبیعیه تغییر خواهد بود اما چون
 رجوع بگذرد بین علامات غشای کوزی خلف عقیق صدمه یا تعبیر لول
 در زره بین و شرف و غرضیه ظاهر گردند صدمه در صورت از پیشات
 معده و رجه افتاده زاویه در زمانه و اصباح صدمه ظاهر ماند هر چه
 علاج لایقی سایر علامات رویه زایر شده باشد و در وقت که
 و سایر رتبه و غرضیه معین و مایه غیر طبیعیه صدمه را مده و نود
 که در وقت صدمه حاصل شده باشد امید نیست بلکه بعد از مدت مدید
 پس از علاج کمال عاقل با عانت عمریه خاص صدمه مصدق را بعد از آن
 در صورتیکه بر لول قادر بر تشخیص رتبه و تاریخ باشد - علاوه
 بر اینها آنکه از رویت در وقت که لول یک صدمه و سایر صدمه در غرضیه
 موجود در اینها در مدت مقدمه منتهی باشد و حالت چشم بر لول
 با تمامه

بازوی

ما بوسل است در وقتیکه در غرضیه بخلف و قدم هر دو روایت
 باشد خوش بخت میتوان گفت انقسم لول و در صورتیکه با آن
 پیشات ظاهر چشم بر زمانه - اما علاج بدانکه معروفترین
 علاج در غرضیه در این زمان طرز معالجه دل بولیم فراموش است از فراموش
 چون در لول غرضیه نشانه ابتداء آنکه بقصه باز و دوراد در زوا
 صبح و شب کرمانینه و در اشخاص ضعیف لول وضع شدن الی دوازده روزه
 درین گوشه کانی بر شده و در این بین روزی سه دفعه در وقت
 دو کتد کله نمیم بریم کتد عصاره اینون بر لول دهنده و شش دراز
 بر اینتر که در سمت فوقانی عمده نزدیک بمو یا را مس وضع کنند و
 محلول از اینجه کتدم تعضین اینون و هر کتد عصاره بلاوانه در ۲
 مشال کلاب روزی چند دفعه در چشم قطور نمایند و در وقتیکه در
 نیز مستودم باشد و در غرض محلول اینون و بلاوانه رجوع شود محلول کتد
 سبک چشم در آنت مشال کتد قطره و کوه بولیم مذکور که در صورتیکه
 بزاق از استعمال کله در و زوا ل بطور رسد و صدمه در چهارم
 لازم نخواهد بود اما چون اغلب اوقات سواله آید و نمیکند در ماصه

سیلان براق و چون صفت مرض منوط است به بروز اولسین باید تا
 ادریه و اقلیدر و خاچیه سرد است نموده تا سیلان مذکور بنا کرد و
 تا جمیع علامات در زیر پس از بروز سیلان براق قبول معلوم مذکور
 بحقیقه نیز و یک مجوزه است بنوعیکه ساعت بساعت صحت در خوف
 روشنی سیلان در وقتیکه میگذرد و چون سیلان براق بنا گرفت سوزش
 استعمال داخل کلبه را موقوف میدارد و فقط محلول عصاره بلادانه را قطره
 یا هرگاه نه همین بعضی برهم بلادانه که یک جزه عسل و فلفل و چهار جزه
 مرزبان در سه روز اولی هم در وقتیکه این که در وقت دو عصبیه حرکت
 شده اتصال غیر طبیعی میگذرد زایل شود و بعد که بستره بعد از
 باین ملاحظه با تمام میزند - اول در درم عصبیه تغییر با این درم عصبیه
 که در نزد ملاحظه علامات مضمونه چشم غیر ممکن است - هر چه خواه درم
 عصبیه که در نزد ملاحظه شده خواه که یک باره از غیر باشد علاج او
 منوطا بعد از سیلان براق است - سیم بهترین نوع سیلان براق
 استعمال در غده کلبه است از آن دستور العرف فوق چهارم که از مغزی در ضمن
 علاج بکنند همچو جراثیم قدیمه میباشد - پنجم پس از بروز سیلان براق
 باید هر چه

باید هر چه دیگر اموقوف نموده کار استعمال ادریه که منوط اند برتر است
 ششم در صورتیکه سیلان براق ششماهه میگذرد و بجز هر چه علاج
 سفید یا قهوه کرد و ادریه در زمان مینا بدلی بر نظر عقیر بهتر است که بکنیم
 از آنهارا توجه نمود بالعکس از اول استعمال کلبه از آنرا و بر لانه بطور
 زیاد که سیلان براق است فقره دوم در درم من عصبیه
 در صورتیکه درم من عصبیه تغییر و بعد حادثه چشم بدون علامت
 توهم چند مرتبه است خوف از روشنی تغییر طبع عصبیه
 و مینا عصبیه و در حدقه ناچون درم من عصبیه میگذرد و در
 مقدمات حادثه اکثر غیر طبیعی این حالت ملتفت نمیکند تا اینکه
 به وقت ملاحظه کرده تغییر طبع حدقه مشاهده کرد در این ضمن
 چون در بعضی چشم را چند دقیقه مقابله روشنی نگاه میدارد عصبیه
 سرخ رنگ سیلان و موصوفه میگذرد و بالعکس در مرتبه است
 تاریکی حدقه بقا عده طبع حدقه در بعضی است از خطوط
 در مقابله چشم و چون این حالت فرنیست شده بطول انجامد حدقه
 اغلب عصبیه و غیر مدور است و اگر چه بر طبق محلول عصاره بلادانه

نویادم

بجز آنکه در بعضی موارد با ماله فانی می شود بهترین درم زمین
 غنیست یا صبر می کرد از مستهلک الوده در شستن حوضین و اطراف او را بزم
 زمین را می برد بدین نوع که هر هر را با احتیاط بر زمین با ناله در چشم
 به پارچه الوده بپوشاند و از دست بردارد و در هر روز از او دست بردارد
 مذکور اما در باره علاج درم غنیست به آنکه اگر آنها علاج هرگز نباشد که
 از آنها که التهاب درم در صورت تمام باشد که در این علت خصوص است
 بیخ شکر بمقدار نه بخم بمقدار ششتم و با استعمال پوست کینه با شراب
 بدست مدید با جراه وضع و غده کاه و غصیر با سیاه
فقر حیمین من تعذیرات عی طبع عیض حلی من جرون اساع
 و منین او دانس او در بیان اول در اساع غیر طبع صدق
 این علت یا غرض است یا در آخر غرض او یافت می شود در استسقا و دفع
 و در نه اولی بسیار و بعد از نوشیدن سموم خنده و جویون با دم بخ و تر
 کینات سمید او و در این مورد که حرکت غنیست نیز تغییر است و در
 وجوده بیان سمید و مویر صدق نیز است ده است اما با کثرت قوه
 حرکت غنیست به ذاتی ادنی الحقیقه نیست که گستره غنیست
 به بر از رو

که بجز از اوقات پس از استعمال طویلی عصاره بلا دانه و بنز الیج
 دانشان نه عارض می شود و بجز از اوقات دیگر مویر است و نیز کاه هر
 از عادت نمودن چشم بجز از آنکه در مملکت است که این حالت ذاتی
 باعث خوف و شرم و زور و زوری و کوری و کوری است باعث بزوال بسیار
 می توان شد از جهت زیاد حرکت سفت غنیست به علاج
 اساع ذاتی مویر است با اینکه حین اعلا را بواسطه سنگ چشم
 متاخر سازند و محمول از آن الی چهار گندم کبریت ایگات اور و از
 عم الی گندم طبع طعام در شغال آب در حین قطور را بنده همراه
 استعمال اساع طبع پوست کینه کینه و سنبه الطیب و کاه هر نوشیدن
 مسلی از شخم منظر و مانع شدن از زور و شرم به هر چشم بواسطه
 شرمشده از جویر یا نانه نصف کرد که در وسط او مویر کوچکی
 باشد بیان دویس در صفت غیر طبع حلی من
 این علت و بجز از امراض ماغنیه گون همچنان مقلد و بالجو ایلیا
 و اختناق رحم غرض بود و ذاتی در شخم که متصرف بسیار صیقله و
 صفرا را از غده نماید چون حکاکان و مس عساران و در این

صورت باید از این کسب نغش در بعضی را توقف داد و در اثر آن یک
 و یا حیثی از چوب سیاه با سوزن قرار داد و در آخر از اوقات معالجه کمال
 مقرر مسدودت طولانی بجا می آید و ای روز حاضر در پی و همچنین
 داغ و داغ در شماره بلاوانه با شماره بزایج مفید بوده است چنانچه
 موقوفه انور کردیم و نام نغش از نغش که تمامه معالجه یافته بدین
 نوع که نشین کسب شماره بلاوانه است که در نتیجه مقدار روزی
 نمودند تا به گندم در شبانه روز رسیده اند

سنت

۲ حقیق

مدت تعیین نکند جذب میکند — انسداد حده و اغلب نتیجه
 او را هم سایر نغش عن است و هر چند این علت مانع از تشخیص
 روشنائی نیست بلکه این که مرکب بعد دیگر یا نتیجه درم شسته باشد
 که در این صورت بعد از علت حده را برشته است —
 چون تعریف این علت و علاج هر دو را حکم بود که بر تعصیر نام
 در کتاب کماله صحیح بیان نموده که تا بقدریت الا این که مذکور نامیم
 که یکی از موقوفین ابطا از نغش کماون دو بیدار نام بدون معتر
 علاج این عرض ناموده بدین نوع که بعد از استعمال خارج شماره
 بدست ملوم و بدون حاضر نغش با استعمال داخله و ابتدا به حده
 جزو ممتد جابران از خود تا علامات سستی ظهور نموده حده
 نیز بطور کثرت ده شده بعد که بعضی اجزاء مجاوره ظهور میکند
 تشخیص میداد فقره چهارم در مریض مستقیم
 درم سستی در تا مریض مرف در است و اغلب اوقات مرکب سستی
 عین و یا نتیجه آنهاست و در خوانم خود و حوازه که با سستی تشخیص
 بدین معنی از تغییر البصار چون دیدن پشه و مریضی محتاج با وضع

و نقل در زخم خفیه در جبهه در قوه و در اولین گوش و همچنان دم
 در غم و جوش علقه بود رنگ از طرف آینه در غم و غم که می تواند
 پاکش در سه و شش و شش سیلان دم در این جوش که می تواند
 نقره نقره غلکه چنان می نماید که غلکه جوش را در نقره نقره غلکه با غلکه
 و توج و جمال در خون همچنان دم در غم زین شدت نماید که از آن
 اجتماع دم در خون بر کند و دم جوش یا در میان می شود و صلبه و باور
 مقدم چشم منقب شود و چون دم بر غم نقره نقره در او غلبه
 و باعث لغت بایم در بیت مقدم شود و چون دم بطول بخامد
 کردید اگر در زینت بغتة رطوبت زجاجه تغییر نماید و در اول آینه
 مذکور در قوه و دم از جبهه اول زجاجه در غم ظهور نماید و معلوم است
 در صورتیکه در غم نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره
 جزئی با آنست که در جبهه جوا هر بعد اما علاج
 معلوم است که علاج در غم نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره
 منوط است باستعمال در بیانات غم در غم غم غم غم غم غم غم غم
 معروفه از نور و لیبو نام غم را بمقداریکه ضعف حاصل شود در اینجا
 از بکار

از جمله لزومات می دانند و اعتقاد بنفایند زلو و جانت ندرت
 در جز از کالها رو کین بلیز در این با غم غم می دانند و باید در این غم غم
 ضعیف جبهه رخ همچنان دم با غم زخم را جوش نقره نقره نقره نقره نقره
 بماء بلج در دست بساعت پانزده تا از نقره نقره نقره نقره نقره نقره
 آب که کز داشته که قدر رنگ طعام و عدول مخلوط داشته باشد
 و چون آینه سماجود است و دفع او را نماید و با غم نقره نقره نقره
 لحظه یا در این بید انجیر تا در صورتیکه حالت غمده و لغت از زجاجه
 طبع خارج نباشد مناسب ترین و در این جگه همراه زین
 و همین نوع که در نقره اول زین جبهه جبهه جبهه جبهه جبهه جبهه جبهه
 مذکور کردید و در این محاله امید است که در غم نقره نقره نقره نقره نقره
 تخمیر رود لبش طراست که طبع در این در استعمال این تدریج است
 غم در می گویند تا نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره
 در صورتیکه بدون غمات شکر نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره نقره
 شد به همراه سیلان غم و صراج و جوش در غم غم غم غم غم غم غم
 مقدمه و ظهور برین چنانی در غم غم با غم غم غم غم غم غم غم غم غم

معینه در چشم تیران تشخیص داد که این علامات دلین در چشم شبکیه
 در اثر حرارت که نزد تا با لغزده نگویند و عموماً مرکب بزم میسوزند
 علاج این مرض اختلاف علاج در غم غمیه مذکور در فقه
 از این جمله دوم و با علاج درم تا چشم که در فقه اولی از جرم جام
 از این جمله دوم میسوزند و خواهد بود
 فترت شش در من زوال استیسا این من عبارت است از
 تغییر از تریا غیر بجز عصب و شبکیه خواهد و از خواص چشم که بالمره مانع
 اصدار و چون این حالت غیر عادی می شود و سبب باشد تغییر از تریا یا
 با صوره و شبکیه را زوال استیسا ناقص میمانند - اما علامات
 زوال استیسا بجهت سهولت تشخیص بدو نوع منقسمه اند - نوع اول
 علامتیکه در بعضی موارد استیسا به نوع دوم علامتیکه استیسا به
 طبیب آید - اما علامتیکه در بعضی موارد استیسا به نوع دوم در بعضی
 خواهد در هر دو بلا شکر اصدار بتدریج یا سرعت غیر میگذرد و این
 عاقل تر است عام که در داد این زوال استیسا به مجموع است و قبل از این
 علامت عام همراه و علامات دیگر نیز ظهور میسند از جمله اینکه
 افرا.

بفرز اوقات مریض شونت معتد یا معتد را از حس نماید بوستلا
 کرد بدو ارسه به که چون موقوف کرد و تجویز و ضعف تمام انصاف
 و در هر جزو نسبتلا بین چنان نماید که اگر در خیار در تحت چنین تجویز
 بقسم که در بعضی زبانه نمودن آنها احتیاط نماید به در هر جزو یک از نسبتلا
 صد و شصت ذرا دارد که شدت و طول و اوقاش شدت و طول
 ضعف به است و در هر جزو یک پس از آن تمام بهر نیدن از دل
 سیاه صدام بالمره فانی کرده و فقط حالت عمر تمام باقیست و در هر
 از هر جزو یک صلاح بطوری شده است که نسبتلا به نیمان شود
 و از روی این علامات است که در بین زوال استیسا صاحبان این
 علت نیز نسبتلا شود به صدمه و قوه حافظه که این حالت دلین
 مرکب خواهد بود - بعضی اوقات دیگر فقط نصف شبکیه نسبتلا
 با سته خاکی بجز تقسیمیکه در بعضی این است بعضی نصف اجزاء خارج
 مینشند و نصف دیگر معلوم نیست و بعضی از هر دو وقت ملاحظه کردن
 شش بعضی جانها را در امر نیست و بعضی جانها را تربیت و یا بهمان
 مرغی که شش معتد در چشم میبرد و بعضی از هر دو ضراته برقی

بجای آن که می نماید و نیز در یک علامه بر ضعف بعضی از نشانه های ^{میباشد}
 بقیه سیکه در جابجایی نام یک شیء صغیر را از اثر تشخیص می دهند و بعضی در
 اجزاء مجاوره را در فوینده و بالوان محاذ غیر موجوده را در اطراف
 آنها تشخیص می دهند و نیز از زخمی دیگر با انگس هیچ لونی را از لونی دیگر
 تفاوت نمیکند از اولی هر چند این علامات مخلطه کمتر مقدم یا همراه
 نزول آب سیاه غلبه زمینیه بنا به همان دانسته که در جو آنها بدون
 وجود ضعف شده بدین در هر طوارق اوقات دلیل نزول آب سیاه
 باشد چون در بعضی اشخاص بعضی از علامات مذکوره مادم المهر موجود
 بوده اند بدون اینکه هیچ وجه قوت با صحره برود نموده در کتب
 و هم بنا به تجربه و جوهری که با چند علامات عصبانیه خاصه در مقله تشخیص
 نزول آب سیاه نموده در طبیبان است که از خصصه احتیاطی که در
 تعدد الموده نماید که حاصل شود از آنکه از بیانات نمودن بعضی در
 ملاحظه از خصصه اما علامه تنگ بر طبیب است هر چه خود بخوبی
 حد و اندازه که اکثرش و دنا در زمین و در عموما از زمین است مدور
 خود خارج است و هم چنین برای حدت بندرت بحال طبیعت است

در ابرام

و اگر چه بر خلاف اوقات که درت او کافی است و با یک روز از بدین
 شده است چنانکه قبلاً از این دفعه نهم از خرد اول از جمله دریم
 قوه اول از خرد نهم از جمله دریم نهم که در آن با چون بدقت بحالت
 واضح چشم را ملاحظه کنیم معلوم می شود که درت او قوه اول
 نزول آب سیاه در حق قله در دماغه است و ترکیب حیثیت
 او قوه اول است که درت او در آن روز که درت سیاه و علاقه
 بر آنها حرکت طبع غریبه در وقت تغییر حالت از روشنائی متاثر علی
 بسیار قید است چون مدت فقط در یک چشم باشد چشم دیگر
 سلامت و در وقت باز بودن هر دو چشم با آنست که اکثر در هر دو
 حدت تغییر می آید و حرکت عصبیه تمام است اما چون چشم سالم است
 حدت چشم علیه لعل کش و در باز او یعنی غیره و در عموما
 نسبت ملائین نیز در آب سیاه است که از حیدر شده بدین خوب و با انگس
 از هر طرف طالع چون نزول آب سیاه همراه بود بقدرت محدود و فلفله
 یا فلج اطراف یا تشنج در آنها اعلی و غیره نیز در یکی مرکب خواهد بود
 آب سیاه بر خلاف اوقات بطور قوی در بر خلاف اوقات و دیگر متانی

ظهور کند و در بحر از غیر متصل در بحر منقصر بطور فوری است
 و بعضی از اوقات بر سر است مفرد و بعضی از اوقات مرکب بر اول
 و تزلزل آب بر او ریه و قلت تمیز عطا و یا بحالت مزاج خاصه چون
 ریح طیار و غیره است استفاد مزاج و حرمت و بعضی از امراض
 کلیه - اما سبب تزلزل آب سیاه بطور عموم - بر درین مرض
 نسبت بسبب جنس اود و اولی اتصال کل است که جهت سبب سیاه و
 قوه پیش از اینها که در مستفاد به و میباشند بسیار از اوقات
 او را بر تزلزل آب سیاه منوط است بموقوف شدن حیض با سیلان دم
 بر اسیر و ندرت دیده شده است بعضی از اوقات که در حین مستفاد
 بقوتند و طولانی بوزن در ماه سیم و چهارم هم تزلزل آب سیاه میشد که کل
 از وضع بحر کجودی غرقانی میگشت بعضی از او دیده چون او در بر سر
 در بحر از مزاج باعث تزلزل آب سیاه کردند و در بحر از مزاج درین حالت
 منوط میبوستند به مزاج و گرم مده و اما در احتیاق رحم است
 و در بحر و کما بعد با در در خروج عمومی هم رسیده از بحر بسته
 در آفتاب شده یا در سفر و طولانی بلدان بر برف همراه آفتاب

از بحر

از جلا سبب آید این علت منفع مزاج است و از حین خروج مزاج
 بجز از لفظ و سیلان طولانی بزاق و اسهال مزمن و غم غصه و بجز
 بر نهایت و غیر از اوقات هم دیده شده که تزلزل آب سیاه بعد از خروج
 در حین لغزش و اسهال ز فور مدوم شدن عرق یا با طور نمود
 متوجه را بگوید غصه یا ز موقوف کردند اما نقد متوجه
 تزلزل آب سیاه بطور عموم - اولاً بیاید و است که ندرت سیاه
 نیافتن این تزلزل منوط است بصعبیت تشخیص سبب بکم حوصلی
 بنا عطا میاید شفا بیشتر باشد در وقت که سبب معین در وقت
 کامر باشد و در وقتیکه جدید حصول تغییر جسمانی عصبانیت است
 کمتر بوند - و غیر از اوقات هم بدون علاج مخصوص تزلزل آب
 شفا یافته بود کما بیان یا برود بعضی از امراض دیگر که بصورت امراض
 جمله به حاده بعد از ترشح ریم از اذن و یا عاف شده یا در پس
 از رحمت معین با سیلان دم بر اسیر که قند منگوشه بوده
 و این قسم از تزلزل آب سیاه که پس از افراط غمحات ظهور
 نموده باشد اغلب پس از موقوف داشتن تخفیف گویاید

در صورتیکه نزول بسیار در جسم را مستلزم استقامت باشد علاج
 بسیار در دست در خون نازک علاج کثیر تر در او ایستادگی
 علامات را میزنند که در او ایستادگی بود و چون علامات
 و دین پسته و نیم نوز و جزو اشغال آنها
 اما علاج نزول آب بطور عموم - چنانچه قبلاً در این
 بیان نمودیم شرط اول نزول آب علاج بسیار است
 پس بر طیب است که سرگلا در جهت جرم او ببرد اما در کس
 که پس از دانستن سبب یا زجر از اوقات علاج بسیار خوب است
 بجز آنکه از اثر شده است سبب بر عصبانیه تغییرات جهانی در او
 مترادف حادث گشته باشد که در آنجا بر طیب دست سر نازد
 در صورتیکه طیب نتواند بسیار یا بیکبار باشد و یا در آنجا
 تکثیر بر او باقی نیست الا آنکه سر کند که بواسطه علاج تجزیه بر
 نماید و چنانکه تمیز معرفت ترین از اقسام علاج تجزیه در بدن بعد
 ببلای تدریجی است که نزول آب بسیار است که تعیین باشد
 خواهم برداشت - اما او به در حلقه و غایب که بر او
 معینا فادانه

مغیبه فادانه - از این جمله معنی مستقر است جهت رفع املا و معده او و بی ع
 و تغییر دادن قوه جسمانی را - در دویم سولات قویه که در وقتیکه
 همچنان دم بر نفس موجود باشد اما چون همراه همچنان دم بیست نفع
 نیز غلبه نماید بهترین طرز استعمال آنها از این فرار است که قویه و در حین
 استعمال سولات از راه دهان نهند تا نیز مستقر شوند بعلقات -
 سیم اودیه موقت منافع کلی بخشدین در وقتیکه جلد علی الدوام مبتلا
 بدیورت شده باشد و در دست چهارم و صورتیکه نزول آب بسیار
 پس از حبس طبع بر او نماید نمود اودیه مخصوصه بر کوفتن او و بعضی
 اوقات مغیبه بود بهیچ اودیه قاتله که منافع کلی بخشدین در وقتیکه
 از خروج کم بود و خفست جز ظهور کرده بود ششم اطلاع و تهیه مغیبه
 کردن در وقتیکه تک بر قویم بودن راه او بجز با علامات در حین
 امراض کبده موجود باشد و در اجتناب از آنها واجب است در بکار
 نزول آب بسیار و در طوبت زجاجیه و در از جود رقیق الدم در هر
 از کلهای مزوف که در نزول آب بسیار بدن سبب معین نه تا منافع کلی
 از استعمال اطلاع بر تهیه دیده اند و معالجه نام از این در این

باب گفته است که عاصی که دیده است از این نسو که بگیرد یک کینه هم
 دارد که گشته و سرش متعالی است مطهر و معال منج و بر بیت قطره
 اخرون اینها را به وقت صومعه بیکه بگردد صبح و شام سه مقدار از
 این مخلول با برض میباشند و اتفاق افتاد این که بس از نوشیدن
 چهار کتبه در آن گشته علاج کار بروده است بجهت در وقتیکه
 که درت داشت و معین از ابتداء این ظاهر میکند و دید ما پیرام که پیراز
 معروف ترین کارها بر سر بروده است شخصی نفاش را که بدت شش سال
 را در آن
 آب سیاه مستلا بوده بدین نوع بشمار که هر ساله که مستر امر بر زمین
 در زمین تهرین می نمود و کلمه را بعد از ششم می نوشت تا مقادیر کم
 زمین را در او در آورده کند که هر روز سه و سه لایه بیرون
 عارض گشته ابصار تمامه رجعت نموده بتم او و به ضعیف شود و در وقتیکه
 اینج طایفه جسمانیه در مقله موجود نباشند و از عمل آنها است سبب
 الطیب و کانور و غریقی سیاه و سفید و القوزه هر از در جنبه سبب
 و پنبه رو منقول و دیگر تر که پوست گشته و احتیاط از آنها لازم
 در وقتیکه نوزاد بسیار سخت را مستلا نموده باشد که عادت
 به پوز

به بیست مرتبه چون از تجربات صحیح معلوم گردیده که در انحال
 خاصه او دیده مذکور مضر نشد و در وقتیکه شدت وضعف نوزاد
 آب سیاه بطور نوبه ظهور کند استعمال گشته نیز احتیاط دارد که اگر
 قیر از ریح بر مضر از این خون و سه ملاط میخورد و هم چنین استعمال
 اصلاح حدیه به اغلب اوقات مضر است بجهت این که سبب است
 همچنان دم نرسد که در این نرس مضر مضر است
 اما او به خارجه که در این مرض از راه بجهت مستعدانه یاد مضر بعضی
 خفیفین بکار برند و از قسم اول که مخرج دم صافن و مخرج در آن
 و ضاخر طی و تهرین هر هر طبقون با خوش در خلف غنی و در آن
 نباید خوف نمود از صحت آنها بدلیل این که منافع نفع آلا این که
 آنها نشاید و در ضمن ادوات در این اوقات میسر هم مصلحت
 تویه و جلوس اطراف ساقله در آب گرم مخلوط بخورد و جوهر
 و جگر از وقت از ابتدا او و به معطر را نیز مضمی می دانند در وقتیکه
 میروح به مایه موجود نباشد و نسخه مناسب بن قرار است
 بگیرد که بریت ایفات زلیق بچ کندم داس رو ن ش می هم

گویند که کندی که در آن است از آنکه مخلوط بهم نموده روزی یکبار
 دفعه در بستر کشند اما آردی که در روی چشمین است در آن وضع
 در هم ریختن را در هر روز یا بدون او در هر کجایه و امثال
 آنها - اما هر ایستون - مرکب است از آنکه کندی ایستون معطر
 ده شقال هم رسیده - اما کبریت ایستات زین معطر - که هم
 کبریت کسر زین معطران گفت و در قدیم بنام تر به معنی کوز
 حاصل می شود و صورتی که در بقیق بنامه در عرق کوز کوز سر کرده
 محلول او در ظرف نجار بقدر یک شانه آب چهار روز این معطر را
 خور کرده او را در آب مقطر که در همین جوشن باشد داخل نمایند
 تا کوب زرد رنگی حاصل شود که پس از آن شانه این میان کاغذ
 جذب تر به معنی نخا به بود - اما هر هم کوب - بکیرند که در هم
 کوب یک سیر در پنج سیر آب نیده پس از دو روز آب زلال اول
 بردارند و پنج سیر آب دیگر از روی صندل نیده پس از یک روز بعد از آن
 مجود را با عانت شازند نمایند و هر روز آب مخلوط بهم نموده با
 دو سیر هم رسیده در آنش تلایم پوست تند تا آب بکلی بخار شده

(دگر بنام ایستات)

(هم کجایه)

فانی گوید

فانی گوید و انقا از آتش برداشته بهم زنند تا سرد شود
 در آن سیکور صاحبان نرول آب سیاه تخم کوبی و در شرف وقت
 ظهر پیش از عصر است و صبح خسته غیر محرک باشد و علامات
 و با علامات تغییرات جسمانی در چشم کوی می شود که استعمال معطر
 بعضی آردی که حراره جانیز است بدین نوع که جوشن را در وقت
 با آنها آلوده نمایند و در روز بخار آنها را بمقله برسانند بدین قسم
 چند قطره از آنها در کف دست ریخته دست بهم مالید بخار
 فرار آنها را بمقله برسانند در امثال آنهاست لفظ سفید و عرق
 بومادران دو هم فرار او و امثال آنها - این نوع ^{بعضی}
 در باره نرول آب سیاه بطور عموم - اما بجزه تخم کوبی و دیگر
 اقسام حالت مذکوره و غیر مذکوره یکی هر دو فترین کمال اثر می
 یزد نام اقسام نرول آب سیاه را بچهار نوع تقسیم نمود چون زین
 قسم انقسام فایده نام در حاله دارد و لهذا نام در این تقصیلا
 او فرود آمدن میان مرناشیم - نوع اول نرول آب سیاه است
 که علامات او به تنهایی از بعضی فواید میقتضی یعنی هیچ علامت

تغیر جهانی در او جمع کرد و در فی الحقیقه تروال بسیار عصبانی توان
 گفت و این نوع نیز در قسم است بانزول بسیار یا از یاد می
 عصبانی بانزول بسیار بعلت قوه عصبانی است اما قسم اول از نوع
 اگر عارض میگردد در اثر جرم گوید در ابتدا مینمایند بجز تفرق و غلبه
 برق حقایق مانند وضعف بمرتب در علاج شد به علامت شسته ضربت
 بنام گرداننده و علاج این قسم تروال بسیار منوط با استعمال ضد و
 چون قصد پا داشته باشد و توقف در نزول آریک عکس العودام
 نگاه داشتن رفاده مبلول باک دارد بر چشم و قرار دادن در زمین
 مختلف چون علامات در زمینه توقف گشته رجم شود با دوید حرکت در راه
 که در تعریف علاج عمر قیصر از این مذکور شده است اما قسم دوم از نوع
 بخصوص مستطاب سازد اشخاص ضعیف را خواه این علت ضعف
 را عارض و خواه در اثر باشد و در این قسم هرگز احساس برق حقایق
 ظهور نمینماید و حس تفرق عقل و مداح موجود نیستند و حالت انقباض
 شده بعد از خوش حال و پس از نوشیدن شراب بسیار در وقت
 هر اسبابیکه باعث ضعف شود و این قسم اشخاص در شب
 بهتر در

بهر در روز کمتر نیستند و علاج در این جامنوط است استعمال
 مقویات بمقدار تقسیم مدت طولانی چنانچه در سخنر کتب مذکور
 سال عادی بود بکلن و نگاه کور دیده بود استعمال کند که مدت یا
 هفته همراه حرکت عادت به کافی در علاج تمام بود و عموما مقویات
 در این حالت خاص استعمال منطیقا با اطلاع حدیه به چگونگی و کافور
 و سنبله الطیب نیز مفید است اما نوع سوم است تروال بسیار
 باک در دست معینه در خلف مقلد در این نوع نوع حرکت طبعی
 عنایت باقی است تا مدتی که تروال بسیار تمام نرسیده و یا پس از آن
 حرکت عنایت طبعی و حدود گشت و میکند همراه که در دست زرد
 سفید یا رمادی اللون و مقود عنق مقلد و هر چه طولانی است این
 حالت بیشتر نشود لکن عنایت نیز مابین تر سفید گردد تا بحال این
 نوع تروال علاج بناقد است بضمیر که تقه المعرفه او بسیار در دست
 نوع سیم است تروال بسیار است با تغییرات و این است چشم و یا یکی
 از نوع او و این نوع را گمان مذکور نیز قسم قسم نموده است اما قسم
 اول از نوع سیم است تروال بسیار است که میباید بود در دیده
 نوشته در

مرد و خسته و علاج مرتبه بجز اول را در درین قسم نزول است و در وقت
 در موی صلبیه و تخمیه زیا و کله نا همراه حس نشتر مقلد و انسج صدق و هم
 حرکت از دو طرف ضعف اعضاء بشیر که انشیا مجاوره در چشم
 از جمله یا برابر عاطشه اند در این علامات متدراجا نزول نموده برین
 بکجا که در دو حدقه عاله و ام کش ده تر و این تر نشو همراه قلت حرکت
 و تمد و ضیق و تشنج شده در اطراف تا بالاخره سایر جواس نیز ضیق رفت
 و در صورتیکه او در برینه در اهنر سباب بودند علامات فاضله است او
 چون میبست شده و قویخ نیز ظهور میماند - علاج این حالت
 و تر که در او در طب ریح شود و مولا است بعد برات صد و صدی چون
 باز در او در ریح کوش و بر سوز و استعمال افلا حوضات نباتیه و انمده
 از مفر تا ن در که بر جبین اما چون نزول آب تمام باشد و علامات
 همچنان دم دیگر موجود نیستند استعمال افلا نقطه سفید و کافور سفید خواهد بود
 برین نوع که یک مشتاق کافور جو دانه را همراه است کافور سفید در
 عرق جوی را آن صحر سازند و برین روز در سه روز هر قدر در قطره از آن
 حملول با برداشتن میزند و در آن فراموشات او در هر حرکت فراره کرد

نویس

در تعریف علاج عمومی میان نمودیم چشم برسانند و چون سبب علت از
 سرب بوده باشد علاج داخلی از قرار یک در مصلحت با او در کتاب اسباب
 الله دیدند که در است - اما قسم دوم هم از نوع صیم نزول آب سیم در میان
 مایه فولیا و اخلاقی رحم و تشنج - بدانکه چون نزول آب سیم عارض
 می شود در اشخاصیکه تبر مستلا با مایه فولیا و با مایه قرق رحم و یا تشنج هم
 و یا تشنج منصرف مستلا بودند حدقه این آب سیم باریک و مقلد غیره
 متحرک است همراه حس نشتر و جبین اکثر نیزه باز تا قلت اعضاء در اند
 اعضاء بکلی معدوم است تا چون تشنج در این منصرف شده حدقه اکثر
 ضیق است با حرکت غیر از او مقلد جبین و در مستلابین ابرج علامه
 مخصوصه باین مرض حرکت ده است و حرکت غنیه بسیار قلیه با حرکت غیر
 از او دیده عقده پس از علاج صرع و نزول آب سیم در مایه قرق رحم و مقلد
 در اشخاص تشنج و آب سیمه بالاستند که مستلابینند چون اینجات
 کرد در همین میرون آمدن اسنان حرکت غیر از او مقلد جبین است
 ایضا نه با عدم حرکت غنیه بکشد دی حدقه اکثر تشنج علاج شود در مایه قرق
 رحم مایه خواهر بود - علاج این قسم دوم نیز در کتاب

منوطا بعلاج علت اصلیت و چون این اصلیه علاج پذیرفت و
 این تروال بسیار باقی مانده باید رجوع نمود با دویه ضد تسخ و غوطر
 اما قسم چهارم نوع سیم - تروال بسیار است در مبتلایان
 بطبیعه و این قسم تخمید داده شود از طول زیاد در بروز و تواتر
 بسیار تغییر لون حده که گشته و زاویه دار کرده و از لون زرد
 چرکین صلبیه بفرقی شدن و زرد چرکین صورت با صداع و تهی
 الدوام در غنچه در این حالت نیز رفع علت واجبست بر رفع سبب
 و باید بنگار از استعمال بر منور اجتناب نمود چون موما مفرند
 اما قسم چهارم نوع سیم - تروال بسیار است از بیوست
 عادی و این قسم ندر تا باعث کوری نام است مگر اینکه بیوست
 باشد بوجود کرم معده و از علامات اوست که حد قوت و
 خرم دور و مضاف در بسیار است با قلت حرکت غنچه و سیلان
 لامعه قلیه یا کثیر و تمده و مفرطین و جثا و وجع خم معده و سایر
 علامات امتلا و صورتیکه بیوست مزاج با کرم معده و امعاء
 ترکیب یافته باشند اعمار اغلب تمامه معدوم است و علاوه
 اولی

برکت دوی حده صلبیه نیز در اطراف تریه غریبی که در رنگ کرده
 علاج منوطت بر رفع سبب اثر و دفع دیدان معویه و معده
 از فرار دیگر در طلب مختلفه از اسباب التدیوید و در فقره بانزدقم و فهم
 و این قسم از کفایت رشتن از فصل اول از باب دوم کتاب ثغابیه
 به تفصیل مذکور است - اما قسم چهارم نوع سیم - تروال بسیار
 که نتیجه باشد امراض جلیده به جائز اولین قسم مخصوص عارض کردن
 از قورامو قوف شدن مریخ و آب و در این صورت حده صلبیه که
 بدون تغییر لون دیده که در دست و غنچه غیر متحرک دست صلبیه
 از جهت اجتماع دم در آنها مریخی شکل بوند - علاج - چون
 در او ایبر لطیب رجوع نموده بر دست که سوخته تا با عانت جلک
 مریض در آب گرم و زوش نندن بلا دانه و اکونیت بمقادیر بسیار
 جزئیه مرض جلیم سو قوف شده را مجد و ظهور میاورد و در بعضی از
 اطباق بهین منظور تکلیف کرده اند که این قسم مریخ را در حین
 خواب همراه کسی بخوابانند که همان مرض جلیده مبتلا باشد و
 عملیت بسیار صعبه اغلب اوقات بیچاره را چون رجوع

از شدت سبب اغلب هر چشم مستجاب میگردند و علاج منوط است بر نوع سبب
 افکونی بسیارند در است (نوع چهارم) نزول آب سینه است با علامات
 نوع سبب بالا شکرک این نوع نیز نوع قسم منقسم است -
 اما قسم اول از نوع چهارم - نزول آب سینه است که در صاحبان نظر است
 قسم اکثر باقی است که در انات و ابتدا منما به بدین بخار یا دود
 اطراف استیا تا جبهه با منظره در وجه جلوه جفن و در وجه اطراف یا در عقب
 که مختلف است از قرارها اجتمه که در او سر و در طب و وقت خوابیدن
 بر در متکا بر و پس از تغییر شده بدلق نی یا نم شده بدو جمع تر از این حالت
 بدت قلبه بر قوف که در در منزل کم خشک و غلبه از فاعده طبع تر
 و غیر متکس است و در کشتن این چنانچه از نظر یا نردم جین مر سواد
 با تغییر لون سولست که این قسم از نزول آب سینه است بنزول آب سینه
 عروق و مویرقه علاج این قسم از نزول آب سینه بسیار است جهت
 صعوبت رفع سبب که باید جهت در وجه شد علاج خاص تر از نزول آب سینه
 کتابت شایسته تفصیل منگوار است اما قسم چهارم از نوع چهارم نزول آب سینه است
 که نتیجه باشد علاج نور کجی و جرب نورانی است این جراحت و داع نموده

علامت

و علامات این قسم مائه علامات نزول آب سینه اند و در مستجاب
 و در هر دو در اینجا نورانی شده در صاحبان نظر است و امید علاج
 سبب که علت چشم تازه و تغییر جسمانی در معادلات کم دیده باشد
 و در بن منظره جرب و جرب با حاضر کننده از علامات انصاف نزول
 سینه چشم منقسم است که در کجی که در با لور ظاهر هم انقباض جرب و جرب
 و در قوس که نزول آب سینه است که در این نور جرب است با سینه
 خردید و با شش در این جرب جرب جرب جرب جرب جرب جرب جرب جرب
 نزول آب سینه و از او خبر جرب کنند با و دیده جرب که در جرب
 آب طبع که در منقسم و کبر بطور انقباض مطلق و کافور بمقدار
 منقسم (اما قسم سیم از نوع چهارم) نزول آب سینه است که
 بطور نور عارض میگردند و از تغییرات انسانی شده دیده و عموم آن است
 این قسم در اخره منفرود و به راه بعد اوران دی مدتی بود
 زاویه با عدم حرکت غشیه در دره جرب و مویرقه و چون این قسم
 بطول نامی در صلبیه و در طبیت رضیه زرد رنگ میگردند و چون زرد
 بمعالج رجوع شده فایده کار از استعمال مقرر حاصل نموده اما چون

مرض طولی خاصه علاج نیست مگر از استعمال آبها طبعیه کبر قیئیه
 ادویه مقویه محرکه (اما قسم چهارم از نوع چهارم) نزول آب
 و درانات پس از فور مجودم شدن ترشح شیر و علامات او در
 فور و صعبه در حاین است باک دی جزئی صدمه و عدم حرکت
 عنیفه و احساس برق چاق و خوف روشتن و همچنان دم در اکثر
 نوع عین و نه این که تا بحال ز شیر مملو نماند مطلق و خلاص میگردد
 همه این قسم علاج با یکدیگر ادویه استعمال نمود که قادر بر جمع دادن
 شیرند مانند اخمه فاقه از بزرگ نوزان و بزرگتان و بزنج
 با شیر در حین روز و وضع ماهوت بخورده بجهت پاک و پاکر با
 یا کند در شب و نوشیدن دم کرده را زیاده در در شیر حیوانی
 و کیدن یک پستان را با طیف بزرگ و یا یک بچه یا بود مطلق
 مخصوص شیر بیا دگش و چون از این قسم رفتار ترشح شیر جهت
 نمود باید از داخل ریح کرد بکله ضم بنجانفور و از خارج بخوش
 و شمع ذرا بچ و در آن مضم (اما قسم پنجم از نوع چهارم)
 نزول آب بسیار است از جهت تغییر جسمانی عصبانیه و یا عظام در

(مجموع دهنده شیر)

یا جم

یا جم دماغ این قسم از جمیع قسم دیگر در تر است و اگر در کمال
 نمودن یا زمان با حانت ترشح علامات متفاوت هر یک از این قسم نزول
 از قرار اسباب واضح در دست نموده حاصل نزول بر مبالغ بسیار
 قید است و اکثر این قسم نزول علاج ندارد و فقط جهت اتمام تعریف
 علامات هر یک با در اینجا میان مینمایم پس هر یک در صورتیکه
 تغییر جسمانی عصبانیه و یا شکلیه موجود است در این جمیع استیا خاصه
 از دود و یا بجا را حاطه مینماید با نماند و حضرت رنده در حق تعلیم مینماید
 این که از حقیقت مقله فاضل بر او اثر نمایند با عدم حرکت عصبانیه
 غیر مدور و صدمه و علاقه بر این علامات نزول آب بسیار مندرجا را طوبیت از
 هم بسته نزول آب بسیار شود و لا اعلی و قات این قسم در یک چشم
 با نفاذ ظهور نماید و مخصوص مستلایم از آنجا که قهبر از این
 مزاج این اتفاقا بر بوده اما نزول آب بسیار که حادث میگردد از
 تغییرات جسمانی عظام در جمیع دماغ عموم تر است در آنجا صلیکه
 با حجاج عظام یا بداء انور تغییر بسته بود اند و اکثر هر چه چشم تنانی
 میغضه بدین نوع استیا خاصه غیر نماند بدون انگه و دویانجا

انها را عاقل کرده باشد در لغت است و در خوف از دست
 حرکت تشنج مقلد و قضیب و در در وقت و کوبید و چون البصار بکلی غایب
 آید و جمع تا بحال متعصب بوده دست حال متعصب میگردد و معشایر
 در انقباضی گشته قوه عاقله تیره بالمره را بدو جمع مقلد قلیه میگردد
 علاج هر قسم از دل چنانچه کس بقایان نمودیم بسیار مشرف و نادر
 کرایه که از علاج عام مزاج تخفیف و حالت مرض مومض عارض شده
 فقره لغت معنی علم با صراحت بدین اسم موسوم میباشند
 بعضی از تغییرات البصار را از جمله بصر و نزدیک نیز در شب کور و غیره
 و هر چند بعضی از اینها هستند بر بعضی از امراض چشم دلخواه تواند داشت
 بوند و بدین جهت در این مکان تقصیر خاصی لازم دارند اما بجز
 کماله از یک به دو قسم تقسیم نموده اند تقسیم کرد و استر ایسم گویند
 در صورتیکه یک یا هر چشم در همین علاقه کردن شتر خارجی از نور طبیعی
 خارج کرده و با وجه این مرض بتواند باقی بماند و عموماً استر از
 بعضی که او را اولش نامند و قسم دیگر در صورتیکه ملاه بر کج گشته

لوح

ان

کردن حرکت اختیار مقلد نیز معدوم شده باشد در هر صورت علاقه
 بطور واضح اندک بیان مختصر لازم نیست و فقط گوئیم که این قسم
 بر فراز اوقات ذاتی نسبت به مقلد مرض باشد در صبح و در دیدن توبه
 و معصیه در تحت دور استغاثه و غایبی است و صورتیکه این قسم
 مرض حوش و جدیه الطحال باشند و علاج اکثر مقلد استغاثه در صورتیکه
 در طغشیر خواره کوچی موجود باشد اغلبی است که طغشیر را بطوری
 بجوابانند که در شتر لواطی بر عکس طرف لوجی و چون سن او در شتر
 و تسلط والدین بر او تمام باشد استعمال متعصب عینک جوهر یا تغییر
 در عکس طرف بند ریج علاج خواهد نمود و چون این علت نیست که اختلاف
 قوه محرکه عضلات چشم سخون نام فراخور کرد از شهر ترین صاحبان علم
 گمان نمود که علاج این علت ممکن باشد بدین نوع که قوه محرکه چشم عیبرانی
 لودر مشق بیشتر قوه محرکه چشم باشد اما لودر مشق عدم عقیده هستند
 و بدین منظور در بر فراز استغاثه استغاثه را مقلد مقلد استغاثه
 فقط از یک چشم ممکن میشود در بر عینک قرار میداد که یک چشم را
 مسطح چشمه دیگر او در عیب بود در صورت مسطح او را مقابل چشم عیبرانی

محدث را مقابله چشم لم قرار میداد که بدین نوع چند معالجه صحیح حاصل
 میشود و در وقت نام علم الطالیانی در ضمن بستن چشم لم را بخوانند
 کتاب عاقبت چشم عدیم شرح است و فی الجمله بدین نوع در صورت یک
 علاج کار نمیشود و در هر مرتبه است و یک که از طفولیت بلوغ چشم
 بسته شده است - نوع دیگر علاج بوم بوم است که در کتاب بحال
 حکیم بولاک تقصیر او بیان گردیده است اما در وقت بستن
 واضح است که در حالت طبعی قوه البصار حد و معین دارد که کمتر باشد از
 او اندر نتواند نمود ملاحظه چشم است خط متداول در یک وجه در غرض
 میخواند بخیر صغیر در سه لفظ و جب بگو تخصیص میدهد پس در صورتیکه
 شخص جود نتواند ضرر داشته باشد اگر آن متداول در نیم وجه چشم
 دور نگاه بدارد تا خواندن براد ممکن باشد تخصیص را نزدیک بین گویند
 و چون بالعکس چشم نتواند از دم نگاه که شخص خط متداول را از چشم
 زیاد دور نگاه بدارد تخصیص را دور بین نامند - سبب نزدیک
 بین چون منوط است بعد طبع تقصیر در اینجا ندارد و علاج علامات
 خاصه او از خود اسم او معلوم است و علاج این علت بعضی از وقت

طبعی است

طبعی است بدین نوع که چون منوط بجهان دم در رس بود تقصیر
 باره اغلب غیبی اند و نیز شده که بعضی بواجب تربیت متدراج چشم
 بحالت طبعی رسد اما همین رسک عرض زیاد است که علاج منوط
 با استعمال عینک مقهور در این صورت شرط طبیعت کلزا ابتداء
 رجوع شده عینک که زیاد بود در بین و نیز زیاد نزدیک بین کند بجز آنیکه
 اگر باز نزدیک بین بود باز چشم مقصود در وقت خواب هر چه زیاد دور
 بین باشد چشم با عادت خواهد کرد و در ضمن استعمال عینک تا به بجز
 او را هم در اوقات معاف چشم نکند است و بجز کار نامه اول که عینک
 ضرر نباشد لذا استعمال نمودن اقل در وقت نگذارش عینک
 چشم عدیم شرح دور بین نماید - اما دور بین ضد نزدیک بین است
 بدین نوع که بعضی اشیاء دور را بسهولت تشخیص میدهند و بالعکس خط
 متداول را نتوانند بخوانند تا در بقدر سه الی چهار و صید از چشم دور
 ندارد و بجز آنیکه اشیا بعیده از آنست که بقیه چشم در دست لازم
 دارد لهذا قاعده دور بین مادرین است قطره از خواندن لاغنه
 خلف بدتر است معالجه بجز قرار میدهند تا لاغنه روشن تر باشد یا در

کتابت پشت بر رخ و دست را مانند آفتاب کردن بالای چشم نگاه میدارد
 تا شب روشنتر شود متفرق گردند و اگر چه بزراوقات علاج این علت از
 مشق و تربیت حاصلست و دست و پا منوط با استعمال میکس محبت است
 در نزدیکی عین عقول عقیده میباشد سه اند در بنامتد بجز قسم
 نوزاد که هر شتر را هر دو نفر بینند در وقت که هر چشم باز باشد چون
 چشم را بر شتر نهان کرد را فرد بیند نوح و با این که یک چشم شتر را
 دو و خود بیند و آن شتر خود دیده میشود بهر دست و یک از یکی
 دیگر معین تر است در صورت اولی سبب غلبه بر است و در صورت
 دومین اگر خاصه شتر از لکه یا اثر هر دو در وسط قرینه یا در وسط جلجلیه یا
 علت مولود است که هر دو موجود بودن هر صورت در بزراوقات
 این علت هر دو علامت امراض دیگر است شتر را که دیده شده است
 در روزی بعضی از اقسام تولد است و در اختلاف هم در بالیو لیا
علاج این علت در وقت که اسباب معین به منوط بر رخ و دست
 و بزراوقات سبب معین نیست و در این صورت وضع
 ذرا بخ و در چشم بهتر و خفید تر است از جذبات در معین

اما در ذکر

اما روزگویی در این حالت هرگز صبح تا شب قید یا مسج نه بیند
 اما در شب الصبار ایشان نزدیک بجان طلوع است و این مرض عکس
 کوریت بسیار کمتر از آن یافت میشود و بزراوقات روگور حاصلست
 وقت آن صدف غیر طلوع کرد و در هر سیم از هر دو هر روز هر دو تقصیر او بینا
 کردید از جهت دور و شب بیشتر از دی سبب که نمیتواند آنها را قبول و ضبط نماید
 و بزراوقات دیگر سبب این سبب است که نور را قبول کرده و سبب
 حدقه یا این که در وسط قرینه با آب در آید قید الح و درین روز
 از دخول بیشتر است و در شب حدقه تار یک کت و در شب غایب از
 اطراف لکه یا از آب در آید بشکلیه میرسد و بزراوقات دیگر هیچ
 معین نیست و در این صورت علت را عصبانی نامند و از این تعارض
 معلوم میگردد که این حالت اغلب عرض مرض است بنا به ظاهر و وقت
 موجود بودن همچنان سبب بر رخ او بر بردارند با حالت علاج داخل است
 و چون علت منوط بود با آب او حدقه ریح شد علاج اول از ترار یک بعد از
 این در هر سیم از هر دو هر روز از این جمله دویم مذکور شد است و چون
 کور عصبانی فقط باشد علاج ترول بسیار عصبانی مذکور در هر

در اینجا نیز جزایرت است اما سبب کوری است حالت اجتمع مستعد است از وقت خواب آفتاب طلوع بدون نقص انبار از طلوع آفتاب تا غروب و اغلب اوقات این حالت خاص همراه است با صداع و تغییر رنگ که در دست مینماید و با علامت همچنان دم و وضع یا امتلا و صده و غیره از اوقات این ذاتی است و باقی جنبه کبریا در میان سپاهیان فرنگ دیده شده است بهترین علاج در استعمال شمع ذرا بچ هر روزه در قریب غلظت همراه استعمال و احتیاط شش شغال نمک فرنگی صبر در روز یک دفعه و نصفه وضع علی در هر روز صندان و قاف بر تعریف دانیم که در کتاب علم طب چون مر با نان فرنگی یک شهر مستلزم این علت که دیده با سانی شفا یافته از دستمان که گاه در سبب و طبع سردی است تمام که در باره گرمی است بخورد که بسیار با فائده تصنیف نموده است که یک قتر در یکی از شهرها در میان چشم بزرگ میان یمنو بان اکثر شهران شهر مستلا سبب کور گردیدند و با بسودت از خوردن کید حوک شفا حاصل نمودند استلا سبب جمع نیمه از جمله در میان این علم که استلاج حاصل نماید و مشورت بر نذوقه فصره اولی در دم خاجبیه مقلد

فصله

علامت

علامت در جراثیم در همین خرفت غیر طبع مقلد اول مصلیه و بعد برنج میگردند و حرکات مقلد و جفتین سبب جمع شوند و هر چند که در دست در این اوقات خاص نگردد به باشد و لا شفا قطط طبع قریه معدوم است و بعد از جمع تریاید و مرایت بر سس نایب و خنونت چشم شسته کنند مقلد بر در خنونت جمع مقلد و اطراف قریه را بطور نرم زانده احاطه نماید و از شکل مقلد معلوم است و قریه نرم کین گردد و بکجه این تغییر لون و صده غیر نایبان و ابر علیه شفا همراه شدت یا ضعف مقلد بطور علامت در جرمیم است اما سبب و جهت قریه تریاید نموده در هر یکی در میان و در خلاف طبقات چشم حاصل مقلد و قریه ابتدا سفید و چون نرم شود رسیده زرد رنگ بالاخره مقلد گرد و پس از آنجا بویوس مقلد طبع کلوخ لیف بدون شکر و غیر مقلد ماتی برمانند اما چون علاج در در جراثیم بقا بوده باشد شود که در جراثیمی بدون علامت رویه بروز نماید و در دم از اوقات با تمامه تکثیر رود است با این مرض است اغلب و در دم وجود اجزاء خارج مقلد و جفتین است بسیار خطرناک در صورتیکه از پیش زنبور و صده باشد و چون پیش از چشم مانده باشد اگر در دم

طبع اول

خارجی غلبه مبداء شود بودیم تا هر چشم تعلقتا المعرفین رز
 در درجه اول چندان رویت بجهت آنکه در این درجه زوال چشم بصیرت
 اوقات ممکن است اما چون طبع در اوله فرض زنده درجه ثانی بدوین
 هزاره علامت رویت روز خواهد نمود و اگر نه تا امید است که مقلد کلبه فای
 نمود و در هر صورت رویت روز در یک نظر تا در زنده در اوله انظار در زمین
 غلبه با افعال غیر طبعی او باقی خواهد ماند اما علاج علاوه بر
 ضد درم دانه و مضمض کردن درم غلبه در درم شبکیه مذکور کردنی
 شرط طبعی میباشد معینه خواهد بود و چون بدست نمی رسد بزودی
 منقبض زنده تا درم زنده درم خارج شده بلاضرر تواند ترول نماید در جمع
 بکرات خشک باغات کما در شماره و خون زنده را لوده زنده بصفتان
 اقیون و یا بدین نسخه بکیر به عطر صخره چهار جزه دهن هزار کران و جزه
 چهار کشته صخره داز و از صخره تقویت مزاج پوست کند کند و از درم
 شد کافور و دغظ سفید اما اغذیه خوبه دهند فخر چشم درم
 چهار جزه زنده بیان نمودیم این درم غلبه درم شبکیه یا درم غلبه
 که بزود دانه مقلد سرات بوده باشند و منقسم گردند و در درجه اول

تفصیح

تفصیح داده میشود از حضرت زنده که بصیرت کبک مقلد و صاحبین در
 سرات نمود علی الودام تر از یک کبک در هر حال حس بر تن چنان ماند و طفت
 و فتن حدقه و چون از شدت درم ابصار بکلی فانی گردید حدقه نیز با تمام
 شود چنانچه از شکر همه زمین است و غلبه که در حالت طبعی کبود بود
 رنگ کرد و آما سن درم مقدم کرده جمیع مقدم را صغیر تر نماید و شبکیه
 و طبع حرمت شده بی بهم رسانده همان غوی برود کند در درجه اول
 در این جا و صخره صخره یا احساس برودت و حرارت منفضله و مقلد و مقلد
 تا درین علامت اند حصول هر که در بصیرت مقدم و حاضر شده بود علامت
 تغییر مکان مینماید و چون مقدار این رقم زیاده باشد چهاره چشمه نیز تر میرا
 منقبض زنده پس از درم درم ممتیات مقلد کلبه ضایع کردد علاج درم
 اول تا شده علاج درم شبکیه و درم شبکیه که در زنده درم زنده اما تا
 شد از شرط مقلد و چون مرض بهر نماید بقرن در بصیرت مقدم جمع او پدید
 اوله اساع نماید بلکه آن رقم بصیرت شوی نیز کرد و به بجهت وضع حرارت برودت
 نماید و با غایت قلم نقاشی روزی ۱۲ الی ۱۴ مرتبه تعفین اقیون حاضر کنند
 و شش در اینج برنده درین گوش و در خلف عین و در صدقین قرار

چشم را با عانت نشسته منفرج ز تا خوف تر کسین او نباشد
 چون در وقت منفرج شدن ریم اغلب بطریق غلط است که سهولت نمیشود
 شود قطره مطبوع نمک با بون تمهید خروج او خواهد شد قطره صمدی مروج
 بین اسهول و کرم زنده بنمایند تغییر معیاتی و بر آمدگی قرصه که ندر تا
 مثلث و اغلب مدور است همراه الفصا غیر طبعی نسبت به کینه که تغییر از طبیعت
 باشد و این علت که صورت او در کفر نوزدهم و بیست و یکم دیده است
 ندارد بر آمده که مثلث قرصه که قبلاً از این در قطر نشسته از جنه اول از جمله
 پروتیم به لیس است که در بر آمده که مثلث قرصه فقط قرصه از حالت طبعی
 شده است و بالعکس در مروج مختلفه عین مستلزم باشد در این حالت عارض
 میفد از در مروج و در علیه قله مخصوص سببه و طبیعت داخل ترینه نقل است
 این مری بسیار مختلف است مثلاً در مری که تشخیص روشنی و تاریکی باقی باشد
 امید است که مروج علاج شده یا بدو البصار نشسته که چون هیچ قوه بصری
 نباشد که با مروج تغییر رود و البصار با وجود این صفت تمامه و در
 که در در وقت و کویه موجود باشد احتیاطاً نام است از استعمال او و به صورت
 بگذرانند خوف کلاست که از استعمال آنها قله جدا متورم شده است

انوع

فان کرد

فانی کرد و سهولت و در مریات بدماغ نموده بملک زد و شش که مروج
 بتدریج یا بطور فور غرض داشته و کویه عین رسیده دیگر نموده نماید و هم ندر تا
 دیده شد است که متصرف غرض شده که تر که در جمیع رطوبات چشم خارج گشته
 فانی کرد اما علاج در صورتیکه مروج ناقص بعضی فقط قرصه از جنه
 مستلزم نشسته باشد بر اثر زوایا فاعل علاج لوراطا و دریه قابضه منبر مطبوع قدر
 و صفت حاصل کرده به بدین معنی که بر آمده که فرو نشسته بدون تخفیف در البصار
 در هر از اوقات و دیگر جهت تحلیله بر آمده که تر مری که مریه حاصل مروج دیده
 بی نهایت نماید در استعمال این قسم او در احوال احتیاط نمود و چون
 سهولت بردن است با نده قرصه و صلبه برین شد مریه نماند به خصوص مریه
 در در وقت و کویه مریه باشد و بدین جهت قلم نماند و اولاً لوده مریه
 بروی مروج میکشند و صغیر را از یکدیگر دور نگاهدارند طریقه صغیر از
 احراق قرصه عادت کرد و البصار بقله نماند دیگر که آلوده ایست تازه باشد
 محترق را قفسه نمایند و در جهت مروج بسیار صغیر به جهت است بر اثر زوایا
 از استعمال مریه تا بحدت طولانی حاصل گشته دیده شد است و در وقت مریه
 که بدو مریه شده قطره محلول بصاره با دانه هر در هر حال که در فاعل از جمله لوراطا

بافت مختلفه قلیتر شده نوزادان که رطوبت زجاجیه برضیه خارج شده
قرینه صفتی بهم رسد که پس از آن جوهر رطوبت برضیه فانی گردد و نور
اینکه از شدت گرمی خارج شده و با عصاره عسل و عصاره شکر
صغیر یا یکجا فانی شود و نور آنکه در چشم صغیر شود بدون گرمی و بر صفت
همراه بودن مزاج نقره در این نوع انحراف تحقیق بجز در صحت است که بیان
علامت او بافت قطریه کلام است هر چند عموماً علاج بسیار نادر است
و با زهر طریقت که با عانت او در صفت نقره خاصه و مقویات حرکت
شراب که کند و امثال آنها مانع گردد از نقره در چشم چون با وجود این
فانی گردید بوی مطهر گردد و در چشم مصدوم بر رخ به ابروی صورت پدید
آید

نقره صغیر در دوالحی چشم

مقدور در این حالت عظیم گردد بوی سبک حسیف و دیگر توانسته را در پستانه
و اوجا رنگه فانی و بوی سبک بر یک بود و در وقت در وقت و بوی سبک و عسل
گردد با دوسیم سبک که قرینه شده بود و در وقت و عسل و عسل و عسل
چون این علت بطول انجامد بترتیب نیز نوزادان سبک بود که در وقت
چند از تعریف این علامت بظنم آید که همچنان در چشم موجود است و در
بسیار

چنین گوید عقره عبا و اله محمود این محمد کاظم محلا که این رساله را ترجمه نموده ام
مانند کتب لغت به ترتیب حروف الفبای قدوسه در هر حرفی تسهیل معموله را
مذکور نموده امید که مقبول طبع اهل حق شود

آبله (مرهم ضد دانه آبله) صافون ۱۰ گرم گلشن عاگم (آبله)
صحنه صلابه نموده و با بویغ آینه روغن یا پلینت ۳۰ گرم
این مرهم بعقیده مصنف صفت سقوط دانه آبله صورت در
صورت نیکه از اول جانند یا قبل از استعماله نقطه به جویا
مفید است (مرهم ضد قرصه آبله) (چو هر باز ۲ گرم)
پنبه اوس ۳۰ گرم کلده ساقی گرم عصاره طباطبائی سنگم
معموم روغن ۳۰ گرم ماسک جهت ترشح دانه آبله جروج رسد و در
فاصله این فرسخ اجزاء عرض را به این که در اراجه نقطه تعقیب
صنایع است شست و شویند (اسباه) مالیه ضد
اسباه عطره جاسف ۳۰ گرم بلبلان فیروز و انقی ۳۰ گرم
جوهر اسطوخودوس ۱۰ گرم مخلوط نموده در صورت نیکه اسباه افراط از
تبا که باشد و در زیر رتبه باین مرهم حقیقه را بر جگر که در دستهای دراز مکرر
و از طرفین و بر رخ او رسد و صفتها صفت نیز نقره
(مرهم ضد اسباه)

استسقا صبیح

جلب مسحوق او نیز چشمت مسحوق سفوفین مسحوق مگدسم

الاطریم سه نیکم بی طرطرات جو طای سوغای طای
ریت زنجیر بقدر که فی شش حبیبانه یک ماه صدف را

در اوقام مختلفه استسقا میران (معجون مدر)

سویا قطر گرم که بنا به طای گرم تعقیب عصر یوگرم تعقیب در شبان گرم
عصافیه ۶۰ گرم مخلوط جهت زیاده کردن ترشح کلیه در اوقام مختلفه
استسقا تا نه چهار روز چند فاشی جازر میگردند و سپس در
مکرر نیز مجوز است (مخرج مدر)

تغیض عصر تغنی در شبان تغنی یورجان مگد ۱۲ گرم

اسونبار و گم مخلوط کرده روزی دفعه شکر و در اینها در چشمت

(حب خنده استسقا) عصافیه ۶۰ گرم

۱۰ حب نموده و آماده دانه بر ارض آبیج و استسقا چکر

سلیشان امر ارض قلبیت در روز میرانینه دور اینها شش

با اعتقاد صفت ۵۰ تا ۶۰ خود هر روز در طای میرانینه

از اثر ترکیبانی خود و امثله بود که علامات رو نقصانی

که آمده بلکه بطریق مریض بود اگر چه معده او عصبان
و لا مرض بخوبی محسوس نماید توانند کرد و خصیصه استسقا
روغی که چک منبر ۵ قطره قشر غصص ۲۵ سکر گرم

اکسید کوبور اکرم پدیدور ۱۰ گرم بدقت مخلوط نمود

روز سه مرتبه شش را و شقیقه را در آب کلسیم استسقا فراطینا

باشد ترنج نماینده و یک ساعت بعد از چکر کن مرم را پاک کرده با کوزه
نارنگ اصفه در مرتبه نموده پس از استسقا مرم در شش و شقیقه

شش را منقضا در سه روز اندر سه مرتبه در این نیز خفید است
علاج ایسنا الکلی که تقریباً به آیسنا ساید یک سبب است

در شراب بود مصلح صنف در چند روز از آنرا بپوشد هر روز در طای
بعده از شش را به علاج کرده بدین طریق که روز اول ۱۰ خود و روز

پروزه خود افزود و تا اولین علامات مسخوبیت پدید آمدن وقت
شش به نموده بود که دید مریض مریض شش روز سلامت خواهد شد

(اسیم و در آید) قطره ملا در این

۱۰ گرم ۱۰۰ گرم شکر مقبول ۲۰ گرم عصافیه بلادین

صکر کرده روز چند قطره در چشم شش صلیکه بطریق نزول عین
تا بچکانند تا عین به جلید به طریقی شود و نیز بر ارضی

این شش را میتوان محمول دانست
اب مقطر ۱۰۰ گرم عصافیه بلادین ۲۰ گرم در نموده

نیچ روز به بخور چند قطره در چشم عین تا صدمه را
وسیع نگاهداری شش در مریض را تا جلید و خلافت آن
معاونت نمایند استسقا

راش ۱۰۰

اشق ۵۰ سانیگم زنجبیر صحرانگرم صفا با ۵۰ سانیگم

۲۰ صب نموده هفت روز هر روز یک بار در آب گرم استسقا
در درامه قلب کلبه عوز است (شراب قدر)

شوره قشر ۵۰ سانیگم سکنجبین مضمحل ۵۰ سانیگم

شراب اسپرژ ۵۰ سانیگم جوش دره شین دان ۱۰۰ سانیگم
ساعتی با عنب کاشی قره و نیز میزن کنند (گردیدند)

گرد عضم ۵۰ سانیگم گرد برگ در شین ۵۰ سانیگم

شوره قشر صحرانگرم ۲۰ سانیگم مخلوط کرده ۵۰ سانیگم به پیچند و در آب
کله هسبه را جبهه افام حمله استسقا میزن کنند (اصطفا)

بولفات جریطاس صحرانگرم ۵۰ سانیگم طرفه صفا صحرانگرم ۵۰ سانیگم
شوره قشر صحرانگرم ۵۰ سانیگم برگ در شین صحرانگرم ۵۰ سانیگم مخلوط نموده

۵۰ سانیگم به پیچند جهت تهیه اطراف فکله روزی سه بار استسقا میزن کنند
(شراب میرا) قشر عضم برگ در شین صحرانگرم ۵۰ سانیگم دار صحرانگرم

استسقا بطان ۵۰ سانیگم شراب ۵۰ سانیگم بقانونی ده ان از
باز صبح نشتا هم ناهار و پیش از خواب (استسقا زنی)

صید استسقا زنی ۱۰۰ سانیگم صحرانگرم ۵۰ سانیگم در شین صحرانگرم ۵۰ سانیگم
مکده ۲۰ سانیگم سوخته در انقون عصا نا چمبرین مکده ۱۰۰ سانیگم

۱۰۰ صب نموده هر سه ساعت یک بار صبر میزن کنند
استسقا

(استسقا زنی)

(استسقا مفصل)
(غسله محض)

کله شیدرات دامانیاک (۱۰۰ گرم) اب مقطر ۵۰۰ (گرم)

صبر کنند با رو را در این استسقا کرده روزی دو بار بنشینند تا بعد
با کله شیدرات مفصل را فزوده و مخلوط نوب در بنام موقوف به

اگر بدین نحو ترشح مفرق نشد باید به شیش یا سلف استسقا جست
(علاج استسقا مفصل) در استسقا از آنکه پیش و نام

یا تفرق و غیره باشد و قتیله علاقا ماده هر طرفه باشد و کله شیدرات
بدین نحو محالیه میزن لول را نور از یک طبقه صخرانگرم ۵۰ سانیگم

باید پوست نهد بعد علی التواله در دوران کله که به از شش نیم گرم است
انداخته و کله شین داد باید تمام زانو را فرا گرفته و از اطراف استسقا

مضمحل شود رنگت و همچنین گران باید بدیده باشد که دست بتواند
تحت آن کله بعلاوه همه روز یک بار به شش نیم گرم استسقا

ش یگر کرده در این صورت استسقا چند روز به بطرف میزند و
قتیله استسقا مفصل مدامه استسقا بنویس طهارت را به معالجه

(استسقا) (صوبه امهرنگ) (استسقا)

دیا سکودیم (۱۰۰ گرم) بوتیر استسقا صحرانگرم ۵۰ سانیگم
۱۵ صب کرده شبانه روزی سه بار بنشینند با جبهه مبتلا با پیچند

جوز است و از هر طرفه فوایج آرسیده به سکانیت کنند اما

(استسقا)

(مهم ضد اکرا) اسید سیلیسیک اتا ۲ گرم و از این ۲ گرم
 مخلوط کرده روغن سیلیسیک با کافور (مهم ضد اکرا) روغن نام گرم
 گلبرگین (۳۰ گرم) بید مجنون تازه ۳۲ گرم (بتر بویژه) اگر کم
 قطران ۳۲ گرم این مهم هم فواید اکرا و سایر فواید دارد و فواید
 از و این نیز بسیار است و در همه دارنده شدت از اینها حقیر
 اسید سیلیسیک ۹۰ بید مجنون که کافور ۵۰ گرم سیلیسیک و فواید بسیار
 طیف بویژه و زنا بنده و در بویژه استعمال نمود اگر اکرا با و زنجفر
 اندک کرده باشد از این سیلیسیک و زنجفر فواید کرده بسیار و فواید
 آنکه در ضد اکرا (عسول) بسات ۱۵۰ گرم
 اتر سفوف ۱۰۰ گرم اب ۲۵۰ گرم روزی سه بار در فواید فواید
 در شهر بخار و در فواید فواید (مهم ضد اکرا) مهم
 تا اسید زنجفر ۹۰ بید مجنون ۳۰ گرم مخلوط کرده با این
 اول یک روز در میان و بعد هر روز چهار بار فواید فواید
 اسید سیلیسیک ۳۰ گرم الکلی فواید در ۹ تا ۱۲ گرم هر که این
 مخلوط را بپخته سوم بید مجنون روی فواید فواید و فواید فواید
 مخصوص فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 علاج در فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 رادعات و فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 و با چهار بار فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید

راکت ۲

الم الحبيب

دهنه ما فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 زو جی فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 مرضی بود با زمان که است فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 برقی با و فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 از سر ما و طریقت حفظ کنند (اهل خاصه) و جمع العظام
 عصا ناما فی الطول ۵۰۰ گرم لقمه فواید فواید فواید فواید
 یک صبیح یک صبیح فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 معالجه فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 کنند فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 به او فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 با سیخ فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 (اهل خاصه) فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 عصا ناما سیکو (لوگرا) ۲۰۰ گرم فواید فواید فواید فواید فواید
 از این فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 و فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 بید مجنون فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 هر مرتبه ۱۲۰ گرم فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 و این از فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید فواید
 دارا شده ۱۵۰ گرم عصا ناما لوگرا ۲۰۰ گرم دارا شده

عظم

اهل خاصه

در کمال بر نوده عصا تا بوزان و در بقدر کافی گردانید بوی بان افزوده
 و حبس سارنه بجهت امر ای غلبه نمودن روز یک ناست و این صبر نموده و
 زیاد کشته موها را بکلیت بگردانید اسید را بنشیند گوگرد و مسعد
 ۲۵۰ گرم موم سرد ۳۰۰ گرم این موم را در کله اجینا طار در غلبه
 زینت استغنی یا نیز اصل خود (مدا و ضد قرضه یا غنی رحم)
 بد فرم صوق ۱۰ گرم صغیر صغیر صغیر ۵۰ سانتی گرم لاد صغیر یا بهر صغیر
 برای قوی صبر این صبر را به ده اطلونه متساوی طول هر یک ۳ صغیر
 باشد منقسم نموده و گذارند تحت خود این مواد را با به از روشانی محفوظ
 داشته و در فرجه یا سطح غنی رحم استغنی کنند بدین طریق که آنها را در
 جو غنی رحم کرده و با بنفشه آن را محکم نمایند (تقریباً یک کسبه طار م)
 بهد رات صغیر کمال ۱۰ گرم اسرار کالینتیون ۱۰ گرم الکلی ۵۰ گرم
 اب ۱۰۰۰ صغیر نمایند این اب نزدیک آنز کسبون در سرطان رحم سنگ
 و ضد عفونی بسیار خوبی است طریق دیگر استعمال کلال این است که آنرا
 در بنفشه حیدر و در غنی صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 س براده نیمه معمول میدارند (آنز کسبون ضد قرضه های غنی رحم) است
 اسید سیلیسیک ۱۰۰ تا ۱۵۰ گرم صغیر کرده در زانو
 پس از وضع موم در غنی رحم بعد از نمودن تزریق نماید موم
 ضد دانه دانه نارم) حیوه قوی بگردانید بگردانید هر یک ۱۰ گرم مخلوط
 کرده بکلیت بکلیت از بنفشه را الوده بان روغن که در بنوشه است
 در غنی رحم داخل نمایند هر روز او را با موم نده بر گردانید و در غنی
 شسته بعد بنفشه را الوده بر روغن را جان مهنه شیا فضله طار
 ۱۰۰ کالانو

(امر رضام)

که کالانو ۱۰ گرم موم روغن سفید ۱۰ گرم بهد رات صغیر کمال ۱۰ گرم
 س زنده و قند سرطانی در موم شده او زنگی از این شیف را در این موم
 در این موم شده نماید در این شیف با به کرد اگر باعث قرضه باشد
 کلال را نصف نمایند و شیا فضله طار در موم بد فرم
 که کالانو ۲۵۰ گرم ۵۰ سانتی غنی جهت کسبون وضع در غنی رحم و این
 نمایند امر جوفیلیتیه ۱۰۰ گرم کله گرم ۱۰۰ گرم صغیر کمال ۱۰۰ گرم
 کالانو ۱۰ گرم موم صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 و حمام نار کور را نیز استعمال نمایند موم کور دی موم صغیر صغیر
 بهر موم ۱۰۰ گرم مخلوط کرده در کله گرم نمایند مخلوط در موم
 (۱) کربنات صغیر ۱۰۰ گرم اب به گرم مخلوط با بنفشه (۱) کربنات صغیر
 ۲۰ گرم بهد خور ۱۰۰ گرم مخلوط نموده موم کسبون نیمه نیمه قرضه موم
 چیده و با روغن خاکستر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 با آغوش موم کربنات صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 (۱) قطره حیدر و روغن صغیر (۱) از این ۱۰۰ سانتی گرم اسید
 صغیر صغیر روز سه روز در موم کله کله کله کله کله کله کله کله
 در اطفال مبتدیه قطع دهنه ششانه بود در موم کله کله کله کله
 در موم سفید کوفتی) بیرو بر او در موم کور ۱۰۰ سانتی گرم
 عصا کالانو ۱۰ گرم عصا صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 در موم سفید کوفتی موم صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 در سبب و در موم کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 مخلوط بوفات در موم کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 تقصیر موم صغیر در موم کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 تقصیر به ۱۰۰ صغیر

(طغلیه)

(صغیر)

(صغیر)

صغیر ۱۰

و خصوصاً استسقاء که از مری قلب هم رسیده باشد روز سه یا
 چهار شش چنان خردی میرساند بعلامه سه روز بفرستد از این
 جلیب مرکب خورد این فیه میکند **حبوب ضد استسقاء**
 انقوره ۲۵ سنیگم برک در تینک محوق ۲۰ سنیگم
 عصا کاسنیف الطیب ۲۵ سنیگم ۱۸ حبب عوده کبی
 و کبی شام چون علاج طبعی قلب عصا کاسنیف از مری است از خون
 رقیق شده است از این در وقت غذا آب سیراب مخلوط
 کرده خورد **حبوب سنیگم** برک در تینک محوق ۲۵ گرم
 لکه شربت مورچه ۳۰ سنیگم کافور محوق ۲۰ گرم
 لکضه بقدر ۲۰ حبب عوده در اب و سیراب آورده و بعضی
 عدس قلیح صغیر شام میدانند **مروضه ضد استسقاء**
 در اطین ۵۰ سحام عصا کاسنیف ۵۰ سنیگم
 اسانس ترابنتین نوکم اسانس نعناع ۱۰ قطره بقیه گرم
 مریخ حبه در اقام جمع القوار موضع هر کتف در این
 مریخ کانی نبود از سمع در اریج لوجه کتف پس از مریخ
 که در مریخ بجان به باشند آسمه از جوینه شربت
 غسل القفس قلیح بد او در بطاسم آتا ۲ گرم گرم
 مهربان کلال ۲ تا ۴ گرم جلاب اعانی القفس
 تریخ حبه مریخ حبه کبک قوی از مریخ حبه در مریخ
 اسحاق صلیح مریخ حبه کبک قوی طبعه نافع است بخار
 کلال

وضع القوار

کلال میتوان یک تا دو گندم عصا کاسنیف قرار داد و قفسه عسر القفس
 بطور جمله با بدید او در جلیب سیراب و فیه فاده و مخصوصاً در
 عسر القفس اشخاص مریخ حبه ضیق القفس استسقاء مریخ بد او در تینک
 نتایج خورشید **اصطیکه** **حبوب مسهل**
 بود و فیلین اکرم صبر زرد عوگم ۴ گرم کبک ۲ گرم ۱۰۰
 کرده روزی یک بار و اندر در این کتف که با پوست مریخ حبه
 لیمو سیرابند **حبوب ضد استسقاء** صبر قوی محوق ۲۰ گرم سنیگم ۲۰ گرم
 عصا کاسنیف (استسقاء) ۵۰ گرم صبر کاسنیف ۵۰ گرم در مریخ حبه
 روز شربت تازه و اندر مریخ حبه آب کتف در این غذا میداده و اگر
 در موضع کتف مریخ حبه شود آن صبر زرد از آنه یا مجامع فیه
حبوب ضد استسقاء صبر قوی ۱۰ گرم کبک ۲ گرم کتف
 کتف کتف ۱۰ گرم سیراب بقدر کفایت ۱۰ حبب عوده بقیه کتف یا
 در این مریخ حبه کتف بقیه رفع اعتقاد بطن خود است **علاج**
 تشنج کتف از اینته اگر در مریخ حبه در موضع کتف هر شود با تواتر
 نبض به بلور است از سحر خلق با مجامع نموده و اگر کتف
 اخراج دم کتف مستحضر فقط هر از اندر فیه در مریخ حبه کتف
 که بکل شربات و الحاح شراب و غذا تا از او به دار و مواد کتف
 ترک کتف کاه مریخ حبه مریخ حبه آب کتف نوش کرده و فیه
 استسقاء قوی ظاهر شود متوسط مسهل های مریخ حبه در کتف

(سیرقان)

و نوزده قلوت گفته و این عمل کلیه در و ده روز بکشد
 در صورتیکه ترشح معطر در صفاق دست داده باشد عمر
 بزرگ را بجزی داشته و وقت مناسبه که مابین بتالی علاج شود علاج
 احتقان صادق سوختن وضع خفیف و قدری در پهلوی
 مش به شود و من ترکیب است و درم معده سهولت
 طه التوالی مکرر اوده از مقدار آن او ز بروز بترکیب بمانند
 نسیج خوش شده است علاوه بر پهلوی راست صفا انداخته
 و صبر و پایداری تا که مابین باشد بنوشند اگر احتقان کثیر
 یا برفان و قوی و ترشح همراه باشد اسپلینجوز موزده و در
 موضع که مجامعت را با شرط نامشع در اریج ارسال دارند
 بلاخره اگر من حالت و در پیش از وضع حرارت مبله و در دست
 و صلابت بعضی ظاهر شود در نقطه که درد واضح تر است بر آن
 مجامعت کرده یا در دانه زوبینه از نه سهولت مکرر کرده
 و نیز خلوط با هم در این نوس کنند در صورتیکه غذا خوب نمیشود
 ترکیب است بسنی و نوا میباید همدانند (امراض کوش) (م)
 تو در وقت نوزاد کوش استنجا بلب بلبور ۱۰۰ گرام
 عسره صاف و هم گرام کلاب ۱۰۰ گرام هر غایب در نوزاد و قیسه
 وضع از استعمال کوشن یافته و فقط ترشح باقی باشد در
 کوش نیز این گفته در حوض صید لعل کوشن
 کوشن در آب گرم قوی ۱۰۰ گرام نسیج گم او را با امیری ۱۰۰
 هر که

(امراض کوش)

هر که در هر پس با دجها کوشن است به هر ساعت از مده مطبوع
 کوشن در کوشن نیز این غایب بعد مسکولم کوچک پنبه را اوده
 بر رخ مرغی و اساخته در کوشن با دجها از دجها هر روزی ۱۰
 بی مکرر بی با این غایب بنوشند اگر وضع شده به پنبه کوشن
 کوشن را با دجها کوشن را در علامت کوشن و صفا از
 به بنزد اندازد کوشن در صورتیکه من شود عمل است کوشن
 جریان کوشن یا درم کوشن کوشن کرده در مانی مرغی از این مرض
 (جنتی مسهل) صبر قوطر اکرم سمونیا اکرم
 کوشن اکرم شده کاهو بعد کوشن ۱۰۰ صبر از رقع ۱۰۰
 کوشن را در کوشن کوشن ز یاد فانیات استعمل مسهلست مفعول
 سه مرتبه هر صبح وقت شام معده کوشن بکوشن بکوشن جمله امراض
 مستعد بوالهوس چند روز بعد به بنزد اندازد محلی صابون
 جوهر مرغی ۱۰۰ اسنق گم کلیمه قالی ۱۰۰
 هر نوزاد با طم موی که آلوده باین محلول باشد بپزد صفا بخورد
 چرک کوشن تا بنزد در التیام یا به علاوه با به نوزاد که بتوسط
 کلده پنبه که در حوض کوشن کوشن این بپزد در آب کوشن کوشن
 و نیز قدغن غایب که در امراض صفا و هم بکوشن (امراض کوشن) (م)
 حیدر ضد امراض در به انوش حیدر
 کوشن ۱۰۰ گرام اسنق کوشن ۱۰۰ گرام
 کوشن ۱۰۰ گرام اسنق کوشن ۱۰۰ گرام

کوبند و اموات یکم لعاب مرغی بقر کانی ۲۰ صندوده
 روزی در آن نمک کنند قوی بسیار که هر روز در آن غرض
 و ادوات بر روی آن نمک است (باید سرخ از آن است مهر و مهر)
 اینون ۵۰ گرم است تمام کوفته بود نمک ۲۰ گرم است کوبیده
 یا کوبیده ۵۰ گرم در بلایج صورت است کوبیده کوبیده
 محلی خندان سرخ است کوفته بود ۰ و گرم کابود ۵۰ گرم
 صندوده این مخلوط را با قلم مور و روغ تمام صمغ باد سرخ مالند
 بوقت (فلاح) دهن گوید صندوده بوقت بر او بود ۵۰ گرم
 تعقیب هر کی ۸ گرم شربت نوت ۵۰ گرم صندوده روز چند روزه
 قلم مور الوده با آن مخلوط کرده و بر قوی در آن جانند از
 این دو الکافیت نکر از مخلوط نمک جزم استغانت جویند
 قابضه دم کرده بر سریم کلی تعقیب کابود ۸ گرم صندوده
 مخلوط کرده بوقت رفع زینق و ورم در آن بر کلی استغانت
 (غرض صندوده) تعقیب هر کی تعقیب اینون کافور در ۵۰ گرم
 عنبر ۳۰ گرم ماء الصغیر مخلوط تا بید در ورم هر کی را و طبع
 بوا سیر حقیقت صندوده بوا سیر عصا با جودا ۰ یا سیکم
 است اگر صندوده دگر ساعیل در بیخ نقره بنته بر بوا سیر
 این مخلوط را بعد از سر قدم اقیق در مستقیم تر از این
 کرده ۰ هر بیخ نقره علاج شده (نه صومعه صندوده)

حرف با بلایج

(برق)

(بوا سیر)

۱۹۱۴ (مطالع)

بدا و هر خطایم ۲۰ گرم عصا نارینا حوگم کوهانم هر یک
 عصا نارینا ۵۰ گرم پسته ۳۰ گرم هر هر هر هر هر هر هر هر
 بوا سیر را بر سر است صندوده نمک و صندوده و هر روز صبح ۲۰ گرم
 بنشیند (مهر سنگ) عصا نارینا بیخ ۲۰ گرم عصا نارینا ۲۰ گرم
 ریخ بویول ۲۰ گرم هر هر هر در بوا سیر کابود و صندوده
 (شکاف صندوده) بد فرم نیم صندوده کابود کابود
 صوم زرد کبک صندوده صندوده صندوده صندوده
 این صندوده بوقت در بوا سیر بسیار تا قی است بولک الدم
 (جوشن بولک الدم) جودا صمغ کرم جودا باز و ۳۰ صندوده
 در قیابین کابود صندوده صندوده در بوم الدم روزی در آن
 صندوده و قوی بوا سیر کابود در صندوده صندوده صندوده
 عجان روزی در صندوده صندوده صندوده صندوده
 جودا باز و ۲۰ گرم است صندوده صندوده صندوده
 صندوده صندوده صندوده بولک الدم صندوده روزی در آن
 صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده
 (بی استهانی) نقوح صندوده در بوم صندوده صندوده
 نکال هر صندوده ۲۰ گرم صندوده صندوده صندوده
 تا صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده
 اگر ای دوا بگذرد به بنشیند روزی در آن صندوده صندوده
 بد صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده
 صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده
 صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده صندوده

(بولک الدم)

۱۵ صندوده

(بی استهانی)

تعمیر جنطیان (تعمیر صلال نارنج) ۱۰ گرم تعمیر بادون
تعمیر بهر یک ۳۰ گرم عطر نعناع ۱۰ گرم اسفط ۵۰ گرم
خلوط کرده صفت نموده در قند شیر از غذا میسر کنند
حبوبه سیسی عصاره الکلی نوارس ۲۰ گرم
عصاره جنطیان ۲۰ گرم صبح خوری بقدر کافی چسبند
سلولان که استخوانها قطندند به صفت شیر از غذا نافع
شربت صندل (شدهائی) عصاره پوست گند ۲۰ گرم
تعمیر الکلی نوارس ۵۰ قطره شراب بزرگ ۲۵۰ گرم
شربت صلال نارنج سر کرده در مقدار غذا چسبند
تعمیر الکلی کوکله بوسه عسل شکر و صندل
نوارس حوی ۱۰ گرم کاسیای حوی ۱۰ گرم الوند حوی ۱۰ گرم
خلوط کرده در ۲۰ لیتر به بخند در آرد و در هر روز
رضع بر استخوانها چسبند شیر از غذا میسر کند
قدر از شروع باین سفوف یک مہر روزی نمایند

(بی خواهی) (امالہ کلال) مہر از کلال
زرک ۱۰۰ عدد شکر ۱۰۰ تا ۲۰۰ گرم این مخلوط
بجینہ بی خواہی بسیار مفید است حبوبه سیسی و عصاره جنطیان
انقورہ ۲۰ گرم نوارس ۲۰ گرم عصاره جنطیان ۲۰ گرم
برای خرابی استخوانها بسیار نافع است و در وقت
بیماری بسیار مفید است و در وقت خواب خوردن بسیار
بسیار نافع است کلال ۵۰ گرم اسفط ۱۰۰ گرم
زرک ۱۰۰ عدد

برین خدہ ساعت ب ساعت فاشن فرزند سر کنند تا خواب غرض شود
بودی بوی خوش فانی (شربت لادن) شربت لادن
طرطرات فریو تا یک ۴ تا ۸ گرم اسپر طریب ۳۰ گرم
اسفط ۱۰۰ گرم عطر دار ستر ۲۰ گرم برینسان تلخ ۳۰ گرم
شربت سفید ساعت ساعت کائن بنوشد پیشش عصاره طلا
طریب بوی خوش انیسون ۱۰ گرم کافور ۱۰ گرم عصاره جنطیان ۲۰ گرم
الکلی ۵۰ در ۱۲۰ گرم سر کرده این مخلوط چندین مرتبہ خوب است
و باید با پشمین الوند عطر کافور نموده در مضمون و صفا کافور
نوارس و کافور آن به بخند (شب صحیح برای کم کردن درجه
بی کفایت حریمهای گرم تعمیر انقورہ کافور ۶ گرم
اسفط ۲۰۰ گرم سر کرده در حمام بیکه با شکر و عسل همراه
شبانہ روزی چهار پنج تا شش مرتبہ بخورد (شربت عسل)
نوارس ۲۵ انقورہ ۲۵ سانتی گرم شربت قند ۲۵۰ گرم
عطر دار صندل ۲۰ گرم اسفط ۱۲۰ گرم سر نموده در آب
بهر عطر کافور فرزند میزند بخیال کلین من در ۱۰۰
کلیدین ۳۰ گرم کلر شربت استمر صندل ۵۰ سانتی گرم
سر کرده قلم نوارس کافورہ مالند و بوی خوش که بسیار
نوشند پس از شربت روز چهار بار بطرف شده و در هر مرتبہ برای بنامہ

(پور پورا از برف)

(حرف التانی)

قبال داوودی (مومضند بجال داوودی) ...
 تر به صدی ۱۰۰ گرم ...
 ببلاده شربت ...
 در هر صبح ...
 مرمر ...
 (تبولک بیاض القوی) ...
 ۱۰۰ گرم ...
 الیقین ...
 ۱۰۰ گرم ...
 مخلوط کرده ...
 قطن را ...
 شربت ...
 جلا ...
 لخم ...
 (حبوب ضد تشنج) ...
 کافور ...
 و قد ام ...

شیرین

شیرین

۱۰۰ گرم

جوهر بودنه ...
 کافور ...
 (تسنین دندان در آوردن) ...
 زعفران ...
 تقصین ...
 او جلع ...
 حار ...
 (مغز بادام شیرین) ...
 اسانس ...
 فایده ...
 داخل ...
 چند ...
 بنه ...
 ساخته ...
 (ضد تشنج و ضد وجع و صافی) ...
 انقذه ...

۱۰۰ گرم

روز سه حبیب صبح اظهار و ب بخورد بعد از در دانه مو صغیر
 با آب شکر گرم و با آب مسکه در از این گوشت که جا زین را مرفین
 بر باشد علاج کنند اگر بعضی وقت که شوق شروع نماند
 تر لیب آبی بخورد فرمایند (شربت مسکن و ضد تشنج)
 آب زعفران ۱۲۰ گرم لو دانه سیدام ۱۰ قطره اندر سوزش
 شربت طلال نارنج برین ضد عرق سوزی و سوزش در اینها شایان
 از جارج تصفیه شده باشد هر دو هم بقا ضد تشنج است شربت
 (تعلق نفس) غرقه کل در شوق کل و جرج ۱۰ گرم
 است ۵۰ صغیر و علاج نموده و بان بفرایند صغیر صغیر ۳۰ گرم
 اشخاص صلیک لغت نماند بویست بسیار مقدر است این فرقه
 تقشیرات برات بود هر گرم الکلیه گرم است صغیر ۱۰ گرم
 هر که روز چند مرتبه تقشیرات ضد عرق سوزی نماند هر چه
 لیلو به هر گرم کل و در هر گرم بیه ۱۶ گرم مخلوط نمود
 و شام تقشیرات بعد از آنکه نماند تو بولول عقربا ریف
 (صوف ضد تو بولول عقربا ریف) کل هر چه نماند ۲۰ گرم
 گوگرد مصغیر ۳۰ تا ۴۰ سانی گرم ضد مسوق هر گرم
 مخلوط نموده کرده در بسته مسامین نماند در اول درجه بود
 گوگرد صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر
 طهر تر جوزانه توورها داخ با سولفات سوزش
 سولفات سوزش صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر صغیر

تعلق نفس
صغیر

خلولای نماند

با بد صد عارض از لیه نماند تا ای خمیر نماند و خالص است
 ریح مالکسیر ۱۳ گرم موسم زرد هر گرم ریح زینون هر گرم کافور ۳۰ گرم
 موسم زرد ریح زینون زوب نموده قریب برداشتن کرد کافور و
 ریح مالکسیر را افزوده مخلوط نموده جهت تو مر تار می در در
 (تو مر حایر صغیر) (قطره ضد تو مر حایر صغیر) سنگ جمجم ۱۰ گرم
 استغفر ۵۰ گرم هر کس که در کتبه در کتبه و در کتبه نفوق تر زین نماند
 ۱۰ شمع قنیله ریح زینون ۱۲۰ گرم مراد است ۲۰ گرم
 موسم بهر گرم اسید فنیق بیلو ۲۰ گرم این شمع بدون انکه به
 آب بان بفرایند است در حایرین و در حایرین در این
 (قطران طلیس در) قطران ۵۰ گرم زرد هر صغیر ۵۰ گرم
 کلیرین ۳۰ گرم مخلوط نموده این تر است بعلوم هر چه نماند
 جلد هر چه نماند قدر اینها اضافه کرده در هر صغیر
 و فرود نماند است و در حایرین فنیق طلیس
 ریح زینون ۲۰ گرم اسید فنیق بیلو ۲۰ گرم هر چه نماند
 ریح عقیق جرج که نماند یا بیلو را آلوده مخلوط فوق نموده و نماند
 فرار دانه غسل ضد جرج اسید سلیک ۳۰ گرم
 الکلیه ۴۰ گرم جوش نماند گوگرد ۴۰۰ گرم صغیر این مخلوط
 جهت سستی جرج و صغیر نماند در این اسید سلیک هر چه نماند
 انبیا م بود که در ضد عفونی به شنگ سحر طلیس که نماند
 کردن شنگ ملاخرا

بعضی صغیر
از جرج است

اطفال با مقدار موافق و نه را بر حسب تمام (در انصاف است) ^{خداوند}
 در وقت تمام بد او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 در وقت تمام در او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 خوردن می کند غذا را زنده و در او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 (شیر آب یک اونس) بد او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 هر که در وقت تمام بد او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
خساق سیلند مایع ضد تسخیری لیکور ^{۵۰ گرم}
 تعیین آن در وقت تعیین در وقت تعیین ^{۵۰ گرم}
 مگر در وقت تعیین در وقت تعیین ^{۵۰ گرم}
 قطره میزنند تا صید شود هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 شود در وقت تعیین در وقت تعیین ^{۵۰ گرم}
 در خساق سیلند هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 بیرون طن معلوم می شود که استنشاق چند قطره نیت
 دامید در ابتدا اجتناب از خوردن بسیار مقید بوده در مورد نیت
 نفع بخشند از هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
حمول ضد خساق سیلند ^{۵۰ گرم}
 اسید ارسینو در سم (فارم) به هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 بقدر کافی به صید زنده استخاص مستعد بخساق سیلند
 جهت تعیین از وقت تمام او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 علاج خساق سیلند

(خساق سیلند)
 لیکور هضمی

(علاج خساق سیلند) جهت رفع عمل خساق سیلند در زهر جلد با صید تمام
 قبل یا اطراف آن ۱۰ قطره از مخلوط بولفات هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 در پنج مرتبه باشد تا زنده شود در مورد نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 صولد و نه هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 جهت تعیین در وقت تعیین ^{۵۰ گرم}
 مهربان هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 مخلوط زده انانیا نیت (داع الذقی) هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 دار استکنه ۴۰ سانتی گرم بیدیه ۳۰ گرم دار استکنه را
 در کرب هر که در وقت تعیین ^{۵۰ گرم}
 صولد نیت با نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 (مخلوط ضد داع الذقی) بولفات هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 اسید کرم هر که در وقت تعیین ^{۵۰ گرم}
 عصا با نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 علاج داع الرقص و اوجاع عصا نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 عصا با نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 عصا با نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 در داع الرقص او هر یک با سوم تعیین ^{۵۰ گرم}
 انقوره ۵۰ گرم عصا با نیت تعیین ^{۵۰ گرم}
 چند نیت تعیین ^{۵۰ گرم}

(داع الرقص)

۸۰ کنگره کبکی صبح و یکیشم بار باره (قصه می کنند) شربت صندل
 از سفید جو بود امید گرم جلا صندل ۱۲۵ گرم صندل
 در داء الرض بر ساعت ۳۰ منتقل می شود به ریج بلبلان
 مقدار از سفید رازله کرد تا روز یک صندل گرم
 (داء السید عمل داء السید گرم مقصود کنگره کبکی
 کلسیرین فانس ۳۰ گرم اسبوس ۵۰۰ گرم خلوص صندل
 داء السید گرم مقصود حول نماییه معر نامیده است
 بنده او در غایت گرم که فر ۲ تا ۴ گرم به ۳۰ گرم خلوص
 کرده به ترنج خارش که از داء السید حاضرین در صبح و شب
 در طبع ترنج نماییه (کلسیرین) است که به بلبلان
 کلسیرین ۲۵ گرم کلات اکرم ایشا بلبلان خلوص
 کرده روز صندل و صندل هر نیمه یک ساعت است در مخلوط
 نگاه دارند در خواص این صندلها ضار و مضر که در زمین
 مخلوط با نقره با سفید باشد با طبع سرد در داء الرض
 و معجون صندل در داء الرض سفید است در داء الرض
 اسبوس ۳۰ گرم صندل کرده به خاص صندل به داء الرض
 قاشق چای خوری صبح و شب و یکی از آن می کنند
 تا ۲۰ روز مخلوط از سفید جو خورده یکی از این
 عا نامی است که سوختن جو بود بجای می رسد
 کانس در این مرض سید معنی است از خاصیت
 و حرکات و الکلیات است که گفته در او صندل

(داغ صندل)

در داء الرض

در صندل

در صندل (نقش کنگره کبکی ۱۰ گرم اسبوس ۵۰ گرم
 در صندل فانس ۵۰ گرم صندل در داء الرض
 در کلاب (ذیابیطس) جوت ملین صندل (دولاب)
 صندل زرد عصاره الکلی نوزامیک لاکتات صندل کلسیرین
 کلسیرین ۴۰۰ گرم صندل ۵۰۰ گرم صندل در داء الرض
 بلبلان و قوت به ن شوق خورده در داء الرض
 کوش در صندل و افرینه مقوی تر خورده شربت صندل
 کلسیرین فانس ۲۰ تا ۳۰ گرم اسبوس ۴۰۰ گرم اسبوس
 یا طریقت گرم صندل در داء الرض و در داء الرض
 متروان به نوزامیک صندل در داء الرض کلسیرین
 زنگنه باعث است که در داء الرض شربت صندل
 (دیفتری غشاکاوت)
 دیفتری غشاکاوت (دفع شربت صندل دیفتری)
 اسبوس ۴۰۰ گرم صندل ۵۰۰ گرم کلسیرین فانس ۵۰ گرم
 صندل در داء الرض و در داء الرض
 بلبلان با نقره در داء الرض ساعت به نقره کلسیرین
 (نقش صندل دیفتری) در داء الرض کلسیرین
 کلسیرین فانس ۴۰۰ گرم صندل ۵۰۰ گرم صندل
 کانس در داء الرض و کانس در داء الرض
 در داء الرض کانس در داء الرض
 در داء الرض کانس در داء الرض

(دیفتری غشاکاوت)

رماله ضد دوس طرایح اسید سلیک که اسید
 الکلی بقدر کافی بر کربن در صورتیکه در مختار با دارا
 روز پنجشنبه و در وقت عصر چهاردهم فروردین در آن
 هر دو را در وقت عصر سه اسفند یا نینز سینه صلاحت
 یعنی کافور ۳۰ گرم کبودان خور و سو عرک عطردار جین ۱۳ گرم
 شربت قنده ۲۵ گرم ملا شربت خسته بعد از تقاضا کردن شربت
 فاتیق بر کربن در وقت حوت (حبیب الهی)
 عصا سید الطیب ۳۰ گرم سو کربن ۳۰ گرم عرک
 سبب خسته او زنجیر و آنه چهار وقت دم شرب از غذا پیش
 کباب شراب نیز از واجبات است معجون جبهه در وقت
 سطراب کوفه ۵۰ گرم بر سو کربن ۱۰۰ تا ۱۲۰ گرم
 شراب مالاکا ۲۵۰ گرم هر کوزه زینار عصا سنی خراج
 رگ کفر خسته کافور سینه کافور شرب از بنا و یک پیش از
 سید کشته صوف ضد وقت صم کربن استور ۳۰ گرم
 عصا با پوست کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 بر این صفت وقت خون نیمت شرب از بنا و نیم
 پیش از شرب صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم
 عصا با جنطیانا ۵۰ گرم بعضی جنطیانا ۵۰ گرم
 طرطرات فرنگی و کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 جو پسته ۵۰ گرم اسید ۲۰ گرم شربت خسته
 اسفند وقت دم دار نه نیم ساعت پیش از غذا در کافور
 بر وقت بنوشته معوقه ای که

ارض الیاء
 رقت خون

(سقفوناهن کتبی) کربن استور ۲۵ گرم در سینه الطیب ۱۰۰
 مخلوط کرده عینت بخر صم کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 با وجع عصا سینه روز کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 (قطون ضد رمد خنثی) عصا با بلادن ۲۵ گرم
 کبودان خور و سو ۳۰ گرم کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 در هر اشخاص خنثی زیر کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 در چشم به چکانند قطور در اشکنند در اشکنند
 کلاب و کرم لعاب سید کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 صاف نمایند در هر کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 در چشم چکانند صافی ضد عقوقی اسید سلیک ۱۰۰
 بیات کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 با آن الوده نموده در وقت صم صم صم صم صم صم صم صم
 در وقت صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم
 (قطور محرق) نیتل صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم
 هر کتفه صاف نمایند در هر کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 به چکانند بعد وقت چشم را با محلول کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 در ۲۵ دقیقه اسفند اسفند اسفند اسفند اسفند اسفند اسفند اسفند اسفند
 عصا با کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم صم
 در وقت چکانند سینه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه
 (مصلح عوق المود) عصا با کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه کتفه

(رمد کوفت)
 کافور صم

(صم صم صم)
 صم صم صم

شاق قاتق برهنه از رفت بنیاف شد و از آن تر کرده و در صورت
 از شدت عرق کردن منضم صفت شود و در هر صبح نیم نخورد
 شربت قوی تا نیند شربت صند مسلحاد شربت قوی از لیمو ۱۲۰
 عصاره زعفران ۱۰۰ گم کنیا کهنه ۱۰۰ تا ۱۰۰ گم عصاره کوبیده
 بریزند بقدر داده هر روز ساعت نیم شعله میزنند تا عرق
 سلسل لبول (صند سلسل لبول) عصاره کوبیده ۱۰۰ گم
 کافور ۱۰۰ گم صند سلسل لبول ۲۰ گم عصاره کوبیده تا نیند
 شربت صند سلسل لبول برهنه (صند سلسل لبول) ۱۰۰ گم
 عصاره کوبیده ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 میرزده اس فیل در آب سرد قرار داده نیم روز نشاند
 و با اسکار تا نیند هر یک صند سلسل لبول شرفات صند سلسل لبول
 و در طریق ۱۰۰ گم صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 دقت روز بخان ترنج تا نیند صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 کربیات صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 وقت ادرا کردن عصاره تا نیند روز صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 مکرکه شده و با نیند نرسیده صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 دلنای فرور و نیند شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 برات صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 اب گاز دار ۱۰۰ گم شربت ملا ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 چوب انوب قوی که در لبول اسکار صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 عصاره کوبیده

سلسل لبول

سند شانه م

شاق قاتق برهنه از رفت بنیاف شد و از آن تر کرده و در صورت
 (شربت مقوی) عصاره کوبیده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 شربت ملا ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 در شربت کوبیده بعد هم را مخلوط کنند در آب مختلفه تا نیند
 در وقت دم بسیار صند سلسل لبول (صند سلسل لبول) عصاره کوبیده تا نیند
 عصاره کوبیده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 عطر را با نه ۲۰ قطره ۱۰۰ گم صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 را عوت منضم عسلین بی صند و یکی شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 را ایضا صند سلسل لبول عصاره کوبیده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 موافقت فرم عصاره کوبیده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 مخلوط کرده و صند سلسل لبول عصاره کوبیده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 دعوت دارند یک صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 نیز کلید عصاره کوبیده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 شربت بار تا نیند ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 و اگر وقت تری از آن قاتق تا نیند شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 با صند با قوی شربت صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 یک ساعت میزنند صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 سوخته است صند سلسل لبول ۲۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند
 دقت مخلوط کرده ۱۰۰ گم کافور ۱۰۰ گم کوبیده تا نیند

سند سلسل لبول

(سوخنک)

سعد با سهره شش فی الفویزش از نهاروشام یک صحت را در
یک توه غرار شبت از خسته نه کنه سوختگی روختند
هه رات هر توه ۳۰ گرم کلیرین ۵۰ گرم اتر کلیرین ۳۰ گرم
خلوط کرده این ترکیب به بی زتاب و عا و خوش بو و طعمانی
بسیار است که در یک ظرفه می توان بود نام فراداد از
از این روغ موضع سوختگی مالند در روزی یکبار داده مانع
روز و ام بود (محلول ضد سوختگی) هر کس که نیاز دارد
انتا گرم محلول آبغاب ندرت به نیت بعد باره در این
محلول ضد موضع سوختگی بند از نه این عهد را بنده
مرا تا بند تا حرارت و وضع هر طرف بود سوخت

(روزف)

صفت ضد سوختگی کباب به چلتر مسجون ۲۰ گرم
بلان کباب ۱۰۰ گرم منیر منطسی بقدر کافی براس
صفت در روزف روز ۱۴ تا شش صفت به ریج
مهر کبک به صغون ضد سوختگی که در مسجون
بلان کباب ۳۰ گرم حصارا طاب شد ۳۰ گرم
منیر کلیرین بقدر کافی معجون تا خسته روز سه
دفعه هر دفعه بقدر یک کوب و نیم بقدر صفت میان
نان که زانده خورد ایضا معجون ضد سوختگی
مادامه برین مقصد سوختگی خطی هر گرم کابو ۲۰ گرم
بلان کباب ۱۰۰ گرم خلوط کرده هر روز سه دفعه
هر دفعه بقدر یک کوب و نیم بقدر صفت روز سه

روزگار

۱۶۲

(روزگار)

